

Agno Ninaad

A Biennial Magazine

2017 - 2019

dream

*A universe with galaxies of thoughts
And each idea a burning star
Shooting comets for each feeling
Every loss, a supernova - charred*

St Agnes Pre University College
Mangaluru - 575 002

EDITORIAL BOARD

Sr M. Shamita A. C.
Chairperson

Arshiya Patel
Editor

Sharon Saldanha
Student Editor (2017- 18)

Mafazah Sharafuddin
Student Editor (2018- 19)
Cover Page Artist

Staff (L-R)

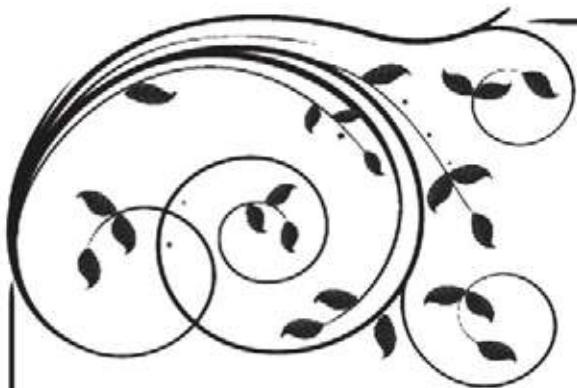
Mrs Pramila D Souza, Mrs Joanne Sheethal, Sr Norine D Souza A.C. (Vice Principal), Mrs Arshiya Patel, Sr M. Shamita A.C. (Principal),
Dr P. V. Shobha, Mrs Shailaja, Mrs Jeshma D Souza, Mrs Shruthi Rao

Students (L - R)

Zainab Teli, Khushi Madan, Anusha D Cunha, Pravalika, Samah Assia, Mafazah Sharafuddin, Kushi Rai, Aleema P. K., Ayisha Lalin,
Adeena Hussain, Aysha Shahama, Natasha D Souza, Daphne Menezes, Kripa Rasquinha

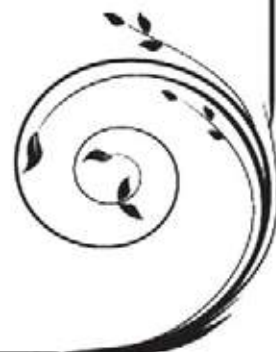

**ST AGNES PRE UNIVERSITY COLLEGE
MANGALURU**

Agno Ninaad

A BIENNIAL MAGAZINE

2017-2019

Published by:

The Principal
St Agnes Pre University College
Mangaluru – 575 002
Phone: 0824–2218018

Editor-in-chief:

Sr M. Shamita A.C.
M.Sc., B.Ed.

Printers:

Codialbail Press
Mangaluru – 575 008
Phone: 0824 - 2211113, 2972113

Arrivederci

Sr M. Shamita A.C.
Principal (2011 - 2019)
St Agnes Pre University College

Sr M. Shamita A.C. has been an integral gear in the machine that is St Agnes Pre University College. Serving for eight years as Principal and a remarkable twenty - two as a lecturer, she has put in her blood, sweat and tears into this institution. For the past two decades, Sr Shamita has displayed admirable levels of diligence, dedication and perseverance, especially in the field of educating young women. She is truly an inspiration to the young girls who join the institution, with not only her formidable presence, but also the numerous accolades she has been given.

Although she will be missed dearly as the Principal, there is no doubt that she will be equally skillful and competent in her new role of Provincial Superior, The Apostolic Carmel, Karnataka Province.

We are eternally grateful to Sr Shamita for her effort and contribution to the functioning and growth of this institution.

- Mafazah Sharafuddin
Student Editor(2018 - 19)

Bidding Sr Shamita Adieu

I closed my eyes one winter night
And wished upon a shooting star
To witness the wonder of the universe
I admired from afar

It was a soft, lilting voice
Carried by the winter breeze
That told me that sight comes
Only to the one that sees.

You cannot wish with closed lids
For the magnificence of the skies.
But you might just see a universe
If you'd just open your eyes.

Mafazah Sharafuddin

Breaking Records

NATIONAL LEVEL PLAYERS

Diya B.
Belt Wrestling

Spandana Bekal
Badminton

Rithusha Harish
Karate

Rischika Thimmaiah
Floorball

Shourya Shetty
Belt Wrestling

Nithya K. G
Handball

Girl loses leg in train mishap, gets back on track for PU final

Ravi P. Sankar
@timesgroup.com

Mangalore: Down, but not out, just about sums up the story of Fatima Suzna, II PUC student of St Agnes College, who earned the admiration of peers by turning up for the economics examination on Friday. She survived the amputation of her right leg last year to write the exam.

The II PUC examinations got under way on Friday across the state.

On October 26 last year, Suzna, a resident of Mahakalpedu, was walking across the railway track to reach her college. Unfortunately, she tripped on the

Fatima Suzna, a II PUC student of St Agnes College, appears for economics exam.

her to a private hospital where she was under treatment for 40 days.

Doctors had to amputate her right leg. While this may have crushed the spirit of many a teenager, Suzna drew on the fortitude of her father, who as a social worker, provides succour to many who undergo such personal misfortunes. "Suzna was keen to write the exam. She was initially shattered but managed to put the tragedy behind her. She couldn't attend classes," Samad told TOI.

What buoyed the spirits of Samad and Ramlath was that their daughter has prepared well for the most crucial phase of her academic career. After the exam, Suzna told TOI: "It was OK." Her

FATIMA SUZNA — A WOMAN OF SUBSTANCE

Our student Fatima Suzna met with an unfortunate accident on October 29, 2018 when she tripped on the tracks and a train ran over her legs. In spite of having to undergo an amputation of her right leg, she turned up for her II PU Board Examinations.

We salute you Suzna for your indomitable spirit, for you are a beacon of hope and faith to all of us. One can well imagine the trauma she underwent, but she steeled herself to overcome the hurdles. She is indeed a strong woman and we pray that God imbues her with courage, strength and determination. We also raise a toast to her parents Mr Samad and Mrs Ramlath for buoying her spirits and being a source of constant support. We wish you a bright future Fatima Suzna.

ಕಾಲೇಜಿನ ಕೀರ್ತಿ ಕಿರೀಟಕ್ಕೊಂದು ಗರಿ : ಕು. ಅನನ್ಯಾ ಎನ್. ಆರ್. ರೈ

ಪ್ರತಿಭಾ ಪುಂಜವೇ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಕು. ಅನನ್ಯಾ ಎನ್. ರೈ ಯಕ್ಷಗಾನ, ಭರತನಾಟ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಚರ್ಚೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಆಶುಭಾಷಣ, ಕಥೆ, ಕವನ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದವರೆಗೂ ಮಿಂಚಿದ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಬಾಲಪ್ರತಿಭಾರತ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕಲಾಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಸೌರಭ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ-ಹೀಗೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಇವರನ್ನು ಅರಸಿ ಬಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಡೋಜ ಕವಿ ಕೆ.ಎಸ್. ನಿಸಾರ್ ಆಹ್ವಾದ್‌ರವರಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕುವರಿಯೂ ಹೌದು. ಕಾಲೇಜಿನ ಭವ್ಯ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟ ಸೇರಿದ ಕು. ಅನನ್ಯಾ ಎನ್. ಆರ್ ರೈಯವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

Athletics

Badminton

Floorball

Football

Handball

Exemplifying Stamina, Speed and Strength

Toppers

Sculpting Success

Cindy Rodrigues
Science 584/600

Rishal Renjal
Commerce 586/600

Dafney D Cunha
Arts 561/600

District
Level
Topper

2016-17

2017-18

Nydile M N
Science 585/600

Glara D Souza
Commerce 586/600

Aisiri Raj
Arts 568/600

District
Level
Topper

Contents

Principal's Message

Editor's Note

Student Editorials

College Reports

Expressions (English Section)

In Memoriam

Photo Gallery

Alfaz (Hindi Section)

Hanathe (Kannada Articles)

Chintpa (Konkani Articles)

Bienvenue à La France (French Articles)

Art : Swathi A.

Hasta la Vista

Intrepid fingers flying on the keyboard
Enthusiasm unabated and a sheer zest for life

An unabashed smile

An ever-ready willingness to help

These are the hallmarks that define our beloved Mrs Seetha K.

Principal's Message

The wheels of time move swiftly and inexorably, and soon we will be witness to a significant milestone – the Centenary Celebrations of this historic educational institution that has been at the forefront of women's empowerment right from its inception. Mother Mary Aloysia who founded this college had a clear vision of imparting integral education based on a sound value system.

In the current education scenario, rote learning has become the norm and marks take precedence over all else. This is definitely impacting the youth, for such mechanical learning hampers creativity, curbs independent thinking and experiential learning and impedes fresh perspectives from emerging. The domino effect of this is very visible in every sphere of life. Everybody is focused on rushing headlong towards success as defined by wealth and social status, with no emphasis on human values or the inclination or time to pause and savour the moment.

During the past century, St Agnes Pre University College has been steadfast in its endeavour to create a suitable atmosphere for learning. With the college motto 'God is our Strength,' we strive to instil in our students a deep faith in God and reinforce their self-belief. Our effort here is to provide a wholesome environment that promotes the multifarious talents of the students, their creativity, passion and perseverance, all while they learn to celebrate and respect diversity.

My deep hope as I place before you 'Agno Ninaad' is that it gives free expression to the latent gifts and talents of the faculty and students. It also offers glimpses of the myriad activities of the college.

I place on record the commendable work done by Mrs Arshiya Patel for her untiring efforts in bringing out 'Agno Ninaad' in this form. I owe my gratitude to all the members of the editorial team for their dedicated hard work.

It is my ardent desire that St Agnes Pre University College continues its sublime task of enabling young women to channelize their energy in serving the nation for positive change and progress. May the dream of Mother Mary Aloysia of 'building a home of faith, home of fellowship and a home of fruitful study' continue to be realised in the years to come.

 Sr M. Shamitha A.C.

From the Editor's Desk

The real purpose of education is I think to raise children to think, reflect and play a significant role in the world. Education is not merely about getting good marks and jobs. It is more about the kind of human beings that are produced by the system. In this, according to me language plays a critical role, for it is language that is fundamental to humanity and civilization. In our marks-oriented educational system, there is often a tendency to denigrate language, and instead the emphasis is on subjects alone, as if these can exist without language.

Language with its rich diversity reveals to us the ingenuity and flexibility of the human mind. We can't dissociate ourselves from language for it profoundly impacts the way we think and feel. It's almost miraculous the way language forges bonds and brings people together in a meaningful way. Just think about it – language is omnipresent for it substantially dictates every aspect of our life. It is all around us in the babble of voices, in our friendships and relationships, in the music we listen to, in our interactions with strangers and even in what we see, do or feel.

"What kind of life exists without language?" asks Paul Kalanithi, a neurosurgeon in his autobiographical book "When Breath Becomes Air." In it he talks about how in cases of severe brain injury or a stroke, the destruction of the region in the brain responsible for language often restrains the surgeon's impulse to save a life. According to him, if this region is damaged something central to humanity is lost forever.

Recently Aldous Huxley's 'Brave New World,' Ray Bradbury's Fahrenheit 451⁰ and George Orwell's 'Animal Farm' were on my reading list. While the first two project a purportedly utopian world, the last offers a biting criticism of dictatorship and how even the best of intentions slide into tyranny in the presence of total power. In Fahrenheit 451⁰ thinking is discouraged, books are burnt or banned if they contain information that people may find unpleasant. In 'Brave New World,' people are controlled and their lives are dictated by advanced technology. Relationships and free thought are frowned upon. People are sternly discouraged from reading since it could stimulate new ideas or discussions. So, basically it is language which determines thought and when languages are given short shrift, we are sounding the death knell for independent and critical thinking.

The college magazine 'Agno Ninaad' seeks to capture and reflect the manifold happenings on the campus, including the numerous accomplishments of our students. I would like to thank our dear principal Sr Shamita A.C, the vice – principal Sr Norine A.C and all the editorial team members. I would also like to express my considerable appreciation to all the students who generously contributed articles, paintings, sketches, photographs etcetera. As the months flew by and November approached, a gazillion thoughts swamped me, as I realized that a lot of the work was pending. I needed to streamline my thoughts, gather the editorial team, brainstorm with them and come up with something distinctive and I hope we have done exactly that.

Agno Ninaad gives a deep insight into the Agnesian world, and it is their creativity, originality and novelty that sets this magazine apart. The digital art by Mafazah Sharafuddin on the cover page with the poem penned by the artist herself says it all, while the painting on the back page according to its artist Mafazah is symbolic of ignorance being at the root of all things reprehensible in the world. The painting transitions from a bleak landscape of war, violence and bondage as illustrated by weaponry and storm clouds to an autumnal setting, exemplifying change and prosperity. The painting is a metaphor for the change that takes place when a person opens their figurative eyes— a change from darkness to light; from ignorance to awareness.

 Mrs Arshiya Patel

Student Editorial

Choices, Chances, Changes

Sharon Saldanha

Student Editor 2017-18

You get a strange feeling when you leave a place, like you'll not only miss the people you love but miss the person you were at that time and place because you'll never be that way ever again! This is what I felt when I said goodbye to high school life to start my college days.

I was apprehensive on the first day as it is very important to make a good impression; unfortunately for me that was not the case. All eyes were on me, since I was the only girl in college uniform on that day, but this issue was long forgotten in a week's time.

The first year spent in Agnes drew a blank, since I was intimidated by the various talents Agnesians possessed. It took a year for me to get accustomed to college life. Unfortunately, it took a while for me to fathom that I wanted to inspire people. I wanted someone to look at me and say "Because of you, I did it!" So when I got an opportunity to become the student editor, I took it up even though I was hesitant about it. My fears were all calmed by Sr. Shamitha when I went to submit my application for the editorial position. She asked me "Why haven't I heard of you before?" I smiled sheepishly and ran out of her chamber. Most of the Agnesians, including the cabinet members were fascinated with my achievements. At this point I felt slightly relieved. What most of us don't understand is how lucky we are as girls to get education especially in a college like Agnes. I was in awe of our principal, how she managed a college with a thousand four hundred strong student population. It surely wasn't a piece of cake.

If Agnesians were ever in the Titanic, the lecturers would take the role of Jack Dawson and we would all be Rose. What I am trying to express is that they would do anything to keep us afloat. I believe the influence of a good teacher can never be erased. And even though I'll be leaving, I know that the Agnes lecturers will have a certain impact on my life. I will always be grateful to them.

You never actually understand the value of something until you lose it. Agnes has taught me many things but most importantly the value of teamwork and how to be supportive of each other.

A word of advice for all the Agnesians is that, if you ever find yourself in a troublesome situation, make sure you inform the lecturers because they are the ultimate pillars of strength. I know this because they've helped me tide over my examination crisis.

And never forget - don't ever be afraid to start over because it's a chance to build something better. You should know that once you enter Agnes your time as a caterpillar has expired and your wings are ready.

Musings of a Student Editor

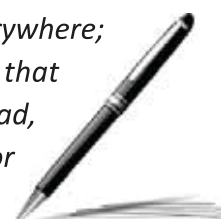
Mafazah Sharafuddin
Student Editor 2018-19

Literature, to me, has always been more than just words. It is solace, it is haven, it is home. It is to be transported to a different era or a different world, and see it through the eyes of another. It satisfies the deep-seated human need to know what life is like from another person's perspective. I have found that to write is to create emotions, people, entire worlds out of nothing, and to read is to be witness to that creation.

Over the past year, as Student Editor, I have had the honour to witness that. With my love for writing and penchant for reading hours on end, the post of Student Editor seemed almost too apt, and I was absolutely ecstatic to take up the role. Then came my first big task as Editor, the creative writing competition. That, to me, was my first real test, and it was as scary to me as it was exciting. The students piled in and piled out and I remained as the last few dawdled and struggled to wrap up their stories, and then, I began to read.

My year as Student Editor has given me an insight into how my peers portray themselves, and what that reflects and this journey has been welcomed with open arms. It has been an absolute pleasure to see the numerous styles of writing that exist within the walls of St. Agnes Pre-University. My year as editor made me work harder and try to do better and be better at what I do. It has helped me realise my potential and given me the opportunity to shoulder responsibility in preparation for the real world. The thing is, literature has always been a tool. It is literature that changed minds and started revolutions. Therefore, it is imperative that we give utmost importance to literature. I can't think of a job that better suits my skills and interests, and this little road that I have worked on this year with its bumps and details and the companions I made on the way has paved the path to what I hope will be success in the field of literature. Being the editor has given me my most fond memories of St. Agnes Pre-University College and I will treasure them greatly. From here on, I will forever carry the lessons I have learnt as editor, and hold them close to my heart. It seems to me that for a person to find success, they must first start out by grabbing every opportunity they can, and I am infinitely grateful, that I grabbed onto this one. Of course, to my successor, I would like to wish the very best. I hope that whoever takes on this mantle will treat it with respect, and I hope they will find in it, the joy I did.

Writing, hard as it seems, is easy. You just write a word and then write another and finish a sentence and before you know it, you have a story. Creative minds are everywhere; in every sphere of life, you will find creativity and eventually, you'll realise that without it, life is rather drab. There's a writer in everyone. So when you feel sad, or elated or pained or awed or trapped and you just can't seem to express it, for the love of God, write!

College Report 2017-18

Introduction:

“The will to win, the desire to succeed. The urge to reach your full potential. These are the keys that will unlock the door to personal excellence” said Confucius.

St Agnes PU College is not merely an institution to impart knowledge but also an institution to help students to tap their potential. The academic year 2017-2018 marked several changes. Ms Divina Lobo, Lecturer in Mathematics bade adieu to the college. We wish her well. We welcome into the faculty the new staff members Mrs Reshma, Department of Chemistry and Dr Asha, Department of Physics.

Seminars and Workshops:

The staff members are keen to develop and grow and opportunities are made available in the college for the enhancement of knowledge and skills.

- A staff enrichment programme was conducted by Fr Norbert Menezes S. J.
- Sr Shamita attended an International Seminar for Principals at Patna Women’s College on ‘Nurturing School Leadership Programme’.
- Sr Shamita, Sr Norine Dsouza and Sr. Janet Sequeira attended three days leadership seminar at Christ University.
- Mrs. Tressie Menezes along with five of our students took part in an interactive programme between Media and Doctors organized by Mangaluru Press Club in association with Centre for Health and Development and Association of Medical Consultants at Mangaluru Press Club. She also attended ‘Deccan Herald’s Readers’ Meeting.

Intellectual Enhancement and Excellence:

Education is not only the learning of facts but also the training of the mind to think wisely. To ensure this we have been preparing our students to answer the entrance exams like JEE/NEET/CET for professional courses, CPT classes for CA and coaching for Civil Service Examinations.

An orientation programme for the second year students was conducted by Dr Reena Alva, Managing Director, Mangaluru Academy of Refined Studies who inspired students to think positively and have a vision to reach great heights. The distinction holders of the second PU department examination 2016-17 were honoured. Mrs Sharmila Sanil addressed the first PU parents to give unconditional love and support to their children at a time when lots of other things are changing in their lives.

Departmental and Club Activities:

- Under the aegis of **Aastha Club**, some of our students visited the Old Age Home run by ‘The Little Sisters of the Poor’, Bajjodi. They entertained the inmates with fun-filled games. ‘Traffic Control Awareness Programme’ was also conducted by the club.

- A guest lecture by Mr Vineeth Kumar on 'Amphibians of Western Ghats' was organized by **Sristhi - the Eco Club**. Wild Brush- A painting competition on the theme 'Wild Life' was organized by the club.
- **Library Week** was organized on the theme 'Readers are Leaders' to inculcate a love for reading and thereby enhance communication and writing skills.
- The **Department of Hindi** conducted Hindi Creative Writing, Hindi News Reading and Hindi Advertisement competition. Hindi day was celebrated to inculcate in students love for the National language.
- The **Department of Chemistry** in collaboration with **Spectrum-the Science Club** conducted Chemical Magic Show and Pick and Speak competition.
- The **Department of Physics** conducted Circuit Designing and Eureka-a skit competition.
- The **Department of Kannada** organized Kannada Debate and essay writing. Kannada Day was celebrated to display the students' love and pride for the State language.
- The **Department of French** celebrated French Day with a cultural programme.
- The **Department of English** conducted English Essay writing, English Debate, Creative Writing and Painting competition.

Results:

There will be obstacles, there will be mistakes but with hardwork, there are no limits. Our students have proved the above maxim by securing a remarkable overall percentage of 97.5% and an astounding 193 distinctions in the II PUC Department examination. Cindy Rodrigues topped the Science Stream with a phenomenal total of 584/600. She further displayed her caliber achieving 100% in Mathematics. Rishal Renjal proved her fortitude in the Commerce Stream by securing 586/600 and made us proud with her achievement of securing centum in Accountancy, Statistics and Basic Maths. Dafny DCunha topped the Arts Stream with a remarkable score of 561/600. She was also the topper at the District Level.

The Centum Scorers are:

PHYSICS:

Lakshya Attavar, R Mythri, Rupal DSouza, Chrishel Fernandes, Shreya, Preemal Dias

BIOLOGY:

Calldrida D Souza.

MATHEMATICS:

Akhila, Lakshya Attavar, Cindy Rodrigues

ELECTRONICS:

Melisha D Souza, Preemal Dias

BASIC MATHS:

Rishal Renjal, Sharal Santhumayor

STATISTICS:

Chrishel Fernandes, Suraksha NS, Akshatha, Delisha DSouza, Juveriyah Banu, Navya Devadiga, Neema Fernandez, Nerissa Noronha, Preethika J P, Rishal Renjal, Sahana Kamath, Swathi, Apeksha Palanna, Anusha, Jeekshitha, Roopali Shetty, Melrin Lobo

COMPUTER SCIENCE:

Apeksha K, Ananya G, Rachel Chalet, Supreetha, Linsa Lobo, Rheona Fernandes

BUSINESS STUDIES:

Rinisha Mascarenhas, Suraksha N S, Akshatha, Sahana Kamath, Navyashree S, Pratiksha Baliga, Roopali Shetty

ACCOUNTANCY:

Rinisha Mascarenhas, Shreya Poojary, Natasha Coelho, Navyashree Y, Suraksha N S, Navya Devadiga, Neema Fernandez, Nerissa Noronha, Rishal Renjal, Sahana Kamath, Swathi, Prajna, Jeekshitha

College Cabinet:

The most fundamental responsibility of leadership is team building. The college cabinet was formed along with class representatives and their assistants. The cabinet members selected for various portfolios are Stacey Coutinho – Student President, Kumkum Machaiah – Student Vice President, Deeksha Anchan – Science Secretary, Rafiya – Commerce Secretary, Bethel Britto – Arts Secretary, Sharon Saldanha – Student Editor, Rishika K S – Cultural Secretary and Nidhishree – Sports Secretary. The members along with the class representatives were given leadership training by Prof Anita, consultant at CLHRD.

Extra-Curricular Activities:

Our students are our greatest accomplishments. To recognize, to acknowledge and to harness the energy and talents of our students, various activities have been conducted. These include Introduction Day, Students' Day, Independence Day, Sports Day, Teachers' Day, Class Socials, Wealth Out of Waste, Dumb Charades, Singing Competition, Logo Designing, Budding Mathematician, Live Photography, Dance competition, Mock Press, Quiz, Calligraphy, Student of the Year, Ethnic Day.

Seventeen NCC cadets of our college joined the Army Wing. The NCC unit and the Cleanliness Committee of our college organized 'Swachh Mangaluru Abhiyan' at Kadri Park to inculcate the spirit of 'Swachh Bharat Mission'. 200 students participated in this mission. MLA Shri J. R. Lobo and Mayor Kavitha Sanil were present. We Agnesians are proud of Shalon Pinto who participated in the International Girl Guides Camp at Malaysia. Six of our students participated in Inspire-winter science camp sponsored by the Department of Science and Technology, Government of India. The first Alumni Meet conducted by the Alumni Association, 'Agnosphere' was attended by 380 alumni. Ms Cheryl Mascarenhas, an eminent embryologist, alumna of the 2004 batch presided over the function. To display the innovative talents of students, a one day inter-school competition, 'Agnathon' was organized. Students from eighteen schools participated in the various competitions. It was our proud privilege to welcome Sr Carmel Rita, the Vice President of Apostolic Carmel Educational Society.

This year has been truly spectacular in terms of the many unique achievements of our students.

Name of the Students	Place Accorded	Events	Festival and Organisers
Ananya Rai	I place	Bharatanatyam [solo]	Sharada Mahotsav Inter district level cultural competition
Mizna Alima	II place	English Elocution	Vikas 2017, SVS College, Bantwal
Diya DCunha & Stacey Coutinho	III place	Product Launch	Panache Won the Runners up Trophy
Rafiya & Nameera	III place	Scuil Tech	
Saachi Shetty	I place	Chameleon	
Riya Shetty & Nameera	III place	Inspiro	
Riya Shetty & Noella Fernandes	II place	Luminance	
Winola Lobo	II place	Pride of Panache	
Kumkum	III place	Globe Trotter	
Stacey & group	I place	Ice breaker	
Ananya Rai	I place	Kannada debate	
	I place	Pick & speak	
Kripa Rasquinha	I place	English Debate	District level cultural competition Qualified for state level
Swathi A	II place	Fine Arts	
Stacey Coutinho	I place	Turn coat	
Preethi P. S.	I place	Poem writing	Hira Women's College Won the Overall Championship
Winola Lobo & Srimathi	I place	Quiz	
Ruella & Rafiya	II place	Collage	
Diya DCunha	I place	Vocal Solo	
Diya DCunha & group	III place	Patriotic group singing	Karavali Sangeeta Kalavidara Ookutta
Sarah DLima & group	II place	Patriotic group singing	Rang Bharo
Mansi & group	II place	Collage	Roshni Nilaya
Ancita Pinto	I place	Mathematics Debate	Maths Fiesta St Aloysius College

Name of the Students	Place Accorded	Events	Festival and Organisers	
Yusra & Shifali	I place	Clash of chaats	Rendezvous 2017 Sarosh Institute of Hotel Management Overall Championship	
Rhea & Athel	I place	Face painting		
Mizna & group	II place	Treasure hunt		
Saachi & Sarah	II place	Flower Arrangement		
Noela	I place	Mock Tail Making		
Kumkum & Stevi	I place	Free lancing		
Saksha & group	I place	Thematic dance	Prerana Father Muller Homeopathic Medical College Won the overall championship	
Thea & group	I place	Western singing		
M Shibani & Rani	I place	Wealth out of waste		
Rishika & group	II Place	Folk dance		
Haneena & Faseeha	I place	Debate competition	Yuva Science Talent Srinivas Engineering College	
Shibani & Melonie	II place	Wealth out of waste	Pre – Unique St Aloysius PU college Won the Overall Runners up Trophy	
Stacey & group	II place	Variety		
Ananya Rai	III place	Sanskrit Recitation		
Rhea Shetty & Nidhishree	II place	Logo Designing		
Harshitha	II place	Kannada Extempore		
Saachi & Nidhishree	I place	Flower Arrangement		
Preethi P S	III place	Hindi poetry Writing		
Saksha & group	III place	Dance		
Rhea Shetty	III place	Face Painting		
Harshitha & group	II place	Mad Ad		
Ancita Pinto	I place	Mock Press		
Thaskeena & Srimathi	III place	Model Making		
Mizna Alima	II place	The Highlights of Pre-Unique		
Rhea Pinto & Group	I place	French Singing competition		La Chansonette St Aloysius PU College
Savina Pereira	III place			
Ananya Rai	I place	Bharatanatyam	Kala Utsav S M Kushe	
Raksha Salian & group	III place	Patriotic Singing		

Name of the Students	Place Accorded	Events	Festival and Organisers
Cleyona, Reshma & Nishel	III place	Science Model	Sahyadri Science Talent Hunt competition
Ananya Rai	I place	Short story writing	Vivekananda College Puttur
Ananya Rai	II place	Pick & Speak	Zonal Level Inter- Collegiate competitions organised by PU Department Selected to participate at the State Level
Ananya Rai	II place	Kannada Debate	
Ananya Rai	II place	Pick & Speak	State Level competition Organised by PU Department
Vanya Lobo & group	III place	Carol Singing	St Agnes PG Centre
Savina & group	II place	Western Singing	Kalotsav Sandesha
Sarah & group	III place	Patriotic Singing	
Sarah D Lima	I place	Western singing solo	
Ananya Rai	I place	Classical Dance	
Adina & group	II place	Western Dance	
Rosita Monis	III place	Drawing	
Denita DSouza	I place	English Handwriting	
Anjusha	II place	English Essay	Mangalore Musical and Cultural Association Runners Up Trophy
	I place	Hindi writing	
Prival DSouza	III place	English Handwriting	
Disha Amin	I place	Kannada Handwriting	
Jeslin John & group	II place	Varnajali	
Chrysil Mascarenhas	II place	Solo Singing	
Amina Shazi	II place	All India Essay Competition	Karnataka State Level Shri Ramchandra Mission
Mafazah & Winola Lobo	I place	Debate	Father Muller Hospital
Thaskeena & Faseeha	II place	Debate	
Mafazah won the Best Individual Debater Award			
Alisha & group	V place	Band	D.K Athletics Association
Stacey & Nidhishree	I place	Flower Arrangement	Design-Fiesta Karavali college Overall championship
Saksha & group	I place	Western Dance	
Rishika & group	II place	Folk Dance	
Saachi Shetty & group	I place	Fashion Show	

Our students have shown their indomitable spirit and reached the greatest feat in the field of sports.

- Lenisha Menezes garnered the gold medal in **JSKA National Level Open Karate Championship** held at Kasaragod.
- In the **National Level Karate Tournament** held at Mangaluru Diya D bagged the gold medal in the Kumite category. Deeksha and Umul Masooma won the bronze medal in the Kumite category. Umul also won the bronze medal in the Kata category.
- The **Karate team** of our college were the champions at the **District Level**. Umul Masooma, Diya D and Rithusha Harish secured the first place and are qualified for the **State Level**. Diya D and Rithusha won the first place at the **State Level** and are qualified for the **National Level**.
- In the **28th State Level Interdojo Karate Championship** organized by Padubidri Dojo, ICAA, Diya D won the first place in the Kumite category and was also honoured with the **Female Grand Championship Award**. Rithusha Harish and Aswathi N secured the first and second place respectively in the Kumite category.
- In the **State Level Interdojo Karate Championship 2017**, Deeksha bagged the first place in team Kata and Kumite and secured the second place in Individual Kata category. Umul Masooma garnered the first place in Individual Kumite category and clinched the second place in Individual and team Kata category. Dhruthi Mundodi secured the first place in Kumite and Individual Kata category and second place in team Kata category.
- In the **Karnataka and Kerala Open Karate Championship**, Deeksha secured the second place in the Kata category and first place in the Kumite category. Pooja P won the second place in the Kumite category and third place in the Kata category.
- In the **10th State Level Karate Championship** organized by Akhila Karnataka Sports Karate Association, Rithusha Harish won the gold medal in Individual Kumite category. She is qualified for the **National Level Karate event**.
- In the **10th Western National Level Karate Championship 2017** conducted by Western Institute of Martial Arts, Dhruthi Mundodi and Prathika L S won the third place in Individual Kata.
- In the **35th Budokan National Karate Championship 2017**, Diya D won the gold medal in 50-55 kg category.
- In **Karnataka Power Lifting Championship** Venizeia Carlo clinched the first place in 57kg category. She is also the recipient of the **Sub-Junior Strong Woman of Karnataka award**. She bagged one gold medal and one bronze medal in 57kg category at the **National Sub-Junior Powerlifting Championship** held at Chandrapur, Maharashtra. She secured the II Runners up award entitled '**Strong Woman of India**'. She garnered the Vth rank in **Senior National Powerlifting Championship**, total lift 322.5 kg and IVth Rank in unequipped senior category, total lift 285 kg. In the **State Level Senior Powerlifting Championship** organized by **Karnataka Powerlifting Association**, she won the bronze medal in the 57 kg category. Venizeia Carlo also made us proud by winning the silver medal in **South Indian Powerlifting Championship**. She won gold in Dead Lift, silver in Bench Press and bronze medal in Squet at the **Asian Classic Powerlifting Championship** held at Allapi, Kerala organized by **Asian Powerlifting Federation**. She secured the first place in 57 kg category at the **Karnataka State Sub-Junior Bench Press Powerlifting championship** held at KGS Club, Bengaluru. She also won the '**Best Lifter Women's Trophy**.' In the **Asian Classic Powerlifting Championship 2017** held at Allappuzha- Kerala Venizeia Carlo bagged two gold, one silver and one bronze medal.

- We are the proud winners in the **District Level Shuttle Badminton Tournament**. Nidhishree and Spandana Bekal are duly selected to play at the **State Level**. Spandana Bekal secured the **best player award**.
- In the **Dasara Sports Meet 2017-18** of Mysore Region Level, Anvitha Shetty and Spandana Bekal won the **Winners Trophy** in **Shuttle Badminton** and are qualified to play at the **State Level**
- The **Volley Ball team** of our college emerged as winners at the **Taluk Level**. We are proud of Tina Fernandes who won the **best passer award** and Sharal Dsouza who won the **best defender award**. Sharal Dsouza is also selected to play for the **State Level**.
- In the **State Level Volley Ball tournament**, the Dakshina Kannada Team won the Winners Trophy. Sharal Dsouza was part of the winning team.
- In the **33rd Karnataka State Athletics Championship** organized by **Alva's Education Foundation**, Shibani secured the third place in 4 x 400m relay.
- In the **Taluk Level Athletic Meet**, Tina Dsouza made a mark by securing the first place in Triple jump and second place in Long jump. Tejaswini secured the third place in Triple jump. Harshitha won the second place and Sanjana bagged the third place in Javelin throw.
- In the **Athletic Meet** organized by D.K. Athletics Association, Harshitha Puthran won the third place in Javelin throw and Sanjana Naik bagged the third place in Shotput.
- Our girls are winners all the way and they proved their mettle by winning the **Taluk Level Throw ball Tournament** hosted by our College. Neha bagged the **best player award**.
- We are the proud winners of the **Runners up Trophy** in the **District Level Throwball tournament** and Pooja D has been selected to play at the **State Level**.
- In the **District Level Handball Tournament**, our Handball team emerged as winners and eight players are qualified to play at the **State Level**.
- **The Handball team** won the **Runners up Trophy** at the **State Level**. Nidhishree, Anu Maria, Lisha Kariappa, Anvitha Shetty are duly qualified to play at the **National Level**.

Spiritual and Value Education:

Prayer Day and Retreat are arranged to strengthen spirituality and to instill values in the lives of students. Annual Retreat was conducted by Brother T. K. George and Fr Franklyn D Souza.

Parent Teacher Association:

The PTA under the guidance of its Vice President Mrs. Anita Dehnugar and its Executive Committee are supportive and involved closely with the college. Their presence with us at every special occasion is greatly appreciated. The PTA took immense trouble to make Teachers' Day a memorable one. The PTA serves as a networking platform for parents to provide mutual support while connecting with the college. At the Annual General Meeting of PTA, Mrs Kavitha Sanil, Mayor, Mangaluru City Corporation addressed the parents and emphasized the need to inculcate right values and ethics in their children. At this meeting the top scorers of the second PU Department Examination were honoured. The special achievement award was given to Chaitra who never considered her disability as an impediment in her quest for success.

Conclusion:

Dreams and perseverance make a winning combination. We at St Agnes teach our students to dream higher, look deeper and realize the true extent of their potential as Rabindranath Tagore aptly said 'Reach High' for stars lie hidden in you. Dream deep for every dream precedes the goal.

- Sr M. Shamita A.C.
Principal

College Report 2018-19

Introduction:

“Identify your talents, create some space and follow your heart. The world needs you,” said Natalie Fee. The atmosphere here at St Agnes is aimed at identifying the talents of students and imparting value based education so that they are ready to face the world.

The academic year 2018-19 marked several changes. We express our sincere gratitude to Ms Jyothi Cutinha, Lecturer in Mathematics, Mrs Sheetal Neeliyara, Lecturer in English and Dr Asha, Lecturer in Physics for their dedicated service. We also bid adieu to Mrs Seetha, Clerical Staff for rendering her invaluable service to the Institution for the past forty years. We wish them well. We welcome into the faculty the new staff members Ms Deyan Crasta, Lecturer in Mathematics, Mrs Shruthi, Lecturer in English, Mr Kiran, Lecturer in Physics, Mr Vishnu Prasad, Lecturer in French while Mrs Renita Fernandes and Mrs Sweeta DSouza joined us as the support staff.

Seminars and Workshops:

In the quest to strive for excellence in their respective fields, the staff is constantly encouraged to update their knowledge and skills.

- A staff enrichment programme was conducted by Dr Harish Shetty, renowned psychiatrist from Mumbai on ‘Building Emotional Wealth & Emotional Equity’.
- Mrs Suvasini attended a one day workshop on ‘Bio Technology and Bio Diversity’ at Yenepoya PU College.
- Mrs Tressie Menezes attended a one day National Workshop on ‘Access to E Resources for Academic and Resource Excellence’ at St Philomena College. She also attended First Aid for School Teachers Workshop organized by Environment and Child Health Group Karnataka State Chapter of Indian Academy of Paediatrics in association with Department of Paediatrics, Father Muller Medical College. She also attended the 12th National Conference conducted by Prison Ministry of India at Guwahati.
- Sr Janet Sequeira attended a one day workshop on ‘Explore your mind’ a mind mapping programme at Hotel Moti Mahal.
- Dr P V Sobha was the resource person at Kendriya Vidyalaya, Shakthi PU College and St Agnes College, Autonomous. She also presented an article ‘Hindi Cinema Ka Samaajik Sarokar’ published in the book ‘Hindi Saahithya Aur Cinema’ brought out by the Hindi Department, St Agnes College Autonomous during the National Seminar.
- Mrs Shailaja was the resource person at St Ann’s College of Education for the workshop on ‘Content Enrichment’ for B.Ed. aspiring teachers. In the ‘Kavi Goshti’ organized by the department of Kannada and Samskrati, Mrs Shailaja recited a poem.
- Mrs Jeshma DSouza was interviewed by Radio Sarang 107.8 F.M on the occasion of Teachers’ Day.
- Mrs Avitha DSouza, Mrs Teena DSouza, Mrs Preema Pereira, Mrs Joanne Sheethal, Mrs Pramila DSouza, Sr Janet Sequeira, Mr Joel Fernandes and Mr Kiran attended ‘Teacher Enrichment Programme’ organized by the Catholic Association of South Kanara.
- Mrs Olivia Patrao presented a paper at the National level entitled ‘Indira Gandhi - Garibi Hatao’ at St Agnes College, Autonomous. She also attended a National Level Seminar ‘Beyond Emotional Intelligence’ at St Aloysius B.Ed. College.

- Mrs Lovina Aranha, Mrs Hariet Moras and Mrs Teena Dsouza attended a two day workshop on the new NCERT syllabus organized by the Commerce Lecturers' Association.
- Mrs Ramya, Sr Janet, Mrs Renita and Mrs Reena attended a one day workshop organized by Dakshina Kannada District Mathematics PU Lecturers Forum.

Intellectual Enhancement and Excellence:

Education is the cultivation of mind to make life worthwhile with the acquisition of skills. Bearing this in mind we have been preparing our students to answer the entrance exams like JEE/NEET/CET for professional courses, CPT classes for CA and coaching for Civil Service Examinations. A career guidance programme was conducted by Dr Norbert Lobo, HOD Department of Economics, St Aloysius College, Autonomous for the commerce students. A talk on CA/CS for the I PU commerce students was given by KVC Academy.

An orientation programme for the second year students was conducted by Mrs Elsie Tharien, former Head of the Department of Psychology who stressed that students need to get out of their comfort zone to achieve their goals in life. The achievers of the II PU Board Examination 2017-18 were felicitated. Ms Shalini Aiyappa, Head of the Department of Psychology, St Aloysius College addressed the first PU parents to be good listeners and to keep the lines of communication open with their children.

Departmental and Club Activities:

- The **Department of Physics** in association with D.K District Physics Lecturers' Association conducted the annual workshop in our college.
- A talk by Mr P Sridhar, Range Forest Officer, Mangaluru was organized by **Sristhi – the Eco Club** on the occasion of Vanamahotsava. A painting competition on the theme 'Conservation of Environment' was also conducted by the club.
- The **Department of Humanities** conducted Psychology Exhibition to get a glimpse of different applications of Psychology. Personality tests were also conducted for the students.
- The **Department of Chemistry** in collaboration with Spectrum conducted Ms Element contest.
- The **Department of English** conducted English Essay, English Debate, Creative Writing and Painting Competition.
- Comedy Skit and Hindi Creative Writing competition was conducted by the **Department of Hindi**. Hindi day was celebrated with a cultural programme.
- The **Department of Kannada** conducted Kannada Debate, Kannada Essay. Kannada day was celebrated with vigour depicting the rich cultural heritage of our state.
- The **Department of French** celebrated French Day with a cultural programme.
- Best Manager competition was conducted by the **Department of Commerce**.

Results:

"Things work out best for those who make the best of how things work out," said John Wooden. Our students have surpassed everybody's expectations by securing a remarkable overall percentage of 97.4 and an outstanding 198 distinctions in the II PUC Department examinations. **Nydile M N** topped the **Science Stream with 585/600**, with the additional distinction of having **secured centum in Chemistry and Maths**. **Glara DSouza** proved her mettle in the **Commerce Stream by securing 586/600**. She further displayed her competence by achieving **100% in Business Studies, Accountancy and Statistics**. **Aisiri Raj** topped the **Arts Stream with 568/600**. She also brought laurels to the Institution by being the **topper at the District Level**. **Diya D Cunha** made us proud with her achievement of **securing centum in Basic Maths, Statistics, Business Studies and Accountancy**.

The Centum Scorers are:

PHYSICS:

Avvammath Yasmeen

CHEMISTRY:

Akshatha Shetty, Nydile M N, Avvammath Yasmeen

MATHS:

Akshatha Shetty, Nydile M N, Pruthvi Shetty, Sushmitha, Angelica Albuquerque, Princia Braggs

COMPUTER SCIENCE:

Nisarga Laxman, Shalma DSouza, Nidhi B D

BUSINESS STUDIES:

Megan DSouza, Melita Pais, Ashleen Crasta, Caleda DSouza, Diya DCunha, Glara DSouza, Prajna, Priyal Pinto, Rafiya, Swasthi, Numa Nafeesa

STATISTICS:

Princia Braggs, Ajiza, Varenaya V, Caleda DSouza, Diya DCunha, Glara DSouza, Prajna, Mizna Alima Aveena Monis, Areej Noorulla.

BASIC MATHS:

Melita Pais, Vinyashree, Diya DCunha, Diya Alva, Shreya Rai

ACCOUNTANCY:

Joyline Monteiro, Alma Fernandes, Ashel Crasta, Megan DSouza, Melita Pais, Shivani K, Rishika K S, Caleda DSouza, Diya DCunha, Glara DSouza, Melisha Menezes, Prerana N K, Riya Crasta, Nidhi B D, Rafiya, Swasthi, Swathi P S, Ashlin Fernandes, Clemandra Gonsalves, Evonna DSouza, Glenita Rodrigues, Lerisha Mascarenhas, Aveena Monis, Sweedal Moniz, Afreena Banu, Chrisel DSouza, Fathima Farhana, Melissa Mendonca, Numa Nafeesa, Saksha Rodrigues, Areej Noorulla, Savina Pereira

PSYCHOLOGY:

Jameela Jaseera

ECONOMICS:

Nidhi B D

College Cabinet:

Leadership is about influencing people by what you say and do. Great leadership is when you influence someone to be the very best they can be. The college cabinet was formed along with class representatives and their assistants. The cabinet members selected for various portfolios are Mansi Pinto – Student President, Ashel DSouza – Student Vice President, Sharon Pinto – Science Secretary, Rhea Sequeira – Commerce Secretary, Malavika Jayadeep – Arts Secretary, Mafazah Sharafuddin – Student Editor, Niha Kuraisha – Cultural Secretary and Pravalika – Sports Secretary. A workshop on effective leadership skills and team building was held for all the student leaders by Mrs Bharathi Shivgoor.

Extra-curricular Activities:

Our students are provided with an excellent platform to showcase their multifaceted talents through various activities. These include Introduction Day, Class Socials, Students' Day, Teachers' Day,

Hamd, Live Photography, Bhavageethe, Konkani Creative Writing, Mono Acting, Lantern making, Quiz, Sports Day and Ethnic Day. An array of competitions was organized during the 'Library Week'. Ten of our students from the Arts stream attended the Psychology Exhibition and Mental Health Awareness programme held at School of Social Work, Roshni Nilaya. In the Ms Karnataka International 2018 Beauty Pageant, Ishika Shetty won the title 'Ms Perfect 10'. A one day State Level Inter School competition 'Agnathon' was organized. Students from 18 schools participated in the various competitions and displayed their innovative talents. CA Daphney D Souza presided over the Alumni Meet conducted by 'Agnosphere'. Nine alumna were felicitated for their remarkable achievements. A thanksgiving mass was offered for the Catholic staff and students to commemorate the sesquicentennial year of the Apostolic Carmel Congregation and a Campus get together was organized for the staff of St Agnes Institutions. Sr Pearl Anne addressed the staff.

We were ecstatic to receive Sr. Susheela, President of the Apostolic Carmel Educational Society on our Campus and were delighted to listen to her message where she delineated a roadmap for teachers.

Abhaya- 'Women's Forum' was inaugurated to enlighten, empower and educate young minds through various programmes. An awareness programme on Drug Abuse was organized by the Economic and Narcotic Crime Police Station, Mangaluru City. In collaboration with the NCC unit of our College, National Integration Day was celebrated. Air Wing Commander P C Pant presided over the function. The NCC unit and the Cleanliness Committee of our college organized Poster Making and Slogan Writing Competitions on the theme 'Beat Plastic Pollution'. The NCC cadets attended a ten days training camp held at St Aloysius College, Autonomous. Sanjana Naik, Sunidhi and Nidhi were conferred the rank of 'Corporal' and Athel and Racheal of 'Lance Corporal'. Three NCC cadets attended Pre Inter Group Camps, Level 1 and Level 2 at Alva's College. Four NCC cadets attended Common Annual Training Camp at Alva's. CPL Sanjana Naik attended Pre Inter Group camps and was selected for Inter Group Camp. In the Inter Groups Camp held at Christ University Bengaluru and she was later selected for Pre Republic Day Camp.

It is with a sense of joy and appreciation we present the students who won accolades at various inter-collegiate fests.

Name of the Students	Place Accorded	Events	Festival and Organisers
Mafazah Sharafuddin	Lok Sabha Best Delegate	Indian International Mock United Nations Chapter 2017-18 Udupi	Sharada Residential School
Samah Assia	United Nations Women Committee Best Delegate		
Samah Assia	United Nations Women Committee II Place	Indian International Model United Nations, Mangalore Chapter	Yenepoya School
Mafazah Sharafuddin & Samah Assia	Runners Up Trophy	Verbattle Competition	State Level Verbattle Competition Bangalore

Name of the Students	Place Accorded	Events	Festival and Organisers
Diya Shetty	I Place	Face Painting	Rendezvous - 2018 Sarosh Institute of Hotel Management The team won the Overall Championship
Mashooda	II Place	Mock tail Making	
Sumaiyya & Riya Risheeka	I Place	Healthy Salad	
Anusha DCunha & Andrea DSouza	II Place	Free Lancer	
Ayesha & Kripa Rasquinha	I Place	Quiz	
Ishika Shetty	I Place	Flower Arrangement	
Mishal DSouza	II Place	Memory Test	Shodha – 2K18 Kanachur Institute of Management & Science
Ayisha Lalin	II Place	Mehendi	
Adeena Hussain	III Place	English Poetry	
Kripa Rasquinha & Vidhula	III Place	Quiz	
Sameeksha & Group	III Place	Variety	
Chaithra Kumari	I Place	Mock Press	N-1GMA-2K18 Dr N.S.A.M. First Grade College, Nitte, Karkala The team bagged the Overall Championship
Samah Assia	I Place	JAM	
Mafazah Sharafuddin	I Place	Word Play	
Ashel & Group	II Place	Group Singing	
Mansi & Group	II Place	Movie Spoof	
Rhea Shetty & Group	I Place	National Level Youth Fest 'Design Feista 2K18'	Karavali College of Fashion Design
Nisha	II Place	Face Sketch	Besant PU College
Ananya Rai	II Place	District Level Elocution Competition	Vikas-2018 S.V.S PU College, Bantwal
Prakruthi Rao	I Place	Eka Vyakthi Yakshagana	Sharada Mahotsava Sharada PU College
Florida Almeida & Nisha	I Place	Treasure Hunt	Indradanush St Philomena College, Puttur
Tanvi D Ali & Delicia Rodrigues	II Place	Quiz	
Natasha DSouza	III Place	Video Juggling	Chem – Mystery St Aloysius College
Florida Almeida	II Place	Mock Press	

Name of the Students	Place Accorded	Events	Festival and Organisers
Ananya Rai	I Place	Kannada Pre- scripted Act	Pre Unique St Aloysius PU College Runners Up Trophy
Rhea Shetty	II Place	Face Painting	
Calisha & Group	III Place	Feel the Rush	
Sanjana S	III Place	News Bulletin	
Sameeksha & Group	II Place	Thematic Dance	
Manasa & Melanie	II Place	Wealth Out of Waste	
Adeena & Group	III Place	Variety Entertainment	
Jinu John	III Place	Kannada Extempore	Prerana Father Muller Homeopathic College
Adeena Hussain	III Place	English Extempore	
Samah Assia	II Place	Turn Coat	Jnana Darpana Govinda Das PU College
Nisha	I Place	Pencil Sketch	Fishco Fest College of Fisheries, Mangaluru
Riya Risheeka	III Place	Rangoli Competition	
Rhea Shetty	III Place	Painting	
Prakrathi & Group	III Place	Classical Dance	
Samah Assia	II Place	English Extempore	
Rhea Shetty	I Place	Face Painting	
Nisha & Group	III Place	Feat on Beat	
Riya & Group	II Place	Fashion Show	
Ananya Rai, Sinchana & Vaishnavi	I Place	Ramayana Quiz	Sri Gopalkrishna Bhat Charitable Trust
Ananya Rai	II Place	Bharathanatyam	Saroj Madhu Kala Ustav-2018
Varsha & Group	III Place	Folk Dance	
Ashlyn Pinto	I Place	Hindi Elocution	Hindi Prachar Samiti The team won the Overall Trophy
Zaiba Banu	I Place	Hindi Essay	
Mishel DSouza	III Place	Kabir Geet Gaayan	
Olin & Natasha	I Place	Hindi Quiz	
Fiona DSouza & Andrea DSouza	II Place	Hindi Quiz	
Arshiya Begum	I Place	Drawing	Mangalore Musical and Cultural Association
Fathima Samreen	I Place	English Handwriting	
	I Place	Essay Writing	
Arleen DSouza	II Place	Drawing	

Name of the Students	Place Accorded	Events	Festival and Organisers
Mithuna Dinesh	II Place	English Handwriting	Mangalore Musical and Cultural Association
Sanjana S	II Place	Essay Writing	
Vaishnavi Hebbar	II Place	Solo Singing	
Adeena Hussain	II Place	Elocution	
Sanjana S	II Place		
Samah Abbas	III Place		
Nidhi Stevens	I Place	Varnanjali	The team bagged the Overall Championship
Afraa Parveen	I Place		
Amrah Khan	I Place		
Arshiya Begum	I Place		
Deeksha SD	II Place	Kannada essay	Taluk Level Cultural Competition by PU Department
Samah Assia	I Place	English Debate	
Ananya Rai	I Place	Kannada Debate	
Kripa Rasquinha	I Place	English Debate	
Samah Assia	II Place	English Debate	Zonal Level Cultural Competition by PU Department
Kripa Rasquinha	II Place	English Debate	
Ananya Rai	I Place	Kannada Debate	
Ananya Rai	I Place	Kannada Debate	State Level Cultural Competition by PU Department
Kripa Rasquinha	I Place	Mock Press	Paris Je T’aime-St Aloysius College Our students won the Overall championship
	II Place	Spell Bee	
Vidhula	I Place	Creative Writing	

Sports is the epitome of hard work and dedication. Our students are trained to be dedicated to their goal and always aim to do their best.

- In the **District Level Karate Tournament** organized by the Department of Pre University Education, Dakshina Kannada, Mangaluru, Pooja won the silver medal, Diya D and Rithusha Harish bagged the gold medal and are duly selected for the State Level.
- In the **State Level Karate Championship** held at Chikodi, Rithusha Harish and Diya D won the first and third place respectively.
- In the **Open Karate Tournament** organized by Sri Gokarnatheshwara Temple, Diya D bagged two gold medals and one bronze medal in the Kata Category, Kumite Category and Team Kata. Ashwathy secured the silver medal in Kumite Category. Rithusha Harish garnered the gold medal and silver medal in Kata and Kumite Category respectively. Rithusha also made us proud by winning the Grand Championship Female Award.
- In the **State Level Open Karate Championship** organized by Joshin Ryu Karate – DO Association of Karnataka, Pooja P won the silver medal in Team Kata, the bronze medal in the Kata Category and secured the third place in the Kumite category.
- In the **State Level Open Karate Championship 2018** conducted by Dakshina Kannada Art and Sports Karate Association in collaboration with J C I, Deeksha won the third place in Kumite event, Team Kata and Individual Kata.

- In the **Karnataka and Kerala Open Karate Championship** Deeksha secured the first place in Kata and Kumite category.
- In the **40 th International Open Karate Championship** 2019 held at Ooty Deeksha bagged the silver medal in Kumite and Kata category.
- In the **District Level Wrestling Competition** the Wrestling Team of our College secured the Runners Up Trophy. The four students selected to play at the State Level were Harshitha Puthran, Shourya Shetty, Diya Kottary and Sharal Dsouza. In the State Level Belt Wrestling Competition held at Belgaum, Diya Kottary and Shourya Shetty bagged the first place, Harshitha Puthran won the third place. Diya Kottary and Shourya Shetty are duly selected to play at the **National Level**.
- In the **District Level Table Tennis Tournament** Shraddha Paul, Susan Machado and Bhagyashree emerged victorious and have been selected for the State Level.
- In the **Taluk Level Athletic Meet**, Varsha B garnered the second place in Triple Jump and Long Jump. Shravya, Prakrithi Shetty, Vidya Rai and Vigneshwari secured the second place in 4 x100 meters relay. Harshitha won the third place in Javelin Throw.
- The **Throwball Team** of our college won the **Runners Up Trophy** at St Joesph's Engineering College, Vamanjoor.
- In the **State Level Badminton Tournament** held at Chikamagalur, Spandana Bekal is selected to play at the National Level. She was part of the **Karnataka Shuttle Badminton team** which won the **Winners Trophy** at the **National Level**.
- In the **District Level Shuttle Badminton Tournament** organized by **St Agnes PU College** at Father Muller Indoor Stadium, our college team bagged the second place.
- In the **State Level Floorball Tournament** Bhagyashree, Shrada Poojari, Rischika Thimmaiah and Prakrithi Shetty won the first place. Rischika Thimmaiah has been duly selected to play at the **National Level**. She was part of the **Karnataka Floorball team** which won the **Runners up Trophy** at the **National level**.
- In the **District Level Hockey Tournament** Rischika Thimamaiah and Bhagyashree are selected for the State Level.
- In the **State Level Football Tournament** held at Mandya, the Dakshina Kannada Team won the first place. Dale Dsouza was part of the winning team.
- In the **District Level Handball Tournament** organized by the Department of Pre University Education our college team emerged as winners and eight of them have been seleted to play at the State Level. Nithya was subsequently selected for the **National level**.

Spiritual and Value Education:

Prayer Day and Retreat are arranged to enrich and strengthen the spiritual direction of our students. Annual retreat was conducted by Mrs Corine Rasquinha and Brother Raghu. A seminar on 'Family Life Education' was conducted by Dr Edward Nazareth and Dr Joyline D Almeida. Christmas is truly a celebration of love. Students visited St Ann's Home for the aged to fill their lives with joy during Christmas. A love offering was handed over to our very own student who met with an unfortunate accident.

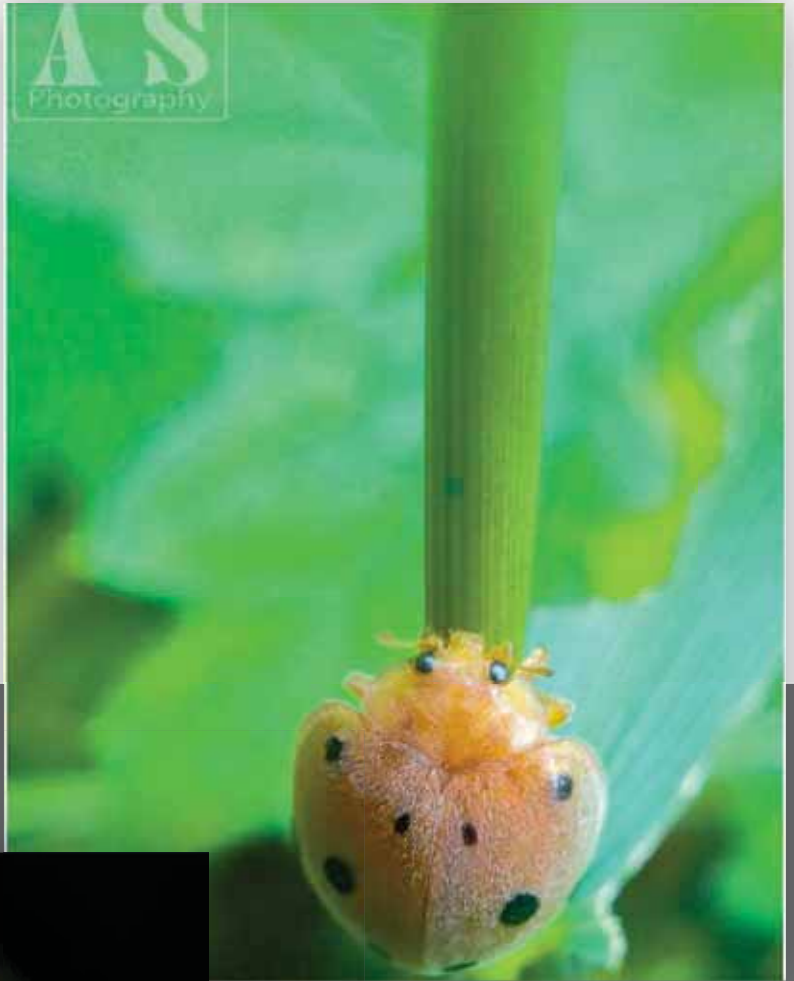
Parent Teacher Association:

Alone we can do little, together we do much. We are indebted to the PTA Vice President Mrs Valentina Rodrigues and its Executive Committee for their unstinting support and whole hearted co-operation in all our endeavors. We treasure their presence with us at every special occasion. The PTA took immense trouble to make Teachers' Day a memorable one. At the Annual General Meeting of PTA, Dr Mariella D Souza, Associate Professor KMC Hospital, Mangaluru, addressed the parents about the pros and cons of social media. At this meeting the top scorers of the second PU Department Examination were honoured.

Conclusion:

We, at St Agnes strive to bring out the best in students so that they are equipped to succeed in all walks of life as it is rightly said, 'Aim for the best – then reach higher – The only way is up.'

- **Sr M. Shamita A.C.**, Principal

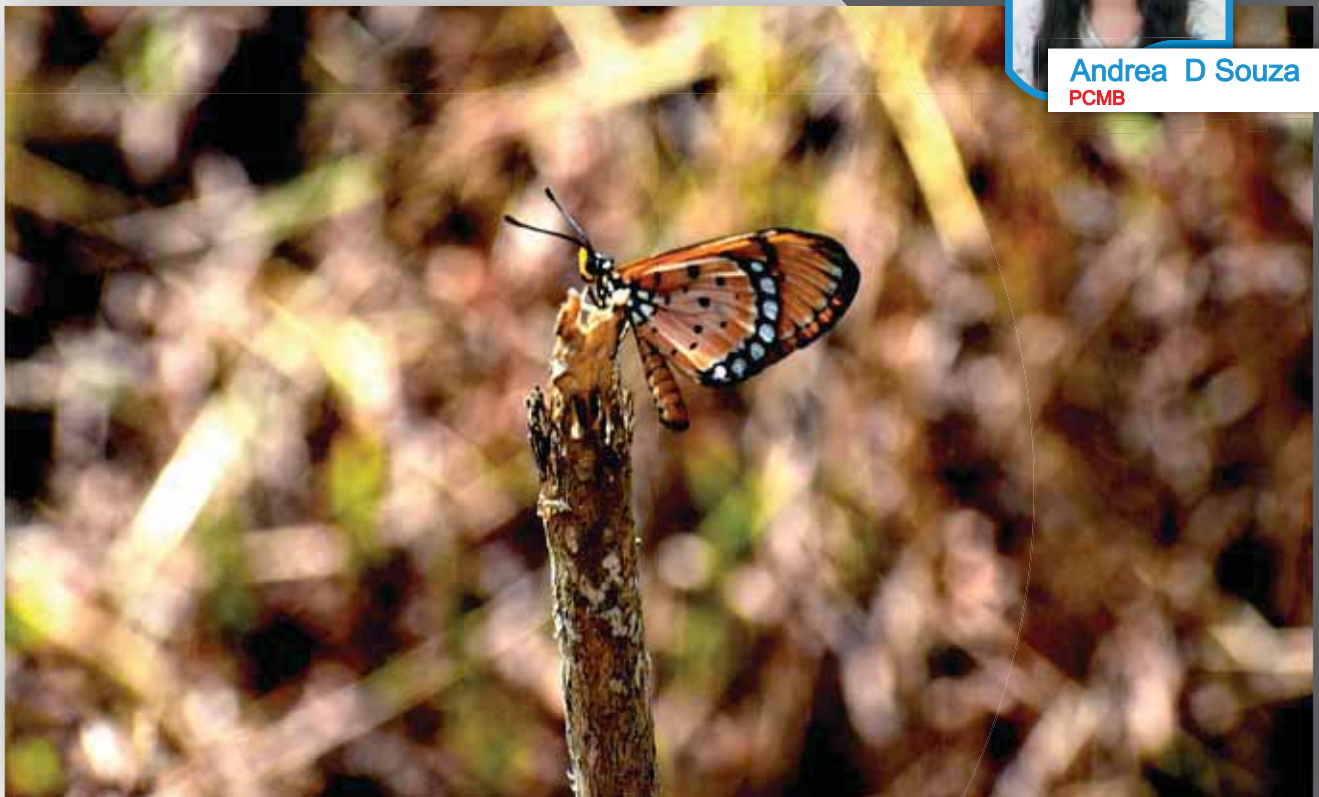

Sarika C.
PCME

Andrea D Souza
PCMB

Like Other Countries, Youngsters In India Should Be Allowed To Live Independently

India - the big, the bold and the beautiful, India is a country that boasts the highest cultural diversity in the world and is the fifth fastest growing country with 35% of NASA's scientists being Indians. With the majority of its populace under the age of twenty-five, the Indian youth should be the ones who attain great feats. What stands in the way? The lack of independence. India is a country that gives a lot of importance to tradition, especially that pertaining to family, and the seemingly western ideology of letting children live independently may seem bizarre at first glance, but when it stands in the way of the accomplishment of the next generation, it is time to take a closer look.

Living independently, be it at the simple level of allowing children freedom in their teenage years, or the actual moving out of college-age students, proves to be highly beneficial to the cognitive development of the child. Indian parenting, speaking in psychological terms, is based on the concepts of positive reinforcement and punishment. To put it simply, a child is rewarded for good behaviour or punished for bad behaviour, giving them an incentive to behave well. The flaw with this is that when that incentive is taken away, the learned

behaviour instantly ceases. For example, if a child who has been completely sheltered their entire life, is sent to college in a new city, completely on their own, they will suddenly develop a rebellious streak. They may take to drugs or alcohol, get into bad company or go off on a bender. In contrast, when a child is given a reasonable level of freedom from a young age, and then made to live independently, will not only find no reason to rebel, but will also be able to take care of themselves as they haven't been coddled by their parents.

**Mafazah
Sharafuddin**
HEPP

Living independently for youngsters is definitely a scary, new step, not only for the youngsters themselves, but also for the parents. However, living on your own can teach you things you would never learn when you live with your parents. Nobody actually knows how to do taxes, or how much rent is required for a small, one bedroom apartment, or how overpriced your favourite shampoo really is, until you have to deal with all that on your own. Living independently not only teaches a person financial prudence and stability, but also responsibility and the real nuances of dealing with other people.

In conclusion, I would say that there are some things only experience can teach, and the earlier you are exposed to this, the sooner you start to develop as a human being. That being said, refusing to allow one's youngsters to live independently simply means western youngsters have a head start in life. It is about time that we allow our youngsters the same advantage.

Mother Earth

Mansi Pinto
BEBA

One day I woke up only to realise that everything was over. It was too late to start something as it had already come to an end. Over the years I have heard people saying 'Save the Earth or it won't save you,' and it was the result of me not taking a step to save it. I wouldn't blame the others or curse them, for even I have been selfish. The earth who selflessly worked for me throughout and because of whom I am surviving was revolting against me. It had given me light since the day I was born, in its beautiful arms and had promised to do so till my last breath, but I have crossed my limits and exploited it so it pushes me into the darkness today. It gave me all that it had without thinking about itself, but

I only thought about 'me', I did not even bother to think about 'it'. Today it has shown me its power and captured me and taken away my freedom. Mother Earth now has complete control over my life. It is giving me only things that will keep me alive and not happy. I, who once had control over each and everything on this earth, have used it wrongly and this is my punishment. I now feel the pain that I gave to my Mother Earth by dominating over it and also realize how humble and patient it was. Now, its patience is disturbed and I can see no way to calm it.

I am captured in a bottle and given an oxygen mask, so that I don't die while the Earth is trying to recover itself. It has now pushed me away because it knows I will only destroy it. I cry to Mother Earth saying -

"You gave me light, you gave me food,
You gave me every little bit of you.
But the things I have done are very few.
You gave me power over everything that you had
Hoping for good, but I only did bad
But now I know and feel the guilt, for destroying everything that you built.
I promise to obey you, to your tunes I shall dance
Only if you were to give me a second chance."
I am waiting for her to heed my humble request or hoping for this to be just a dream.

"If someone has a palm shoot in his hands, he should plant it."

- Prophet Mohammed

Away In Search Of An Adventure

It was a gloomy morning like any other morning. The cousins Brill, Bray and Bright sat in front of the television as they had nothing better to do. The rains outside just wouldn't stop and there was no one at home either. Though it was only eleven in the morning, Bray was yawning and Brill was already fast asleep. Bright didn't want to spend the rest of the day like her cousins. "Brill, Bray wake up!" she said. "I feel like there is an adventure coming our way today." "Oh! Shut up, Bright. It's raining outside and I'm tired of watching the repeats of 'Modern Family' all over again. There's a better chance that I will see God today than having an adventure," said Bray half asleep. Suddenly, there was a little disturbance on the television screen like the wires were loose. "Don't bother," said Bray as Bright walked towards the television. "I feel it's God's way of telling us to shut the television and go to sleep." But Bright ignored his advice and went to see what was wrong. As she shuffled through the wires, she felt something like a piece of paper. She took it out and saw that it was a letter with the initials 'B.H.' Bored out of her brains she decided to open it and see what was inside. "An adventure awaits, said the letter. On a super dull day like this, the word adventure sent a thrill down her spine. She continued reading:

"It's woody, it's true
Above it is a carpet so blue
In front of the television you stand
You will be in an adventurous land."

"Guys, come here quick" Bright screamed. Bray and Brill woke up startled. Bright yanked Brill and they stood in front of the television. A bright pink light blinded them for a second and when they opened their eyes, they were surrounded by large, monster-like trees. "Oh... I'm scared..." cried Brill. Bright pressed her hand tight. On the muddy ground below them was a note—

Kripa Rasquinha
PCMS

"If you want to go back home
Through these woods you must comb
Trust your instincts and find your way
If you don't, you will be the ones to pay."

"Now no matter, what we can't quit. If we want to see mommy and daddy, we have to complete this adventure," Bray said. They looked around. It was scary and creepy. The trees looked haunted. The flowers there didn't smell anything like the flowers back home. And the grass around them was all slimy. "Look," said Bray, "This way doesn't seem as scary as the rest of the forest." "Duck," cried Brill as a giant mosquito flew over them. But Bray was right. The path that they were walking on didn't seem haunted. "There's definitely something fishy here," Bright thought to herself. They took a few steps ahead. Just then Brill screeched. But Bright and Bray couldn't see her. When they did so finally, they saw Brill being sucked into the ground. "Don't come close or you will be sucked in too," she said. They saw another piece of paper nearby. Bray picked it up.

"If again you must see Brill
Fears you have, you must kill
Once you reach a safer land
Brill will be freed from the sand."

"Let's keep moving," Bray said. "The faster we reach the safer land, the sooner we can free Brill. They continued their walk. They picked up

some sticks that they found on the way to aid them. Now they reached a place that seemed even more safe. There were barely any weird things anymore. “Bray, looks like we have reached “safer land,” she said. But there was no reply from Bray. She turned around and saw him in the mouth of a creepy snake. It was purple all over. She saw a piece of paper again. She picked it up and read,

“A little more is left to go
And when you see a red bow
You will know for sure
That you have reached a cure.”

“Oh! All I wanted this morning was an adventure,” she said: “But now I just want to go home.” She kept walking. She passed fire-breathing trees on the way, but she was careful. Just then she saw a red bow at a distance. “Yay! I made it to the end,” she cried. “Bright! Bright! Wake up,” said Bray. “Are you dreaming?” he asked. Bright looked around. She saw herself in her living room once again. “Not a dream, a terrible nightmare,” she said. “But thank me. I saved both of you today,” Bray and Brill looked at her with a puzzled look. They had no idea what had happened. But Bright had the most scary and adventurous day ever. ●

They tried to jeopardize
They tried to sabotage
Watching the others merry
Made me pretend I was too
Feeling isolated and worthless
Melancholy took over me
And I was trapped
I wept hysterically
But none came to help
As an angel in disguise came my mother
Melancholy is pleasure, she said
Which made me feel a little better.
I felt like a butterfly, coming out of a cocoon
None, but my mother let me free
She nurtured me in her womb for thirty-six weeks,

They say
How can I even repay?
She set me free then and now too
For she is the only one true
Once trapped, but now free
Here I am, the real me.

For the ones who made me feel so low,
Made them realise, it was my alter ego
Feeling guilty and ashamed
It was their time now,
To be trapped.

Aysha Haneena
PCMB

Chilling Fingers

Mahima
PCMB

Alone in the streets, wandering like a vagrant, Enrique shivered. His cheap leather shoes were torn from walking for hours and he cursed himself for not having anything warmer than a quilted vest and cotton trousers. Suddenly, his path, illuminated solely by the moon light, went dark. He could see nothing. Then thunder rumbled in the sky, followed by a torrential downpour. Panic swelled in his chest, but when the lightning brought brief flashes of light, it made him long for his home like a lost child.

At a distance, he saw a light. It was faint, as if the source were a lantern but it was his last hope for shelter. Approaching it, he saw it came from the upper floor window of a mansion. The gate was wide open and the door was left ajar. He didn't pause to admire the architecture, but walked straight inside, shut the door and slid down against it. Hunger and exhaustion got the better of him; he closed his eyes and fell into a deep slumber.

He dreamt of a most saccharine smell and a voice so beautiful it melted his ears. When he woke up he found himself on a bed, alone in a room. He saw a lantern resting behind the window. So this was where that light came from. But who had brought him here? "What brought you here?" a voice asked. He started from the bed and fell off. He hadn't seen anyone there a moment ago.

Recovering his senses, he turned to see her. "W-what?" he stuttered.

He wondered if what he saw was a hallucination, but she was too beautiful to be a mortal. And the garment she wore seemed to be made of a mysterious fabric with normal enough paisley patterns, except that it swayed like seaweed in the ocean. Her corkscrew-like platinum blond hair was tethered into an intricately designed chignon that looked like it took years to make. Her cocoa-blush skin was as flawless as porcelain.

"Who are you? Where am I?" He asked. "You're in my house. I brought you here after you had passed out," she said, cocking her head to the side.

"I should get going," he said, putting distance between them.

"Please, rest. Besides I haven't had company for so long."

He'd started to sense a miasmic aura, getting stronger by the second. The storm, outside was still raging, but he figured he would rather be out there than in here. "I must leave," he asserted yet again. Then saw her rapsallion smile drooping into a frown. It was graceful, like a flower blooming. A shirver run down his spine. She was most certainly not human.

He darted to the door, but it was sealed shut. Blood pounded in his veins.

"Let me go!" he screamed, turning his face to her, but she hadn't moved at all. A sob broke from her. It sounded like a child's.

"Everyone leaves me."

He turned the knob frantically, gave up and tried to break it instead. It wouldn't budge. He paused. The miasma was stronger now, he felt like he was drowning. She rose from her seat, ambled toward his shaking body and enclosed her fingers around his throat. She was no longer beautiful, her eyes were onyx orbs; eldritch and ghoulish. Pity that was the last thing he ever saw. ●

“Daffodils”

Adeena Hussain
SEBA

“Where is he?” I exclaimed waiting for my best friend Ethan. “He’s twenty minutes late!” I say to no one in particular bobbing my knee faster than before. The door to my room opened with a bang startling me. “I’m so sorry,” my not-so-best friend at the moment managed to say in between his excessive wheezing and panting. “You were supposed to be here twenty minutes ago, Ethan! This house irks me! And I’m here alone for a week!” I tell him stuffing my face into my hands. “I know Bee, I know, and I’m so sorry that I was late. Certain.... things came up,” he said pursing his lips. I raised my head and cocked my eyebrow at him “certain things?” “Yes, just leave it, please and let’s get you out of this pathetic excuse of a room, yeah?” I laughed as I nodded my head at him stretching out my hand for him to take, which he does and pulls me up from my sitting position. I interlock our hands as we walk towards the backyard. It’s the only place that provides us with the calm that we need whenever we’re here. Where are we, you ask? We’re at my step-not-so-much-of-a-father’s house. Did I hate him? No. Did I necessarily like him? No! I didn’t have any particular reason to like him, for he rarely acknowledges my existence.

I snap out of my reverie when Ethan pulls me down with him. We lie down on the grass and gaze at the sky, just staring at nothing, allowing my thoughts to spiral. Do we even control our lives? We do think that we’re the protagonists of our own lives, that we decide to do things the way we want, when we want, how we want and with whom we want to do it with. What if it’s really not like that. What if you’re not in control? What if.....?

“Bee, what is this?” Ethan interrupts my thoughts. I breathe out slowly calming myself down.

I really need to stop overthinking so much. I look in the direction he pointed at, there was an area devoid of any grass where fresh daffodils were sown. I got up to walk towards it.

“Is anyone home?” someone screamed from outside. Ethan and I looked at each other and jogged towards the door. There were two young police officers talking to each other with their hands on their hips.

“Yes officers? What can I do for you today?” Ethan asked them while I just stood there with my hand in my hoodie pocket.

“Have you two seen this man around anywhere?” The taller and darker one between them asked us, showing a mugshot of a man in his late thirties. “He, my boy and girl... is a drug dealer and a murderer. He is on the loose and if you’ll see anyone like him, call us immediately.” “Okay, will do, sir.” Ethan tells them and they nod, tipping their caps at us and walking out of the door.

“That was weird! I’ve never seen this man though!” Ethan exclaims looking at the picture of the fugitive in his hand. “Yeah, you would totally know all the dealers in town with the amount you smoke and snort!” I say laughing.

I walk towards the daffodils, picking one out and blowing into it, watching wisps of it flying away and disappearing. I sigh in contentment something about the way the wisp disappears into the sky when I blow into it gives me a sort of relief. Like, I actually do control the things around me for once.

I bend down to pick another one, when I caught a strong stench. EWWW! Whatever! What kind of fertilizer does step-dad use?

“Ethan come here! Why does it smell so weird?” “What?” Ethan called out as he came towards me. “This” I say pointing towards the daffodils, “smells as queer as your dirty, unwashed, since two weeks socks!” “Hey! My socks don’t smell that bad,” he said crouching.

“Oh, Lord!” he exclaims. “What is this?” he questions as he sniffs around again.

“I don’t know, some kind of fertilizer perhaps,” I say rocking on my feet.

“Oh crap!” Ethan screams, backing up and pacing around.

“What happened?” I ask him.

“Bee, That isn’t any fertilizer!” he exclaims waving his hands around.

“What? What are you saying, Ethan?”

“OMG! I need a shovel, Bee. Come with me,” he says, pulling me along with him, he opens the door to the garage and grabs two shovels.

“What is happening? Will you tell me?”

He stops, looks back at me and holds my face in his hands. “Elizabeth, there is a dead body underneath that soil. You know I’ve dealt with this before. I can identify that nasty smell from anywhere.” He finishes as I leave a breath that I didn’t even know I was holding. “It can be a dead rat, right?” I ask out of breath for some reason.

“Yes, yes it totally can, but I’m not quite sure that it is.” He said, walking ahead of me. “It’s okay, Elizabeth there isn’t a dead body underneath the ground, he said trying to calm me down.

We reach the daffodils that I pluck out all at once. I look at them and we nod knowingly at each other and start digging.

Ten minutes later we find ourselves knee-deep in soil, when I see skin. Good Lord! Couldn’t he have buried it deeper. I drop my shovel, thinking about what would happen. My step-dad may have been behind this. What would happen to

my mom, to me? Oh Lord! What do I do? I stop Ethan from digging any further as I kneel down and move the soil around, I see a hand. I screech out loud, as I see the fingers. Ethan asks me to move back as he starts pulling the body out of the ground. I turn my head around not being able to look at it. The corpse’s face was completely distorted, his nose broken, a mix of dried blood and mud all over his face and body. His arm was hanging by a thread! Dear God! What did this man go through?

“We need to call the police, Beth.” Ethan says pushing his hair out of his forehead.

“Wait! What if it was Robert who did this? What will ma do? We need to think about it,” I say pacing around, shaking uncontrollably, tears running down my cheeks.

“Beth! Baby calm down! What do you think is more important? Your mom living with a murderer or your step-dad who may have killed this man over here and needs to be behind bars right now!” he says clutching my face in his hands, kissing my forehead. Slowly, I calm down from my panic attack.

“Okay, let’s do this.” He smiles as he moves a stray hair from the pony, away from my face as I look into his eyes and for once really just stare at this amazing, beautiful human in front of me.

He lets go of me and brings out his mobile, rings up the police and informs them about our situation. I look around slowly as I let my eyes land on the corpse. God, how did this day turn out this way? I walk back into the house to grab a sheet and took the first thing I saw and brought it out with me. I stand above the corpse as I slowly unravel the sheet and cover its body with the sheet. Just as I got back up, I heard sirens and familiar voices.

Ethan and the two officers from before come running in. They crouch down and instantly gag at the smell. Oh Lord, I’m not even affected by the smell any more. I suddenly have this need to rip

my skin out and wash myself until I feel clean. The paramedics come right after and carry the man and jog back out.

We were questioned a lot, and we answered the best we could, with me informing them about my father's house and that he was currently in the airport waiting for his flight to Australia. They thank us for our co-operation and leave.

Ethan comes to me, hugging me to his side as we walk back into the house. I ran to the washroom wanting to cleanse myself of everything and anything relating to what just happened.

I get into the bath and turn the water on and start aggressively scrubbing till I see some blood and I stop. I cleanse myself and wrap myself in my robe and see Ethan coming out of the bathroom across mine when his phone rings. Both of us sprint towards it and he turns his back to me as he talks while I bite my nails as I wait for him to end the call.

He turns around and tells me that the man has been identified as the missing drug dealer, and

that my step-father happened to have got into a feud with him and ended up killing him and dumping him in his backyard and was currently in prison and found guilty.

I let out a breath as I sit down on the sofa and clutch the ends of it with my hands. "My mother! My mother, we need to go to her." I say getting up and fumbling around trying to do something, any thing at this moment.

I get dressed and we move out as per Ethan's instructions to go to mom. We get into the car and start off towards the prison to get my mother out of there. I turned to look at Ethan and I held his hand and he turned to look at me and smiled reassuringly and then out of the corner of my eye, I saw a truck coming our way.

"Etha-" CRASH.

I woke up with beads of perspiration running down my forehead. I look around my tiny room. It was a dream, Lord. It was a dream! The door to my room opened and a wheezing Ethan appeared.

It was just a dream.....

JUMBLLED WORDS

Given below is a set of jumbled words, each word is followed by a hint. How many of them can you solve?

1. E O T Y E P X R H
A plant needing very little water, usually found in deserts.
2. N S I P E L U N A
A piece of land surrounded by water on three sides.
3. B A R C A D B A A R A
Said by magicians when performing a trick.
4. M I B R O S E N T
Old name for Sulphur.

Compiled by:

Natasha D Souza
PCMS

5. P O D E L A N G R E E P
A person's look-alike, not biologically related to that person.
6. R O G H I L Y P E H I S C
A form of writing consisting of pictorial symbols.

5. Doppelganger	6. Hieroglyphics
3. Abracadabra	4. Brimstone
1. Xerophyte	2. Peninsula

ANSWER KEY:

The Hole In The Garden

Natasha D Souza
PCMS

“Josh! Hey, Josh!”

Josh turned around to see Tia running over to him from the other side of the street. “Hey, Tia. What’s up?”

“You have to come over to my place, right now!” Tia looked excited. “I’ll explain everything once we get there.”

His curiosity piqued, Josh raced Tia to her house, all the way to the upstairs attic, greeting Tia’s parents on the way. Tia walked over to a large dust-covered trunk in one corner, which was already prised open. Rummaging around for a bit, she straightened up and raised her hand aloft with a loud and triumphant. “Aha!”

“What is it?” Josh asked.

“A set of clues! To a hidden treasure!” Tia fidgeted in excitement. “You see,” she continued, “I was busy looking for some decorative items, for a project, which I recall were here the last time I cleaned this place. While I didn’t find what I was looking for, I came upon this. See here,” she walked back to stand next to him, showing him a slightly-torn old sheet of paper. “It seems like it was written by some Dev Mehra. I think I overheard Dad telling Mom that he was the previous occupant of this house.”

“So, you mean to say that this ‘Dev’ had hidden something somewhere around this house,

leaving clues, but forgot to take the treasure when he left?” Josh asked, a bit skeptically.

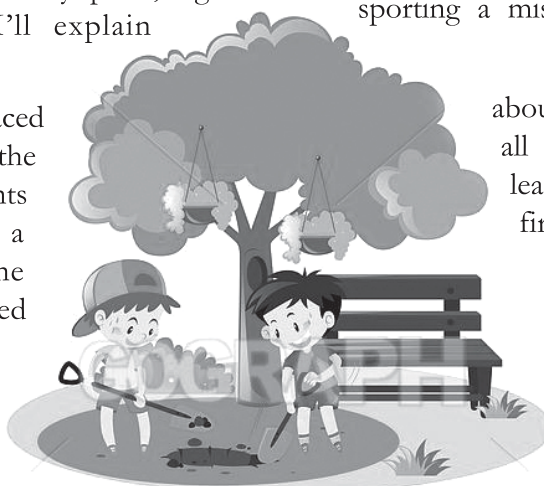
“Well, I’m not sure if he took it with him, but I’m not one to say ‘no’ to an adventure! Care to join me?” Tia waggled her eyebrows, her face sporting a mischievous grin.

“Of course, I will; no doubt about that! I’ve had nothing to do all day today which was even the least exciting.” “Okay, so here’s the first clue.....”

The kids were very interested in finding the ‘treasure,’ especially before lunchtime. They scouted all over the layout, and were even joined by Tia’s pet dog, Nicky,

at some point. “That’s perfect, Nicky can sniff out the treasure for us!” Josh cheered. By and by, they ticked off every clue they solved. However, even with their eyes peeled, they failed to find the object referred to in the last clue - the clue that actually pointed out the location of the treasure. Just when they were about to quit, Nicky suddenly bounded off, with the kids at the dog’s heels, and began pawing at a slightly-flattened patch of soil in the garden.

“This must be the hole that was covered once the treasure was buried!” Tia guessed. Ecstatic, the kids grabbed shovels from the nearby garden shed and began digging furiously. After what seemed like

ages, a glint of light caught Josh's eye. Whooping with joy, he dusted off whatever little soil covered the 'treasure', and picked it up. It was a very old, rusted gold button, no bigger than a coin.

"Oh, I thought it would be something bigger," Tia said, disappointed by the turn of events. "Yeah," Josh said, "Me too."

"Well, that's that! Even if it isn't something

huge and valuable, at least our efforts paid off. We still had some sort of adventure, and we still found something," Tia brightened up and said. "I guess you're right. But now, I feel awfully thirsty." Josh said.

"Mom made lemonade earlier today. Let's go have some!" Saying this, Tia yanked Josh back to her house. ●

TO THE DAUGHTERS OF INDIA

Mother
You told me
That women were created
From the rib of a man
To be held and protected
Mother
You told me
That heaven
Lies under the feet of a woman
Yet
I am told
That I am dirty as I bleed
That I am sullied
Impure

We call this country
Mother
And call her soil holy
And fill our houses
And temples
With idols of women
And yet
I am nothing
But a stain
On the cloth of your purity

Mother
It is this soil
That runs
With the blood in my veins
And it is my blood
That stains this soil
As I lie alone in an alley
Bare and defiled

My bruised skin
Is the same colour
As the henna
That still stains my nails
From my wedding day

Mother
You told me
That I was a treasure
And yet
A man must be paid
To take me away

Mother
It took me a while
But I know now
What it truly entails
To be a daughter of India.

**Mafazah
Sharafuddin**
HEPP

THE GIRL IN THE JAR

The teacher asked me to write on this fascinating picture
I looked at it with glazed eyes
I didn't really know, what it meant
I thought and thought!
Then I imagined the girl in the jar
Then suddenly from nowhere an idea struck me
It was this male-dominated society.
Oh! Yes
Where girls are considered a burden
Nature was dark and within the dim light in the jar
It was certainly the autumn season
The dried up trees to her right
The male-dominated society to her left
She was eagerly waiting to come out of it
And enjoy her life in the company of others
But then,
She sees women being trampled down by this patriarchal society
Women, victims of exploitation, rape, murder and female foeticide
She sat for a while and thought and thought
She knew it wasn't safe for her to be out
She opted to be inside itself
She cried and cried
And finally gave up on her dream to come out of it
She sat inside and started finding joy in small little things!
Small, small things made her happy
She danced and danced with all her love for it
And then she thought of the lives outside
And cried
For the destiny of those girls suffering in the outside world....

Aysha Shahama
HEPP

APOCALYPSE

Everybody has a different perception of reality. Much like this building, most of our thoughts may seem distorted and quite irritational to most people. Everybody has their own level of being normal. As I'm standing in front of this building, I'm confused. I start questioning everything. Everything! Everybody around me is walking past this building as if it is not even there, but I can see it quite clearly. Is my mind playing tricks on me? Are my eyes deceiving me? Why isn't anybody stopping to look at this building? Then I start wondering about whether this building is just an illusion. If so, then it looks real to me. The building is white and grey with mismatched windows. Most things around me like 'true love', 'a happy life' and a 'happily ever after' seem much more like an illusion than this building. All the questions I've had for a long, long time rush into my mind, the biggest question being, "Is this real? Is everything that we see and assume as being normal even real? What if everything is a simulation? What if everybody perceives this world that we live in differently? My mind is filled with a lot of 'what if' questions. I proceed to stretch out my hand to touch the building, but I pull it back immediately. Then I start thinking about how great the world I am currently living in is. This great world where people are murdered. This great world where babies are raped. This great world where basic human necessities are commercialised. This great world where many people are dying due to curable diseases. It's like there is an ongoing debate in my mind. The other question I have is whether I would

be willing to give up everything.

Like most things in life, I had to make a

Malavika Jayadeep
HEPP

decision. I either had to go on with my life with everything as it was or I could leave everything and go to this new world. What if the new world was worse than the world we live in? On the other hand, what if it was better and people were actually happy? I was scared, or rather, terrified. After a lot of contemplation, I take a decision. I touch the building.

Loud

Loud laughs,
Loud gossips,
Loud arguments,
Everything is so loud around me
But yet
Yet this one whispering voice inside me
Is all I can hear
The voice ringing in my ear
Pleading for help
But inaudible to others
Because even though it is so loud to me
It is just a feeble whisper to everyone else.

- Adeena Hussain, SEBA

A Hard Decision

I have a soul in me
Which is only a few months old
A life growing inside me
How extraordinary !
I was contented until
I was informed that
It was a girl.
I decided to give it up
To abort it.
'What a cruel woman!
They said,

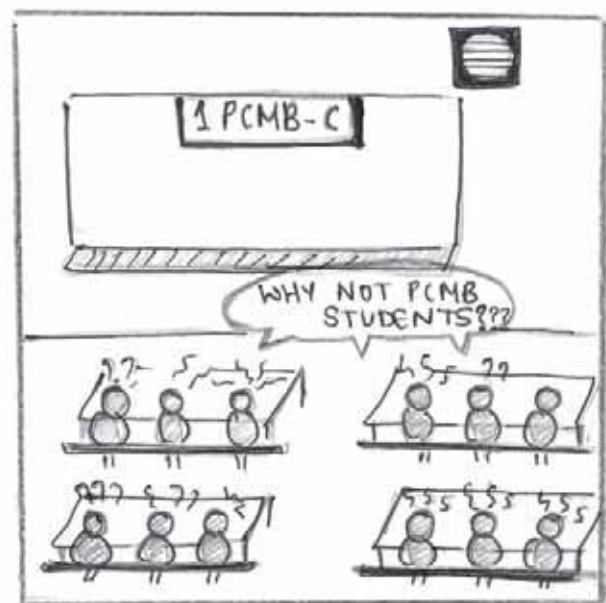
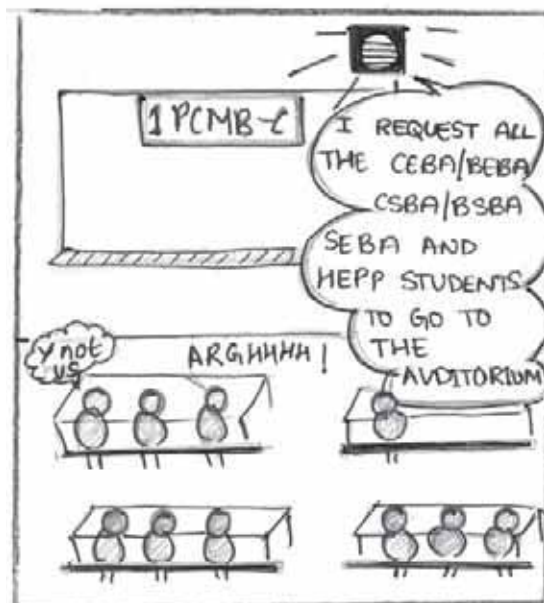
'Being a woman yourself, how could you even think about it?
But the reason behind my decision was only known to me.
I reconsidered my decision
Then I looked back at my life
Rape
Torture
Dowry
Domestic Violence
Responsibilities
And after all that
Not being respected
Not getting to live the way you want
Being the bad one, always
I don't want my daughter
To face what I have faced
I want her to live in peace.

I am sending her to you, Oh Lord!
Take care of my little angel.

 Adeeba Mohammed
HEPP

Rishita Picardo
Shreya Santhosh
PCMB

Andrea Fernandes
PCMB

Small I was,
Senseless were my thoughts
Mom said,
“Quiet should you be!
You should hide
Hide from the world
Because you are a girl
A Girl Child
Daddy hated me
Mummy ignored me
Why was it so?
I never knew
Days flew and I grew
Children went to school
Their parents encouraging them
I wanted to go too.
I asked my mom
“Why is it so?
Why don’t you let me go?”
My dad yelled
“It is because you are a girl,
A Girl child”
I was titled
‘A GIRL CHILD’
Yes! A child
Who was not allowed to go to school
Who was made to shut her mouth
Though she was true
Sometimes I thought, I questioned
I questioned myself and my God.

“Am I not a human?
Am I not God’s creation?”
Today as I stand here
I know,
I know it is not my fault
nor God’s
It is mankind
who does it all
Aren’t I, a girl child
born from human?
from mankind’s flesh!
Then why is it so?
why have I to mourn?
I always heard that
A girl is a curse
I say a girl
is a boon
A pride, not just a bride
An Indian slogan says
‘Save the girl child, save the girl child
I say
‘Girl saved, Girl saved’
Truly I say
India is saved from getting ashamed
Ashamed in the Olympics
Yes. It is because of two girls
Therefore I am proud today
to say
‘I am a girl
A girl child’.

What Shook Kodagu?

Kodagu, the birthplace of the Kaveri River is known for its scenic beauty and for mesmerising every visitor, creating a surrealistic experience of a panoramic view of nature.

But this year something has completely effaced Kodagu of its natural beauty, turning it into a water body. I am talking about the huge deluge due to incessant and torrential rainfall which hit the district. Thousands of people have been marooned by the unremitting rains.

Nature has been violent in the flood-ravaged areas of Kerala and Karnataka, but human decisions have definitely led to the abuse of the environment. Many residents of Kodagu observe that the devastation has occurred as a result of the lack of environmental awareness. Exacerbated by landslides in hilly terrain, flooding has led to destruction of homes, bridges, road networks and industries.

Far from being a surprise, the possibility of such devastation was highlighted several years ago. Beautiful Kodagu was battered by rain, but it has also been battered by the lack of compliance with environmental laws and unplanned tourism. Kodagu attracts thousands of tourists, but tourism is not well-managed, with resorts springing up even on dangerous slopes and next to rivers.

Nature has been quite fierce, but human factors like deforestation along the slopes and construction

along flood-plains have contributed to the floods outweighing the natural factors. Unplanned development has made the area susceptible to flash floods and landslides caused by a combination of tree-felling on steep hillslopes and heavy rainfall. Devastation has been more prominent in the dense human habitations.

Vidhula Lokesh
HEPP

The landslips in Kodagu were found to be aggravated by human interference including road work with inadequate retaining walls, lack of drainage, clearing of vegetation and weakening of slopes through unscientific construction of houses.

Many researchers have pointed out that the replacement of native trees with Silver Oak has led to the increase in soil erosion and studies show that Kodagu has lost 30% of its dense tree cover in three decades. The Coorg Wildlife Society has found out that more than 2,800 acres of paddy fields, coffee plantations and highlands were converted into residential layouts, sites, commercial complexes and resorts. During heavy rains, when water percolates the slopes, it results in erosion of soluble mineral salts in the rock mass, thereby creating fractures. This disturbs the strength of the slopes, resulting in landslides.

Therefore by thinking analytically, we can conclude that the floods were triggered largely due to man-made factors. To protect this little heaven on earth, focus must be on long term restoration projects. Mindless development must be checked and construction of houses and resorts on slopes should be stopped. Any sort of development which takes place at the cost of nature is not progression but regression.

HAPPY OLD YEAR

In a year in which Oxford dictionary chose 'toxic' as the word of the year, it's not surprising that 2018 felt like an out and out bad year. While there was some disappointing news, 2018 also had its high points

Parts of the world moved towards peace—North and South Korea shook hands, Ethiopia and Eritrea ended their war after two decades, and Spain's Basque Country returned to calm after the separatist group ETA disbanded.

A landmark UN report meant that we now understand the threat of climate change more clearly than ever, and scientists have developed new strategies to prevent glaciers from melting.

Malaysian Prime Minister Najib Razak was removed from office and a whopping 38 corruption-related charges have been brought against him, showing us that those in power can be held accountable

A record number of female candidates, 117, won during the midterm elections in the US. The first Muslim and Native American women were elected to Congress

Poverty is on the decline—the share of the world's population living on less than \$1.9 (Rs 133) is estimated to be 8.6%, a substantial drop from 2015's 10%, a World Bank report shows

Women's rights have taken a step forward in many countries—Ireland voted to legalise abortion, women in Saudi Arabia gained the right to drive and those in Iran were allowed to attend men's sporting events for the first time

Clean energy is getting progressively cheaper—the price of solar power is declining and its use in the US is increasing. Solar and wind power are now cheaper per megawatt hour than gas or oil

Space exploration had a good year—SpaceX delivered a record-breaking 64 satellites into orbit, NASA's insight lander made its way to Mars, recorded the first sounds of wind on the planet and in the spirit of 2018, it took a commemorative selfie

Source: TOI

JUMBLED WORDS

1. R Y T C P O O L Z O G O Y

The search for and study of animals whose existence is unproven, such as the Loch Ness Monster and the Yeti.

2. P X E L I E R M A L U S

A spell that first appeared in 'Harry Potter and the Chamber of Secrets.'

ANSWER KEY: 10. Cryptozoology 11. Expelliarmus

Compiled by:
Natasha D Souza
PCMS

Midnight Memories

**Mafazah
Sharafuddin
HEPP**

She had never been a party person. The noise, the people, it was always too much for her to take, but somehow because of a crazy friend, a phone call from her mother which she'd been putting off for three days and a stale pizza that was the only resident of her vintage refrigerator - she found herself searching for a corner in the house of Maia Roberts.

It was only approaching twilight when she retired to the balcony with a two-litre bottle of coke and a bag of gummy bears. Not five minutes had passed with her watching the slowly purpling sky, that a boy of about twenty-three stumbled onto the balcony, tripped over her legs and fell facedown onto the floor with a loud smack. Before she could even comprehend what had happened, the boy got up-just as gracelessly as he had fallen, and turning thirteen shades between mauve and puce muttered, "I'm sorry, I didn't realise there was someone here already, I'll just go..." he trailed off, with a sort of lilting accent.

Suddenly hit with a pang of sympathy - after all, she knew firsthand what it was like to be socially awkward-she hurriedly said- "Stay", Looking flustered, but a little relieved, the mystery boy sat down beside her.

"I'm Sophia," she said "Sophia Carstairs. And you are?" "Raphael Rosales," he said, his voice still shy. Rosales, she noted mentally, Spanish that explained the accent.

She looked at him for a minute. He was not anything special to look at really-olive skin and dark hair that curled at his temples and at the nape of his neck, but he had soft brown eyes that she could only describe as intriguing. With a sudden burst of boldness, she said "Would you like to join my gourmet meal?" Her lips had involuntarily curled up on one side, and when Raphael started

to laugh, she couldn't help but join. He had a deep, baritone laugh, and as she turned to look at him, she could see the soft light making dappled shadows of his lashes on his cheekbones.

"Sophia" he said in a questioning tone. They had been sitting there for an hour in silence, watching the light turn shades of crimson and violet and succumb to the inky darkness. "Yes", she replied. "Sophia..." he said again "Did you know that your name means wisdom?"

She couldn't help but smile when she shook her head. She saw him grinning now, eyes lit up and teeth on display.

"What?" she asked, in equal parts, curious and alarmed. "Shush" he said standing up and walking toward the railing and made what looked like a scooping motion with his hand. Curiosity getting the better of her, she peered over his shoulder. Turning, to let her see easily, he showed her his hand, clasped together, hollow in between. And in between his hands, was a small, glowing yellow light.

"Fireflies!" I exclaimed, grinning, making him look like a pleased child, "I've always wanted to see fireflies."

"Look!" he said.

I was in awe. Where before me had been a beautiful sunset, now the sky was peppered with tiny glowing lights. I wondered idly for a moment, how long it took to fall in love.

"Tell me Raphael," she said, simply to get him to turn, "Did you know that you're named after an archangel?" She could see his eyes now, the light reflecting on it turning it from brown to amber to gold.

"Lady Wisdom and an archangel watching fireflies together," he said tilting his head making his ink-black curls tumble onto his forehead. "If I may," he asked, with a soft smile playing on his lips. He extended his hand towards her, and after a moment's thought, she slipped her hand into his.

They sat there with their hands entwined naming constellations one by one. Orion, Sirius, Delphini, Narcissa. When she heard the clock chime midnight, the forgotten party came rushing back into her mind.

"Oh my God! I had to be home two hours ago!" she exclaimed, shooting up, and dragging Raphael by their joined hands too.

"I hope..." he started shyly "I hope I can see you again". She couldn't help but gaze at him. He leaned down a little and she felt warm lips brush against her cheek.

"Goodnight Sophia".

*****

Limerick

Once I kissed a frog
For I had heard
It turns into a prince,
but never in
my wildest dreams
Had I thought that
it would turn into a
witch and I would be
croaking here in this bottle ever since!

 **Zainab Telli
BEBA**

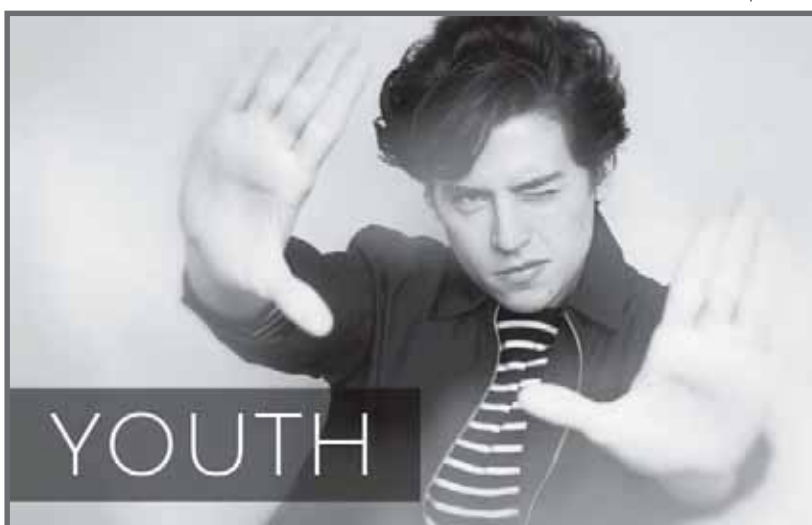
Edge of Forever

The night comes to consciousness
with the thunder-driven air.
And the pebbles dance on the floor
Where I sit bottled up on a lonely shore.

Dreaming of the edge of forever.
Under this velvety night
I sit thinking of thousands of years later
When my life is out of sight.

It's not what I imagined to see
It's not how I wanted it to be.
Being trapped on this lonely island
And even the people do not care.

It's so peaceful here
Away from the miserable world
With one question on my mind
"Why do people express
hatred so openly
and suppress love?"

*"Freedom of speech," they say
So I gather up courage, to preach my thoughts in
different ways
But the irony is that, I am stunned
At their audacity, is what I am stunned
At a young age, I was taught to speak out
But little did I know, that politics is what it's all about
From homophobia to racism and discrimination
Not to forget the hundred more accusations
I wonder, will my voice be significant enough?
Or will another generation pass by?
Feeling hopeless, continuing to just huff?
Label me! In a thousand different ways,
Dark, White, Muslim or Gay
But this won't take my youth away
YOU CAN'T TAKE MY YOUTH AWAY.*

**Samah Assia
HEPP**

“MY FRIEND TAKES ME BUNGEE JUMPING”

Adeena Hussain
SEBA

The sunlight was streaming into my room, not letting me complete my peaceful sleep. I looked into the mirror, staring at my doppelganger. What plans did I have for the day, I thought. No plans! Praise the Lord! It's going to be a relaxed, laid-back day for me. I took a quick shower, dressed in pajamas and was just drinking my morning tea when there was a knock on the door, and not those decent knocks, a hard kind of knock that is meant to break down the door and the person's neck whoever he may be.

I opened the door to find my best friend Natalie smiling like a cheshire cat. “Do you have a death wish?” I asked her. “No, but I do have one last wish,” she said pulling me into my room. “Last wish? What?” I asked her. “She opened my dresser, completely ignoring my question. “Get dressed, she said throwing a few clothes in my direction. “Why?” Because we have an appointment” “But” “No, but, get ready, fast.”

“Okay, ma'am can you tell me where are we off to?” I asked her. We were in a car, off to some place I have no clue about. She just smiles, looking straight ahead. My best friend has always been an adventurous person. After about a good fifteen minutes, she made a turn towards the left. As we drove closer, I could hear the water rippling. Oh God! It's the Blackfriars bridge.

“Why are we here?” I asked her, my voice coming out more hoarse than in my head. “You'll see baby, you will see”.

I did not like the sound of that at all.

We got in a queue and slowly, I realised why we were there - Bungee Jumping. No way! I pulled Natalie towards me, “You better tell it's a

joke right now.” “It's not,” she said turning towards me. “We are going Bungee Jumping, baby!” She seemed so happy, laughing while throwing her head back. I need to be more free. “Okay, let's do this!” I tell her when the instructor was done with his talk. We were all seated, wires in place, jackets on, helmet on. Never would I have thought that this is what I would be doing today. I looked at the scenery in front of me. The ocean beneath us, rhythmically moving on till eternity, until it finally meets the horizon. Even though it's almost impossible, that at least is what the human eye perceives.

“Three, two, one” We lunged into the air, the only other sound in my ear was everyone's screams. The ocean seemed much clearer from here, the waves glowing like sapphire. My heart skipped a beat, when we were suddenly jerked back into the air. And this time I screamed and screamed not in fear, but in joy. I looked over at my best friend and screamed at her. She turned towards me and both of us were clearly making use of the vocals given to us. The adrenaline pulsing through my veins felt great. It was absolutely thrilling. Now I know why Natalie does this all the time.

“That was amazing,” I completed Natalie's sentence. She smiled at me, and lunged towards me locking me between her arms. “I knew that you would be the perfect person to do it with,” she said. “Thank you” I told her. She smiled at me and nodded her head in appreciation.

“Now I know why you are so adventure seeking, I said laughing with her. “Now you know” she said as we reached my house. “Do you want to come in?” I asked her. “No, I have just one last thing left to do.”

“Oh, can I be of any use?” I asked her. “No, you’ve been a lot of help, darling, You’re an amazing friend,” she said changing the mood drastically with her tone. “I guess” I said trying to lighten up the mood.” Right! Ciao! she said, reversing her car.

I saw her car disappear into the labyrinth of roads when all of a sudden I heard a crash.

Oh no! That can’t be. I ran as fast as my limbs could take me when the sight of the familiar ‘67 Impala’ came into my view.’ God, this could not be happening.

The car had rammed into the tree. My face was stiff because of my tears. I went near the car prying open the door with all my might.

The sight before me was not what I was expecting at all. She was not in the car. I looked around trying to find her, but she wasn’t there anywhere. I cried and cried until no more tears could be secreted from my lachrymal glands. I opened my eyes to find a neon pink sticky note.

“You’ve been a really great friend to me. Thank you for helping me complete my last wish. Now onwards I shall try to live my life differently.”
Love,
Natalie.

It’s been five years now, since ‘the accident.’ I have not heard from or seen Natalie. Every night, my heart aches thinking about her. Even if it was for a short time, she gave me the best time of my life, and clearly helped me live life kingsize. She is someone I would never forget.

The Old Worn House

Mafazah Sharafuddin
HEPP

The artist keeps her easel
On the lawn
Of the old, worn house
Shingles fallen in
And the paint
Old and peeling
It creaks without
Being stepped in
As if the old, wooden beams
Are stretching
After a long day
The shards of glass

That are all that's left
Of the windows of this
Once regal house
Catch against the curtains
That used to be
Pristine white
The artist smiles
And pulls out a tube
Of midnight blue
And paints in shades
Of blue and gray
Leaving the canvas awash
In a melancholic scene

If you ask her why she stands here
On the lawn
Of this old, worn house
She'll push her hair back
With a blue-stained finger,
Smile,
and say,
It is easy to be inspired
By beautiful things
I prefer
To find my muse
In things that are broken

Facebook Has Resulted In Less Face-To-Face Interactions

Blogger's Corner

Sonali
PCMB

Hey everyone, I would like to share an interesting experience of my life. So, I met this guy named Vivaan on Facebook. He was so good-looking that I couldn't stop myself from sending him a friend request. He accepted my request after three hours. Ahh! I was so excited. I had got a new friend. When I checked my inbox I was surprised. He had sent me a message. Oh My God! I was on cloud nine. We spoke for hours and hours. I chatted with him every single day on facebook and shared my deepest secrets. By now it had been almost a year since I started messaging him and everything was going fine. It was Christmas time. He had called me to a party which was going to be held in Eden Club. I was very nervous. I wanted to look my best and I wanted him to notice me. So, I went to this party with my friends. During the party I looked for him, but I couldn't find him. I was very angry because I thought he had fooled me. So, that night I texted him. I furiously asked him why he hadn't attended the party. He said he had indeed attended the party. I believed him. I kept wondering why we couldn't recognise each other. Umm...I think it's because of too much of editing on our profile pictures that we couldn't recognise each other. So Vivaan and I continued texting. He was always on my mind. I think I

started having feelings for him.

I kept explaining to myself that I should stay away from relationships and flings as it was a crucial year in my academic life. After a week, on New Year's Day my friend decided to host a small party. It was just going to be her close friends. My friend sent me a list of people who were to be invited for the party. So I sent all her friends a friend request. They accepted my request and in no time we started chatting. Guess what? We actually made a group on facebook and started deciding the themes for the party. It was fun. So I told Vivaan about my friend's party and how excited I was to be a part of it. So, it was New Year's Eve finally and I got all dressed up for the party. I went to her house and met her friends, but there was a new guy in my friend's circle. He looked quite familiar. He approached me and asked me if I was Sonali. I had a confused look on my face and I said 'yes.' Then he said he was the same Vivaan whom I had been texting for a year. So we took a corner seat, so that we could speak. But unfortunately, we never spoke, it was just an awkward silence. We barely managed to speak to each other though we messaged each other on facebook, while we were seated next to each other. Soon, I realized texting him was so much better than talking to him. The awkward silence and texting continued throughout the party. I reached home at 1.00 am. I started wondering why it was so awkward with Vivaan at the party. I had fumbled for words. I didn't know what to speak to him nor did he. I kept thinking about the time Vivaan and I spent texting at the party. Maybe Facebook is the reason why we kept texting each other at the party and did not prefer to have face-to-face interaction.

Imperishable

Incarcerated in the stances of
beauty and perfection
the society fed her with.
She pared off her shades of bronze,
her callused layers of skin
Deliberately,
Desperately
trying to fit in
Until one day
The mirror of life
Reflected back what she truly is
That beyond her shades of brown
Beneath those layers of skin
Is a woman,
Much more fierce,
formidable and imperishable
Than what she thinks she is.

Sanjana S.
PCMB

(In a society like ours
where fairness is the scale
for 'beauty,' 'Imperishable'
is an ode to women of all
shades, who are imprisoned
in society's idea of
beauty standards.)

“Everything in the universe belongs to the Lord. Therefore take only what you need, take only what is for you. Do not take anything else, for you know to whom it belongs.”

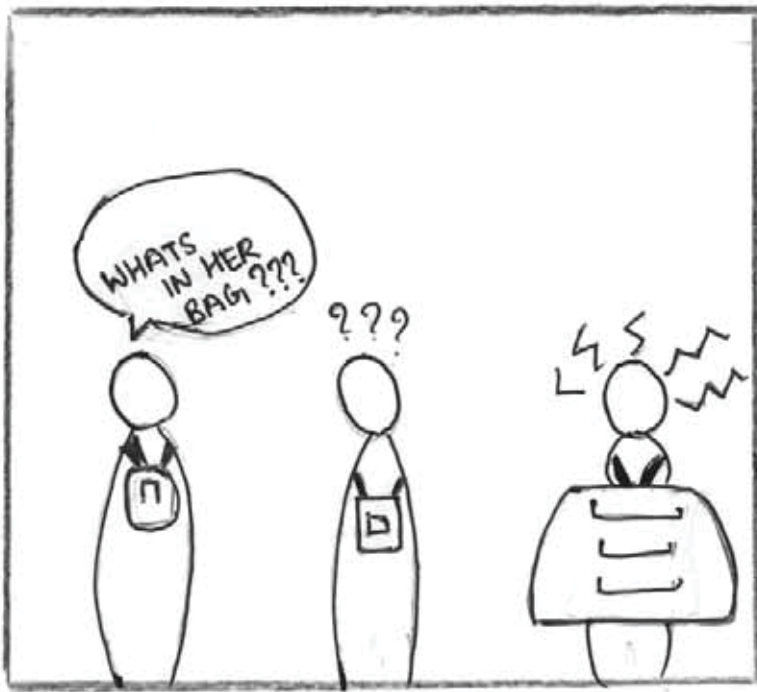
- Isha Upanishad

“Treat the earth well. It was not given to you by your parents; it was loaned to you by your children.”

- Kenyan Proverb

“As you simplify your life, the laws of the universe will be simpler; solitude will not be solitude, poverty will not be poverty, nor weakness.”

- Henry D Thoreau

Shreya
Santhosh
PCMB

Outside the Window

Manjima Mahesh
PCMB

The heavy snow had subsided. Everyone in Kashmir welcomed the slight warmth of the sun. But I was confined indoors due to a reason that nature had not caused. There were threats of bombing tourist spots. People were advised to stay indoors which had created a curfew-like atmosphere. I would have loved to enjoy this weather and visit those beautiful places which has given Kashmir the title of 'Switzerland of India.' But the evil and cruelty in men has reached such a level that humans cannot even venture outside.

I made myself a cup of coffee and sat beside the window. The remnants of yesterday's snow had started to melt. I was surprised as I could not see any birds on the trees or flying in the sky. This beautiful weather should have encouraged them to fly and feel the breeze. Maybe the distant sounds of gunshots and explosions must have frightened them. The snow flakes were shining like tiny pearls due to the sun. The dew drops dripping from the leaves added to the freshness of nature. The scene outside the window seemed to be like a painted canvas, by a talented artist. But the silence created an eerie feeling. A shiver ran down my spine and I felt a chill. Maybe the explosions and bombs have scared me too. Nature looked sad though it was still mesmerising. I tried to analyse the small houses and trees on the faraway mountains, but everything seemed to stand still. I could neither see nor sense any movement.

I could not understand the reason behind all this. When had humans started hating each other?

The Almighty has created this earth and filled it with beauty and treasures in every nook and corner. There is not a place that is not blessed and beautiful. Still, we human beings do not hesitate to fight over a single piece of land without

realising the wealth that we have within ourselves. Though the evil forces consider it their duty to cause violence and bloodshed, they do not look back for a moment and think about the consequences of their actions. We hear about thousands of soldiers sacrificing their lives for their country. We consider their children as the sons and daughters of the country. But the position of the departed soul can never be replaced by anyone. It will surely create a permanent tinge of sadness throughout their life. We are savages who are determined to spread violence and hurt our own fellow beings. We cannot call ourselves humans, unless our actions are humane. The havoc and terror we create doesn't seem to cease.

I woke up from my reverie and realised that my coffee had gone cold. A look outside the window had assailed me with different emotions and thoughts. I got up from my chair thinking about that one day when all human beings can live as one without any fear, rather than being cooped up inside due to fear of the terror and mayhem caused by our fellow human beings. ●

Why is it Closed?

All children raced through the gate,
As it was the summer break.
I was excited to go to the neighbouring state,
to the three-storeyed house beside the lake.

My aunt welcomed me with a hug,
Granny with her accustomed tear.
Seeing me, they all shrugged,
after all my lack of appetite was their greatest fear.

Later that day, I explored every inch of the house,
that's when I saw the gigantic door.
My legs came to a sudden pause,
as the door had the face of a lion ready to roar.

It had a lock with a golden bling,
not a sign of a single crack it showed.
So I stood there wondering,
Why is it closed?

My cousins were worried when I told them about the door,
and warned me that what lay inside was a terror.
My curiosity piqued on hearing this scary rumour
I was lured to the closed door.

I thought that eventually the curiosity would fade away,
of what that door had stored.
The question loomed large in my mind.
Why is it closed?

Finally to granny the question I shot,
Looking at my face her heart softened.
She said that long back the key was lost,
hence the door was never opened.

When I saw the dusty room inside,
I was bored.
But happy to put an end to the question,
Why is it closed?

Rifa
PCMB

Yet Different

Adeena Hussain
SEBA

Everyday is the same,
Yet different

Every face that I see
Every soul that I read
Is the same
Yet different.

Everyone has the same stories,
Yet different

Everyone has the same demons
Yet different

Everyone is 'Me'
Yet different.

“Your Pet Addiction. The Things You Cannot Do Without”

The very minute I got this topic I asked myself: What is my pet addiction? What is it that I cannot do without? What is it that is so important to me?

The first words that struck me were two things that I am very fond of without which life for me would be bland and boring. They are things that make me happy—books and music.

As far as I remember, I have been singing from the time I was born. Sounds strange? Yes, my mother tells me that the first time she heard my cry, she heard a song.

Growing up, I have always been around people who sing. I was four years old when my elder sister sang in a Konkani album. It was also around the same time that my younger sister was born. And it was music that kept me cheerful and occupied during those days of being deprived of love and attention. I would listen to the album in which my sister sang over and over again. In just a couple of days I could actually sing all the songs including the music between verses.

Music has actually been a close friend of mine. I cannot imagine what I would do if I lost my voice forever. Singing makes me happy. When I sing I am not aware of the world around me. If music didn't exist, I really don't see how happiness could. Music to me is more than just the seven notes. It is beyond everything. I cannot ever imagine

spending even a single day without singing or listening to music.

If there is another thing that my life depends on, it would be reading books.

I really don't understand how the whole world doesn't fall in love with reading.

For me vacation doesn't consist of going on a world tour or getting myself tanned on a beach or spending the whole day with family or friends. For me the ideal vacation and the most supreme relaxation is sitting in my favourite spot right under the staircase and being engrossed in a novel. I could read and read and read for hours at a stretch, without feeling bored or tired. There are times when everyone around the house is searching for me and yet I am not aware, because I am not in this world. I am in a world of endless possibilities; in the world of fiction.

There are times when I laugh so hard while reading, that I literally roll on the floor. There are times when I have forgotten to eat my meals because the suspense was building up. There are times when I have wailed and sobbed and cried because my hero in the book just sacrificed his life for his true love.

When I read I don't know how time passes by. Food and water don't seem important. My eyes may hurt and my body may be as stiff as a rock, yet all that seems too minor to care about when I've got a novel to finish.

Visiting the library is my favourite pastime. Browsing through the list of new releases on the internet is something I love doing. When I am reading the world doesn't matter at all.

I really can't imagine my life without books or music. They are my pet addictions. Among all material things in life, they are the most important to me. I really couldn't do without them. ●

Kripa Rasquinha
PCMS

THE ONE PERSON I WOULD WANT TO BE STRANDED WITH ON A DESERTED ISLAND...

Thaskeena
PCMB

'A stranded island' the very phrase gives me a chill. It can mean neither will I have any signal to call my parents even if I have a phone, nor will I have any supplies for my basic survival. Well, in that case, I would have to struggle alone. No, maybe not alone. Normally, a person stranded on an island would wish to have a technical-minded person who can be handy to work with, such as a scientist, engineer etc. But if a genius person is stranded with you, you will have odd negotiations, your minds may vary, your activities will make you more distant, you may steal each other's food, you may compete with each other for survival, finally leading to a war with 'Hercules' as the winner. Instead, I would choose someone understanding, empathetic, intelligent and more connected to me. And that would be none other than my twin sister.

The proverb 'We come alone into this world,' is not an apt statement in our case, for we were born together and are similar in some ways and due to the mysteries of science, are connected to each other by a strange bonding that when one of the twins is going to deliver a speech before a packed audience, the other twin feels nervous. Sometimes, we communicate telepathically. But, readers, don't be mistaken, we are not identical twins, but fraternal.

It is always good to be stranded with someone who thinks the way you do or else it can be a terrible ordeal. The instances where it can be best are when I have to build a raft, which I will need to travel for the long journey ahead. I could build the raft, while my twin could bring supplies

and execute the idea of a sail. It is good because I don't have someone less intelligent or more intelligent than me, but someone who has the same intelligence as me and the plus point is that we both are very creative and we can think differently for the purpose of creativity. When we have food, there will be mutual sharing, as I cannot eat until my partner has eaten her share. This is also true when it comes to working together and having fun. In this case, more than being stranded, the idea of summer holidays spent on an island would be the most appropriate theme. The instances where it can be worse are - barring murder, we could fight a lot, not for survival but over our differences in ideas and thoughts. The results would submerge the deserted island completely.

As for living together on a deserted island without any means of entertainment, it won't be a cause for worry at all, since we are both very creative and talented. All the experience of thirty-four years in our lives (adding both our ages) will be useful for us to get back home safely from that island. We might start farming (for we are good in gardening), create a channel for irrigation, build our own house and live the life of a farmer or even better scientists, if we don't manage to get back home. Being proud students of biology, I would live a dream life and attempt to change the world with 90% ideas and 10% science because I believe ideas along with pure science create a new world and the best partner in realizing my dream would be none other than my idealistic partner, my twin.

My Idea Of A Happy Life

Every single person alive wishes for a happy life and each one has his or her own idea of the same. My idea of a happy life is being a free spirit and having an unencumbered mind. Most importantly, one should be grateful and happy with what one has. One should stop comparing one's life with others. One should accept one's flaws and imperfections, ignore all the double standards and embrace one's imperfectly perfect self. One should know that one needn't resemble a Vogue model or a Bollywood actor.

Growing up, I was always taught that good grades give you a good life, because of which I had my head inside my textbooks most of the time. But little did I know I was missing the entire world outside the books. Now I understand that grades are just numbers and letters that have almost no connection with having a good life.

But the ultimate ingredient in this recipe of a happy life is love and faithfulness towards God and parents. They are the reason we reached where we are. They provided us love when we were hurt, picked us up when we fell and led us to the right path. Parents are those who selflessly sacrifice everything just to make us happy. Just like our Almighty God, they forgive us no matter how many times we mess up, they are the light of our lives; they are the ones who show us light during the darkest times. They smile through all our rantings and complaints and they help us distinguish right from wrong. They are the reason we are who we are. We should thank God for gifting us with parents without whom we would be nothing.

 Fathima
PCMB

We should also be positive in our life. We should know that everything happens for a good reason; it's all a part of the plan made by God. Life is a battle and we are the warriors. The only way to win the battle is by being positive and using our smile as a weapon. So that's my idea of living a happy life.

*****

**What
Summer
Taught Me!**

Though summer gave us joy
With the sun ablaze
Winds that ran faster than us,
The child in us never fled,
Neither tired, nor crushed.
Though summer gifted rashes,
The blistering heat and water scarce,
Hesitation was never felt;
And now I look upon the ruins,
Ruins of today, but not yesterday
For we all lived in yesterday.

Thaskeena
PCMB

Why Everyone Should Own A Dog

Life is a journey where you meet many people, learn different things and create beautiful memories. It's not always necessary that only humans have the ability to make their days memorable. Life gives you so many moments to cherish and these experiences create lasting

impressions on our mind. I can give you an example to illustrate this topic. It was not any of my friends, family members or things that made a beautiful memory in my life. It was my dog 'Blacky.'

It was a beautiful summer evening, when I saw him playing with my younger sister for the last time. Though very ferocious by nature, Blacky made my life complete. People usually think that dogs are only made to guard our houses or used for investigation and detection in a case. Blacky was so much more though. He was more like an alarm clock when it came to our routine work. At six in the morning, he would be around my bedpost barking as loudly as possible. During exams, he would sit beside me late at nights making sure that I didn't fall asleep. While crossing the road, he would be the first member of our family to cross, making sure that all of us are safe. Don't talk to him for one day; he won't come near you for a whole week.

Initially, when my parents brought him from the roadside, it felt really weird to walk around him or even see him entering my room. I started noticing Blacky playing with a ball kept near his kennel, and I discovered how to make myself happy

in moments of loneliness. Blacky knew all my secrets, worries, my favourite things, things I dislike etc. Before I could

enter my room after returning from school, he made sure that I didn't stay hungry. He was more like a human being. I always made sure that half of my food went to him, especially pizzas which he absolutely loved. Unfortunately, Blacky was never meant to be with me forever. One summer morning we found him poisoned to death right in the middle of our garden.

Like Blacky, there are millions of dogs out there who want a companion like us to love them unconditionally and make them a part of our life. It's not always necessary that they want something from us. Some dogs even loiter around us to share their love. No matter how we react to them, they keep loving us without ever judging us. All they want is a person who would allow them to share love unconditionally and make life a little more beautiful. So I think everyone should own a dog, not as a guard, but as a friend. ●

Freeda Abraham
SEBA

What Did The Soldier Write In His Diary ?

Patient paper,
I have seen war
War between wars
I have seen people begging
With blistered and pierced wounds
That ripped them from humanity;
Neither can I stop war,
Nor can I meet my loved ones,
And there, people with suits or pen say
'Life still goes on'

- **Thaskeena**
PCMB

FASHIONS IN COLLEGE

3-8-2017

Dear Diary,

I am currently writing this as our Physics teacher is explaining the “wonders” of centripetal acceleration on a vehicle. I know I must concentrate as this stuff is important. But, hey, I choose to use my time effectively by dozing off, as my eyelids become heavy.

Well, today is a great day so far. We had fun during the language hours. I was appreciated for my homework. Except one little thing that happened...

To my friend (not me).

It seems that she was put out of class because she was tying her hair. Now, as I caught up with different versions of the story told by the witnesses of this incident, I couldn't help but wonder about the cause of this incident. I mean, my friend was just tying her hair. But she was doing this as the teacher was taking class. On the one hand, I have a reason to fight with the teacher. On the other hand, I don't want to tell her that she was wrong, because she wasn't. Well, not entirely.

But thinking more deeply into this matter, I glanced at my class. Yes, we were in college and no “strict rules” of high school apply to us. Yet the group of girls sitting in front of me seem to

tell me something about the evolution and categories of a high sense of fashion in college.

You see, my friend was just tying her hair because:

- 1) Her hair came loose.
- 2) Her head expanded from taking a lot of information and her rubber band just popped off
- 3) She was self-conscious.

Okay. So maybe the third reason is more significant as I've started looking at things with more clarity regarding the fashion trends we college girls follow.

When I first entered the auditorium filled with students of various categories, I couldn't help but feel like the odd one out. We have girls who subscribe to the philosophy of, “We come to college only to study. But their sense of style is immaculate. Oh yes! Sometimes we feel overwhelmed by our looks that we just alter ourselves. That's the sarcasm that runs through my mind.

I see people who alter their uniform and make it the next avante-garde design on the ramp walk. There are people whose hair is tied in such “innovative” ways that it looks scary like snakes slithering around on their head or fishtails hanging off their shoulders or even the most common- the

Aleema P.K
PCMC

big round potato on top of their heads. Then we have the faces looking like Barbie dolls. But the ironic fact is they come rushing to college with red lipstick and winged liners and say “Oh! I got up late today!”

Yeah right!

I mean, it's not a crime to have a sense of style and to make yourself look prettier, but when it exceeds all limits, then you know things start sliding including moral values, character and sense of respect too.

It is nice to see a student with a great sense of fashion, but sometimes we are surrounded by groups who declare themselves as fashionistas and demand to be looked at by others. Oh yes! I have seen live examples of such cases. Some carry makeup kits, mirrors, hair bands and maybe an extra pair of fashionable clothes. Who knows? You might find anything inside those floral printed Gucci bags!

But the possibilities for such cases are ranked

up to infinity. The first reason is that females are more attracted to pretty, beautiful and colourful things. Maybe we are more self-conscious about our looks. But this doesn't justify those people who look as though they just woke up in the morning.

But, don't you think, this sense of fashion that totally “alters” the person we are is unnecessary. My friend tied her hair for her own reasons. Not to show off her long brown waves and let everyone know the shampoo she used.

Beauty lies in the eyes of the beholder, but why do we intend to change the beholder's eyes by changing our looks, the colour of our eyes, maybe our clothes and the way we smile. For beauty is in your real self. This little fact we have failed to realize so why not make changes in our way of thinking and leave unnecessary thoughts behind.

Okay! Before I become P.B. Shelley, I better catch up with Isaac Newton!

Thank God! Our physics teacher can't see the last row entirely. ●

Trapped In a Jar of Despair

Aleema P.K
PCMC

I hear my heart mourning, crying but hoping
For a single soul, who would care
Yet, it's only the sand around me
My hand hits the jar
Not the sea shells or the sand-filled land
And the sea breeze, I can barely hear
Nor the ocean that surrounds me
The sun shines on high
But soon it will be night
And yet, there's no one around me.
Patience, I counsel myself.
I look for a ray of hope
That the sun will rise again and take away the pain
As I sit in this jar alone
With only faint moonlight upon me.

“Failure Is The Mother Of All Success”

Winola Lobo
CEBA

to prove his hypothesis. Alan Turing, the father of modern computer science failed several times before cracking the German Enigma Code that eventually saved thousands of

When I was seven years old, I saw these words printed on my school diary- “Be a winner, not a loser.” Being a curious kitten, I enquired with my mom on the way back. “Mama, if an athlete wins first place, he is the winner. The one who comes second, is he a winner or a loser?” “He is a winner too.” came the reply. “But my diary says to “Be a winner, and not a loser.” How can there be two winners? “Well, he is a failure,” then she replied abruptly. I retorted, “Then, how come he gets a silver medal. She kept quiet, and I had become even more confused.

In the above case, the athlete who wins gold is a winner and according to society, no one remembers who comes second. If this is the case with coming in the second position, one can only imagine how we handle the seven-letter word F-A-I-L-U-R-E. In school if you fail it means you are a total loser. You should give up all hope of succeeding. But, do they really lose something? Schools say that they prepare you for your future, but one's future consists of more failures than successes. The person who has learnt from his mistakes knows that “Failure is the mother of all success.” Only by falling, stumbling, breaking and shattering into pieces do we become shining examples of true human beings.

The said topic, is a favourite subject for the media to discuss. One comes across various success stories of innovators, scientists, artists and inventors. Isaac Newton failed many times in order

lives during World War II. He too, like most failures was ridiculed and mocked.

To conclude, I would like to say that, everyone needs to adopt a softer attitude towards failure. This essay is living proof of that point. I could win or lose (doesn't matter) this competition but I have attempted to write. Even if I fail, I will understand how to correct my mistakes and improve my language. For the world to become a better place, parents need to teach their kids that it is okay to fail. To be a failure, doesn't mean that you are bad at everything, rather it means that you are willing to learn. ●

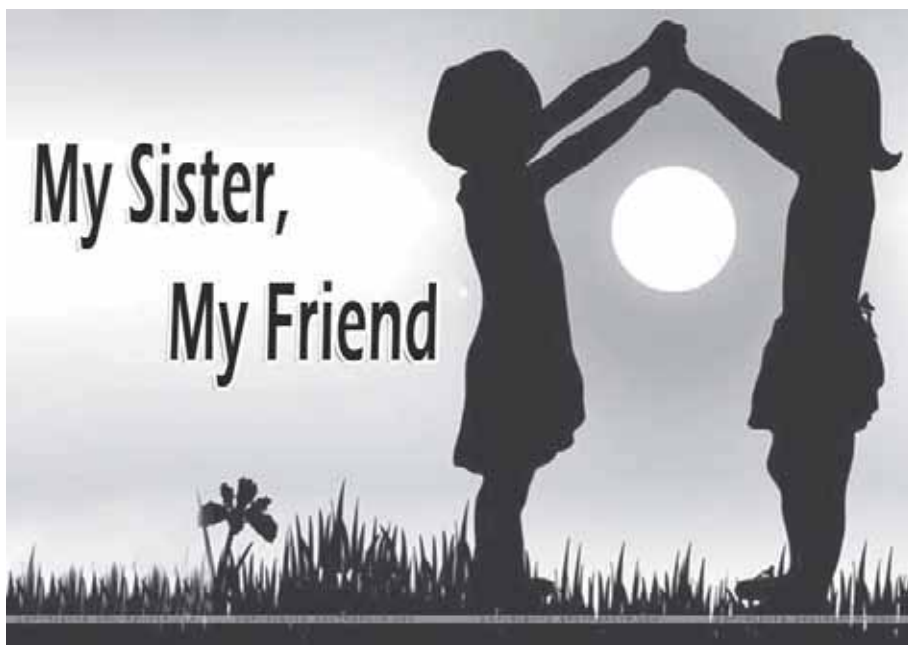
Regret If You Like

Over the years,
The moon has come a little closer,
The street has become a little busier
The sky has turned a little paler.
And then, how have I changed?

The dreams haven't changed yet
Not even the attitude;
But only one change yet
Regret is the change!

The memories remain,
The promises overtake us,
Expectations drive us,
Do's and don'ts get ahead of us;
The time wasted over the years
Is what makes me regret
Forever and ever.

Thaskeena
PCMB

Sharon Saldanha
PCMB

the past have been put aside and now I look at just the beautiful, positive sides of her. God has gifted me with a magnificent sister and I am grateful to him for blessing me with unconditional love and an endless support system through her.

Today, all my conversations and interactions with my sister are filled with love and admiration, and

I have a sister and thus, I will always have a friend. Today in hindsight, I berate myself because I should have realised this much sooner.

Growing up, I developed an inferiority complex towards my sister. This is quite a common occurrence in many people. At one time or another, we might feel inferior compared to our peers and it's more so between siblings. As a child, I believed that everyone liked my sister and preferred her over me because she was smart, pretty and well-known for her achievements among family and friends. Additionally, what upset me the most was the moniker that I acquired — "Susan's sister."

My sister and I were pretty close in age and in kinship, but we did have our usual arguments as well. Most of these arguments were paltry and inconsequential, but at that moment felt catastrophic to us.

Then we grew up and she moved away from home for her studies. Now I am more wise and the distance has made our relationship stronger and better. Her absence has made me value her place in my life and I fell in love with her again. I have never had a role model in my life, but at the moment I can say it with conviction and sincerity that my sister is my role model. My feelings of

obviously graced with a fair bit of sarcasm. I commend the way she accomplishes all her undertakings and it inspires me to do things the same way. Everyone mistakes her as a complex person to love, but I say that is utter nonsense because under all the hard exterior is a sweet, amazing, lovely person that seeks to give nothing but love to this world.

I believe that we must stay close to the people who make us happy and my sister understands me better than even my parents. She has helped me in different ways and enabled me to be the person that I am today. I am over the moon because I will be joining her soon in Melbourne for my studies and I can't wait to relive the best memories of our childhood and make some new ones as adults who love each other unconditionally. I feel a sense of remorse for not understanding my sister when I was younger and I want to make it up to her for any unpleasant things I have done to her, intentionally or unintentionally. She is a person who loves you with all her heart and no matter how much I argue with her, we will never be asunder. She is the joy in my life that will never diminish or desist, but only amplify as the years persist.

Tracy Whitemore was sitting alone in the cafeteria of the school. A million thoughts raced at the back of her head. She recalled to herself the conversation she had with her Mum. Mum had asked her, "Is everything fine, dear?" and she had replied "Yes".

"Are you settled there?"

"Absolutely" came the reply.

Lies. All lies. She was not settled and more importantly she was not fine. She was studying in St Louis High School, a prestigious residential institution for students. "Prestigious, my foot!" thought Tracy.

It had been three weeks now and she still couldn't muster the courage to talk to anyone. Worse, no one spoke to her either, not even her roommates. She didn't know whether she was lost in the crowd or just lost.

The excitement and enthusiasm that she was filled with emptied the minute she stepped inside the bars of the campus. 'Bars', that's what she decided was to be the name of the beautifully designed gates of the school. She wished she were back home, back in the warm and comforting care of her mother, with her dear friends and the folks she knew. Here, she was just alone and if there was any companion it was her shadow that would walk with her as she strolled through the gardens of the school.

As these thoughts kept haunting Tracy's mind she suddenly observed a figure walking in her direction. He was so good-looking. "He couldn't possibly be approaching me," were Tracy's thoughts.

Must be someone else.

To Tracy's surprise that particular good-looking person halted right at her table and comfortably took his seat.

"Hi, I'm Alexander Campbell," he said

"Tracy Whitemore," Tracy heard herself responding.

"So Tracy, why is that after three weeks of attending this school you still haven't made any friends?" Alexander asked.

"How could he have possibly known? I didn't confide in anyone. Who is he? Wait, why should I even be answering him?" were Tracy's thoughts.

"You don't have to answer me," Alexander said breaking Tracy's thoughts. "All I want you to know is that you have to stop sitting there like a hen and get started on doing what you want to do."

As he finished saying this, he got up and was about to leave when Tracy suddenly asked "Hey Alexander, why do you care what I do in this place?"

Anusha D Cunha
BSBA

"Because it'll be a shame to see such an incredible person like you turn into a recluse. And for the record 'Alex' will do." He was about to leave when Tracy stopped him again and said, "But I'm trying."

"No, you're not"

"Yes I am."

"Well then, that's not enough!"

"What should I do then?"

"Do you really want to know?"

"Yes"

"Then meet me today, after classes behind the campus."

And so it ended. Tracy didn't realise what was happening. She had just spoken to one of the students of the college and he had invited her to the garden. Tracy desperately waited for the day to come to an end.

As the bell rang signifying the end of classes, Tracy picked up her bag and hurried to the garden. She wanted to know what Alex was going to tell her so that she could get comfortable in college.

The clock kept ticking and with each second Tracy was slowly getting frustrated. Half-an-hour had elapsed but there was no sign of Alex. Had he fooled her?

"I'm such an idiot," Tracy said aloud.

"No, you're not. You're brilliant" said a voice behind her.

There he was, Alex. Standing right behind her with a wide grin plastered on his face. If only she could knock him right off, thought Tracy to herself, but instead, she asked him, "What took you so long?"

"Nothing"

"What?" Tracy said surprised

"Nothing ! I was coming right here taking my time, enjoying the beauty of nature with the birds singing and the leaves of the trees adding its own melody to their music"

"You made me wait so long, so that you could take your own time to enjoy the beauty of nature?" Tracy asked him furiously.

"No" replied Alex, "I made you wait so long so that I could ask you why you did not leave,

Tracy? Why did you stay? Why did you wait?"

"Because," began Tracy, "You told me that you would reveal to me how I could shine, use my talents, make friends and blend in with others in this school."

To Tracy's astonishment, Alex replied, "No Tracy I didn't. I never said any of those This is what you have wanted to do along and I'm just helping you realize it."

Tracy was puzzled. "What is he saying? What does he mean?"

As if reading her mind, Alex said, "Tracy, all I'm trying to tell you is that there is so much you want to do, but you're shutting yourself in. You're so bright and you carry so much potential but you need to realise that nothing is going to change unless you try. You asked me how to get started, well, the answer is simple stay positive. No matter what, positivity gets you through every situation. Positivity does not come in a person overnight. You have to work on it. And when you start working on that, you start working on yourself. I'm not giving you a speech on hope here Tracy, I'm just giving you a piece of good advice?"

Tracy sat still, listening to what Alex had said and realized that every word of what he had said was true. She knew what she had to do. She had to change her perspective, make it positive. When she heard her name being called, she suddenly snapped out of her thoughts.

"Well," said Alex

"Well what?" asked Tracy.

"Well...how was the speech? I had to work a lot on it."

"It was great Alex. Thank you," said Tracy, "It really helped me. But I have one question."

"What?" Alex asked.

"How did you know what I was going through?"

Alex laughed and simply said, "I guess that's a mystery you will be able to solve eventually."

He walked away, back to his dorm enjoying the evening as he did so. While Tracy just stared into the void.

Have you ever imagined a whole new world ?
Quite similar to the one you live in
A little far from man's reach
A little near to God so dear.

Pravalika
BSBA

Have you ever imagined a whole new world?
A world harbouring beautiful creatures, plants and trees
Far from man's existence,
But too beautiful for one to see.

Have you ever imagined a whole new world?
Where love exists and where everyone is treated equally.
No boundaries, no differences, no distances
There exists only one thing - Humanity.

Have you ever imagined a whole new world?
Where apples grow only in winter and
Mangoes in summer
For it is better when every fruit rules during its own reign.

Have you ever imagined a whole new world?
Where parents nurture and children grow
This is what our world has forgotten
And that world knows.

This world was not different. It was all the same
Just a few have died and times collide and so I say
Strive to make this world better, and not worse
For once it's gone, it's all gone away.

A Tiny Speck Of Truth

Now I think though
That time if ever I had used
Would have made me go one step further;
If and only if
That moment reversed

A tiny speck of truth
When I made a mistake;
A small 'Sorry' would have changed me
Within a second.

At the end, I believe
All I could have done was
Take Frost's first road;
The widely traversed road!

*****

If I Were Poor

If I were poor,
I would not beg for sure,
Even if I were to die of hunger
I would not have left family to suffer.

If not on the roads,
On the fields I would work
Or would collect a lot more bricks
Even if I receive a lot more kicks.

Summer or winter wouldn't stop me,
Not even those pitiful tears from the sky
For those never rattled me,
Nor prevented me from soaring

Never would I beg
For I have a lot of pride,
Even those without a leg
Do strive till they succeed.

Pity would not have been my name,
I would never let my family hang their
heads in shame.
For I have a very big dream
And that is to take them 'Home'

- Thaskeena, PCMB

THE LOOP

“Come on boy! Move Fergus!” Alexa exclaimed in her attempt to free her horse’s leg from the swamp’s muddy clutches. Torrential bursts of rain showered on Hogswood swamp. Alexa was on her way back home from the market, when a humongous tree fell on the shortest route back to the mansion. The rain kept pouring hard on the swamp making every move more dangerous than the other. She pulled her horse Fergus’s leg and the terrified stallion neighed in fright as thunder clapped across the sky. In one final attempt Alexa and Fergus pulled hard and finally were free from the sticky bog. “Blast!” Alexa cursed as she swung her foot over the horse’s back and settled herself on the saddle. “Let’s move boy! We need to get Helga her blasted roots before she sets my bed on fire,” she said as she whipped the horse. The torrential downpour had no mercy on them. It made it hard for Alexa to navigate her way towards the edge of the forest. She had heard strange stories of seelie and unseelie fairies who caused mischief to travellers who took this path. But it wasn’t any scarier than her Aunt Helga’s toothy grin and her old wooden spatula that she often threw at Alexa’s head.

As she slowly made her way through the woods, she saw a yellowish orb of light floating at a distance. Suddenly, Fergus began to move frantically and neighed so loudly that it almost seemed as if the yellow orb was frightened by it and it disappeared. “What is it Fergus? You saw it too?” Alexa said as she caressed his black mane to calm him down. Slowly, they trodded towards the almost faint light. Alexa stuck her lantern out as it lit up the old stone tunnel ahead of them. The

tunnel was a small one and she could see what was at the end of it, just a stretch of dense trees like the rest of the forest. Her eyes searched for the yellow orb but

Khushi Madan
SEBA

it seemed to have disappeared into thin air. Fergus suddenly became agitated and started towards the tunnel. “Calm down boy! Let’s stop here till the cursed rain ends,” she said as she hopped down from her horse. At the end of the tunnel she saw the orb of light once again, although now it was shaped like a tiny insect. As she moved closer she noticed that the orb had arms and legs. “Holy roots! Look here, Fergus! It’s a fey creature. I never thought I’d ever come across these buggers!” she exclaimed and laughed as the tiny fey with wings buzzed around her. She sneezed as she breathed the fairy dust that tickled her nose. “Come here, you rascal,” she chuckled as she ran after it. Suddenly she noticed that the rain had stopped. The garish sun was keeping away from the long stretch of hills a few miles away from her. “It’s a blasted fairy loop! We found a fairy loop, Fergus!” she pranced. Suddenly Fergus stood before her except that his mouth was moving as though he was trying to tell her something. It slowly deformed into a hideous, bulbous head, a fat nose and hairy chin, almost like an ogre. “Wake up!” it said and suddenly Alexa felt a pang of pain on her forehead and she woke up in cold sweat on her bed and that’s when she realized it was only a godforsaken dream. “Get up, you useless lump! Go get me some Vervain roots!” shouted Aunt Helga in her booming, almost manly voice. As Alexa tossed to the other side she noticed something shimmery on her bed. She ran towards the mirror and that’s when she noticed all the fairy dust all over her head. She screamed in joy and ran towards the stables. “Let’s go get some dammed roots, boy” she beamingly screamed and tore through Hogswood forest in search of the fairy loop!

FUMBLING FOR WORDS

Manjima Mahesh
PCMB

I was really hesitant to be the one safeguarding Tim tonight, especially on a night with such a heavy thunderstorm. My grandparents had to go out for some nightly ritual which I had no idea about. Their house is so ancient that it gives me those spooky, mysterious shivers each time I visit it. Though I visit my grandparents every year, I have never explored every single room of this ancient house nor do I intend to do so in the future. Maybe it's those old antique pieces kept on display which makes me scared or it must be the musty smell and creaking sounds of all the wood in the house. Anyway, I had to stay back to look after Tim, their dog who was fast asleep. I tried to distract myself by trying to finish a school project Miss Leena had given. She wanted us to write about the happiest moment in our summer holidays. I tried to recall every single day which was either spent in video games or frolicking around in the sun. I really did nothing in my holidays. Well, I will have to create a story now, maybe a trip to the mountains or a picnic with family and friends. I can even write about the new bicycle that dad bought for me. That's really an exciting topic. I could see flashes of bright thunder through the window. The rain had subsided into a drizzle. I could hear the crickets and the croaking frogs. I tried to think about my reaction when I saw the new bicycle. I remember hugging my dad. I was happy and excited. I remember my younger brother shedding a few tears as the bicycle was exclusively bought for me. I hadn't written a word in my paper. I was not able to transform my thoughts into words. My mind was still searching for a much happier moment than this. There was some kind of resistance in my pen. I was really fumbling for words. I gave up and put my pen down. Maybe I just need a break to refresh my thoughts. I looked

at Tim who was still sleeping. Suddenly I felt as if a shadow passed by the window. Even Tim woke up and started wagging his tail, maybe I was just hallucinating, but Tim cannot see illusions like me. Maybe it was a tree branch or something swaying in the strong wind. I went back to my work. I could not focus as my thinking was completely disrupted. That's when I heard a knock on the door. This certainly was not a hallucination and Tim too started barking loudly. The knock sounded more urgent and frantic as time passed by. I just caught hold of Tim's collar and went towards the door. I was still hesitant to open the door. But the urgency in the knock did not allow me to do so. I opened the door to complete darkness and found a woman shivering. She was wearing a saree which was thin and she looked cold. Even Tim became silent on seeing her. She brought us back to the hard reality on this earth. I just went inside and took out a blanket from the cupboard and ran back to give it to her. I was not sure whether she would take it. But she just snatched it from my hand and covered herself. A glow came onto her face. A kind of twinkle came into her eyes which made me feel warm. She gave a faint smile as she was still shivering. I wanted to talk to her but she just turned and walked back into the rain. I called her back, but she didn't stop. I really wanted her to stay till the rain stopped. But she was satisfied with the blanket and did not mind getting wet again. My hands suddenly felt a jolt of new enthusiasm to write. I realised that this moment was the most happiest moment in my life till now. My mind had stopped searching for something happier. True happiness is that warm feeling that you experience when a person smiles.

Happy moments are those when a person smiles with those twinkling eyes when you help them. Everyone lives in their shell of solitude and forget to even consider their fellow human beings. The thread of humanity which has bound every creature on this earth is invisible. Well, it suddenly dawned upon me with the entry of this woman who gave me true happiness. I now know what I am going to write for the project. I am not fumbling for thoughts and words any more. I have just discovered what life really means. This night in this spooky house has become really worthwhile.

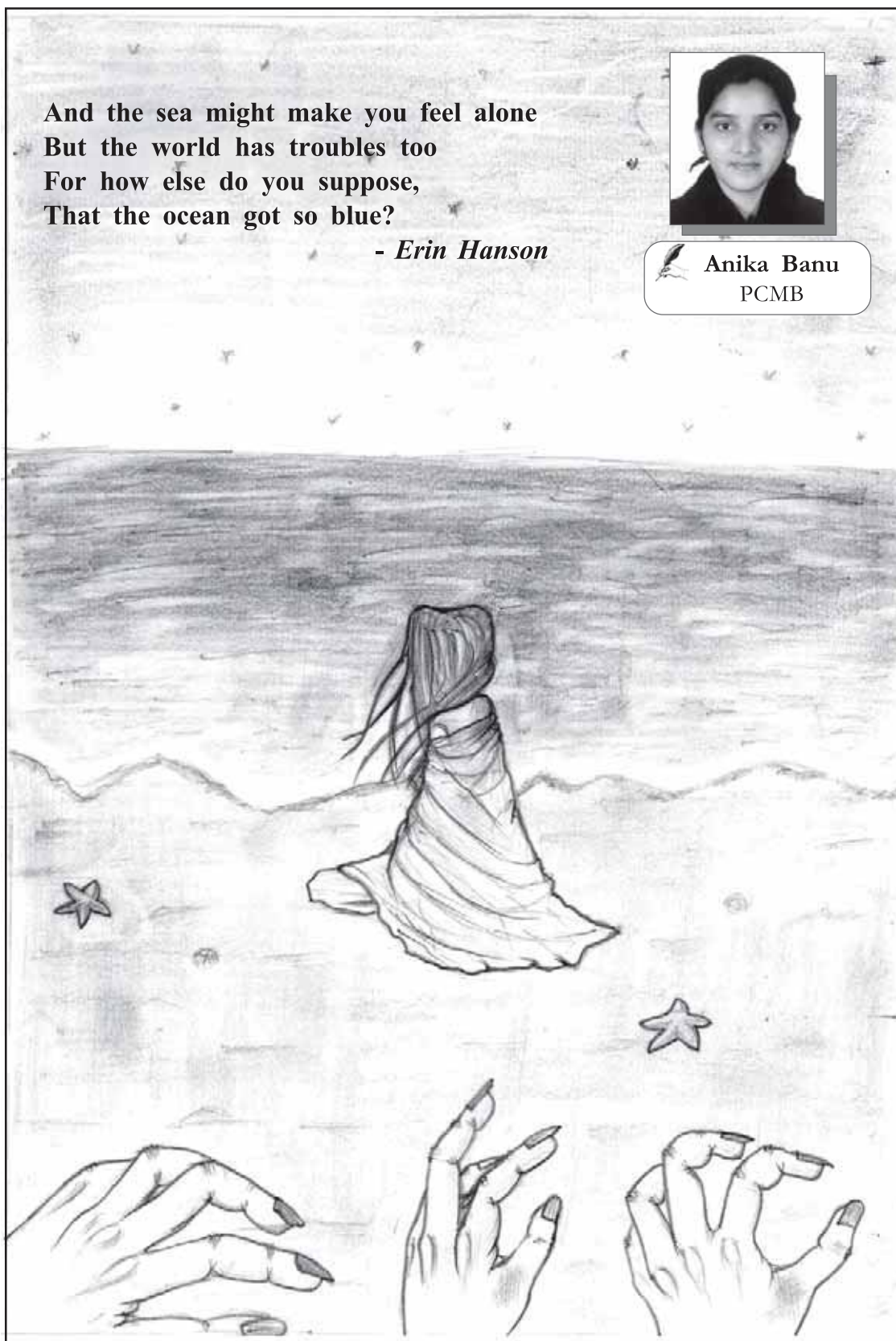

**And the sea might make you feel alone
But the world has troubles too
For how else do you suppose,
That the ocean got so blue?**

- Erin Hanson

Anika Banu
PCMB

Caged

A baby girl being born in the family is surely a call for celebration. She brings joy to the family. Everyone wants to live their life, be happy, but when it comes to a girl it's not always the same.

Restrictions and nauseam are imposed on her. She feels she is being controlled like a puppet with her parents and family pulling the strings. Her life possibilities are limited and she feels trapped inside her house.

A caged bird has no idea about the outside world. Let it out of its cage and it usually gets killed by predators. The innocent poor creature doesn't know how to tackle the outside world. A girl faces the same problem too, so she cannot fly and tackle the cruelty outside the cage. She needs to be outside like a tree, to be on its own. It surely needs care and nourishment, but in times of calamities it is on its own.

She must learn to take responsibilities and be independent. She must not be a burden on others and must be capable of taking life's cares on her shoulders.

She must know how to use the freedom given to her; not exploit it. So that, society gets no chance to blame her. People look forward to playing the blame game, but they would stand no chance when it comes to her.

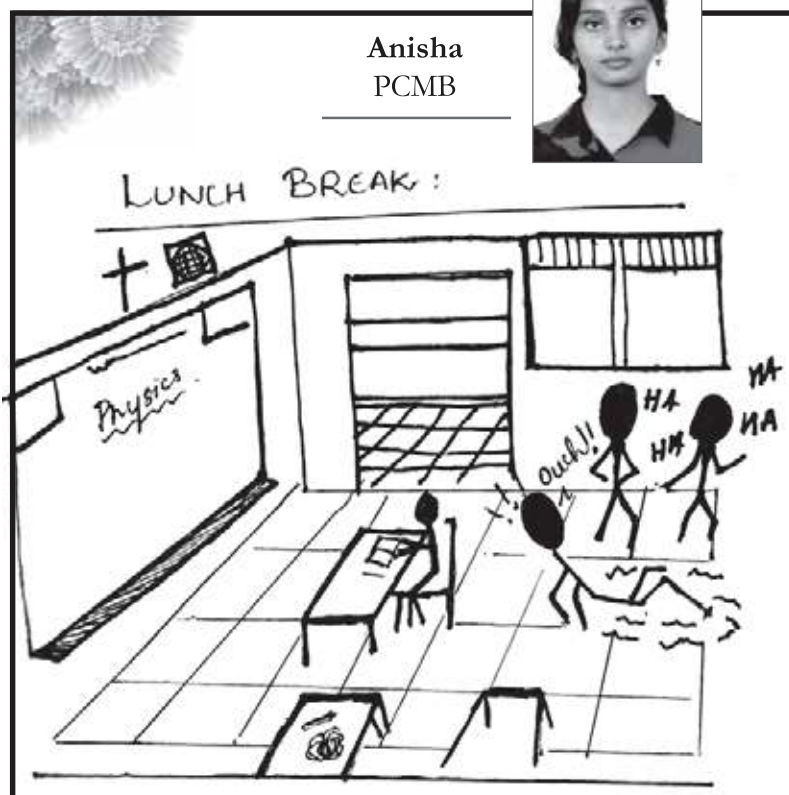

Khushi Rai
PCMS

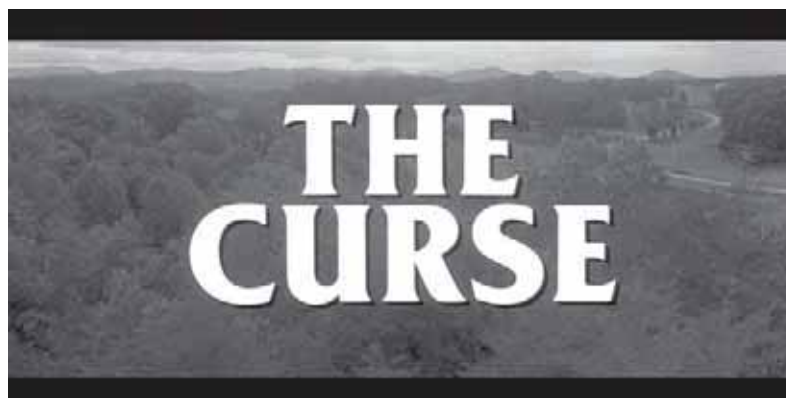
She must be loved, nourished, pampered and taken care of; she deserves it more than anyone else. She is here to conquer the world. She has her own avatars; in times of need she can be calm and in times of difficulties, she is a pillar of strength, when her patience level is surpassed, she is fierce. You surely don't want to see this mood of hers.

Don't let her be just a lifeless doll inside a cage. You might cage her body, but it won't be possible for you to cage her soul. She should be cherished, educated and given the right to live her life on her own terms. For that she should be born in a home, not a cage.

Anisha
PCMB

Just like you have a message in a bottle, the people of the Maui Island believe in the story of Jack in a bottle.” It's a myth among the Maui's that if you come across a bottle with a little diver inside, you will be granted three wishes. Jack's story is hundreds of years old and is now a fairytale told to little children. He was a famous diver among people who go to the deep seas to look for treasure. Jack was the one who could collect more treasures, than anyone else could. This made him selfish and he started keeping them to himself instead of sharing it with others. He became arrogant and was left with no friends. One night he heard his friends speaking about a rumor that about a hundred kilometers on the west-coast of the island there was a mermaid who owned jewels worth a fortune. But it is said that the mermaid punishes anyone who attempts to lay their hands on her treasure. Jack didn't really believe in mermaids, but decided to try his luck with the treasure. Despite the warnings he received from his family and friends he set out to satisfy his greed. Little did he know about the dangers that awaited him. So, early next morning he gathered his belongings and got ready for his journey. After travelling for hours he reached his destination. He put on the required equipment and dived into the sea. Deep down he did find beautiful jewels, pearls and all the other precious things which he had coveted. As he was about to head towards the treasure, a very pretty mermaid blocked his path. He couldn't believe his eyes. She told him that this area belongs to her and any trespassers will be severely punished. Jack, however paid no heed to her and tried pushing her away. This angered the mermaid and she raised her hand to his head making a strong stream of light flow from her hand to Jack's head. Jack felt a weird sensation throughout his body and before he knew it, he was on the mermaid's hand, his size being as small as a penny. The mermaid then took a bottle from

among her belongings and put him inside. She then said, “You let your greed rule your life. You wished to have all the fortunes of the world for yourself without sharing it with your friends and family. So henceforth, you shall flow like this in the seas of Maui and whenever someone finds you, you will have the power to grant three of their wishes. But you will forever remain inside the bottle.” Jack tried his very best to fight his way out, but in vain. The mermaid left the bottle on the surface to float, taking Jack along with it.

Fathima
PCMB

So, this was the story of Jack in a bottle. Whether it's true or not, the children of Maui still wait on the seashore hoping to have their wishes granted by Jack.

JUMBLED WORDS

1. R A P M O H O N E G
A record-player.
2. P I P H O T O P S A M U
A large, African river mammal with huge jaws.
3. N R O M A D E A D
The major galaxy nearest to the Milky Way.

ANSWER KEY:
1. Gramophone
2. Hippopotamus
3. Andromeda

Compiled by:
Natasha D Souza
PCMS

BELITTLEMENT

Sanjana S.
PCMB

Ezra was a self-obsessed narcissist who always thought that the world belonged to him. He was a very popular scientist and he always thought that nobody could ever belittle him. He was quite popular in his city. Blinded by the fame and money he got ever since he made some milestone discoveries in his body of work. He lived in this huge mansion in the heart of the city and was least aware about anything that didn't concern him.

It was on the 14th of April that his wife, Molly asked him if he could join her on a trek to a tropical rainforest somewhere in South America. Ezra, who had been as busy as a bee knew that he wanted a weekend getaway from all the chaos in the city. He made up his mind to join Molly and her friends on the trek. Ezra, who grew up in an urban area had no idea what it was like to go for a trek. As a child, he had always hid behind his books, as he absolutely hated meeting new people and visiting new places.

On the 17th of April, the couple along with Molly's friends landed in Jikawe, an extremely popular tourist destination and an absolute treat for wildlife enthusiasts. Molly always told Ezra that nature had its own ways to give us messages-messages that would allow a person to introspect. Ezra had never believed in her philosophy. Little did he know that this vacation was to change his life completely.

"We have reached the heart of the forest!" exclaimed Mr. Anderson, the tour guide. As Ezra walked out of the bus, he was shell-shocked.

'Shocked' would be an understatement. He felt something that he had never felt before. A sudden jolt perhaps. His mouth was agape, and he

looked amazed. The forest was huge with high-arched branches, green canopies and the forest floor carpeted with leaves of all kinds. There was some sort of an eerie silence around with occasional bird calls.

Ezra felt like a little child. He stood there as if the entire forest would engulf him. There were some sort of vibrations around him, that resonated perfectly with his soul. For the first time perhaps, he knew what was happening around him. The forest was huge and he felt like a dwarf. Perhaps, nature itself was trying to convey a message to him that was deeply encoded within whatever he felt. For the first time in his life, he knew that there was a greater force above him. Something way greater than himself. He felt overcome by humility. The nature around him was so vast and diverse, so great that it could either kill him or nurture him. That trek changed his life. Since then he has become a humble person, always keeping in mind that there is always something bigger than us. He was belittled by mother nature itself, an act of 'belittlement' that had changed his entire life.

•

JUMBLED WORDS

1. A U N T R A T L A
A hairy spider.
2. C I M D O B S O B A T U L E
To confuse.

ANSWER KEY:
1. Tarantula
2. Discombobulate

Compiled by:
Natasha D Souza
PCMS

Lynch Mobs – The New Indian Landscape

Storm clouds gathering,
Shuffling feet, a sudden disruption,
A warning yell, a quick turn of the head
A huge crowd, swelling as it got nearer.
They closed in on them
A sudden jolt, blows raining down upon them.
Heads swirling, they fell to their feet,
Hearts sinking, they knew the end was near.

Pleading to be heard, fear filled their hearts
For the sorcerer had possessed the mob
Inciting them to greater violence, egging them on
Stories feeding the grist mill,
Ripe for wreaking havoc on innocent souls.
So, since when did human life become so cheap,
The taking of which did not cause even an eyelash to flutter.
It's not him, her or them
It's you, me and us.

I am the soul of India,
Long have I suffered.
The torments of countless centuries.
My soil stained crimson by the blood of my children.

I wonder aghast, how the few always triumph
In an orgy of blood,
Their thirst never quenched.

Centuries of dark, ignorant bestiality
Where is that light of knowledge, which Tagore spoke about?
When is the dawn of humanity going to emerge?
What gives this land its character, its culture, its soul?
The people or the physical landmass?
Which part defines the nation?

Arshiya Patel

The Little Girl

Ayisha Lalin
BEBA

with Jonathan when he was studying in Kingly High School. Tessa does not have any recollection of her mother.

“Papa!” the little girl yelled removing her blindfold, searching for her father everywhere. She thought maybe Papa was searching for her at the other end of the ground. While she was looking at the house her father came running to her. He looked tired, but Papa always looked tired as if something was wrong. Her father bent down and kissed her on the cheek. He asked her, “What’s the matter Tessa, why did you yell?” Tessa said, “Papa, I searched for you everywhere, but I did not find you anywhere, when I removed the blindfold. You had disappeared into thin air.” Papa said, “Sorry, Tessa I had to attend a call, while you were searching for me. I was near you and then the telephone started ringing, Didn’t you hear the telephone ringing?”

Tessa replied: “No, I did not hear a thing, I was wholly concentrating on finding you,” she said determination showing on her face. “Okay, come let’s go inside,” said Papa.

Jonathan Heroncars stayed in a big Victorian Mansion called the Crowcries. It is located in Whitechapel, London. The neighbours commented that the house looked spooky, but Jonathan fell in love with the house at first sight. The Heroncars purchased the Crowcries Mansion about six months back. Tessa loved the mansion for the big garden around the house where she could play. The Heroncars lived isolated from the outside world. They never talked to their neighbours. Only Jonathan and his daughter stayed in that house. Jonathan’s wife had died while giving birth to her. Her name was Theressa Haver and she had fallen in love

Tessa used to ask how her mother had looked like. Jonathan used to look at her and smile, “She was a carbon copy of you.” He only told Tessa that her mother’s name was Theressa and she looked just like her. If any other question was asked, she was not given any answer. She went to St Agatha’s Elementary School. She was seven years old and loved chocolates. Even though she ate a lot of chocolates, she always remembered to brush her teeth. Her dad was thin and had long blond hair and she had inherited her father’s hair. Tessa had never seen even a picture of her mother.

When she asked her Papa, why they didn’t have a picture of Mommy he used to say it was shredded to bits by a dog.

Tessa was bored, she had no friends to play with at home, and the girls in school thought she was weird. Everyone thought her Papa was weird too. All her friends toured the world when they had summer holidays, but her Papa never took her anywhere. From school to home, home to school, but she never complained. Even though Tessa liked the ‘Crow Cries’ mansion’s garden, she did not like the house for it gave her the creeps. She thought something was not right in the house. When she told Papa about it, he said, “You are imagining it, Tessa. There’s nothing like that, the house is fine and it is so beautiful.” She could not even sleep alone in her room because of the nightmares she was having. Tessa and her father went into the house which had a spacious hall, a kitchen and eight rooms; five rooms upstairs and three rooms down. Tessa and her father slept in the upstairs bedroom. It was the master bedroom with a king-size bed, a nineties tape recorder and shelves filled with books. Tessa wanted to read those books, but

when she requested her father he always told her to wait till she was grown up.

She felt so lonely inside the house. She rarely looked at herself in the mirror because all the mirrors in their room were painted black and she had always wondered why. When she asked, she was given the same answer, 'I don't know.'

Tessa grew to be a beautiful girl, with beautiful grey-green eyes and a voluptuous figure. She had graduated from Trinity College with psychology as her major and her aim was to be a psychiatrist.

She was still the same and nothing had changed. The only thing was that she now stayed in the hostel. She could not stay with her father anymore.

She started understanding about people and life. She grew up to be a mature young woman who could carefully think and evaluate her life.

The day came when Tessa had to visit her father. He never came to see Tessa when she stayed in the hostel, but his situation was like that. She arrived at 4.00 p.m. wearing a jumper and jeans, a beautiful chain with a diamond pendant, which was a graduation gift from her father. Her father was waiting for her outside. He looked so old even though he was only 47. His dull face brightened upon seeing her. She too was glad to see him after all these years. He gave her a welcome hug and took her inside. Tessa looked at her father and realized that something was hidden deep inside him which was eating him up. Probably her study in psychology helped her to understand the bottled pain in him and she decided to ask him what the matter was.

She sat with her father, looked deep into his eyes, searching for answers and instantly Jonathan saw his little Tessa as a bright young lady who deserves to know the truth. He felt that the time had finally come to unburden his heart. He could not control himself anymore and cried like an innocent child. He requested her to listen patiently and not judge him or her mother in a wrong way as every dark secret is now going to be revealed

before her. He stammered as he spoke and asked her never to leave him alone.

Jonathan started with the most refreshing memory of his loving family when Tessa was just a child. Tessa's mom, Theresa was an affectionate mother and a wonderful wife. She equally loved and highly respected Jonathan's dad, who was old and living with them. Unfortunately, they never identified the evil-face of Tessa's grandfather who had molested and killed many young girls and had gotten away by framing someone else for it. Days went by and they were completely unaware that Tessa was being tortured the same way by her grandfather. He sexually harassed Tessa which at first she considered to be a game, but as she grew, she understood that things were wrong. She felt lost, confused and too scared to share it with anyone. She became mentally disturbed and started developing a split personality disorder. Jonathan and Theresa were worried to see their precious daughter suffer and immediately rushed her to a psychiatrist, but Tessa never responded. The issue became more serious and without any other option they had to hypnotize her to reveal the truth that she was hiding. When they got to know about Tessa's problem caused by her grandfather, they cursed themselves for not being aware of it, to help her at the right time. They were shocked. They admitted her to a rehabilitation centre and there they helped her conceal these dark memories by suppressing them deep in her.

Theresa was furious and she killed Tessa's grandfather for making her go through hell everyday and she could never forgive him for it. Theresa was imprisoned for this but she did not regret killing the man who destroyed her beloved daughter's childhood. The mirrors were painted black as they were, the sole witnesses to Tessa's torture by her grandfather and Jonathan did not want Tessa to recall any of those dark painful memories.

He then told Tessa that her mother loved and still loves her more than anyone else in this world. Theresa eagerly waits for the day when a

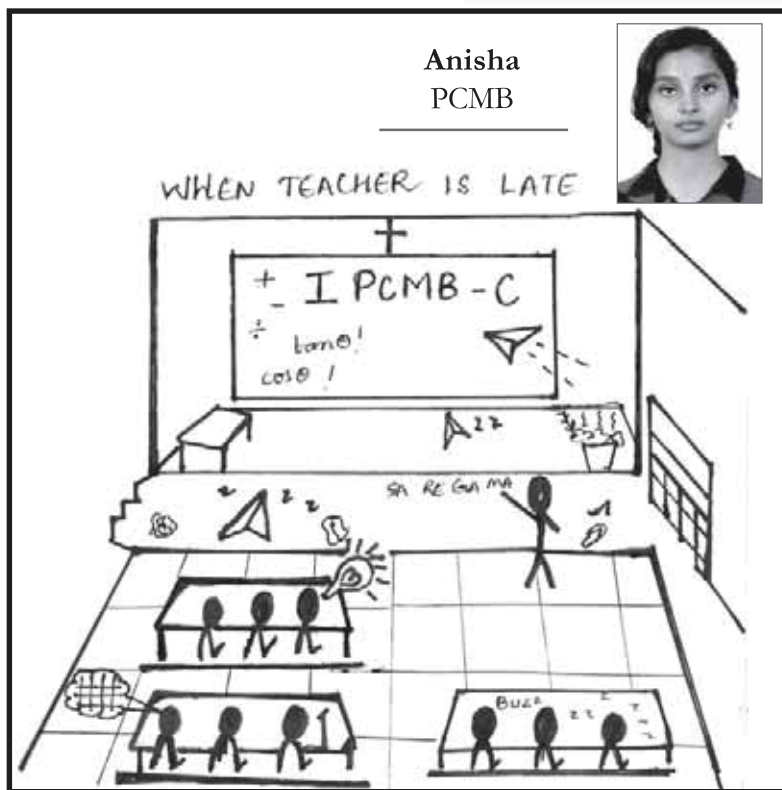

mother would be released from prison so that she can be reunited with her family. She wants to hug and shower all her love on Tessa that has been stored within her all these years.

Tessa was speechless. Tears rolled down her cheeks, but her lips were tightly sealed. She could not express what she felt and she realized how much her parents had suffered to shield her from her painful past. She could not thank her parents enough. She broke down upon hearing all this and embraced her dad. She did not have words to express her feelings at that moment. Silence reigned and it drained the darkest pain from their hearts with the pure love that filled its place. She now felt safe as she knew that her family would do anything to keep her away from all evil.

*****

Anisha
PCMB

J U M B L E D W O R D S

1. G A L Y L O L A

To spend time in an aimless or lazy way.

2. C A M B T O N I L U T S

A sleepwalker

3. R A N E S C E R G E

A person in their teens or twenties who is adept at using computers and the Internet.

4. N U T E L L A I R

An inhabitant of the earth.

5. R I K S T D A K I P E B O A H I A

Extremely superstitious fear of the number 13.

6. R A F K E N D O N O F

Informal term for genetically - modified food.

7. P E S R U F I C L A G I R L A C I T S I A X P I E C O L I D O S U I

Extremely long word, meaning 'wonderful' or 'excellent' (in a sense), introduced in the Disney movie 'Mary Poppins.'

Compiled by:

Natasha D Souza
PCMS

1. Lollygag	2. Noctambulist	3. Screenager	4. Tellurian
5. Triskaidekaphobia	6. Frankenfood	7. Supercalifragilisticexpialidocious	

2018's most talked-about words

PAINMOON

After honeymoons and babymoos, this new-age holiday trend of one going on a vacation to get over the pain of a temporary setback is gaining popularity

SECTION 377

With same sex relationships no longer being termed illegal, the landmark verdict regarding Section 377, this year, has surely been the rainbow in the sky

SUNIL CHHETRI

The national football champion surely has inspired many a millennial to take to watching football, thanks to a viral video that helped his team get maximum support

FLOCCINAUCINIHIPIILIFICATION

There's no one who teaches the country the Queen's language like Shashi Tharoor himself. And this word had the Twitterati bamboozled

FLOODS AND RELIEF

The entire nation got together to show that it cares, when it came to helping the flood victims in Kerala and Kodagu get back to their routines -

"Our world has enough for each person's need, but not for his greed."

- Mahatma Gandhi

Source: TOI

Journey into the Unknown

Anusha D Cunha
BSBA

The rain was thundering through the night. I hadn't seen such a downpour in twenty years. The cyclone must have hit the coast pretty hard. I kept changing the headlights, but it was still hard to see through the rain.

I had been driving for about an hour now, but I still hadn't reached the city. I was a little confused, but I kept driving on.

The rain was clearing away now. I could see the road but... it's not the road I was supposed to be on. Where was I? Did I make a wrong turn? But how is it possible? I had come driving through the woods that led to the highway, then I took a turn at the crossroads to get to the city. The crossroads that's where I must have gone wrong. But, where was I now?

I couldn't see a way out. Driving back was not an option. Also, I was running out of gas. The only way out was to go ahead it seemed. And that's exactly what I did. I drove on. I now wish I hadn't.

I kept driving on until I came across a dilapidated board sign. Through the mess it read 'Croud Tacculan ahead - lodging free.' Finally! I had found shelter for the night. I figured I'd stay for the night and when the rain abates in the morning, I would head back to the city.

I followed the signs till I came to the lodge. It took me a while to realize where the lodge stood. Or should I even call it a 'lodge'? Well, apparently

it was the biggest mansion I had seen and it had huge doors that looked about a hundred years old. As I approached the mansion, I was intimidated by the mansion. For some reason it looked alive. Like it wanted to tell me something.

My imagination is running wild, I thought. But who could blame me? Everything about the place was eerie. The lighting that flashed above the mansion didn't help much. I wanted to run, but I didn't. I should have though. That was my only chance.

I couldn't see a way to open the big doors or even inform somebody about my arrival. But I didn't have to wait long for the doors opened by themselves. I walked in and a brightly-lit passageway greeted me. I heard the door gently shut behind me with a howl. There were torches everywhere but I couldn't find the receptionist. At the end of the hallway another set of gigantic doors greeted me. Before I could even knock, the doors opened by themselves again. But this time, there was somebody standing behind them.

I hadn't received a more friendly welcome before. My host was so sweet and considerate. He apologized for not receiving me at the entrance and for his bad etiquette. He wanted to offer me dinner and rushed me into the dining hall.

I had never seen someone call a banquet, a meal for that's exactly what it was. As I occupied my seat at the end of the table, my host occupied his, right across me.

“Are we the only ones here,” I asked. My host replied “No one else has lodged here for a long time. This place is very secluded. People don’t stay here for more than a night.”

His answer was not very satisfactory. After a few courses and a little wine we discussed various subjects. I lost track of time. I noticed that the entire time we chit-chatted my host never ate anything from the table. That was weird. But, I guessed, he looked queer himself. He had long sharp nails, grey hair and wore a black gown. It made him look medieval.

The rain was still thundering outside. It splattered at the huge windows. Everything in that house seemed huge. In the flash of light that struck at the window, I saw a wolf in the distance. The hair on the back stuck right up. What was that creature doing in these parts? I turned to look at my host and met his stony gaze.

Something about the entire situation seemed a bit off. I started to recall all my memories about tonight. As I remembered the board sign the name of this lodge seemed to somehow sound familiar with an old fictional character. It couldn’t be true.

I could not hold back and bluntly (but trembling within) asked my host “Aren’t you going to eat anything? It is a huge banquet.” He replied with a grin - the first time I had seen him do it that evening - and I noticed his pointy little canines. “Oh, I will, This meal is for you. I make sure that all my guests are full and healthy. This meal should be memorable after all.”

He had understood that I knew who he was. I knew there was no escape

now. He got up from his seat, walked towards me, and confirmed my deepest fears. “Pardon me,” he said, “I did not introduce myself. That was rude of me. I am Count Dracula.”

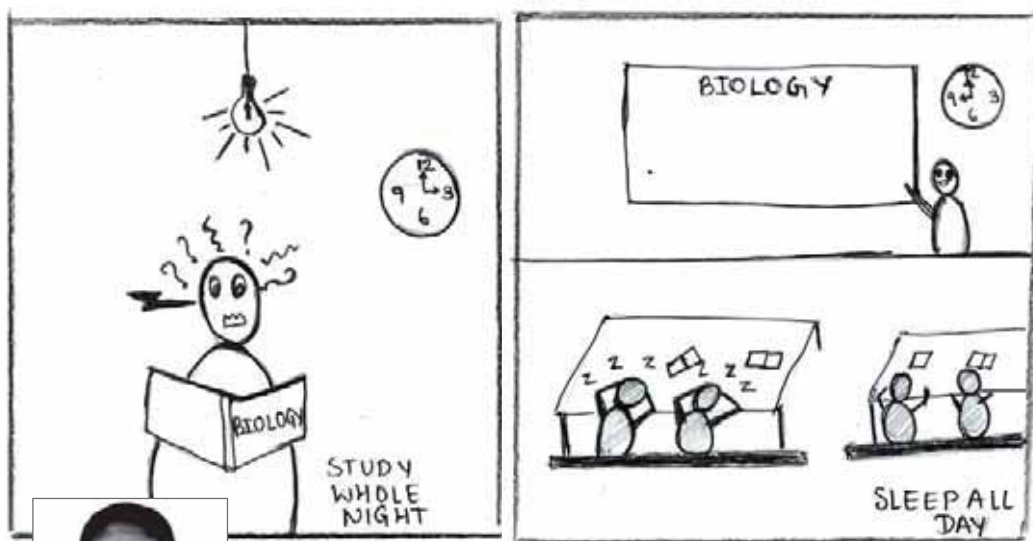
CROUD TACULLAN was in fact COUNT DRACULLA. The last thing I saw was his little canines turn huge.

“Whatever befalls the Earth, befalls the people of the Earth. Man did not weave the web of life; he is merely a strand in it”

– Chief Seattle

“There must be more to life than having everything!”

– Maurice Sendak

Rishita Picardo
PCMB

A Galaxy for a Mind

*I have been told that people
Are hard creatures to understand
With far too many lines to map
On the palm of just one hand!*

*You are you because of the way
you walk and talk and smile
And the the way in which
You face your tribulations and trials*

*You are so much more
Than just blood and bone and skin
You are the caretaker
Of the universe within*

*A universe with galaxies of thoughts
And each idea a burning star
Shooting comets for each feeling
Every loss, a supernova - charred*

*People, you must understand,
Are too complex to define
But I'll forgive you your faults
If you'll forgive me mine*

*The truth that remains
Transcending over space and time
Is that people have a cage of skin
And a galaxy for a mind.*

**Mafazah
Sharafuddin**
HEPP

The Ultimate Price

The world awoke to a sombre sight
His small defenceless body washed ashore
Waves lashing, rhythmically moving him about.

His innocent face pricked the conscience of many
The cards had been dealt; his fate hung by a string
Brutally snapped by the turn of events

Is humanity dead? Who is responsible?
Can the world just shrug its shoulders?

His last few moments in his mother's lap,
In a makeshift boat, tossing and turning.
The frigid waters rose up to snatch him into its embrace.

Death stared them in the face back home
A new life beckoned across the stormy Aegean Sea.
How were they to know, there was a price to pay?

Arshiya Patel

**"Anything else
you're interested in
is not going to
happen if you can't
breathe the air and
drink the water.
Don't sit this one
out. Do something."**

– Carl Sagan

Obituaries

Their loss has left a void in our lives

*We don't know why you had to go
Because we will miss you so
We laughed, we played, we spoke
But now it is hard to believe that you are no more.*

*Now you have been freed
To enjoy the heavenly bliss for eternity
Archana, may you rest in peace
And we bid you adieu, till we meet again.*

Archana K.B.
21.02.1999 - 05.11.2017

Varsha Sanil
03.11.1999 - 09.06.2018

*She was known for her kind and soft-spoken nature.
Her sudden death shook all of us.
She had the most unforgettable and beautiful smile.
Even though we have cherished memories of you, Varsha
Those special memories of you will always bring back a smile.
If only we could have you back for just a little while,
Then we could sit and talk again just like we used to do
You always meant so very much and always will too
The fact that you're no longer here will always cause us pain
But you're forever in our hearts.
Au Revoir, until we meet again.*

THE INCREDIBLE AND THE CHARISMATIC

Stacey Coutinho
President

Kumkkuum Machaiah
Vice President

COLLEGE CABINET 2017-18

Bethel Britto
Arts Secretary

Rafiya
Commerce Secretary

Nidhishree
Sports Secretary

Rishika K.S.
Cultural Secretary

Sharon Saldanha
Student Editor

Deeksha Anchan
Science Secretary

FEISTY AND FABULOUS

Mansi Pinto
President

Ashel D Souza
Vice President

COLLEGE CABINET 2018-19

Mafazah Sharafuddin
Student Editor

Malavika Jayadeep
Arts Secretary

Niha Kuraisha
Cultural Secretary

Sharon Pinto
Science Secretary

Rhea Sequeira
Commerce Secretary

Pravalika
Sports Secretary

Hall of Fame

II PUC TOPPERS 2016-17

ARTS

Charis Jackson
552

Bhavana G.K.
545

Shruthi
539

Yasmine Shanthi
527

COMMERCE

Navya Devadiga
584

Nerissa Noronha
582

Sahana Kamath
582

Sharal Santhumayur
581

Neema Fernandez
577

Navyashree Y
575

Suraksha N S
575

Jeekshitha
574

Linsa
573

SCIENCE

R Mythri
582

Kavya K Kamath
577

Kavya
573

Fiona Fernandes
572

Valcea D Cunha
572

Karen Dsouza
571

Caldrida D Souza
571

Bhuvishri Acharya
570

II PUC TOPPERS 2017-18

ARTS

V Jameela
552

Bethel Britto
550

Rochelle Fernandes
541

Meghashree
538

Neha Mukund
524

Anvitha Shetty
516

Carol Pinto
515

COMMERCE

Nidhi B D
584

Caleda Dsoza
583

Diya Dcunha
581

Shreya Rai
579

Adline Dsouza
578

Rafiya
576

Shamitha Dsouza
576

Ashlin Fernandes
575

Prajna
574

Melita Pais
574

Areej Noorulla
573

Aveena Monis
572

Mizna Aleema
571

Numa Nafeesa
568

Pooja
568

Joyline Monteiro
567

Swasthi
566

Shivani
566

Divya
565

Shreya Malliya
565

Vinyashree
565

SCIENCE

Akshatha shetty
579

Rishal Pinto
574

Avvammath yaseem
574

Jayashree M R
571

Adline Rebello
569

Pruthvi shetty
568

Princia Braggs
568

Lavanya C N
564

Elvira D'Souza
564

Vignettes From Annual Day 2017 - 2018

Esprit Of The Times *Annual Day 2018 - 2019*

Orientation Session

Hindi Day

Aastha Club

Abhaya - Empowering Women

Alumni Meet

Evoking Nostalgia

Celebrating **150** years

CET talk

Career Guidance

Chemistry *Magic Show*

Visits

Sr Carmel Rita A.C. Provincial Superior

Sr M. Susheela A.C. Superior General

PTA Annual General Meeting

Hosting the

Shuttle Badminton Tournament

Throwball Tournament

Torchbearers of the Swachh Mangaluru Abhiyan

Agnathon

INTER - SCHOOL COMPETITION

Sports Day

Teachers' Day

Students' Day

Kannada Day

French Day

Leadership Training

Book Exhibition

NCC Training

Magic Show

Mock Press

Physics Workshop

Establishing a Divine Connect

Felicitating Venizeia Carlo

Christmas

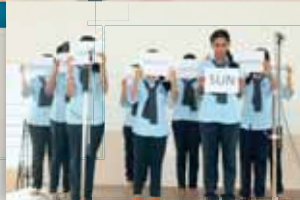

CAMPUS DYNAMISM

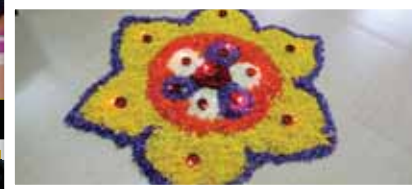

A Charming Rhapsody

ABUZZ WITH ACTIVITIES

Independence Day

Au Revoir

Tips on Self - Defense

Cabinet Inaugural

STRUGGLES OF BEING A SCIENCE STUDENT

ART: MITHUNA R.D.
- II PCMB - 'C'

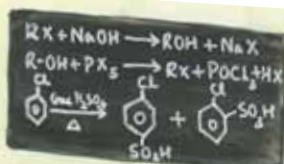
DIALOGUE:
SANJANA S.
- II PCMB - 'C'

AFTER TOILING FOR HOURS
AND SCORING A REALLY
HIGH MARKS IN 10TH
GRADE, NATASHA DECIDED TO
TAKE UP SCIENCE. LITTLE
DID SHE KNOW WHAT
WAS IN STORE FOR HER!

NOTHING BEATS THE
EXCITEMENT WE HAD ON
THE ORIENTATION DAY [NOT
KNOWING HOW DELUSIONAL
WE WERE ABOUT WHAT LIES
AHEAD!]

THE STRUGGLE TO MEMORIZE
AN INFINITE NUMBER OF
ORGANIC CHEMISTRY
EQUATIONS WHEN THEY
ALL LOOK THE SAME.

THAT ONE MOMENT WHEN
THE OXALIC ACID
"BLUSHES" A BIT TOO
MUCH IN A TITRATION
EXPERIMENT AND YOU HAVE
TO GO BACK TO
SQUARE ONE!

- The struggles of being a science student - #4

WHEN YOU'VE PERFORMED THE SALT ANALYSIS EXPERIMENT A MILLION TIMES BUT YOU STILL CAN'T REMEMBER IF YOU SHOULD GET A BROWN OR A GEL PRECIPITATE.

The struggles of being a science student - #5

WHEN YOU'RE ALL SET FOR THE LAB PERIOD BUT THAT LAST CELL OF YOUR BRAIN FORGETS THE LAB KIT (WE ALL KNOW THE CONSEQUENCES TO THAT!)

The struggles of being a science student - #6

CARRYING RECORDS, MANUALS, STUDY MATERIALS, NEET BOOKLETS (AND WHAT NOT!) ON A DAILY BASIS TO THE COLLEGE; THE STRUGGLE IS REAL!

The struggles of being a science student - #7

THE NEVER ENDING LOOP OF WRITING RECORDS WHILE INNUMEROUS CUPS OF COFFEE ACCOMPANIES YOU TILL DAYBREAK.

The struggles of being a science student - #8

SLEEP IS A LONG LOST FRIEND WHILE DEADLINES AND ASSIGNMENTS ARE YOUR NEW 'FRENEMIES'

The struggles of being a science student - #9

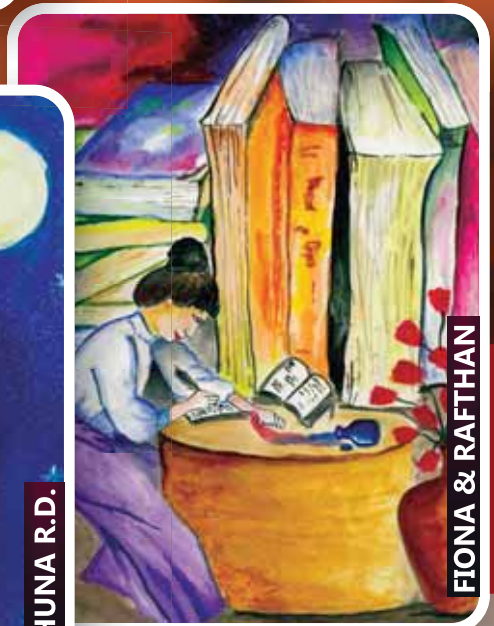
The Peaks and the Troughs - 2018

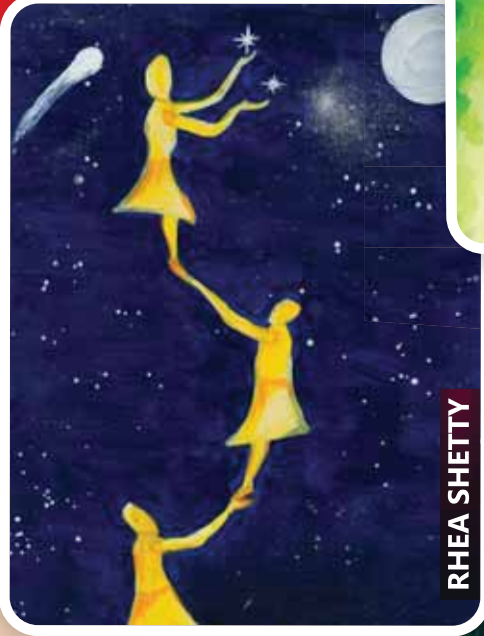
Anusha D Cunha
BSBA

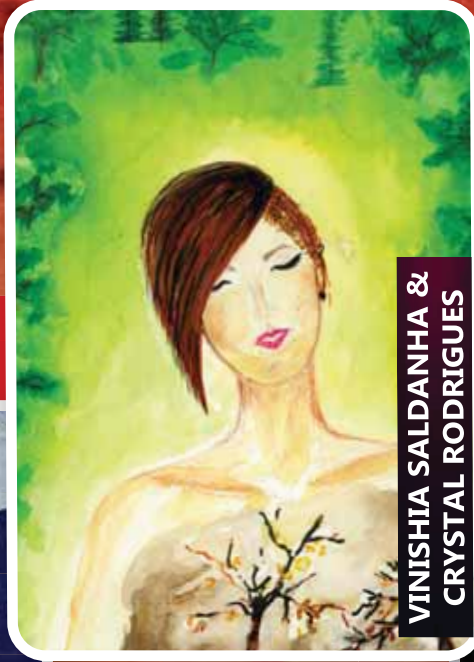
With Meraki

RHEA SHETTY

VINISHIA SALDANHA &
CRYSTAL RODRIGUES

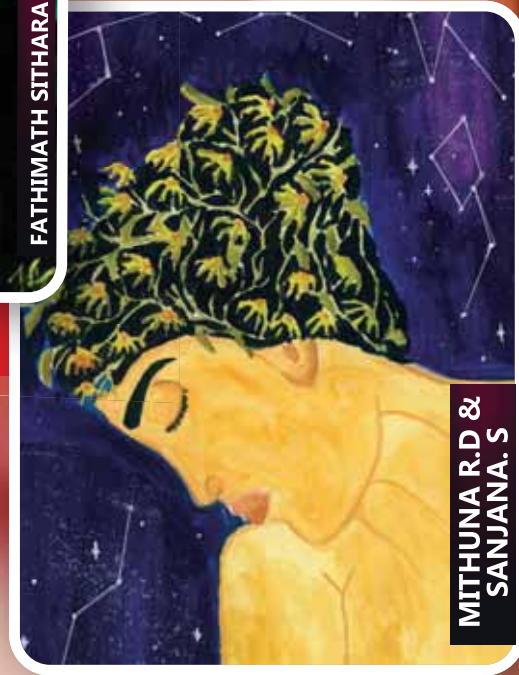
DISHA

AVENA D COSTA

FATHIMATH SITHARA

MITHUNA R.D &
SANJANA. S

I PCMB A

I PCMB B

I PCMB C

I PCMC

I SEBA B

I BEBA/CEBA

I BSBA/CSBA

I HEPP

II PCMB A

II PCMB B

II PCMB C

II PCMC

II PCME/S

II SEBA A

II SEBA B

II BEBA/BSBA

II CEBA/CSBA

II HEPP

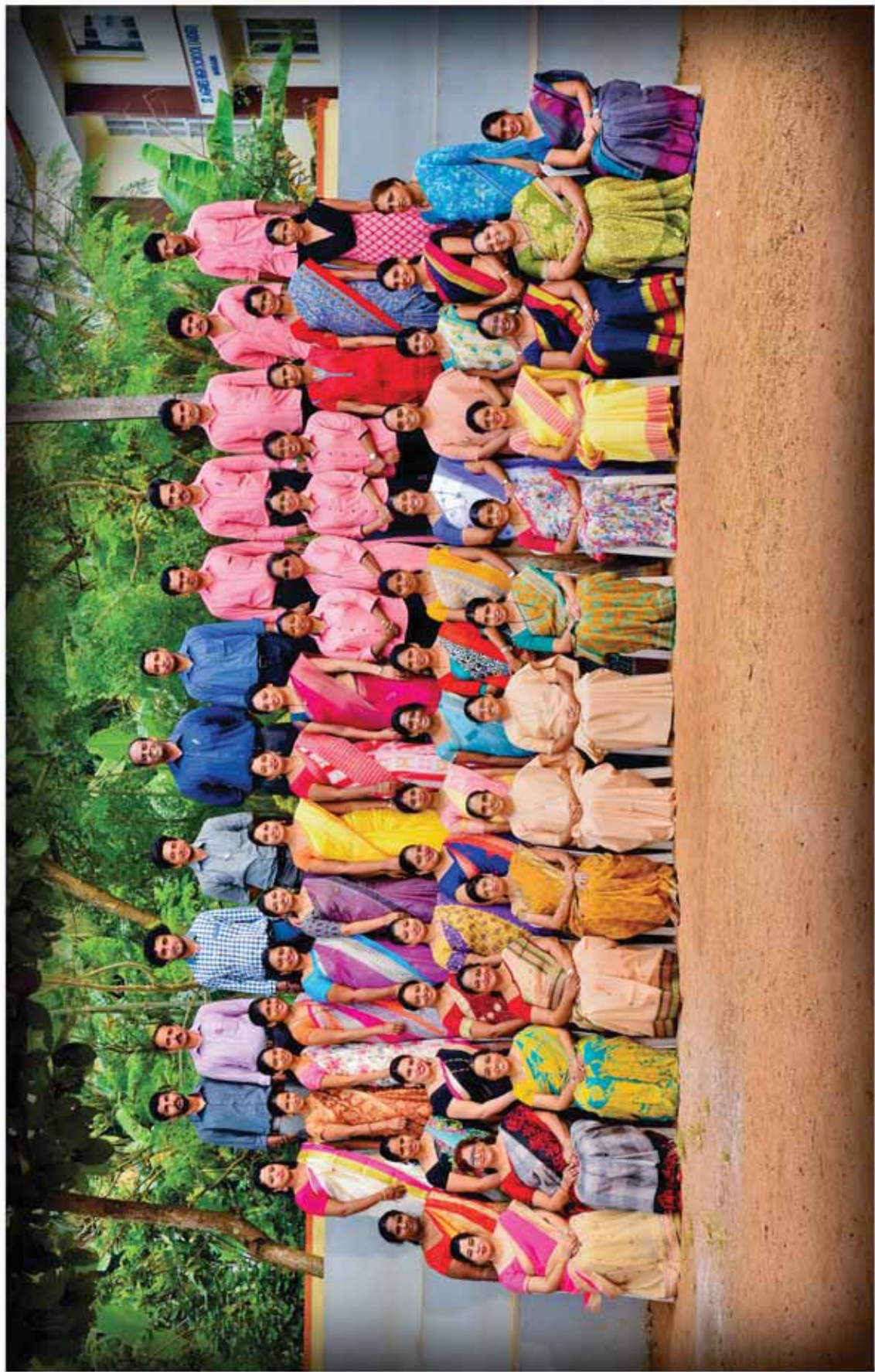

NCC - AIR WING

NCC - ARMY WING

STAFF

अंतर्जाल एवं बच्चे

जैबा बानु
द्वितीय पी.सी.एम.बी.
‘सी’

इंटरनेट का हिन्दी पर्याय अंतर्जाल है। आज का युग अंतर्जाल युग है। अंतर्जाल क्रांति से देश हो या विदेश, शहर हो या गाँव सब जगह पर असर पड़ रहा है। इस का असर बड़े-बूढ़ों से लेकर छोटे बच्चों पर भी पड़ रहा है। बच्चों को अंतर्जाल से बहुत लगाव है। आजकल के बच्चों को अंतर्जाल की आदत सी हो गई है, जिससे उनका समय बर्बाद हो रहा है। बच्चों को विषय समझ में आये इसलिए इस में बहुत आसान शब्दों का इस्तेमाल किया गया है।

अंतर्जाल के द्वारा बच्चे अपनी पढ़ाई करते हैं और परीक्षा भी दे सकते हैं। उसके द्वारा लोगों को रोज़गार मिल रहा है। यह सिर्फ हमारे देश में ही नहीं कई देशों में भी उपयोग करते हैं। बच्चे इस के ज़रिये अपनी कई योजना करते हैं। हमारे देश के रक्षादलों की कार्यवाही में अंतर्जाल का बहुत बड़ा योगदान है। अगर हमारे पास ऐसी सूचना

है, जिसे हम सारी दुनिया में प्रसारित करना चाहते हैं तो हम घर बैठे इस के द्वारा वैश्विक स्तर पर विज्ञापन

कर सकते हैं। अंतर्जाल का सबसे बड़ा नुकसान पोर्नोग्राफी साइट से है जहाँ अश्लील तस्वीरें और वीडियो होते हैं जिसे देखकर बच्चों पर बहुत बुरा असर पड़ रहा है। बच्चे इस की सोशल नेटवर्किंग साइट पर ऑनलाइन चैटिंग कर रहे हैं जिससे सामाजिक तौर पर मेल-मिलाप समाप्त सा हो रहा है। अंतर्जाल एक ओर वरदान है तो दूसरी ओर अभिशाप है। अगर हम इस के द्वारा ऑनलाइन बैंकिंग-करेंगे तो हमारे नाम, मोबाइल नंबर आदि का गलत उपयोग हो सकता है। अंतर्जाल द्वारा बच्चे हत्या वाले दृश्य का खेल खेलते हैं जिससे उनके अंदर का डर समाप्त हो जाता है। इसी तरह अगर हम बच्चों के हाथ में बंदूक थमा देंगे तो वे बच्चे बिना सोचे

समझे किसी को भी मार सकते हैं। ऐसी ही एक घटना अमेरिका में घटी है जिसमें एक छात्र ने क्रोधित होकर अपने शिक्षक को मार डाला है। अंतर्जाल का अधिक उपयोग करने से कंप्यूटर में वायरस का खतरा हो सकता है। आजकल बैंकिंग फ्रॉड, हैकिंग सब बढ़ रही है। इन सब का शिकार युवा पीढ़ी ही नहीं बच्चे भी हो रहे हैं। लेकिन आजकल बच्चे अनावश्यक और अनुपयुक्त जानकारी प्राप्त कर रहे हैं। आजकल बच्चे अंतर्जाल के कारण मैदानी खेल नहीं खेलते हैं। बच्चे

हों या बडे सभी को इस से सचेत होना चाहिए। बच्चों को अगर जानकारी प्राप्त करनी है तो वे किताब नहीं पढ़ते बल्कि अंतर्जाल का उपयोग करते हैं। इस के कारण बच्चों को किताब से ज्यादा लगाव नहीं होता।

तो क्या हमें अंतर्जाल की दुनिया से भाग जाना चाहिए या इसका कोई उपाय है? उपाय है कि हमें समझदारी से काम करना चाहिए जिससे हमें लाभ हो सके। अंतर्जाल का उपयोग अच्छे काम के लिए करना चाहिए।

आज की भारतीय महिला

एक भारतीय महिला क्या है? आत्म बलिदान का प्रतीक, क्षमा शील, एक मूक, पीडित, अनन्त आनंद और अनन्त प्रेम का स्रोत और अपने स्नेह से केवल बेटी, बहन, गृहिणी या माँ के रूप में अपनी पारंपरिक भूमिका तक ही सीमित है? समय बदल गया है। क्या वह भी बदल गई है?

हाँ। वह उच्च शिक्षा, भावनात्मक और वित्तीय आजादी की मांग करती है। इस दुनिया में अवसरों का एक समान हिस्सा और जीवन में बेहतर स्थिति आज उसे मिल रही है।

आधुनिक महिलाएँ अपने व्यक्तित्व के बारे में जागरूक हैं। वह उसके आस-पास की दुनिया में होने वाली घटनाओं के बारे में जानती है। उसके पास बिना किसी डर के अपने विचार व्यक्त करने, विभिन्न मुद्दों पर चर्चा करने और दूसरों को उनके लालित्य से प्रभावित करने की योग्यता है। वह अपनी महत्वाकांक्षाओं को पूरा करने की इच्छा रखती है।

इन महिलाओं ने साबित कर दिया है कि वे पुरुषों से कम नहीं बल्कि अधिक मेहनती हैं। वे अब पहले की तरह शर्मिली और नम्र नहीं हैं। वे आत्मविश्वास से घर के बाहर जा सकती हैं। आधुनिक महिलाएँ यदि नौकरी करती हैं तो वे अपने बच्चों की अच्छी देखभाल करती हैं और अपने घरेलू कर्तव्यों का भी पालन करती हैं।

आज महिलाएँ दास्यता से आजादी तक पहुँचीं, ग्रामीण इलाकों में बहुधा अभी भी महिलाएँ अपने घर की कैद में रहती हैं। उनके लिए महिलाओं की स्वतंत्रता व्यर्थ है।

अन्य देशों की महिलाओं की तुलना में भारतीय महिलाओं की ज़िम्मेदारी बेहतर है। भारतीय महिलाएँ हमेशा धैर्य का प्रतीक बनेंगी।

जैबा बानु
द्वितीय पी.सी.एम.बी.
'सी'

घरेलू हिंसा

दीक्षिता बंगेरा

द्वितीय पी.सी.एम.ई.

हमारे समाज में महिलाएँ दयनीय स्थिति में पाई जाती हैं। हमारे देश का समाज सदियों से पुरुष प्रधान समाज रहा है जहाँ पर स्त्रियों को सिर्फ अपने घर में रहना होता है और वह बाहर काम करने नहीं जा सकती है। हमारा देश अभी प्रगतिशील हो रहा है पर महिलाओं के ऊपर घरेलू हिंसा भी बढ़ती जा रही है।

प्राचीन काल से ही महिलाएँ घरेलू हिंसा सहती आ रही हैं। पहले के जमाने में जब एक लड़की पैदा होती थी तो उसे बोझ माना जाता था। जब वह शादी करके अपने ससुराल जाती है तो वहाँ के लोग उसके ऊपर अनेक तरह से घरेलू हिंसा करते हैं। घरेलू हिंसा के अनेक प्रकार हैं, जैसे कि उसे गालियाँ देना, उसकी पिटाई करना, उससे कोई काम ज़बरदस्ती करवाना, दहेज की माँग करके उसकी मानसिक हालत को बिगाड़ देना। प्राचीन काल में बालविवाह जैसी कुप्रथाएँ थी; जो लड़कियों के लिए एक तरह से हिंसा थीं। ये सभी हिंसा उस महिला के अपने घरवाले करते हैं।

आजकल के पढ़े-लिखे लोग भी ऐसे काम करने से नहीं चूकते। ससुराल में दहेज की माँग करते हैं, अगर दहेज नहीं मिला तो उसको पीटते हैं, घर से निकाल देते हैं। वे लोग महिलाओं को गुलामों की तरह रखते हैं। वे लोग महिलाओं को कभी भी आगे बढ़ने नहीं देते। उन्हें ज़िंदगी में कुछ करने नहीं देते।

हमारे समाज में जहाँ एक तरफ नारी को माँ या बहन माना जाता है, एक तरफ नारी को देवी का अवतार माना जाता है, वहीं दूसरी तरफ उसके साथ गलत व्यवहार किया जाता है। अगर सारी नारियाँ एक साथ होकर कुछ कर पाईं तो हमारे देश को आगे बढ़ने से कोई नहीं रोक सकता। आज भी कुछ लोगों के घर में अगर बेटियाँ पैदा होती हैं तो उसे बोझ समझकर मार दिया जाता है। हमारे समाज में महिलाओं का शोषण बढ़ता ही जा रहा है। समाज के कुछ लोग अपनी बेटियों को पढ़ाते ही नहीं हैं, वे यह सोचते हैं कि बेटियाँ शादी करके जब ससुराल चली जाएँगी तब शिक्षा का कोई उपयोग नहीं होगा। वे सोचते हैं कि बेटियाँ कुछ नहीं कर सकती हैं। हमें महिलाओं को उनका अधिकार दिलाना चाहिए।

पहले के ज़माने में महिलाओं को ज़िंदा जलाने की कुप्रथा थी। अगर किसी महिला का पति मरता,

तो उसे भी उसके पति की चिता में ज़िंदा जलाया जाता था। हमारे समाज में हम आज भी घरेलू हिंसा या ऐसी ही कुछ कुप्रथाएँ देख सकते हैं।

सरकार ने घरेलू हिंसा पर अनेक कानून बनाये हैं। दहेज के खिलाफ बालविवाह के खिलाफ अनेक कठिन नियम व कानून बनाये हैं। हम लोगों को भी घरेलू हिंसा के खिलाफ आवाज़ उठाने की ज़रूरत है। जब किसी की बेटी, बहू बनकर ससुराल आती है तो उसकी सास को उसे अपनी बेटी जैसी माननी चाहिये, प्यार देना चाहिये। जब उस पर अत्याचार होता है या उसके साथ कोई भी हिंसा की जाती है तो उस महिला को या उसके घरवालों को भी

इसके खिलाफ जाकर उन्हें सज़ा दिलानी चाहिये। लेकिन अनेक महिलाएँ ऐसा नहीं करती हैं और इसका नतीजा यह होता है कि हम एक दिन उस नारी को खो बैठते हैं। हमें घरेलू हिंसा के खिलाफ जाकर महिलाओं की रक्षा करनी चाहिए। महिलाओं को अच्छी शिक्षा देकर उन्हें उनका अधिकार देना चाहिए। महिलाओं को ज़िंदगी में कुछ बनने के लिए, कुछ करने के लिए प्रोत्साहित करना चाहिए। नारी देश की शक्ति है, देवी का स्वरूप है। उसे आदर, मर्यादा, और अधिकार देना ज़रूरी है। महिलाओं के साथ जो अन्याय हो रहा है उसे रोकने की ज़रूरत है। हमारे समाज को घरेलू हिंसा को रोकने की, उसके खिलाफ आवाज़ उठाने की ज़रूरत है।

जीवन एक लम्बा सफ़र है
कभी उतार है तो कभी चढ़ाव है।
कभी ग़म है तो कभी खुशी है।
पर लक्ष्य में आस्था ज़रूरी है ।

रास्ते में काँटे होते हैं ।
सँभलकर जाना सीखना है ।
कोई दुश्मन तो कोई दोस्त है ।

पर साथ चलना जीवन का नियम है ।
जीवन एक शतरंज का खेल है ।
उस पर है काबू पाना ।
पर उन्हें मत भूलो
जिन्होंने तेरा साथ दिया है ।

जीवन एक बहती नदी है
डूब कर पार करना ही कर्तव्य है ।
मंज़िल करीब है तो कभी दूर है ।
जीवन से प्यार करना ही औचित्य है ।

प्रिया पिन्दो
प्रथम पी.सी.एम.ई.

महिला सशक्तिकरण

श्रेया नोरोना
द्वितीय पी.सी.एम.बी.
'सी'

यह तो सच है कि, आज के ज़माने में स्त्री अपना कदम हर एक क्षेत्र में बढ़ा रही है। लेकिन क्या वह इस में सौ प्रतिशत सफलता पाती है, तो इसका जवाब है-नहीं! क्यों कि उसे इस पुरुष प्रधान समाज में अपनी पहचान बनाने के लिए कदम कदम पर मुश्किलों का सामना करना पड़ रहा है। आज समाज में महिलाओं की ज़िंदगी में थोड़ा बहुत सुधार तो आया है, वह अपने घर की चार दिवारी से बाहर निकल के पढ़, लिख कर शिक्षित हो रही है। अपनी ही पहचान बनाकर आगे बढ़ रही है। ऐसी बहुत सारी औरतें हमारे सामने हैं जैसे कि - किरन बेदी, सुषमा स्वराज जो हर मुश्किलों का सामना करके आगे बढ़ रही हैं। अपने परिवार और काम को एक साथ आगे बढ़ा रही हैं। आजकल नेता लोग एक बात हमेशा बोलते आये हैं कि बेटी बचाओ, बेटी पढ़ाओ। क्या इसका असर समाज पर हुआ है? आज भी शिशु हत्या, छोटे-छोटे बच्चों और औरतों पर अत्याचार हो रहे हैं। दहेज के लिए औरत को पीड़ित कर रहे हैं। यह सब तब तक होगा जब तक इन सब जुर्मों के लिए कड़ी से कड़ी सज़ा नहीं मिलेगी। इसके लिए कड़े से कड़ा कानून लागू करना ज़रूरी है। इन सबसे पहले समाज में स्त्री के प्रति जो सोच है वह बदलनी चाहिए। अपनी निजी स्वतंत्रता और स्वयं के फैसले लेने के लिए महिलाओं को अधिकार देना ही महिला सशक्तिकरण है। समाज में सभी क्षेत्रों में पुरुष और महिला दोनों को बराबरी में लाना होगा। देश को पूरी तरह से विकसित बनाने तथा विकास के लक्ष्य को पाने के लिए एक ज़रूरी हथियार के रूप में है - 'महिला सशक्तिकरण'।

वर्षा रानी बड़ी सयानी
कहाँ चली तू बनी दीवानी ?

लटक मटककर तू है जाती
जहाँ-तहाँ से फिर कर आती ।
तेरी चाल में है नादानी
कहाँ चली तू, बनी दीवानी ?

तेरा रिश्ता घन वन-मन से,
तू है तो धरती तन-मन से
पर न कर तू, अपनी मनमानी
कहाँ चली तू, बनी दीवानी ?

वर्षा रानी

तृण-लता और तरू तने हैं
तेरी वजूद से ये सब बने हैं
तू न तो, आँखों में पानी
कहाँ चली तू, बनी दीवानी ?

आती है तू बूँद बनाकर
रूप-गुण और रंग सजाकर
जाने पर याद आती है नानी
कहाँ चली तू, बनी दीवानी ?

श्रीमती नीता कुमारी
हिन्दी प्राध्यापिका

ज़िंदगी न मिलेगी दुबारा

स्पर्शा भगवान्दास
द्वितीय एच.ई.पी.पी

ज़िंदगी - इस शब्द को सुनते ही अलग सा ख्याल आता है, ज़िंदगी का मतलब जीवन है। भगवान से मिली इस ज़िंदगी को अच्छे तरीके से जीकर इस ज़िंदगी को सफल बनाना हमारा कर्तव्य है।

कुछ लोग ज़िंदगी का मोल समझकर अपनी ज़िंदगी को सार्थक बनाते हैं लेकिन कुछ लोगों को तो इस ज़िंदगी का मोल ही पता नहीं है। इसलिए बुरे कार्यों को करके अपनी ज़िंदगी ही खराब करते हैं।

इस ज़िंदगी को सार्थक बनाने के लिए हमें कुछ नियमों, शिष्टाचार का पालन करना चाहिए। एक अच्छी ज़िंदगी जीने के लिए एक अच्छे मित्र की आवश्यकता होती है क्योंकि अच्छे लोगों की संगत से हम अच्छे इंसान बन सकते हैं।

अच्छे मित्र के साथ-साथ ज़िंदगी में अनुशासन का होना बहुत ज़रूरी है, इस

अनुशासन का पालन करने से हम ज़िम्मेदार बन सकते हैं। कुछ भी काम करने के लिए या ज़िम्मेदारी

लेने के लिए हमारे अंदर आत्मविश्वास का होना बहुत ज़रूरी है और अगर हम कुछ काम आत्मविश्वास के साथ करते हैं तो वह काम हमेशा सफल हो जाता है। लेकिन यहाँ ज़िम्मेदारी के साथ-साथ जोश, उल्लास और मस्ती का भी होना बहुत ज़रूरी है।

इस ज़िंदगी को सफल बनाना या असफल बनाना हर एक के ऊपर निर्भर है। सफल बनाना मतलब इस ज़िंदगी में कुछ अच्छे काम करके दूसरों का सहारा बनके दूसरों को खुशियाँ देकर, उनके दुःख में शामिल होकर हम इस ज़िंदगी को सफल बना सकते हैं। असफल मतलब बुरे कार्यों में हिस्सा लेना, बुरे लोगों की संगत में आना और दूसरों के दुःख

का कारण होना। इस

तरह की ज़िंदगी को कोई भी जीना नहीं चाहता है। इसलिए हम यह कह सकते हैं कि ज़िंदगी को समझदारी से जीकर एक अच्छा अर्थ देना ही सफल ज़िंदगी होती है।

राष्ट्र निर्माण और नारी

प्राचीन काल से हमारे समाज में नारी का विशिष्ट स्थान रहा है। हमारे भारत में नारी को देवी, पूज्या, श्रद्धा जैसे नामों से संबोधित करने की परम्परा अत्यंत पुराने समय से चली आ रही है। नारी का एक रूप है जिसे हम सभी स्मरण करते हैं और वह रूप है शक्ति का। यही वह रूप है जिसे हमारे पुरुषप्रधान समाज ने अपनी हीन मानसिकता के कारण उजागर नहीं होने दिया। यही कारण है कि आज हमारे सामने यह प्रश्न बार बार आता है कि आखिर समाज के या राष्ट्र के निर्माण में नारी का क्या योगदान है?

महादेवी वर्मा, सरोजिनी नायडू, कस्तूरबा गाँधी आदि प्रसिद्ध महिलाओं ने अपने मन, वचन और कर्म से अपना नाम सारे जग में रोशन किया है। केवल प्राचीन काल में ही नहीं, वर्तमान काल में भी नारी किसी से कम नहीं। नारी का पवित्र रूप माँ का है। आजकल नारी को अच्छी और ज़िम्मेदार माँ के साथ साथ उन्हें हम सभी क्षेत्रों में आगे बढ़ते हुए देखते हैं। आज जब भारत अपने निर्माण के दौर से गुजर रहा है तो भारतीय नारी ने अपनी भागेदारी सुनिश्चित कर ली है। दुख के साथ यह कहना पड़ रहा है कि आज का पुरुष समाज नारी के प्रति अपना दृष्टिकोण नहीं

बदल पाया है। किन्तु कुछ एक को छोड़कर आज कई पुरुष महिलाओं को आगे बढ़ने का अवसर देते हैं और उनका साथ देते हैं। यदि नारी की सूझ बूझ का सही उपयोग किया जाए तो भारत को विकासशील से विकसित बनने से कोई नहीं रोक सकता।

सारा शोख
द्वितीय सी ई बी ए

आधुनिक समाज की महिलाओं ने अपनी कुशलता व योग्यता को पहचाना है और सामाजिक और सांस्कृतिक प्रतिबंध से छुड़ाने के लिए जीवन की रणभूमि में कूद गई है। आज नारी पुरुषों के साथ काम कर रही है। उन्हें अनेक बाधाओं का सामना करना पड़ता है पर वह अपनी शक्ति का पूरा उपयोग करके हर मुश्किलों का सामना करती है।

कुल मिलाकर देखा जाय तो राष्ट्र के निर्माण में सबसे बड़ा योगदान नारी का ही है। राजनीति, हवाई जहाज़ उड़ाना, पर्वतारोहण आदि विभिन्न क्षेत्रों में भागीदार है। शिक्षा, चिकित्सा, खेल-कूद, व्यवसाय जैसे क्षेत्रों में नारी पुरुषों से अधिक नाम कमा रही है। अतः देश के निर्माण में नारी ने अहम् भूमिका निभाई है।

नारी राष्ट्र को स्थिरता प्रदान करती है, यही कारण है उसने भारतीय स्वतंत्रता आंदोलन में अपनी भागेदारी निश्चित करके देश का नव निर्माण करवाया। सरोजिनी नायडू, ऐनी बेसेंट जैसी महिलाओं ने स्वतंत्रता आंदोलन में भाग लिया था। नारी यह भी सिद्ध कर रही है कि राजनैतिक विकास में उन्होंने

अपना कर्तव्य बखूबी निभाया है। इंदिरा गाँधी, सुचेता कृपलानी जैसी महिलाएँ ही राष्ट्र निर्माण के लिए कारण हैं।

शिक्षित स्त्री से ही उन्नति संभव है। अंत में यही कहा जा सकता है कि नारी के बिना राष्ट्र निर्माण असंभव है।

ये नग्मे, ये गज़ल

फातिमतुल यूसरा
द्वितीय बी एस बी ए

आँख मुझे दे के रोशनी का
ज़िन्दगी में अंधेरा ही क्यों छाया ?
और जिस्म मुझे देके मिट्टी का
शीशे सा दिल क्यों बनाया ?

जब भी करीब आती हूँ बताने के लिए
ज़िंदगी दूर रखती है मुझे सताने के लिए,
महफिलों की शाम न समझना मुझे,
मैं तो हँसती हूँ ग़म छिपाने के लिए ।

उनके लिए अजनबी हम हो गए ।
मोहब्बत के कुछ सिलसिले कम हो गए ।
अब खुशियों से ज़्यादा ग़म हैं ज़िंदगी में ।
क्या पता बेवफ़ा-वक्त हुआ या बदनसीब हो गए ?

तूफ़ान मे बिखरते चले गए
तनहाई की गहराई में उतरते चले गए
जन्नत थी हर सुबह-शाम जिन दोस्तों के साथ
एक-एक करके सब बिछड़ते चले गए ।

किसी के दिल पर क्या गुज़री, कोई अंजान क्या जाने ?
प्यार किसे कहते हैं, कोई नादान क्या जाने?
उड़ा के साथ ले गए घर परिंदों का
कैसे बनाया था घोंसला ये तूफ़ान क्या जाने ?

हर ज़ख्म किसी ठोकर की मेहरबानी है।
मेरी ज़िंदगी तो बस एक कहानी है।
मिटा देते सनम के दर्द को सीने से...
पर यह दर्द ही उसकी आखिरी निशानी है।

कहाँ कोई ऐसा मिला जिस पर दिल लुटा देते?
हर एक ने धोखा दिया, किस-किस को भुला देते?
हम अपने ग़म दिल मे दबाए फिरते हैं
अगर करते हम बयान, तो महफिल को रूला देते।

हम आपसे मोहब्बत करते हैं,
इस बात से इनकार नहीं,
कैसे कहें कि हमें आपसे प्यार नहीं,
कुछ तो कसूर है आपकी अदाओं का,
अकेले हम ही गुनहगार नहीं ।

सत्यमेव जयते

जैबा बानु
द्वितीय पी.सी.एम.बी.
'सी'

सत्यमेव जयते हमारे देश का आदर्श वाक्य है जिसका अर्थ है कि सदैव ही सत्य की विजय होती है। हमारे राष्ट्रपिता महात्मा गाँधी, जिन्हें सत्य का व्यवहारवादी उपासक माना जाता है, उन्होंने सत्य को ईश्वर माना है। उनके शब्दों में सत्य ही ईश्वर है और ईश्वर ही सत्य है। सत्य के विपरीत असत्य है। अगर सत्य धर्म है तो असत्य अधर्म का प्रतीक है। भारत सरकार के राजकीय चिन्ह अशोक चक्र के नीचे 'सत्यमेव जयते' हम भारतीयों को यह एहसास दिलाता है कि सत्य हमारी संस्कृति का सार है। सत्य के विपरीत असत्य का सबसे बड़ा रूप भ्रष्टाचार है।

नाशवान और तरह तरह की बुराइयों के विश्व में सत्य बोलना बहुत बड़ी तपस्या है। सत्य बोलना, सत्य व्यवहार करना और सत्य के मार्ग में आगे बढ़ने से बढ़कर कोई तपस्या और हो ही नहीं सकती है। झूठ बोलना, झूठा व्यवहार करना और झूठ के मार्ग पर चलना बहुत बड़ा पाप कहलाता है। हर बात में असत्य का सहारा लेने वाले व्यक्ति न कभी चिंताओं से छुटकारा पा सकते हैं और न ही कभी भगवान की कृपा का अधिकारी भी बन सकते हैं। जो व्यक्ति सत्य बोलता है उसके मार्ग में अनेक कठिनाइयाँ आती हैं। उसके अपने घबराकर उसका साथ छोड़ देते हैं। जो व्यक्ति अपने सत्य पर अटल रहता है उसकी भगवान भी सुन लेते हैं। जो व्यक्ति बुराई करता है और अपनी बुराई को स्वीकार करता है तो उसके भीतर सुधार की प्रत्येक संभावना बनी रहती है। मगर मानव तो डरपोक है और वह अपनी

बुराई छिपाने के लिए हमेशा असत्य का सहारा लेता है। जब व्यक्ति अपनी बुराई छिपाने के लिए झूठ बोलता

है तो उसे उस झूठ को छिपाने के लिए अनेक झूठ बोलने पड़ते हैं और इस से पिंड छुड़ाना बहुत मुश्किल होने लगता है। जीवन एक बोझ जैसे होने लगता है। अपनी बुराई को स्वीकार कर लेने से अपने आप में सुधार की भावना बनी रहती है जैसे डॉक्टर के समक्ष रोग को प्रकट करने पर उस रोग का उपचार मिलता है। अगर रोग प्रकट नहीं हुआ तो वह रोग भीतर ही भीतर व्यक्ति के शरीर को नष्ट कर देता है। अनेक कवियों, लेखकों तथा महान व्यक्तियों ने सत्य का सहारा लेकर अपनी जिंदगी बनाई है। झूठ एक न एक दिन तो प्रकट होता है। झूठा साबित होने से पहले ही सत्य का सहारा लेना चाहिए। माना जाता है कि सत्य कड़वा होता है। अगर अभी कड़वा खाएँगे तो बाद में जाकर कुछ मीठा खा पाएँगे। अगर छात्र ने कुछ कार्य नहीं किया और शिक्षक के पूछने पर सत्य बोलता है तो शिक्षक नाराज़ होते हैं कि उसने कार्य नहीं किया और खुश इस बात से होते हैं कि उसने सत्य कहा है।

इसलिए अपने जीवन में झूठ के अंधकार से बाहर आकर सत्य से विश्व को प्रकाशित करना हमारा कर्तव्य है। जो सत्य बोलते हैं वे हमेशा के लिए अमर हो जाते हैं।

∴ "सत्य का साथ हो, चरित्र का विकास हो"

विश्व प्रेम की अमृत पूँजी

स्त्री इस विश्व की अमृत प्रेम की पूँजी है,
यह जन्मदात्री, जिसका अमृत सारे विश्व में बहता है।
सब के जीवन में की उसने खुशी की वर्षा,
लेकिन न उसके जीवन में हर्षा।

सदैव स्त्री ने किया उपकार,
लेकिन कभी भी न की आशा परोपकार।
कभी अपनी कमल रूपी कोमल जान गँवा कर
तो कभी किसी का दुख बाँट कर ।

वह जन्मदात्री है और रहेगी
अनगिनत महान व्यक्तियों की,
जन्म दिया उसने अपने वंश को,
लेकिन नौ महीनों का दर्द याद किसको?
जैसे पानी की बूँदों से खिलनेवाले बीज बनते हैं पेड़-पौधे,
वैसे ही स्त्री से जन्म वंश हासिल करता है अनेक ओहदे।

कस्तूरी सुगंध भुलाना न मुमकिन जैसे,
स्त्री का प्रेम भी है वैसे।
कभी माता, बहन, पत्नी, बेटी, दोस्त के रूप में
बनती है वह सबके जीवन का हिस्सा,
लेकिन उस पर हो रही है असहनीय हिंसा।

हर दिन वह करे मेहनती मधु मक्खी जैसे परिश्रम, फिर भी
कौन करता है तराजू पर तुलना उसकी मेहनत की?
न कोई सम्मान, न कोई इज्जत,
हुआ सिर्फ अपमान, होना पडा उसे लज्जित।

आत्मा उसकी पूछे ये दुनिया क्यों इतनी अत्याचारी?
क्यों किसी की प्रशंसा का कारण मेरी लाचारी?
क्या मैं इनसान नहीं?
बस बहुत हुई मैं घरेलू हिंसा की शिकार ।
अपनी सक्षमता दिखानी है शिक्षा पाकर ।

प्रोत्साहन, आत्म बल से है पाई,
हिंसा नामक विष से मुक्ति ।

इसने मेरा डर भगाया
यह मेरा संकल्प कि

न झुकूँगी, न किसी और को झुकने दूँगी
है यह संदेश वह देती सारे संसार को

“आत्म बल के सामने सारा जग एक छोटा पड़ाव है”

एश्लिन जे आर पिन्टो
द्वितीय पी सी एम बी ‘बी’

मज़हब नहीं सिखाता आपस में बैर रखना

‘मज़हब’ शब्द सुनते हम या तो धर्म, जाति, प्रथा व ग्रंथों के बारे में सोचने लगते हैं, या दूरदर्शन एवं समाचारपत्रों में दिखाई देने वाले धार्मिक दंगे-फ़सादों के बारे में। यदि हम एक दूसरे के बारे में सोचते हैं, तो मन में ऐसे प्रश्न उठने लगते हैं: यदि मज़हब हमें प्रेम, सदाचार, भाईचारा आदि के बारे में सिखाते हैं, तो ये दंगे-फ़साद कैसे व किसके कारण उत्पन्न होते हैं? क्या वे ज़रूरी हैं?

ज़्यादा ध्यान देने पर पता चल जाता है कि इसका मूल कारण कुछ लोगों का कट्टर स्वभाव है। ऐसे लोग हर चीज़ में मज़हबी मतलब ढूँढ़ते रहते हैं, चाहे वह चीज़ कोई राष्ट्रीय प्रतीक हो या कोई अन्य वस्तु। ऐसे लोग अपने कट्टर विचारों को दूसरों पर थोपने का प्रयास करते हैं। यदि वे इसमें असफल रहें, तो भावनाओं में बहकर वे बलात् दूसरों को आरोपित करते हैं? इस प्रकार मज़हब बाह्याचारी व्यवहार का आवरण पहन लेता है, जिसके परिणामस्वरूप धार्मिक दंगे जन्म लेते हैं।

भारतीय सभ्यता-संस्कृति ‘जियो और जीने दो’ को मानती है। यही कारण है कि प्राचीन काल के हूण, मंगोल व अन्य विदेशी आक्रमणकारी यहाँ

आए और यहीं रहने लगे। वे हमसे कुछ इस प्रकार घुल-मिल गए कि आज उनकी कोई विशेष या अलग पहचान लगभग शेष नहीं रही है। हालांकि

मध्यकाल के जो आक्रमणकारी हमारे देश में आए, वे अपने साथ कई असहनीय अत्याचारों के साथ-साथ पारंपरिक बदलाव भी लाए। इन्हीं के कारण धार्मिक कट्टरता ने हमारे देश में अपनी जड़ें मजबूत कीं। वास्तव में, इन्हीं मध्यकालीन आक्रमणकारियों में से कई एकेश्वरवादी लोग भी उभर आए। ऐसे लोगों का मानना है कि विश्व के सभी धर्म हमें एक ही ईश्वर की ओर ले जाते हैं, चाहे वह ईश्वर ‘अल्लाह’ के नाम से जाने जाते हैं या ‘राम’ के। आजकल लोगों में यह चेतना जगने लगी है कि मज़हब तो केवल जीने का एक तरीका है। हर धर्म प्रेम को पहचानकर सदाचार, भाईचारा, निष्ठा व सहानुभूति के साथ जीने के लिए प्रेरित करता है। हमें यह नहीं सोचना चाहिए कि कोई भी धर्म दूसरे से ज़्यादा श्रेष्ठ है; सभी एक समान हैं, सभी प्रेम से प्रेरित हुए हैं।

यदि लोगों को पहले से ही इसका ज्ञान होता, तो आज के ज़माने में हम शांति व खुशी के अलावा कोई बुगई नहीं देख पाते जो दंगे-फ़सादों के परिणाम होते हैं।

नताशा डिसोज़ा
प्रथम पी.सी.एम.एस./ई.

इंटरनेट का बच्चों पर प्रभाव

मानसी लिशा पिंटो
द्वितीय बी.ई.बी.ए.

सकता है। एक दिन अगर इंटरनेट बंद रहा तो हमें अधूरा-अधूरा-सा लगता है। इंटरनेट का ज्यादा प्रभाव बच्चों तथा युवा पीढ़ी पर पड़ रहा है।

इंटरनेट कई कंप्यूटरों का एक दूसरे से संबंध स्थापित करनेवाला एक मात्र जाल है। इंटरनेट हमारी दुनिया से एक दूसरी अलग दुनिया बन गया है। इस दुनिया में सिर्फ ज्ञान भरा है। पहले इंटरनेट सब के लिए उपलब्ध नहीं था, लेकिन अब घर में, हर दफ्तर में इंटरनेट ज़रूरी बन गया है।

इंटरनेट एक ओर वरदान है तो दूसरी ओर अभिशाप। इंटरनेट ने सारे संसार को निकट ला दिया है। छोटे बच्चों से लेकर बड़े-बूढ़ों तक सब लोग इंटरनेट से प्रभावित हैं। इंटरनेट ने हमारा काम असान बना दिया है। लेकिन इस से हमें नुकसान भी है, सिर्फ उसके लाभ देखकर हम खुश नहीं हो सकते हैं। कल जिन बच्चों को इनाम के रूप में टॉफी या खिलौने मिल जाते थे तो वे खुश हो जाते थे, वे आज मोबाइल, कंप्यूटरों के बिना रह नहीं सकते। जो बच्चे माँ या बाप की मार-पिट्टाई से रोते थे, वे आज इंटरनेट की वजह से हुई घटनाओं के कारण रोते हैं। इंटरनेट एक विशेष खोज है जिससे हम लोगों को बहुत लाभ हुआ है। लेकिन इस का ज्यादा इस्तेमाल करने से हमें बहुत कष्ट भी हो

बच्चे इंटरनेट से बहुत जानकारी पा सकते हैं, जो उन के लिए ज़रूरी ही ना हो। इंटरनेट का सबसे खतरनाक साइट पोर्नोग्राफी है, जो अश्लील फोटो और वीडियो दिखाता है। इन्हें देखकर बहुत सारे युवा गलत रास्ते पर चल रहे हैं। बच्चे अपने माँ-बाप से बात करने से अकेले में समय बिताना पसंद करते हैं जिससे परिवार टूटने लगे हैं। बच्चे स्कूल जाने, पढ़ने, खेलने के लिए बने हैं ना कि इंटरनेट में लगे रहने के लिए। इंटरनेट का प्रभाव उनकी पढ़ाई पर भी पड़ रहा है, कई बच्चों का, पढ़ाई लिखाई से, मन उठ गया है। इंटरनेट से बच्चों की पहचान दूसरे व्यक्तियों से हो जाती है जिन्हें वे जानते तक नहीं और उनपर अत्याचार करते हैं। अखबार में हमें इसकी खबरें रोज़ दिखाई देती हैं जिसमें कई युवा तड़प रहे हैं। ऑनलाइन चैटिंग से बच्चे अनजान व्यक्ति से बात करते हैं जिससे माँ-बाप का उन पर से विश्वास उठ जाता है और उनका संबंध टूटने लगता है। इंटरनेट की बैंकिंग सर्विस से हम एक जगह से दूसरी जगह तक पैसे भेज सकते हैं जिससे बैंकिंग फ्रॉड बढ़ रहा है। जब हम इंटरनेट सोशल ऐप का इस्तेमाल करते हैं तो हमारी सारी जानकारी जैसे नाम, पता, फोन नम्बर, तस्वीर आदि दूसरों को मिल जाता

है जिसका गलत इस्तेमाल किया जा सकता है। बच्चे हैकिंग के शिकार बन सकते हैं या खुद हैकिंग सीख कर, गलत रास्ते पर जा सकते हैं।

इंटरनेट बुरा या अच्छा नहीं है। यह हम पर निर्भर होता है कि हम इसका उपयोग किस के लिए

कर रहे हैं। बच्चों को इससे दूर रखने में ही सबकी भलाई है। इंटरनेट के सबसे बड़े नुकसान, पोर्नोग्राफी को रोकने के लिए सख्त नियम बनना चाहिए। इंटरनेट का सही उपयोग करके, उसका लाभ उठाकर हानियों से दूर रहना चाहिए।

*****

पहेलियाँ

1. रंग है मेरा काला
उजाले में दिखाई देती हूँ
अंधेरे में छुप जाती हूँ।
2. ना मुझे इंजन की जरूरत
ना मुझे पेट्रोल की जरूरत
जल्दी जल्दी पैर चलाओ
मंजिल अपनी पहुँच जाओ।
3. गोल गोल आँखों वाला।
लंबे लंबे कानों वाला
गाजर खूब खाने वाला
इनका नाम बताओ लाला
4. गोल गोल घूमता जाऊँ
ठंडक देना मेरा काम।
गर्मी में आता हूँ काम ।
5. पैसा खूब लुटाती है
घर घर पूजी जाती है
मेरे बिना बने ना काम
बच्चों बताओ इस देवी का नाम ।

 प्रिया पिन्टो
प्रथम पी.सी.एम.ई.

शिक्षक

जीवन में जो राह दिखाये,
सही तरह से चलना सिखाये ।
माता पिता के बाद
ज़िन्दगी में आती,
जीवन में सदा आदर पाती ।
सबको मान प्रतिष्ठा जिससे,
सीखी कर्तव्य निष्ठा जिससे ।
कभी रही ना दूर मैं जिससे
वह मेरी पथ प्रदर्शिका है जो ।
मेरे मन को है भाती,
वह मेरी शिक्षक कहलाती है ।
कभी हैं शांत, कभी हैं धीर,
स्वभाव में सदा गंभीर,
मन में दबी रही थी इच्छा,
काश मैं इनके जैसी बन पाती
जो मेरी शिक्षक कहलाती हैं ।

उत्तर : 1. पहेली 2. साइकिल 3. खजुरी 4. पंजा 5. माँ लक्ष्मी

जल का महत्व

नताशा डिसोज़ा
प्रथम पी.सी.एम.एस./ई.

जहाँ पानी होता है वहाँ जीवन होता है। पानी के बिना जीवन संभव नहीं है। हमारी पृथ्वी ही एक ऐसा ग्रह है जिस पर जीवन संभव है, क्योंकि यहाँ पानी और जीवन को संभव बनाने वाली अन्य सभी ज़रूरी चीज़ें उपलब्ध हैं। अन्य ग्रह जैसे कि मंगल ग्रह, बुध या फिर शुक्र में जीवन संभव नहीं है। वे किसी बंजर रेगिस्तान के समान हैं क्योंकि वहाँ पानी नहीं पाया जाता है। पानी जीवन के लिए ज़रूरी है और साथ ही यह वातावरण को भी अच्छा बनाता है।

बहुत से लोग बाढ़ व भारी वर्षा में डूबकर मर जाते हैं परंतु पानी का जीवन में विशेष महत्व है। पानी एक ऐसा जीवनदायी तरल है जिसके स्पर्श से बीमार से बीमार व्यक्ति भी उठ खड़ा हो जाता है। पानी के बिना किसी भी प्रकार के जीवन की कल्पना ही नहीं कर सकते हैं। वह प्रकृति द्वारा दिया गया एक ऐसा उपहार है जिसका हमें सम्मान करना चाहिए। पीने, नहाने-धोने, सफाई करने, बर्फ जमाने

में हमें पानी की आवश्यकता पड़ती है। पानी का इस्तेमाल आग बुझाने, मनोरंजन जैसे होली खेलने आदि में भी होता है। तैरने, नाव चलाने व मछलियाँ पकड़ने आदि में भी पानी का प्रयोग होता है क्योंकि अगर पानी ना होता तो मछलियाँ भी नहीं होतीं।

पानी की एक-एक बूँद कीमती है इसलिए इसको बरबाद नहीं करना चाहिए। पानी एक बहुत ही महत्वपूर्ण संसाधन है, यह पर्यावरण में संतुलन बनाये रखता है और जीवन को बनाये रखने में मदद करता है। पीने के योग्य पानी को प्रदूषित नहीं करना चाहिए। जल प्रदूषण की रोकथाम के लिए सभी के सहयोग की आवश्यकता है। पानी प्रकृति द्वारा दिया गया एक अमूल्य उपहार है। इसलिए हमें इसे प्रदूषित नहीं करना चाहिए, क्योंकि जल ही जीवन का दूसरा नाम है।

Clarín Mathias
PCMC

Clarín Riya

Clarin Mathias
PCMC

in Riya

Clarin Riya

ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ಸಾಧ್ಯತೆ

ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಾನವನ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬದಲಿಸಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಕುರಿತಾಗಿ ಹಲವಾರು ಜನರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಶಿಸ್ತನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡಿದ್ದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಮೊದಲು ಭಾರತ ಅನಕ್ಷರಸ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಆರು-ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಭಾರತ ಅಕ್ಷರಸ್ತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವಾಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉದ್ಯೋಗವು ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅನಕ್ಷರಸ್ತರನ್ನು ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು

ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವು ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. 1950ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅದು ಬದಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು 'ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ' ಹಕ್ಕನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಆರು ವರ್ಷದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಒಳಪಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆತ್ತವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲಾ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಪುಸ್ತಕದ ಖರ್ಚು ಇತ್ಯಾದಿ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಯಿಂದ ದೂರಮಾಡಿ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ

ದೀಕ್ಷ ಎಸ್. ಡಿ.
ಪ್ರಥಮ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಸಮಾಜವು ಕೀಳು ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು, ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡೋಣ.

ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಲಂಚ, ಮೋಸ, ಕೊಲೆ-ಸುಲಿಗೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಣದ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ, ಮನೆಕೆಲಸಗಳಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಮಾನಸಿಕ ಬಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಅವರನ್ನು ಓದಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಕ್ಷರಸ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 74.04. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಕ್ಷರಸ್ತರನ್ನು ಕಂಡರೆ 'ಬಿಹಾರ'ದಲ್ಲಿ ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ಅಕ್ಷರಸ್ತರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಷರಸ್ತರನ್ನು ನೋಡುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ

ನಾವು 'ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ'ರನ್ನು ಮತ್ತು 'ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ'ವನ್ನು ತಡೆದು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರವು ನಿರ್ಗತಿಕ ಪೋಷಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉಚಿತ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಹಾಲು, ಮೊಟ್ಟೆ, ಬಿಸಿಯೂಟ, ಬೂಟು-ಕಾಲುಚೀಲ ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡಿ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾವ-ಭಾವ ನಡುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬರು-ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸೇತುವೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವೃತ್ತಿವೃಂದದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶ-ವಿದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಅವರಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಗುರು-ಹಿರಿಯರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ನೀತಿ-ನಿಯಮದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಳಪಾಯವಾಗಿದೆ. ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಪುರುಷರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಪುರುಷರು-ಸ್ತ್ರೀಯರು ಎಂಬ ಬೇಧ-ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಉದ್ಯೋಗವು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯುವಾಗ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರತಿಭೆಯುಳ್ಳ ಬಡಜನರಿಗೆ ಮೋಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿಯನ್ನದೆ ಹಗಲೊಂದು ಕೆಲಸ-ರಾತ್ರಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುವ ಬದಲು ಜನರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಯಾವುದಾದರೂ ಅನಾಹುತದಿಂದ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದರೆ ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ 'ಪೆನ್ಷನ್'ನ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಜನರು ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಜನರು ಉನ್ನತ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಗಳೂರು, ಅಬ್ರಾಡ್‌ನಂತಹ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ನಾಗರಿಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲ ಹಾಗೂ ಅನಾನುಕೂಲ ಎರಡೂ ಇದೆ. ಅನುಕೂಲವೆಂದರೆ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಊರಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ, ಆಹಾರ, ಹಾವ-ಭಾವವನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದು. ಅನಾನುಕೂಲವೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ನಾವು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು, ಉದ್ಯೋಗವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬದಲು ನಾವಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಅದರದೇ ಆದ ಗೌರವವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಳಿಯಬಾರದು. ಈಗ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಜನರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಬದಲು "ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತುಂಬಾ ಅವಕಾಶಗಳಿರುತ್ತವೆ." ನಮಗಾಗುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವು ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇದು ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯುವಾಗ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆ, ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ, ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಕೊಲೆ-ಸುಲಿಗೆ, ಮೋಸ-ವಂಚನೆ ಎಲ್ಲಾ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒದಗಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗುತ್ತದೆ.

**ಪಿ. ಯು. ಬೋರ್ಡ್ ಕಾಂಪಿಟೇಶನ್
ಮಹಾವೀರ ಕಾಲೇಜು, ಮೂಡುಬಿದ್ರೆ
ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ**

ವಿಸ್ತರಣಾ ರೂಪ

ಜೀವನ	: ಜೀವಂತ ವಸ್ತುಗಳ ನರ್ತನ
ಮನಸ್ಸು	: ಮಗುವಿನ ನಗುವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಂಘಟನೆ
ಕನಸು	: ಕಲ್ಪನೆಗಳ ನಲಿದಾಡುವ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಅಮ್ಮ	: ಅಮರವಾದ ಮಮತೆಯ ಮಡಿಲು
ಆಸೆ	: ಆಶಾಭಾವನೆಯ ಸೆಲೆ
ನಗು	: ನಮ್ರತೆಯ ಗುಚ್ಛ
ಗುರು	: ಗುರಿ ತೋರುವ ರುವಾರಿ
ತಾಯಿ	: ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರುವವಳು
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ	: ವಿನಯದ ದಾರಿಯಿಂದ ಯಶಸ್ಸಿನ ತೇರನ್ನು ಏರುವವನು

— ದೀಕ್ಷಾ ಎಸ್.ಡಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

“ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತಿವೆ”

ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು, ಕೆಲಸದ ಧಾವಂತ, ಕಾರನ್ನೇರಿ ವೇಗವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮೆದುರಿನಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಿಚಕ್ರವಾಹನ ಸವಾರನೊಬ್ಬರೇ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಉರುಳುತ್ತಾನೆ. ನಿಮಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ವಾಹನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆತನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸುವ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಒಡನೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಒಳಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. “ನಿನಗ್ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲದ ಉಸಾಬರಿ, ಆತನಿಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಆಸ್ತತ್ವ, ಪೊಲೀಸು, ಕೋರ್ಟು, ಕಛೇರಿ ಎಂದು ಅಲೆಯುತ್ತೀಯಾ? ಸುಮ್ಮನೆ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೋ” ನಿಂತ ಕಾರು ಮತ್ತೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಸವಾರನ ದೇಹ ಒಂದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒದ್ದಾಡಿ ಕ್ರಮೇಣ ನಿಶ್ಚಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಜ್ಞ ಪರೀಕ್ಷಕರೇ, ನನ್ನೊಲವಿನ ಮಿತ್ರರೇ, ನಾನೀಗ ಹೇಳಿದ

ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮೂಲೆ
ಗುಂಪಾಗಿರುವುದು.

ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಖ್ಯಾತ ಉರ್ದು ಕವಿ ‘ಮಿರ್ಜಾ ಗಾಲಿಬ್’ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ “ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ”, ಆದರೆ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ”

ಎನ್. ಆರ್. ಅನನ್ಯಾ ರೈ
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಈ ವಿಷಯ ಕೇವಲ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಯಲ್ಲ! ನಗರ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿಯಿದು, ಯಾಕೆ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಭಾವ ಶೂನ್ಯತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ? ನಾವೇಕೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಅಮಾನವೀಯರಾಗುತ್ತೇವೆ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಕೊರತೆ ಇದೆಯೇ? ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿದೆಯೇ? ಕರುಣೆಯ ಒರತೆ ಬತ್ತಿ ಹೋಗಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ! ಹಾಗಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೂಲ ಕಾರಣ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಸದಾ ಜಾಗೃತ ವಾಗಿರಬೇಕಾದ

ಹಾಗಾದರೆ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಏನು? ಅವು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಮನುಷ್ಯ ಅಮರ - ಯಾಕೆಂದರೆ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿ ಇಲ್ಲದ ಆತ್ಮ, ಕನಿಕರ, ತ್ಯಾಗ, ತಾಳ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿದೆ.” ಈ ಅಂತರ್ಗತ ಭಾವನೆಗಳೇ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯದ ಬೀಜಗಳು, ಕರುಣೆ, ಶೃದ್ಧೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಶೀಲ, ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಗೌರವ, ಪರೋಪಕಾರ ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ನ್ಯಾಯ ಮುಂತಾದವೇ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯದ ಮೂಲದ್ರವ್ಯಗಳು. ಹಾಗಾದರೆ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅಂತರ್ಗತವ್ಯಗಳೆನಿಸಿದ ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳೇಕೆ ಇಂದು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತಿವೆ? ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣಗಳೇನಿರ ಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿ.

ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಿದ್ದವು. ಜೀವನಾನುಭವದಿಂದ ಮಾಗಿದ ಹಿರಿಯರಿದ್ದರು. ಮನೆ ತುಂಬಾ ಬಂಧು ಬಳಗವಿತ್ತು. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕುಟುಂಬದ ಯಾಜಮಾನನಿದ್ದ. ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದರ್ಶನ ಎಳವೆಯಿಂದಲೇ ದೊರಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅವು ಮುಂದೆ ಸದಾಕಾಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದ ಅಂತಃಸತ್ವವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ಇಂತಹ ಕೂಡುಕುಟುಂಬಗಳು ವಿಭಜನೆಗೊಂಡು, ಸ್ವ-ಕೇಂದ್ರಿತ, ಸ್ವಾರ್ಥ ಕೇಂದ್ರಿತ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬಗಳಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡವೋ, ಯಾವಾಗ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯೆಂಬ ಮಾಯಾಮೃಗಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯ

ಬಲಿಯಾಗಲಾರಂಭಿಸಿದನೋ, ಅದುವೇ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪತನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ನಾನು, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ನನ್ನ ಕೆಲಸ, ನನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳೇ ಜೀವನದ ಧೈಯ ಮಂತ್ರಗಳಾದವೋ, ಆಗ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳೆಂಬ ಪದಗಳು ನಡೆಯದ ನಾಣ್ಯಗಳಾದವು. ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೌರವ ತೋರಿಸುವುದು, ಹಳ್ಳಿಗುಗ್ಗುಗಳ ಓಲ್ಡ್ ಫ್ಯಾಷನ್ನಾಯಿತು. ಪರೋಪಕಾರ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳು ಬೇಡದ ಉಸಾಬರಿಗಳಾದವು. ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿಯರೊಂದಿಗಿರಬೇಕಾದ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಇಂದು ಮೊಬೈಲ್, ಟ್ಯಾಬ್, ಲ್ಯಾಪ್ಟಾಪ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನೀತಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿಯಂದಿರು ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಿಂದಾಗಿ ವೃದ್ಧಾಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಕಳೆಯುವಂತಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತವೆಯೇ ವಿನಹ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನಲ್ಲ.

ಗೆಳೆಯರೇ, ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಶೈಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ. “ಧರಣಿ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ” ಎಂಬ ಗೋವಿನ ಹಾಡನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಸತ್ಯ ಅಹಿಂಸೆ, ವಚನಬದ್ಧತೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲವೆಲ್ಲಿ? ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ಮೂಲಗಳಿಂದ Update ಆದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಸಿ, ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಕ್ಕಿಸಿ, ಅಂಕಗಳಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ಇಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ? Value Education ಎಂಬ ಒಂದು ಪಾಠವಿದ್ದರೂ, ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಅಂಕಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದ ಅದರ ಕುರಿತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಅಕ್ಕರೆ ಇದ್ದೀತು?

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಆಧುನಿಕ ಜೀವಶೈಲಿಯಿಂದಾಗಿ ಸಮಾಜವೆಂಬುದು ಕೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳ ಮಾತು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ. “ಯತ್ರನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ, ತತ್ರರಮಂತೇ ದೇವತಾ.” ಎಂಬ ಆರ್ಷೇಯ ಮಂತ್ರದ ಉಗಮ ಸ್ಥಾನವೆನಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯುಳ್ಳ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಹಸುಗೂಸನ್ನಾಗಲೀ, ಶತಾಯುಷಿ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಬಿಡದ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಅನಾಚಾರ ಮರ್ಯಾದಾ ಹತ್ಯೆಯಂತಹ ಸುದ್ದಿಗಳು, ಎಂಥಹ ಉದಾತ್ತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯುಳ್ಳ ದೇಶ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತದಂತಹ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಂತಹ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ, ಮಹಾವೀರ, ಬಸವಣ್ಣ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ, ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ-ರಂತಹ ಮಹಾನ್ ಚೇತನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೇ ನೀಡಿದ ಈ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಇಂದು ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳ ದೇಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯದ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಸ್ನೇಹಿತರೇ, “ಹಳೆಬೇರು ಹೊಸಚಿಗುರು ಕೂಡಿರಲು ಮರ ಸೊಬಗು” ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯವಾದರೂ “ಹೊಸನೀರು ಬಂದಾಗ ಹಳೆ ನೀರು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು” ಎಂದಾಗ ಬಾರದಲ್ಲವೇ? ಅಂತೆಯೇ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕೂಡಾ ಅಲ್ಲವೇ? ನಮಸ್ಕಾರ.

**ಪದವಿಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ
ಬೆಂಗಳೂರು ನಡೆಸಿದ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ
ಚರ್ಚಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ
ಪ್ರಥಮ ಬಹಮಾನ ಪಡೆದ ವಿಷಯ**

ನಗೆಹನಿ

ಮೇಷ್ಟ್ರು : ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ದೊರಕಲು ಕಾರಣವೇನು?
ಮಂಕ : ಅದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗಿಯರು ಡಯಟ್ ಮಾಡುವುದೇ ಕಾರಣ.

*****

ಟೀಚರ್ : ಲೋ, ಗುಂಡ, ನಿನ್ನ ನೋಟದಲ್ಲಿ ACE ಬರಿದಿದ್ದೀಯಲ್ಲ? BD ಎಲ್ಲೋ?
ಗುಂಡ : ಟೀಚರ್ ಅದು ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಜೇಬಲ್ಲಿದೆ, ಬೇಕಾ?

*****

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ : ಸಾಲ ತಗೊಂಡು ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ತೀರಿಸಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆ?
ಮಂಕ : ಸಾಲ ತೊಗೊಂಡಾಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ ಸಾರ್!
ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ : ಎನಂತ?
ಮಂಕ : ನಿಮ್ಮ ಋಣಾನ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸೋಕಾಗಲ್ಲ ಅಂತ!

ದೀಕ್ಷಾ ಎಸ್.ಡಿ.
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ದೇವಮಾನವ

ಅನನ್ಯಾ ರೈ
ಪ್ರಥಮ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ನಾಲ್ಕೂರಿಗೆ ಅಂದಿನ ಬೆಳಗು ಎಂದಿನಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯನಂತೂ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಕೆಂಪಗೆ ಉರಿಯ ಚೆಂಡಿನಂತೆ ಮೂಡಿ ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳಗಾಗ ತೊಡಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಇಡೀ ಊರಂತೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಸ್ವಬ್ದವಾದಂತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೊಗ ನೇಗಿಲು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ, ಎತ್ತುಗಳನ್ನಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳ ಕಡೆ ಸಾಗಬೇಕಾದ ಮಂದಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿನಾಲು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಊರಿನ ಅಂಗಡಿಗಳ ಬಾಗಿಲು ಇಂದು ಮುಚ್ಚಿಯೇ ಇದ್ದವು. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಚಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ವಿರಳವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೆಲ ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು ತಲೆಗೆ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡೋ ಬಿಳಿಯ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡೋ, ದಾಪುಗಾಲಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಊರಿನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳದ ಕಡೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಯುವಕರು ಊರಿನ ಭಜನಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಸೇರ ತೊಡಗಿದರು. ಬೆಳೆನೇ ಬೆಳಕಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಳ್ಳದ ದಂಡೆಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಜೀಪೊಂದು ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಆದರಿಂದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಪೊಲೀಸರು, ಒಂದಿಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಳಿದು ದಂಡೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ತಲೆಯೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಅಬ್ಬಲ್ಲನ ಶವ!

ನಾಲ್ಕೂರು ಎಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದೇ ಅನ್ನಬಹುದಾದ ಹಳ್ಳಿ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಶಾಲೆ, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತಹ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದ ಹಳ್ಳಿಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ, ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳ ಮಂದಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಮಂದಿರಗಳು, ಮಸೀದಿಗಳು, ಇಗರ್ಜಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವಿದ್ದವು. ಜನರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಒಬ್ಬರೊಡನೊಬ್ಬರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ತಕರಾರಿಲ್ಲದೆ, ಬಾಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಗತ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೆರವಾಗುತ್ತಾ, ನೆರವು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದಲೇ ಬಾಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಂದು ಇದು ಯಾರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ಬಾಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿವಾದಗಳೇನಾದರೂ ಉಂಟಾದರೆ ಹಿರಿಯರೇ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರೀತಿಯ ಸೌಹಾರ್ದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವನ್ನುವಂತೆ ಕೆಲವೊಂದು ಘಟನೆಗಳು ಹಿರಿಯರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೂ ಸಿಗದೆ ಅಂಕೆ ತಪ್ಪತೊಡಗಿದ್ದವು. ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯ ಹುಡುಗರ ಲೋಕಜ್ಞಾನವು ವಿಸ್ತಾರವಾಗ ತೊಡಗಿದಂತೆ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸಂಕಚಿತವಾಗ ತೊಡಗಿದವು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಘಟನೆಗಳು ಕೂಡಾ ಕೋಮುಭಾವನೆಗೆ ಒಳಗಾಗ ತೊಡಗಿದವು. ವಿವಿಧ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು, ಸಂಘಟನೆಗಳು ತಮ್ಮ

ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಬಿತ್ತ ತೊಡಗಿದವು. ಅದರ ಫಲವೇ ಇಂದಿನ ಈ ಘಟನೆ.

ಅಬ್ಬೋಕರೆ ಬ್ಯಾರಿಯ ಮಗ ಮುಸ್ತಾಫ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬರುವಾಗ ಗಂಡಿಬಾಗಿಲು ಸೇಸಪ್ಪಣ್ಣನ ಮನೆಯ ನಾಯಿ 'ಕಾಳು' ಬೊಗಳುತ್ತಾ ಆತನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಹೆದರಿದ ಹುಡುಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಜೋರಾಗಿ ನಾಯಿಯತ್ತ ಬೀಸಿದ. ಹಾಗೇ ಬೀಸಿದ ಕಲ್ಲು ಕಾಳುನಾಯಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ತಾಗಿ ಕಾಲು ಮುರಿಯಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೇಸಪ್ಪಣ್ಣನ ತಂಗಿಯ ಮಗ ದಿವಾಕರ ಮುಸ್ತಾಫನನ್ನು ಹಿಡಿದು, 'ನಮ್ಮ ಮಾವನ ನಾಯಿಯ ಕಾಲು ಮುರಿದೆಯಲ್ಲ..... ಈಗ ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಮುರಿಯುತ್ತೇನೆ.' ಎಂದು ಮುಸ್ತಾಫನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಎರಡು ಬಿಗಿದ. ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಹುಡುಗ ಆಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದು ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ದಿವಾಕರ ಓಡಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಗುಂಪು ಸೇರ ತೊಡಗಿದರು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಊರಿನ ಹಿರಿಯರಾದ ವೆಂಕಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ರಾಮಚಂದ್ರ ಕಾಮತರು, ಹಾಜಿ ಹುಸೇನ ಬ್ಯಾರಿಗಳು ಮುಂತಾದವರು ಸೇರಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಂತೆ ಕಂಡರು ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದ್ದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗುಸುಗುಸು ಸುದ್ದಿಗಳು ಹರಡುತ್ತಾ ಇಡೀ ಊರನ್ನೇ ಭಯದ ನೆರಳಿಗೆ ದೂಡುತ್ತಾ. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಫಲಿತಾಂಶವೇ ಯಾರ ತಂಟೆಗೂ ಹೋಗದ, ದುಡಿದು ತಿನ್ನುವ ಯುವಕ ಅಬ್ಬಲ್ಲ ತಲೆಯೊಡೆದ ಹೆಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕೂರಿನ ಮಸೀದಿಯ ಗುರುಗಳಾದ ಅಬ್ಬು ಮೊಯಿಲಾರ ಓರ್ವನೇ ಮಗ ಅಬ್ಬಲ್ಲ. ಸಾಲಾಗಿ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದವ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಮುದ್ದಿನ ಮಗ. ಓದಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಜಾಣನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ಅಬ್ಬಲ್ಲ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ನಂತರ ತಂದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ನೆರವಾಗಲೆಂದು ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪದೂರದ ಪೇಟೆಯ ಸೇಕು ಸ್ಯಾಬರ ಬಂಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಉತ್ತಮ ಗುಣನಡತೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಮಿತಭಾಷಿಯಾದ ಅಬ್ಬಲ್ಲ, ಊರಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದವ. ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ 'ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧು ಹುಡುಗ,' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಾ ತನ್ನ ಧನಿಗಳ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ, ತನ್ನ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೂ ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವಾಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ತಡವಾಗಿ ಕೊನೆಯ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಬ್ಬಲ್ಲ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಮತಿಗೇಡಿಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ದಾರುಣವಾಗಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ.

ಬಿಸಿಲೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲನ ಕೊಲೆಯ ಸುದ್ದಿಯೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿ ಆತನ ಜಾತಿ ಬಾಂಧವರು ಜಮಾಯಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಮಸೀದಿಯತ್ತ ತೆರಳ ತೊಡಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಸರ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದ ಅಬ್ಬಲ್ಲನ ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಯುವಕರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಊರಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಜನಾ ಮಂದಿರಲ್ಲಿಯೂ ಯುವಕರ ಪಡೆ ಜಮಾವಣೆಗೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದವು. ಏನೇ ಬರಲಿ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿಯೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಉಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇತ್ತ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಯುವಕರು ಅಶಾಂತವಾಗಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಏನನ್ನೊ ನಿರ್ಧರಿಸಿದವರಂತಿದ್ದರು. ಮೌಲ್ವಿಗಳು ಅಬ್ಬಲ್ಲನ ಮೃತ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅಂತಿಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಒಮ್ಮೆಲೇ ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಯುವಕರನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಅಂದು ನಮ್ಮ ಮಸೀದಿಯನ್ನು ಒಡೆದರು. ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಹಾಕಿದರು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧ ಅಬ್ಬಲ್ಲನ ಕೊಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆತನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದ? ಇನ್ನೂ ಹೇಡಿಗಳಂತೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ನಾವು ಯಾರು ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಿತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬನ್ನಿ ನನ್ನೊಡನೆ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆ ಕೋಮಿನ ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಡಬೇಡಿ ಹೊಡೆಯಿರಿ, ಬಡಿಯಿರಿ. ನಮ್ಮ ಒಂದು ಜೀವ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತು ಜೀವ ತೆಗೆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವ, ನಾವು ಯಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಕಿರುಚತೊಡಗಿದ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಯುವಕರ ಮುಖಗಳು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಗಂಟಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದವು. ಕೈಗಳ ಮುಷ್ಟಿಗಳು ಬಿಗಿಯಾಗತೊಡಗಿದವು.

“ನಲ್ಲಿ!” ಮಸೀದಿಯ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಗರ್ಜನೆಯೊಂದು ಮೊಳಗಿತು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಧ್ವನಿ ಬಂದತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಧರ ಧರನೇ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು ನೀಳವಾದ ಕೃತದೇಹದ ಅಬ್ಬು ಮೊಯಿಲಾರರು. ಅವರ ಉದ್ದವಾದ ಬಿಳಿಯ ಗಡ್ಡವು ಗಾಳಿಗೆ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನೆರಿಗೆ ಗಟ್ಟಿದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟು ಮಡುಗಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಗಲವಾಗಿ ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯುಂಡೆಯಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು. “ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ? ಒಂದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹತ್ತು ಜೀವಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೀರಾ? ಆ ಹತ್ತು ಜೀವಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ಸತ್ತ ನನ್ನ ಮಗ ಎದ್ದು ನಡೆದಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಯಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟಾಗ ನನ್ನ ಮಗ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅಷ್ಟು ಮಾಡುವ ತಾಕತ್ತು

ನಿಮಗೆ ಇದೆ ಎಂದಾದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಊರಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಜನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಜೊತೆ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ನಮಗೆ ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂದು ತಮ್ಮ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟದ್ದು ಈ ಊರಿನ ವೆಂಕಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು. ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವರು ಅಂಗಡಿಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಕಾಮತರು. ತಮ್ಮ ಒಂದು ತುಂಡು ತೋಟವನ್ನು ನನಗೆ ಗೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿದವರು ರಾಮ ಭಟ್ಟರು. ಊರಿನ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಹುಸೇನ್ ಬ್ಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆಸಿ ಕೊಟ್ಟವರೂ ಈ ಊರಿನ ಮಹನೀಯರೇ, ಇದೇ ಅಬ್ಬಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ಮಗವಾಗಿರುವಾಗ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವನಿಗೆ ನಾಟಿ ಔಷಧಿ ನೀಡಿ ಗುಣಪಡಿಸಿದವರು ಕೆಳ ಮನೆಯ ನೀಲಮ್ಮ ಬೈದತಿ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಹೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದವರು ಬೀರಿ ಬಾಯಮ್ಮನವರು. ಹೆಚ್ಚೇಕೆ? ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನನಗೆ ಎದೆನೋವು ಬಂದು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಬದುಕಿಸಿದವರು ದೇರಣ್ಣ ಮೂಲ್ಯ. ನನ್ನ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ವೆಂಕಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರ ಹಟ್ಟಿಯ ದನದ ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಬೆಳೆದವರು. ಈಗ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡುವ ನೀವು ಆಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ? ಇಡೀ ಊರಿಗೆ ಊರನ್ನೇ ಸುಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೀರೋ? ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನೀವೇನಾಗುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ನಿಮಗಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಕಾನೂನಿದೆ, ಪೋಲಿಸರಿದ್ದಾರೆ, ಸರಕಾರವಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿದರೂ ಮೇಲೊಬ್ಬ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನೋಡಿಹೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಗನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವ್ಯಾರು ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಮಗನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಊರು ಉರಿದು ಹೋಗಬಾರದು. ನನಗೆ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ನಾಲ್ಕಾರು ಉಳಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ನೋವಾದರೂ ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಹಠವೇ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿಹಾಕಿ! ನನ್ನ ಹೆಣದ ಮೇಲೆಯೇ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರೆದು ಊರನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಗದ್ದದಿಡರಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತರು ಅಬ್ಬು ಮೊಯಿಲಾರರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರೂ ಮೂಕರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲರ ಮುಖಗಳೂ ಶಾಂತವಾಗ ತೊಡಗಿದವು. ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಗಳು ಸಡಿಲವಾಗ ತೊಡಗಿದವು. ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಅಬ್ಬು ಮೊಯಿಲಾರರು ಕುಳಿತ ಮೂಲೆಯೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡರು ಶಾಂತ ಕಣ್ಣುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತ ಬಿಳಿಯ ಗಡ್ಡದ ದೇವ ಮಾನವನನ್ನು.

(ವಿವೇಕಾನಂದ ಪ.ಪೂ. ಕಾಲೇಜಿನ ‘ಚಿಗುರು’ ಕಥಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ಕಥೆ)

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲಾರದನ್ನು ಹೃದಯ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ

ಸುಂದರವಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪರೀಕ್ಷಾರಂಗ, ಗುರುಹಿರಿಯರು, ಸಮಸ್ತ ರಾಣೀ ವಾಸದವರು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವರವರಿಗೆ ನಿಗದಿಯಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಸೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಕೌರವರು, ಐದು ಮಂದಿ ಪಾಂಡವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅರ್ಜುನ ಪರೀಕ್ಷಾರಂಗ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೇರಿದವರೆಲ್ಲಾ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕುಂತಿಯು ಆನಂದದಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಅಪರಿಚಿತ ಯುವಕನೊಬ್ಬನ ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ ಬಿಲ್ಕಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅರ್ಜುನನ್ನು ದ್ವಂದ್ವ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ ಅಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂತಿ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನಳಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಳುತ್ತಾಳೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ, ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದ ಹದಿನೇಳನೆಯ ದಿನ. ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ ಯುದ್ಧ ಘನಘೋರವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕರ್ಣನ ರಥದ ಚಕ್ರ ರಕ್ತದ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ. ಕರ್ಣ ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಸಮಯಾವಕಾಶವನ್ನು ಬೇಡಿ ರಥವನ್ನೆತ್ತಲು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ “ಈಗಲೇ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲು!” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅರ್ಜುನನಾದರೋ ಅತೀವ ವೇದನೆಯಿಂದ, “ದೇವಾ ಕರ್ಣನನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಧರ್ಮಜನನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನ ಬಲಯುತವಾದ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಭೀಮಸೇನನ ಛಾಯೆ ಇದೆ. ನನಗಾತ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರಬಹುದೇನೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆತನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಘಾತಿಸಲಾರೆ. ಕರ್ಣ ಯಾರೆಂದು ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ತಿಳಿಸು ಕೃಷ್ಣಾ....! ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ಘಟನೆಗಳಿಗೂ ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕುಂತಿ ದೇವಿಗೆ ಕರ್ಣನೇ ತಾನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ಮೊದಲ ಮಗ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೃದಯದೊಳಗಿನ ಭಾವವೊಂದು ಉದ್ಧಿಪನಗೊಂಡು ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣನ ಜನ್ಮ ರಹಸ್ಯದ ಕುರಿತು ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದ, ಆತನನ್ನು ಕೇವಲ ಸೂತ ಅಧಿರಥನ ಮಗನೆಂದೂ, ಅಜನ್ಮ ಶತ್ರುವೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಅರ್ಜುನನ ಹೃದಯವೂ ಕೂಡಾ, ಯಾವುದೋ ಅರಿಯದ ಸಂವೇದನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ದ್ರವಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹದ್ದೇ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದು ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತನ್ನ

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ ತನ್ನವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿದ ಲವಕುಶರನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಹೋದ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನೂ ಕೂಡ ಅವರು

ಅನನ್ಯಾ ಎನ್. ಆರ್.
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೋ ಅವ್ಯಕ್ತ ಸಂವೇದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೋ ಕಣ್ಣಿರಿಯದ ಬಂಧವೊಂದು ಹೃದಯಕ್ಕಿರುವಾಗಿ ಆತ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಪುರಾಣದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾದರೆ, ಹಳೆಯ ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕಥೆಗಳು, ಹಲವಾರು ಸಿನೆಮಾಗಳಾಗಿ ಭರ್ಜರಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡಿವೆ. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದಾಗಿ, ಎಳವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದೂರವಾಗಿ, ದುಷ್ಟರ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಖಳನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವರೀವರೂ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವಾಗ ತಾಯಿಯಾದವಳ ಹೃದಯ ಒಡೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಸಿನೆಮಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗಿವೆ. ಇವನ್ನು ಕೇವಲ ಸಿನಿಕತನವೆಂದಾಗಲೀ, ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳೆಂದಾಗಲೀ ನಾವು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭಾವನೆಗಳ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಹಲವಾರು ಮಂದಿಯ ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ವಿದೇಶಿ ದಂಪತಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಜೊನಾಥನ್, ತನ್ನ ಮೂಲವನ್ನರಿಯದೆ, ಅದನ್ನರಿಯುವ ಅದಮ್ಯ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಾಗ, ಬೇರಾರಿಗೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಆತನನ್ನು, ಆತನ ಹೆತ್ತತಾಯಿ ಯಾವುದೇ ಕುರುಹುಗಳಿಲ್ಲದೆಯೂ ಗುರುತಿಸಿ, ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದ್ದು, ಇಂತಹುದ್ದೇ ಒಂದು ಘಟನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರವನ್ನಿತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದವರು ಖ್ಯಾತ ಪೋಲಿಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀಯುತ ಲವ ಕುಮಾರ್ ಅವರು.

ಒಂದೆರಡಲ್ಲ, ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಘಟನೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಆಗಾಗ ಜರಗಿದ್ದು ವರದಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ ಎನ್ನುವ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಅಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ? ಇದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಬಿಡಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಒಗಟು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಧೃಢಪಡಿಸಲೋಸುಗ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಡಿ.ಎನ್.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು

ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಶತಪ್ರತಿಶತ ನಿಖರ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಅಗೋಚರ ಬಂಧುಗಳ ಸಂವಹನಕ್ಕೂ ಈ ಡಿ.ಎನ್.ಎ.ಗಳೇ ಕಾರಣವೇ? ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳಾಗುವುದು ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

“ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಹೃದಯಕ್ಕಲ್ಲ!” ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಕವಿಯೋರ್ವನು “ಕಣ್ಣಿರಿಯದಿದ್ದರೂ ಕರುಳಿರಿಯದೆ?” ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ “Blood is thicker than water” ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಂಥ ಅಜ್ಞಾತ ಅನುಭೂತಿಗಳ ಕುರಿತೇ ಆಡಿದ ಮತುಗಳು.

ಮನೆ ಮಗನೊಬ್ಬ ಎಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಉದ್ಯೋಗದ ನಿಮಿತ್ತವೋ ಪ್ರವಾಸದ ನಿಮಿತ್ತವೋ ಆತ ದೂರದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಅವಘಾಟ ಉಂಟಾದರೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆತನ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಅಜ್ಞಾತ ನೋವಿನ ಅಥವಾ ಅಹಿತಕರ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹಲವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿರುತ್ತೇವೆ. ಆತನಿಗೇನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆತನ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಬೇರಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ರೀತಿ ಯಾಕಾಗುತ್ತದೆ?

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಳೆಯ ಮಾಸಿಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದಿದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸನ್ಯಾಸಿನಿ ಓರ್ವರ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ, ಎಲ್ಲೋ ದೂರದ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಸಹೋದರ ಅಜಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ತಾನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಅಗಲಿ ಬಹುದೂರ ಹೋಗುವುದಾಗಿಯೂ, ಮನೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂತ್ಯಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅದೃಶ್ಯನಾದ ಅನುಭವ. ಆ ನಂತರ ತಿಳಿದು ಬಂದಂತೆ, ಆತ ಕಾಣಿಸಿದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದು. ಮತ್ತೊಂದು ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ, ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆಂದು ಇದ್ದವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಸಂಕಟದ ಅನುಭವವಾದದ್ದು. ಮತ್ತೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ತಂದೆಯವರು ಹೃದಯಾಘಾತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮೃತ ಪಟ್ಟದ್ದು. ಇವೆಲ್ಲ ವಿಸ್ಮಯಕರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೇವಲ ಕಾಕತಾಳೀಯ ಎಂದು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು, ಆಧುನಿಕ ಮನಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಟೆಲಿಪತಿ’ ಎಂಬ ಪದವಿದೆ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮನಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಈ ಟೆಲಿಪತಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಒಂದು ವಿಭಾಗವೇ ಇದೆ. ಟೆಲಿಪತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಾವು ದೂರ ಸಂಪರ್ಕ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಭೌತಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮಾನಸಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮೂಲಕ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೀಡುವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಟೆಲಿಪತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಪತ್ಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ

ಅಗಾಧವಾದ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದುರುತ್ತಾನೆ. ಅಮೂಲಕ ತನ್ನ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ, ತಾನು ಆದೇಶ ನೀಡಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಿದುಳು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಜನ್ಮಜಾತವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನೆನೆದೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುವ ಅಥವಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಘಟನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಕವಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲ. ದೃಢವಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಧ್ಯ. ಆಗಿನ ಈ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಇಂದು ಟೆಲಿಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಸಾಧಕರು ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಯರ ಮೂಲಕ ಅಗೋಚರ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ, ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರರ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಜೀವನದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೇ ಶರಣರು. “ನಂಬಿ ಕರೆದರೆ ಓ ಎನ್ನನ್ನೇ ಶಿವನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ‘ನಂಬಿ ಕರೆಯುವುದು’ ಎಂದರೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು. ತನ್ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಾನು ಬಯಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟೆಲಿಪತಿ ಎಂಬುವುದು ‘ಸಾಧನ ರಹಿತವಾದ ಅಂತರ್ಜಾಲ’ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವೀಗ ಹೇಳಿ ಹೊರಟಿರುವ “ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲಾರದ ಹೃದಯ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕೂ, ಟೆಲಿಪತಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರದಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ, ಅವೆರಡೂ ಒಂದೇದ ವ್ಯಕ್ತದ ಎರಡು ಕೊಂಬೆಗಳಂತೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಟೆಲಿಪತಿಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಆಲೋಚನಾ ತರಂಗಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಸೂಚನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಜಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದಕ್ಕುವಂತಹದು. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿ ಆರನೇಯ ಇಂದ್ರಿಯವೊಂದು ಇದೆ. ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಸಾಧಕರು “ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣು” ಎಂದರು. ಈ “ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ನಿಲುಕದ ಕೆಲವೊಂದು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು “ಇದಮಿತ್ಥಂ” ಎಂದು ಯಾರೂ ಕೂಡಾ ಹೇಳಲಸಾಧ್ಯವಾದರೂ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಗೂಢವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮರಿವಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗದ ಇಂತಹ ವಿಸ್ಮಯಗಳು ನಡೆದಾಗ, “ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದೀತೆ?” ಎಂಬ ಮಾತಿಗೇ ನಾವು ಶರಣಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಖಾಸಗೀಕರಣವು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವೇ?

ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಶೇ. 45 ಭಾರತೀಯರಿಂದ ಲಂಚ-ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದ್ದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪರೆನ್ಸಿ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಶನಲ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಶೇ 45 ಭಾರತೀಯರು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಲಂಚ ನೀಡಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರದಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಶೇ 84 ಲಂಚಗುಳಿತನ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶೇ. 9 ಲಂಚಗುಳಿತನ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರಾಜ್ಞ ಪರೀಕ್ಷಕರೇ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷಕರೇ, ನಾನೀಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇವಲ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಯಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮಾಹಿತಿ.

“ಖಾಸಗೀಕರಣವು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವೇ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಒಂದೇ ಮಾತು “ಹೌದು” ಎಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು. ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘಟನೆಗಳು. ಖಾಸಗೀಕರಣದ ವಿರುದ್ಧ ಗಂಟಲು ಹರಿಯುವಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನ್ಯಾಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಆದರೆ, ಸ್ನೇಹಿತರೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಿಡಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಖಾಸಗೀಕರಣದ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತನಾಡುವ ಮಂದಿ ಒಂದೋ, ಸರಕಾರೀ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಖಾಸಗೀಕರಣದ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ದುಷ್ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಮಾತ್ರ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸರಕಾರಿ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕೊರತೆಗಳೇನೆಂದು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಅಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಅನಂತರ ಅದಕ್ಷತೆ, ಸವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ, ಮೀಸಲಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ನೇರವಾಗಿ ಕೆಲಸದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಫಲಿತಾಂಶ ನೀಡಲು ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ “ಸರಕಾರಿ ಕೆಲಸ, ದೇವರ ಕೆಲಸ, ಎಂಬ ಫಲಕಗಳು ರಾರಾಜಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಂತೂ, “ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೇವರೇ ಮಾಡಬೇಕಷ್ಟೆ ಎಂಬಂತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯನೋರ್ವನ ಕೆಲಸವೊಂದು ಆಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ. ಒಂದೋ ಆತ ಲಂಚ ನೀಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬೇಕು. ಅವೆರಡೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ “ದೇವರೇ ಗತಿ” ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಇನ್ನು ಸರಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಆದಕ್ಷರೇ ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಲಂಚ, ಪ್ರಭಾವ, ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ, ಮೀಸಲಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇಲಾಖೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ ಇಂತಹ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ದಕ್ಷತೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಾ ಉಳಿದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಂಬಳ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸವಂತೂ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಕೀಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಷ ಮಂದಿಯೂ ಕೂಡಾ ದಕ್ಷರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದು ಉತ್ತಮ ಉದ್ಯೋಗಿಯೂ ಭ್ರಮನಿರತನಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇಂತಹ ಅದಕ್ಷ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರವೇನಾದರೂ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅದಕ್ಷರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ತೆರಿಗೆಯ ಹಣ ಅನುತ್ತಾದಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮಾರಕವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಅನನ್ಯಾ ಎನ್. ಆರ್.

ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಆತ್ಮೀಯರೇ ಈಗ ಖಾಸಗೀಕರಣದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ. ಮೂಲತಃ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮದು ಮಿಶ್ರ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೇಶ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಎರಡೂ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಸರಿಸಮನಾಗಿ ಉದ್ಭವ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಟಾಟಾ, ಬಿರ್ಲಾ, ಅಂಬಾನಿಯವರಂತಹ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಇನ್ಫೋಸಿಸ್ ವಿಪ್ರೋದಂತಹ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲಿರುತ್ತಿತ್ತು? ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ. ಉಕ್ಕು ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ, ಐಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಿ ಜಗತ್ತೇ ನಿಬ್ಬರಗಾಗುವಂತಹ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ? ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣತಿಯುಳ್ಳ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಯುವ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೊದಗಿಸುವ ತಾಕತ್ತು ಯಾವ ಸರಕಾರಿ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಸಂಸ್ಥೆಗಿದೆ? ಆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಎತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ! ಇಂತಹ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ವ್ಯವಹಾರದ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ವರಮಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಖಾಸಗೀ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಂಚದ ಪಿಡುಗಿಲ್ಲ. ವಶೀಲಿ, ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಓರ್ವ ಉದ್ಯೋಗಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಂತಹ

ಉದ್ಯಮಗಳು ಆರೋಗ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾಜ್ಞರೇ, ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಕುರಿತು ನಾನು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂಶಯಗಳು ಮೂಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲವೂ ಖಾಸಗೀಕರಣಗೊಂಡರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಕೆಲಸ! ಖಾಸಗಿಯವರು ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾಗದಂತೆ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅಂಕುಶ ಹಾಕುವವರು ಯಾರು? ಎಂದು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಖಾಸಗಿಯವರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವಿರಬಾರದು. ನಿಜ! ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಹದ್ದುಮೀರಿ ಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕಾನೂನು ಪೋಲೀಸ್ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮುಂತಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು, ಸೈನ್ಯ ತನಿಖಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಖಾಸಗಿಯಾಗಬಾರದು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರ ಉಂಟಾದೀತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಕಣ್ಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗೀಕರಣವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡರೆ ಆಗ, “ಖಾಸಗೀಕರಣವು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಪೂರಕ.” ವಂದನೆಗಳು.

ಜೈ ಹಿಂದ್ - ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ

1. ಕವಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಭೆಯೇ ಕಣ್ಣು
ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಕಣ್ಣು
ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ಕಣ್ಣು
ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಯೋಧರೇ ಕಣ್ಣು
2. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ದುಡಿಯುವಾ, ಬಡತನ ಕಿತ್ತು ಒಗೆಯುವ
ಕಠಿಣ ದುಡಿಮೆ ಮಾಡುವಾ, ವಿಪುಲ ಬೆಳೆಯ ಬೆಳೆಸುವಾ
ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ
3. ಅಂದಿನ ಹಿರಿಯರ ಇಂದಿನ ಕನಸನು
ಮುಂದೆ ನಡೆಸುವ ನಾವುಗಳು
ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಬಾಳುವ ಹರುಷದಿಂದ ಕುಣಿಯುವ
ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಸ್ಮರಿಸುವ
4. ಗಾಂಧಿಯಂತೆ ಸತ್ಯವಂತರು ಹುಟ್ಟಲಿ
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ಬರಲಿ
ವಿವೇಕಾನಂದರಂತೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬರಲಿ
ಈಗ ನಮಗೆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಲು
ಎಲ್ಲರ ಶಕ್ತಿ ಯುಕ್ತಿ ಒದಗಲಿ
ಸ್ವಸ್ತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲಿ

ವಾಣಿಶ್ರೀ ಜಿ.ಪಿ.
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಚುಟುಕುಗಳು

5. ವಿವಿಧತೆಯಲಿ ಏಕತೆ ಮರೆಯುವ
ಭಾರತೀಯರೇ ಎದ್ದೇಳಿ
ದುಷ್ಟ ಪಾಕಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಹರು
ತಾಯ್ನಾಡನುಳಿಸಲು ಎದ್ದೇಳಿ
ಗಡಿಯಿಂದಾಚೆ ನಿತ್ಯ ಗುಂಡು ಮದ್ದುಗಳ ಅಬ್ಬರ
ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ಯಾವ ನಿದ್ದೆಯ ಮಂಪರ
ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುವುದೊಂದೆ ಅವರ ಕಾಯಕ
ಸ್ನೇಹದ ಹಸ್ತ ಚಾಚಿದರೂ
ಬಿಡಲೊಲ್ಲರು ನೀಚ ಬುದ್ಧಿಯ ಕುಹಕ
ಭಾರತ ಮಾತಾಕೇ ಜೈ

ದೂತ್ರಿ ಸ್ವರ್ಗ ಸಮಾನಾಂ
ಸಕಲ ಜೀವಕ್ಕು ಮೋಕ್ಷಪುಂಡಂ
ಏ ಜನರಿ ಬಾಧ್ಯದಾಂಱಿ
ನಂದನಂ ನಿರಗೆ ಲೌಗಂದಿರಿ

ಜಿನು ಜೋನ್
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಕಾಡು, ಮೇಡು, ಹಕ್ಕಿ, ಪಕ್ಕಿ, ಹಳ್ಳ, ಕೊಳ್ಳ, ಹೂವು, ಹಣ್ಣು, ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಿರುವ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ ಮಾನವ ಸ್ವರ್ಗ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಹಾಡಿ ಕುಣಿದ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ವರ್ಗ ಎನ್ನುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲವೇ?

ಅಗಸ್ತ್ಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ, ಜಲ, ಪ್ರಳಯ, ಮಣ್ಣುಕುಸಿತ ಇವೆಲ್ಲಾ ಉಂಟಾದುದರ ಫಲವಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲರು ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋದರು. ಹಸುಗೂಸುಗಳು ಸಹ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದವು. ನಾವು ನೀವೆಲ್ಲರು ಹೆದರಿದೆವು. ಈ ಮಳೆ! ಈ ಪ್ರಳಯ! ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು ಬೆದರಿದೆವು. ಮನೆ, ಮಠ, ರಸ್ತೆ, ಹಾಗೆ, ಕೃಷಿ, ಫಸಲು ಎಲ್ಲಾ ನಾಶವಾಯಿತು. ಇದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲು ತಜ್ಞರ ತಂಡವು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಎಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನವನೇ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ತಾಪಮಾನವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ನಂತಹ ಮಾರಕ ವಸ್ತುಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿವೆ. 'ರೆಫ್ರಿಜರೇಟರ್' ನಂತಹ ಯಂತ್ರಗಳು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಿ.ಎಫ್.ಸಿ ಅಥವಾ 'ಟೆಟ್ರಾಫ್ಲೂರೋ ಈತೇನ್' ನಂತಹ ವಿಷಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಅತಿಯಾದ ಬಳಕೆಯಿಂದ

ಪಂಜಾಬ್, ಹರಾಣಗಳಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅದರ ಮಣ್ಣಿನ ಸಫಲತೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಈಗ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನವ ಈಗ ಪಾಠಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವನ ಸುಖ-ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ವಾದವಾದರೆ! ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈ ಸುಖ-ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಹೋಗಲಿ ನೋಡಲು ಸಹ ಮನುಷ್ಯ ಉಳಿಯುವನೇ? ಆಹಾರ ಸರಪಳಿಯನ್ನೇ ಮುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಾನವ ಉಳಿಯುವನೇ? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಿಸಿ! ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಿ!

ಸೂರ್ಯೋದಯ

ಸೂರ್ಯ ನೀ ಉದಯಿಸಿದಾಕ್ಷಣ
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವದಾ ಚಣ
ನಿನ್ನ ಉದಯದ ಆಗಮನ
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂತಸದಾ ಸುದಿನ
ಓಹೋ ಸೂರ್ಯೋದಯ
ಮೃಗ ಏಕಾಕ್ಷಿಣಿ ಹೊಸ ಉದಯ
ನಗು ನಗಿಸುವ ಈ ಉದಯ
ಬೆಟ್ಟ ಬಾಳಿನ ನಡುವೆ ಈ ಸೂರ್ಯೋದಯ
ನಿನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ಎಕೆ ಇಲ್ಲಿಅಗೆ
ಏಡ-ಹೋ-ಬಳ್ಳಿಗಳೂ ತಲೆದೂಗುತ್ತದೆ
ನೀನು ಮುಳುಗುವ ಮುಸುಕುಚೆಯ ನೋಟ
ಅತೀ ಮನೋಹರ ರೋಮಾಂಚಕ

ದೀಕ್ಷಾ ಎಸ್.ಡಿ.
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಮನೆಯ ನೆನಪು

ಸಂಭ್ರಮ ಪಾಟೀಲ್
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು,
ಮುದ್ದಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು,
ನಾಬಂದೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗೆ.....

ವಾರ್ಡನ್‌ಗಳೆ ಆದರು ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ,
ರೂಮ್‌ಮೇಟ್‌ಗಳೆ ಆದರು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ
ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವಾಗ ನೆನಪಾದರು ತಾಯಿ,
ಜೇಬಲ್ಲಿ ಹಣ ಖಾಲಿಯಾದಾಗ ನೆನಪಾದರು ತಂದೆ
ವಾರ್ಡನ್‌ನ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನೆನಪಾದರು ಅಜ್ಜಿ,
ಸಂಜೆ ವಾಕ್ ಹೋಗುವಾಗ ನೆನಪಾದರು ಅಜ್ಜ
ಚಾಕ್‌ಲೇಟ್ ತಿನ್ನುವಾಗ ನೆನಪಾದನು ಅಣ್ಣ,
ಮೇಕ್‌ಅಪ್ ಮಾಡುವಾಗ ನೆನಪಾದಳು ಅಕ್ಕ
ಆಟ ಆಡುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ತಮ್ಮನ ತುಂಟಾಟ,
ಜಗಳವಾಡುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ತಂಗಿಯ ಕಿರಿಕಿರಿ

ರೂಮ್ ಗುಡಿಸುವಾಗ ನೆನಪಾದರು ರತ್ನಮ್ಮ
ವಾಚ್‌ಮನ್ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಗುವುದು ಶೇಕರಣ್ಣ

ಒಬ್ಬಳೆ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ತಿನ್ನುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ಟಾಮಿ,
ರಾತ್ರಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ಗೌರಿ
ತಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ಮನೆಯ ಹಂಡೆ,
ಕಾಲೇಜ್‌ಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ತಂದೆಯ ಹೋಂಡಾ
ಕಾಯಿನ್ ಬೂತ್ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ನನ್ನ ಐಪೋನ್
ರಾತ್ರಿ F.M ಕೇಳುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ಒನಿಡಾ ಟಿ.ವಿ,
ರೂಮಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ನೆನಪಾಯಿತು ಕಾಫಿ ತೋಟ
ಮಳೆ ಬರುವಾಗ ನೆನಪಾಗುವುದು ಗದ್ದೆಯ ಹಸಿರು
ಸುಸ್ತಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಗುವುದು ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲು
ನಿದ್ದೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಾಗುವುದು ತಂದೆಯ ಹೆಗಲು
ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಾ ಬಂದೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗೆ
ಮರಳಿದರೆ ಮನೆಗೆ ಸಂಭ್ರಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ!

(ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಜೀವನದ ಸಣ್ಣ ತುಣುಕು)

ಹಕ್ಕಿ ಮನೆ

ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ನನ್ನ ಹಾಗೆ
ಮನ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಮುಗಿಲ ಹಾಗೆ
ಜೀವ ಜೀವಿಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲದೆ
ಧರೆಯನೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದೆ
ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ನನ್ನ ಹಾಗೆ
ಮನ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಮುಗಿಲ ಹಾಗೆ

ಸೃಷ್ಟಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವಂತೆ
ಸ್ವಚ್ಛ ಸೌಂದರ್ಯದ ಹೂವಿನ ಕುಡಿಯಂತೆ
ಆಸೆಗಳ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಬದಿಗೊತ್ತಿ
ಗೊಡವೆ ಇಲ್ಲದ ಗೋಡೆಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತಿ
ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ನನ್ನ ಹಾಗೆ
ಮನ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಮುಗಿಲ ಹಾಗೆ

ರಸೋಗೇರಿ
ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ
ವಿಭಾಗ

ಹಕ್ಕಿ

ದೀಕ್ಷಾ ಎಸ್.ಡಿ.
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ನಾನೊಂದು ಹಕ್ಕಿ
ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುವೆ
ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಹಾಲಿ
ದೂರ ಸಾಗುವೆ
ತೇಲ ತೇಲ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ
ನಾನು ಕುಣಿಯುವೆ
ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಂದು ನಾನು
ಮರವ ಏರುವೆ
ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿದು ಬೇಗ ನಾನು
ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹಾರುವೆ
ರಾಗಿ ಜೋಳ ತಿಂದು ತೇಗಿ
ಗೂಡು ನೇರುವೆ

ಜಾಹಿರಾತುಗಳ ಮಾಯಾಲೋಕ

ದೀಕ್ಷ ಎಸ್.ಡಿ.
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಜಾಹಿರಾತುಗಳೆಂದರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಾರಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜನರು ಕೊಳ್ಳಲು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಇದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿಂದಲೇ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಾಹಿರಾತುಗಳು, ಬರೀ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ, ರೇಡಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ, ಮನೆಗಳ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಡೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 'ಯೂ ಟ್ಯಾಬ್' ಎಂಬ ಆಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಆ ವಿಷಯ ನೋಡುವ ಮುನ್ನ ಜಾಹಿರಾತುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಈ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಅನಾನುಕೂಲಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಅನುಕೂಲಗಳೆಂದರೆ ಈಗ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹೊಸ ವಸ್ತು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಜನರು ದೂರದರ್ಶನ ನೋಡುವಾಗ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿರುವ ಬಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅನಾನುಕೂಲವೇನೆಂದರೆ ಜಾಹಿರಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಜಾಹಿರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಲಾಭ/ ಉಪಯೋಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡವರಿಗಾದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದು ಬೇಕು, ಯಾವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಉಪಯೋಗ ಆಗುವಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ಬೇಕು ಎಂದು ಹಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ, ರಸ್ತೆಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಹಾಗೆ ಬಣ್ಣ ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯ ಲಕ್ಷಣವೇ ಹಾಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ, ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಂಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯ ಲಕ್ಷಣವೇ ಹಾಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ

ಅಂಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಆಸ್ತಿ ಹಾಳಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಿತ್ತಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ, ತೆಗೆದು ಹೀಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಗೋಡೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಅಥವಾ ಧಾರಾವಾಹಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಐದು ನಿಮಿಷ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಹಳ್ಳಿ-ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ನಾಟಕದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತುಗಳು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ರೇಡಿಯೋಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ, ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲದೆ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಮನೆಯ ಬೀದಿಗಳಿಗೆ, ಮನೆ-ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಏನೇನು ಉಪಯೋಗ, ಆಗುತ್ತಿದೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಉಪಯೋಗ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ಜಾಹಿರಾತುವಿನ ಮೂಲಕ ಲಾಭವಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಮೇಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿಂದ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಲಾಭವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡದೆ, ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಮಿತವಾಗಿ ತೋರಿಸವೇಕಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವೀಕ್ಷಕರು ಅದರಿಂದ ಲಾಭ ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಯನ್ನ ತಿಳಿದು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರು ಜಾಹಿರಾತುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಿಳಿದು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

“ಬದುಕೆಂಬ” ಈ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಬಗೆಯ ಅರ್ಥಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಹೇಗಾಗಿರಬಹುದು? ನಾವಿಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಯಾವುದಿರಬಹುದು? ಋಷಿಮುನಿಗಳು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಂತೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಇಂದು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ನಾವು ಕುಳಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಹಸ್ಯ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೇ? ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತು. ಸಾವೆಂಬುದು ಬದುಕಿನ ಮಾಯಕನ್ನಿಕೆಯಂತೆ. ‘ಸಾವು’ ಎನ್ನುವ ಪದ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಎಲ್ಲರ ಎದೆ ‘ಜುಮ್’ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಣ್ಣವಳಿರುವಾಗ ಸಾವು ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹಕ್ಕಾಗುವ ದೊಡ್ಡ ನೋವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಸತ್ತವರು ಬಾರದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಮನವನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಸತ್ತವರನ್ನು ಸುಡುವಾಗ ‘ಅಯ್ಯೋ’ ಇವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನೋವಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ತು ಅವರನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಕರಕಲಾದ ಮೇಲೆ ಸಮಾಧಾನ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಪಾಲಿನ ದೊಡ್ಡ ನೋವು ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾವು ಬದುಕಿನ ಅಂತ್ಯವೇ ಹೌದು. ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮ, ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿद्रಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಹೌದು.

ಸಾವೊಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬದುಕೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಸರವಾದಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿद्रಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ? ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಮುಗಿಸಿದ ಹುಡುಗಿ ಎಂ.ಡಿ.ಗೆ ಸೀಟು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾದಳು. ದಿಲ್ಲಿಯ ಹುಡುಗಿ ಶೇಕಡಾ 90% ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ದಿಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಶ್ರೀರಾಮ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷ ಸೇವಿಸಿದಳು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೂರ್ಖಾಲ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾದರು. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕಲಿಕೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿಯಾಗಬಾರದು. ಬದುಕನ್ನು ಜಗತ್ತನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಭಲ, ತಾಕತ್ತು, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು ಮನುಷ್ಯ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಸಾವೇ ಕೊನೆಯಾದರೆ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಬದುಕೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಆಗಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನದೇ

ಆದ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆಯ ಸಾವಿಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ

ಮಾಜಾ ಶೆಟ್ಟಿ
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಸುಂದರವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಕಳೆದು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ, ಹಿಸುಕಿ ಹಾಕುವ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವಿದು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ನಾವು ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯ ಆದರ್ಶವಾಗಬಾರದು. (ಅದಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು). ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಅಂಕಗಳ ಜೀವನದ ಅಂಕವಂತೂ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದ ಅಂಕವನ್ನು ಯಾರೂ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತವರು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಕೀರ್ತಿ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿದವರನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ಯುದ್ಧದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆನೆಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ. ಯಾವುದೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕಾಗಲೀ ಆ ಆನೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ತನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಆನೆಯ ಕ್ಷಮತೆ ಕುಂದುತ್ತಾ ಬಂತು. ರಾಜನಿಗೂ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಆ ಆನೆ ಮಂಕಾಗ ತೊಡಗಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಆನೆಯು ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಿಂದ ಜಾರಿ ಕೆಸರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನೂ ಮಂಕಾದನು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯು ರಾಜನ ದುಃಖವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ಕಹಳೆಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಿದನು. ಆನೆಯು ಜೋರಾಗಿ ಫೀಳಿಡುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ಏಳಲು ತೊಡಗಿತು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಯು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ “ಬದುಕಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕತೆ ದೊರೆಯುವುದು ನಾವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆಯಿದೆ ಸ್ಥಾನವಿದೆ ನಾವು ಸಫಲರಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಾಗೆಂದು ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಾವೇ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅದುವೇ

ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯವೂ ಆಗಿಬಿಡಬಹುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಧಿಯು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರ ಆಟವನ್ನು ಆಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಕೆಲವರನ್ನು ಬೇಗನೇ ತನ್ನ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಾವೇ ಬದುಕಿನ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವ-ಇಚ್ಛೆಯ ಸಾವು ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯವಲ್ಲ. ಅದು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅಪರಾಧ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಸಾವಿಗೆ ಆದಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರೂಪಾಂತರಗಳೆನ್ನಬಹುದು. ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪಾಪ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ

ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಈ ಸುಂದರವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಸಾವಿನ ಕದವನ್ನು ನಾವೇ ತಟ್ಟಿ ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವುದು ಬೇಡವಲ್ಲಾ? ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಬದುಕೋಣ. ಈ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನೋ ಅಥವಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಅರಿತಾದರೂ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಸೋಣ. ಸಾವು ಜೀವನದ ಅಂತ್ಯ. ಆದರೆ ಆತ್ಮವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ವರೂಪ. ನಮ್ಮ ನಾಶ ಆತ್ಮದ ವಿನಾಶವೂ ಹೌದು.

**ಆದಿಯೂ ಇಲ್ಲದ, ಅಂತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದ ಬದುಕನ್ನು
ಸುಂದರವಾಗಿ ರೂಪಿಸೋಣ.**

ಒಗಟುಗಳು

ಕರಿಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ಕಾಲುಂಘರ ಇಟ್ಟು, ಕರೆದವರ ಮನೆಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುವುದು ನಾನು ಯಾರು ಹೇಳಿ - ಒನಕೆ
ಎರಡು ಗುಡ್ಡದ ನಡುವೆ ಸೀರೆ ಒಣಗ ಹಾಕಿದೆ ಒಣಗ ಹಾಕಿದ ಸೀರೆ ಒಣಗೋದೆ ಇಲ್ಲ - ನಾಲಿಗೆ

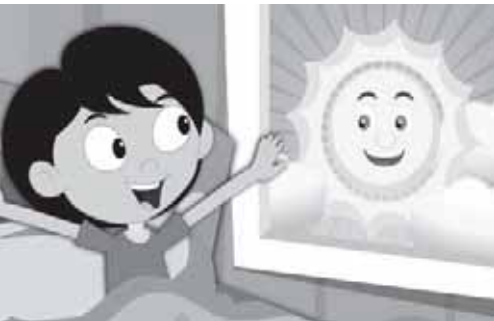
ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಮಾರ್ಗ

ಮೌನಗಳೆಂಬ ಅಲೆ ಬಡಿದರೇನು?
ಮಾತಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲಾರದೆ,
ನೋವುಗಳೊಳಗಿದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತಿರಲೇನು?
ನೋವುಗಳ ಮರೆತು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ನಗಬಾರದೆ,
ಕಷ್ಟಗಳು ಆವರಿಸಿ ಕಣ್ಣಿನಿ ಸುರಿಸದರೇನು?
ಕಷ್ಟಗಳ ನುಂಗಿ ತೃಪ್ತಿಕರ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಾರದೆ,
ಸೋಲು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಾದರೇನು?
ಸೋಲು ಜಯದ ಹಾದಿಯಾಗಬಾರದೆ, ಕವಿಯಾಗದಿರಲೇನು?
ಪದ ಪದ ಕೂಡಿ ನುಡಿಯ ಬರೆಯಲಾರದೆ.....

ಕ್ಲಾರೀಶ
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಮುಂಜಾನೆಯಾಯಿತು ನೋಡಲ್ಲಿ

ಏಳು ಮಗು ಮುಂಜಾನೆಯಾಯಿತು ನೋಡಲ್ಲಿ
ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಸೂರ್ಯ ಬಂದಾಗ ನೋಡಲ್ಲಿ
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವ, ಕೋಗಿಲೆಯ ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಲ್ಲಿ
ತಂಪನೆಯ ಗಾಳಿಯ ಹಿತವ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಹಕ್ಕಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಲ್ಲಿ
ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಅಂಗಳದಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರ ಕಾಣಲ್ಲಿ
ಹೂವುಗಳ ಸುವಾಸನೆಗೆ ದುಂಬಿಗಳು ಹಾರಿ ಬಂದಾವು ನೋಡಲ್ಲಿ
ಮಕರಂದವ ಹೀರುತಿರುವುವು ದುಂಬಿಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ನೀನು ನಿನ್ನ ದಿನಚರಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸು ನಡೆಯಲ್ಲಿ
ಏಳು ಮಗು ಮುಂಜಾನೆಯಾಯಿತು ನೋಡಲ್ಲಿ.

ಅರ್ಚನ ಎಸ್. ಕೆ.

ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ

ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ವಿಮಾನ ಅಪಹರಣದಿಂದ

ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಯುತ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿಯುತ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಧರಣಿ, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಮುಷ್ಕರ, ಅಸಹಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಕಿಂಗ್‌ರವರೂ ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೇರೊಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಆಚರಣೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ (ಟೆರರಿಸಮ್) ಹಾಗೆಂದರೇನು? ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಗುಂಪಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿಂಸಾಮಾರ್ಗವೇ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ಸಿಡಿಮದ್ದುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಿಡಿಸಿ ಭಯದ ವಾತಾವರಣವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಅಮಾಯಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು, ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು, ವೃದ್ಧರು, ಶ್ರೀಮಂತರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಕದ್ದು ಒಯ್ಯುವುದು, ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದು, ರೈಲು ಮಾರ್ಗ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡ, ಸೇತುವೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿ ನಾಶ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಅನೇಕರ ದುರ್ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆನರನ್ನು ಒತ್ತೆ

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಸ್ವೋಟಗಳನ್ನು ವಿಮಾನದಲ್ಲೂ ಇಡುವುದರಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ಇಂತಹ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಸಾಂ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರವಾದಿಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನೆಪದಲ್ಲೂ ಭಯೋತ್ಪಾದಕರಾಗಿ ಅನೇಕ ಸೈನಿಕರ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 1999ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವಿಮಾನ ಅಪಹರಣ ಮಾಡಿದ ಘಟನೆ ಇಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ.

ಇಂತಹ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ದೇಶಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲದವರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್. ಟಿ.ಟಿ.ಇ. ಉಲ್ಫಾ, ಅಲ್ ಖೈದಾ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಿಲ್ಲುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

2001ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 11ರಂದು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ವರ್ಲ್ಡ್ ಟ್ರೇಡ್ ಸೆಂಟರ್ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ವಿಮಾನ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಸಿ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿಯ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದರು ಹಾಗೂ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಡಾಲರ್ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ನಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿರುವ ಈ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆಯ ಪಿಡುಗನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರಲು ನಿಗ್ರಹ ದಳವೆಂಬ ಸೈನ್ಯವನ್ನೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟನ್, ರಷ್ಯಾ, ಜರ್ಮನಿ, ಅಮೇರಿಕ ದೇಶಗಳು ಭಯೋತ್ಪಾದಕರ ನಿಗ್ರಹ ದಳವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾರತವೂ ನಿಗ್ರಹದಳವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಮತ್ತು ಅರೆ ಸೈನ್ಯದಳಗಳು ಹಿಂಸೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಹರಡಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿವೆ.

ಭಾರತ ಕೇವಲ ತನ್ನ ದೇಶವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಮಾಲ್ಡೀವ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ಬಗೆಯ ನಿಗ್ರಹ ದಳದ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ “ಕೌಂಟರ್-ಟೆರಿಸಂ ಆನ್ ಲೈನ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬುಕ್” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಹಕ್ಕು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪಿಡುಗು ಪ್ರಪಂಚಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿ ಜಾಗತಿಕ

ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೂ ಇದನ್ನೂ ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಂತರದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ, ಹಾನಿಯನ್ನೂ ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಗತಿಯ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಬಹುದೆಂದು ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದಿನ ಯುವಕರು ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಎಂಬ ಪಿಡುಗನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಕಾರ್ಯವೇನಲ್ಲ.

ಅಮ್ಮ

ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ನಾನಿದ್ದದ್ದು ನಿನ್ನದರದೊಳಗೆ, ಕೇಳಮ್ಮ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿತ್ತೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತಮ್ಮ ಆದರೆ, ಆ ಪ್ರೀತಿ ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಅದು ನನ್ನ ಉಸಿರೆಂದು ನನಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತಮ್ಮ

ಈ ಜಗಕ್ಕೆ ನೀ ನನ್ನ ತಂದೆ, ಜಗದ ಕಷ್ಟ ಸುಖವ ನೋಡೆಂದೆ ಬದುಕಲು ಧೈರ್ಯ ನೀ ತಂದೆ, ಕೈ ಹಿಡಿದು ಮುಂದೇ ಬಾ ಎಂದೆ

ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ನನಗೆ ಅದುವೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ನನ್ನ ಬಾಳಿಗದು ಜ್ಯೋತಿ

ಕಷ್ಟದಲಿ ಕಣ್ಣೀರೊರೆಸಿದೆ ಹಸಿದಾಗ ಕೈ ತುತ್ತ ನೀಡಿದೆ ಕೋಪಗೊಂಡಾಗ ತಾಳ್ಮೆ ಕಲಿಸಿದೆ ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಲಗಿಸಿದೆ

ವಾಣಿಶ್ರೀ ಜಿ.ಪಿ. ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ನಿನ್ನಿಂದಲೆ ಜಗದಲ್ಲಿ ನಾನಮ್ಮ ನಿನಗಾಗಿ ನಾನಿರುವೆನಮ್ಮ ನೀನೇ ನನ್ನ ಉಸಿರಮ್ಮ ನೀನಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಜಗವು ವ್ಯರ್ಥವಮ್ಮ

ನಗೆಹನಿ

ಮಗ : ಅಪ್ಪ ಹೊರಗೆ ಯಾರೂ ಡೊನೇಷನ್ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದಾರೆ.
ಅಪ್ಪ : ಯಾವುದಕ್ಕೆ
ಮಗ : ಸ್ಲಿಮ್ಮಿಂಗ್ ಫೂಲ್ ಕಟ್ಟಿಸ್ತಾರಂತೆ
ಅಪ್ಪ : ಒಂದು ಚೆಂಬು ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸು

*****

ಮಗ : ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ
ಅಮ್ಮ : ಮಗ, ಅಪ್ಪನನ್ನು ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕರೆಯಬಾರದು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕರೆಯಬೇಕು ತಿಳಿತಾ?
ಮಗ : ಅಪ್ಪ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ.

*****

ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಆಂಟಿ : ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳು ಟಿ.ವಿ. ಮೊಬೈಲ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತೊಂದೇ ಇಲ್ಲ.
ಗುಂಡನ ತಾಯಿ : ಅದೇನು ಮಹಾ, ನನ್ನ ಮಗ ಪುಸ್ತಕಾನೇ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ.

*****

ಗುಂಡ : 10 ರೂಪಾಯಿ ರಿಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದೆ ಎಷ್ಟು ಟಾಕ್ ಟೈಮ್ ಸಿಗುತ್ತೆ
ಶಾಪ್ ಕೀಪರ್ : 7 ರೂಪಾಯಿ ಟಾಕ್ ಟೈಮ್ ಸಿಗುತ್ತೆ
ಗುಂಡ : 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೆ ಹಾಗಾದ್ರೆ 3 ರೂಪಾಯಿದ್ದು ಚಕ್ಕುಲಿ ಕೊಡಿ.

*****

ತಂದೆ : ಲೋ ರಾಮು ಘಂಟೆ ಎಷ್ಟು ನೋಡೋ
ಮಗ : ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪ
ತಂದೆ : ಲೋ ದೊಡ್ಡ ಮುಳ್ಳು ಎಲ್ಲಿದೆ, ಚಿಕ್ಕ ಮುಳ್ಳು ಎಲ್ಲಿದೆ ನೋಡೋ
ಮಗ : ಎರಡು ಗಡಿಯಾರದೊಳಗೆ ಇವೆಯಪ್ಪಾ

*****

ಸಾರಿಗೆ ಬಸ್ಸು ಬಿದ್ದು ಐದು ಸಾವು ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ - ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಐದು ಜನರ ಸಾವಿನ ಚಿಂತೆಯಷ್ಟೇ ಮಹತ್ತರವಾಗಿ ಆಗುವ ಚಿಂತೆ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಬಸ್ಸು ಬೀಳಬೇಕಾದರೆ ಸಾರಿನ ಪಾತ್ರೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿರಬೇಕು? - ದೀಕ್ಷಾ ಎಸ್.ಡಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಕನಸು ನನಸಾದಾಗ

ಪೂರ್ಣಶ್ರೀ ಬಿ.ಸಿ.

ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ

ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಮಪ್ಪ ಎಂಬವರು ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರೈತ. ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ. ಈ ದಂಪತಿಗಳ ಮುದ್ದಿನ ಮಗನೇ ರಾಜು. ಅವನು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಾಮಪ್ಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಉತ್ತಮ ಅಂಕ ಗಳಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು ಎಂಬ ಕನಸು ಇತ್ತು. ತನ್ನ ಮಗ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಾಳಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಹಿಂದಾಸೆ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪನ ಆಸೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಮುದ್ದಿನ ಮಗ ರಾಜು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದ. ಒಂದು ದಿನ ರಾಜು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದ. ಅಂದೇ ತನ್ನ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಅವನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ತನ್ನ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆಯಲು ಹೋದ.

ಹೀಗೆ ರಾಜುವಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿಯಿತು. ರಾಜು ತನ್ನ ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವ ಕಾರಣ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾರಣ ರಾಮಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೂರದರ್ಶನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜು ತನ್ನ ಫಲಿತಾಂಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕರೆಗೋಸ್ಕರ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗೆ ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ರಾಜು ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ರಾಜುವಿಗೆ ಯಾವ ಫೋನ್ ಕರೆಯು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕರೆಗೋಸ್ಕರ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಜೊತೆ ತನ್ನ ಅಮ್ಮ-ಅಪ್ಪ ಕೂಡ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸರದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಫಲಿತಾಂಶದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಕನಸು ನನಸಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮಗನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಮಗನೇ, ಏನೋ ನಿನ್ನ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವ ಹಾಗೆ ತೋಚುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕನಸು ನನಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಕಾಯುವುದು. ನೀನು ನಾಳೆಯಿಂದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಯಿತಾ...” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ರಾಜು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದ.

ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಯ್ತು. ಮಗ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹತ್ತ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕರುಳು ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಯಿತು. ಅವಳು

ತನ್ನ ಮಗನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಮಗ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದೆಯಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ರಾಜು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಅಪ್ಪ, ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೇರ ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ರಾಮಪ್ಪ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಅಪ್ಪ-ಮಗ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೂಡಲೇ ರಾಮಪ್ಪನ ಫೋನ್‌ಗೆ ಕರೆ ಬಂದಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣ ಆತ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ. ಅದು ಬೇರೆ ಯಾರ ಕರೆ ಅಲ್ಲ ಅದು ಆತನ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕರೆ ಆಗಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಆತನಿಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ “ನೀನು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀಯಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ರಾಜು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ಕುಣಿದನು. ತನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಅಪ್ಪ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿ ಮನೆಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಜನರಿಗೆ ಸಿಹಿ ಹಂಚಿದನು. ರಾಮಪ್ಪ ಖುಷಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಕನಸು ನನಸಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

ನಂತರ ರಾಜು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗವು ಲಭಿಸಿತು. ಅನಂತರ ರಾಜು ತನ್ನ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡನು.

“ತಾಳಿದವನು ಬಾಳಿಯಾನು”

ಮಲೆನಾಡ ಸೊಬಗು

ಮನಸೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಸುಂದರವಾದ ಕಾನನ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ನಿಸರ್ಗದ ನೂತನ ನರ್ತನ ಇದರ ಮುಂದೆ ಸೋಲುತ್ತಿದೆ ತನುಮನ ಈ ಸುಂದರ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಮನ

ಈ ಹಿರಿಮೆಯ ಮಲೆನಾಡ ಸೊಬಗು

ಇಂತಹ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗುವರು ಬೆರಗು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಜನಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕೊರಗು ಇದೇ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮೆರುಗು

ಡಿ. ಆರ್. ನೇಸರ

ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಮಾದಕ ವ್ಯಸನ ತ್ಯಜಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ - ಜಯಿಸಿ

ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಉಪಯೋಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚಾದ್ಯಂತ ಕಂಡು ಬರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಿಡುಗು. ಇದು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು, ಬಡವ-ಶ್ರೀಮಂತ ಎನ್ನುವ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕಂಡು ಬರುವ ತೊಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳೆಂದರೆ, ಮದ್ಯ, ತಂಬಾಕು, ಗಾಂಜಾ, ಕೋಕೇನ್, ಓಪಿಯಮ್, ಆಂಫಿಟಮೈನ್, ಹೆರಾಯಿನ್, ಎಲ್, ಎಸ್.ಡಿ., ಪಿ.ಸಿ.ಪಿ ನಿಂದ ಮಾತ್ರಗಳು, ಅನಿಲಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಚಟವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೆದುಳಿನ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಣಾಮಗಳೆಂದರೆ: ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವನೆಯ ತವಕ/ಹಪಹಪಿಸುವಿಕೆ, ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವನೆ/ಉಪಯೋಗದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ತಪ್ಪಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸುವುದು, ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರ ಸೇವನೆ ಉಪಯೋಗ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ವ್ಯಸನಿಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ಜಯಿಸಿ ವ್ಯಸನ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು.

ಮಾದಕ ವಸ್ತು ವ್ಯಸನಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ:

1. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ; ಶಾಲೆ/ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಚಕ್ರರ್ ಹೊಡೆದು ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಬಳಸಲು ಹೋಗುವುದು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು; ಸಾಮೂಹಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ.
2. ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಪಾಯಕಾರಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೇ ಸಿರಿಂಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ

ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇಂಚೆಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮಾದಕ ವಸ್ತು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸಿದ ಸೂಜಿಯನ್ನೇ ಪದೇ-ಪದೇ ಬಳಸುವುದು, ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಅಸುರಕ್ಷಿತ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ತೊಡಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ.

ರಕ್ಷಿತಾ ಜಯಂತ ಮೋಗೇರ
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

3. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾದಕ ವಸ್ತುವಿನ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಚಲಾಯಿಸುವುದು, ಜಗಳ ಮಾಡುವುದು, ಸ್ನೇಹ ಮುರಿದುಬೀಳುವುದು.

ವ್ಯಸನಿಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು:

1. ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಸೇವಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ಅತಿಯಾದ ಆಸೆ, ತವಕ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು.
2. ಮಾದಕ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಹನಾಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಿಕೆ: ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ಮೊದಲಿನ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಂದ್ರತೆಯ ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
3. ಮಾದಕ ವಸ್ತುವಿನ ಉಪಯೋಗದ ಮೇಲಿನ ಹತೋಟಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಾನು ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮಾದಕ ವಸ್ತುವಿನ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕೆಳಗಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ:

1. ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು, ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವುದು, ಹೆದರಿಸುವುದು, ಉಪದೇಶ ನೀಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು.
2. ಭಾವನಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ತುರುಕಬೇಡಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ ಮನೋಭಾವನೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಥವಾ ಸಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾದಕ ವಸ್ತು ಬಳಸಬಹುದು.
3. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾದಕ ವಸ್ತುವಿನ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಜೊತೆ ವಾದ-ವಿವಾದಕ್ಕಿಳಿಯುವುದು.

4. ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಾನುಭೂತಿಗಾಗಿ, ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ನೀವೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಚಟದಿಂದ ಹೊರಬರಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ, ಸ್ನೇಹಿತರ, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ, ಸಮಾಜದ, ವೈದ್ಯರ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಚಟಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಆತನ ಮನೆಯವರು/ ಸ್ನೇಹಿತರು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ರೋಗ ತಜ್ಞರ ಹತ್ತಿರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಿ, ತೊಂದರೆ ಮುಂದುವರಿಯದಂತೆ ಹಾಗೂ ಮರುಕಳಿಸದಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

*****

ಓ ಮಾನವ ಮರೆಯದಿರು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವ

ಪಟ ಪಟ ಹರಿಯುವ ಮಳೆಯು ಚಂದ
ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಇನ್ನು ಆನಂದ
ಅಮ್ಮನ ಕೈ ತುತ್ತು ತಿಂದ ಕಂದ
ನೋಡು ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಅನುಬಂಧ
ಪ್ರಕೃತಿ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ನಿನ್ನಿಂದ?

ಮಾನವ,
ಕಟ್ಟಡ, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕಟ್ಟಲು ಮರ-ಗಿಡಗಳ ಕಡಿದೆ
ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿ, ಗಿಡ-ಮರ ನಾಶ ಮಾಡಿದೆ
ಅಂತು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಚರಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ
ಕೊನೆಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಕೈಯ ಮುಗಿದೆ

ದಿಶಾ
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಓ ಮಾನವ,
ಉಸಿರಾಡಲು ಗಾಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮರೆಯದಿರು
ತಿನ್ನಲು ಹಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟ ಈ ಮರಗಳ ಕಡಿಯದಿರು
ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆಯ ಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗದಿರು
ಅಂತೆಯೇ,
ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯ ತುತ್ತ ಬೆಲೆಯ ಕಡೆಗಣಿಸದಿರು.

ಜ್ಞಾನ ಬಂಡಾರ

ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಓದಿ ಪುಸ್ತಕ
ಗ್ರಹಿಸಲು ನಮಗಿದೆ ಪುಸ್ತಕ
ದೊರಕುವುದು ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರ
ಅದೇ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರ

ಮಾಡಬೇಡಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಿಷ್ಕೂರ
ಮಾಡಿದರೆ ಜೀವನ ಕಟೋರ
ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಮಂತ್ರಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಮ
ಒಮ್ಮೆ ಸವಿಯಿರಿ ಇದರ ಘಮ

ಡಿ. ಆರ್. ನೇಸರ
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಆತ್ಮವೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರರನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುವುದು

ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂದು ಮೊನ್ನೆಯೇ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಬರುವುದು ನಾಳೆಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮದುವೆಗೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಮೊದಲೇ ತುಂಬಾ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಲಕಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಿದ್ದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡಲೆಂದು ಎದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯ ಆವರಿಸಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತೆ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಸದ್ದು ನಾನು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದೆ. ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಫೋನ್ ರಿಂಗಾಯಿತು. ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಆತಂಕದ ಹಾಗೂ ಭಯದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಬೇರೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ತಂದೆ ರಸ್ತೆ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರ ಫೋನ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದು ವಿಷಯ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಕರೆ ಮಾಡಿದವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಆಕಾಶವೇ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಫೋನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಸಾಕಿ

ದೇವರ ಕೋಣೆಗೆ ಆಳುತ್ತಾ, ಓಡಿದೆ. **ಸುಚಿತ ಹೆಚ್.ಎಸ್.**
ಆಗ ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿಯುವ ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ಸದ್ದು, ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ
ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಇದ್ದರು. ನನಗೆ
ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ನೆನಪಾಯಿತು.
“ಆತ್ಮವೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದವರನ್ನು
ನೋಡಲು ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮೂಕಳಾದೆ. ನನ್ನ
ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಾನು ದೇವರ ಕೋಣೆಗೆ
ಓಡಿದೆ. ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಅವರು ನಾನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು
ನೋಡಿ ಏನಾಯಿತೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ತಾನು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ
ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಕಳ್ಳ ಬಂದು ಫೋನ್‌ನ್ನು
ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹೋದನೆಂದು ವಿವರಿಸಿದರು. ನಾನು ಆನಂದಬಾಷ್ಪ
ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತಂದೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ
ಸಾವಿರ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಆ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಮರುಕಪಟ್ಟೆ. ಅಂದಿನಿಂದ
ಯಾವತ್ತೂ ನಾನು ತಂದೆ, ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಓ ನೆನಪೇ, ಮತ್ತೆ ಬಾರದಿರು,
ಹಾಡಿ-ಆಡಿ ನಲಿದ ಬಾಲ್ಯದ ಅಮೂಲ್ಯ ನೆನಪೇ,
ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ಮತ್ತೆ ಬಾರದೇ?
ನಿನ್ನ ನೆನಪೇ ಇಂದೆನಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ

**ಒಂದು
ನೆನಪು**

ಹೋಗು ನೀ ಹಳೆಯ ನೆನಪೇ,
ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಡದಿರು
ಸಾಕು ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಾಸ
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡದಿರು

ಸಿಹಿ-ಕಹಿ ನೆನಪುಗಳು
ಮರೆತರೂ ಮರೆಯಲಾಗದ ನೆನಪುಗಳು
ನನ್ನ ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತ
ನೆನಪುಗಳೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಡದಿರು

ನೋವೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು-ತಿಂದು
ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.
ನನ್ನ ಬಾಳಲ್ಲಿ ದಿನದಿನವೂ
ನೆನಪುಗಳು ಹಸಿರಾಗಿದೆ, ಉಸಿರಾಗಿದೆ.

ಓ ನನ್ನ ಸಿಹಿ ನೆನಪುಗಳೇ ಬನ್ನಿ, ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಿ
ನೋವಿನಲ್ಲೂ ನಲಿವಿರಲಿ
ನಿನ್ನ ನೆನಪೇ ಇಂದೆನಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ.....

ಅನನ್ಯಾ ಜಿ.
ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಕರುನಾಡ ಕೂಸು

ಮಲೆನಾಡ ಮುಡಿಗೇ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಸಿದಂತೆ
ಬೆಳ್ಳಿಮೋಡ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ

ಹಾಲಿನ ಸಾಗರದಂತೆ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ
ಶರಾವತಿಯು ಜೋಗ ಜಲಪಾತದಲ್ಲಿ

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವ
ಹೂಗಳ ಸುಗಂಧ ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ

ಹೇಗೆ ಎಣಿಸಲಿ ಈ ಕರುನಾಡ ಸ್ಥಳಗಳ ಸೊಬಗನ್ನು
ಅಹಾ ಏನು ಆನಂದವೋ ಈ ಕಂಗಳಿಗೆ

ಚಂದಕ್ಕಿಂತ ಚಂದವಾದ ತಾಣಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ
ಹೇಗೆ ಬಣ್ಣಿಸುವುದೋ ಈ ನೆಲದ ಮಹಿಮೆಯ ನಾ ಕಾಣೆ

ಅದಕ್ಕಂದೇ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುವ
ಕರುನಾಡ ಕೂಸುಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾವೇ ಪುಣ್ಯವಂತರೆಂದು

ಹಣದ ಅಹಮ್ ಅಂಶ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾ: ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಸಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ನುವರು.

ಹಣವು ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಹಣವು ಮಾನವನ ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಹಣವು ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಿಮಯ ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಹೌದು. ಯಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರ, ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವು ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ.

ನವೆಂಬರ್ 8, 2016ರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಿಂದ ರೂ. 500 ಹಾಗೂ ರೂ. 1000 ಮುಖಬೆಲೆಯ ನೋಟುಗಳ ಚಲಾವಣೆ ರದ್ದಾಯಿತು. ಸಂಪುಟ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಪ್ರಧಾನಿ ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿಯವರು ಈ ಮಹತ್ವದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ನಂತರ ಈ ನೋಟುಗಳು ಬರಿ ಕಾಗದಗಳಾದವು. ಕಪ್ಪು ಹಣ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕಪ್ಪುಹಣವನ್ನು ಬಳಸಿ ಉಗ್ರಗಾಮಿಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರ ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಗುರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಜನರಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಹಾಗೂ ಕೂತುಹಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿತು. ಜನರ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಜನರು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಟಿಎಂಗಳ ಮುಂದೆ ಸಾಲಸಾಲಾಗಿ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ

ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಎವಟಿಎಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಗ ನೋಡಿದರೆ

ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಪ್ರಗತಿಯುಕ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಚಿಗುರೊಡೆದ ಕನಸೊಂದು ಕೊನೆಗೂ ಜೂನ್ 30, 2017ರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ನನಸಾಯಿತು. ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಎಂಬ ಏಕ ರೂಪ ತೆರಿಗೆ ಚಲಾವಣೆಗೆ ಬಂತು.. ಜಿಎಸ್‌ಟಿ ಎಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಸರಳ ತೆರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು

ಹೇಳಬಹುದು. ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಂದು ತೆರಿಗೆ, ಒಂದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಜಿಎಸ್‌ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬಹುದು.

ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನರ ಒಟ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶದ ಜೊತೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜನರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರ ಮಾಡಬಹುದು.

ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮುಂತಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರಿಗೆ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ದೇಶದ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ಯಾವಾಗ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ದಿನ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಲಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ●

ಖ್ಯಾತ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕ ಶ್ರೀ ಗುರುಕಿರಣ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ

ಸಂದರ್ಶಕರು:
ಕು. ಶೃಜನ, ಕು. ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಕು. ರೋಸ್, ಕು. ಸ್ಪೂರ್ತಿ
ಕು. ಸಿಂಚನಾ

ಖ್ಯಾತ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಗುರುಕಿರಣ್‌ರವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಭೇಟಿ ಆಗುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅತೀವ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಯಾವಾಗ ಸಿಗಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಗಿ, ಇದು ಆಗುವ-ಹೋಗುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ಬೇಸರವೇ ಆವರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಅವರ ಪತ್ನಿಯ ಜನ್ಮದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಊರಿಗೆ ಬರುವರೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತೆ ಆಸೆ ಚಿಗುರಿತು. ಹೇಗೋ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಆಗುವ ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಅವಕಾಶವೂ ಒದಗಿ ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಐದು ಮಂದಿಯ ತಂಡ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊರಟು ಮಾತುಕತೆಗೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಷ್ಟೇ ಸರಳವಾಗಿ, ನಗುನಗುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಮ್ಮನ್ನು ದಂಗಾಗಿಸಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಶನದ ಭಾಗ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಸಂ : ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಒಲವಿತ್ತೇ?

ಗು.ಕಿ.: ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಮನಸೇನೋ ಎಳೀತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಟ-ಪಾಠದ ಮಧ್ಯೆ ಅದು ಮರೆಯಾಗಿ

ಹೋಗಿತ್ತಾದರೂ, ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಸದಾ ಇತ್ತು.

ಸಂ : ಸಂಗೀತದ ಕಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ವಾಲುವುದರ ಹಿಂದಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು?

ಗು.ಕಿ.: ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಒಲವು ಮೂಡಿತೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ವಿವಿಧ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಾ ಸಂಘದ ನಾಯಕನಾದ ಮೇಲಂತೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂಗೀತದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಅವಕಾಶವೂ ಒದಗಿತು.

ಸಂ : ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿ, ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು?

ಗು.ಕಿ.: ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದರಾದರೂ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಎ. ಆರ್ ರೆಹಮಾನ್ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಸಂ : ತಮ್ಮ ಸಂಗೀತದ ಪಯಣದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ?

ಗು.ಕಿ.: ಮಾಡಲಿಂಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಲೇ, ಹಾಡುಗಾರನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಖ್ಯಾತ ನಿರ್ದೇಶಕ ವಿ. ಮನೋಹರ್ ಪರಿಚಯ ಆಗಿದ್ದು, ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಜೊತೆ ಕೀ-ಬೋರ್ಡ್ ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಟ್ರಾಕ್ ಸಿಂಗರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಸಂ : ಎಂದಾದರೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಹಿಘಟನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿರುವುದೇ?

ಗು.ಕಿ.: ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಕಹಿ ಘಟನೆ, ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಇದೇ ಕಹಿ ನಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಪಕ್ಷವಾಗಿಸುವುದಲ್ಲವೇ.....

ಸಂ : ಸ್ಯಾಂಡಲ್‌ವುಡ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ನೀವು ಕೋಸ್ಟಲ್‌ವುಡ್‌ಗೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ.

ಗು.ಕಿ.: ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ಎನ್ನಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ 2-3 ತುಳು ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ

ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಸಿನೆಮಾ ರಂಗ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳತ್ತ ಒಲವು ತೋರಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಸಂ : ನಿಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಶ್ರುತಿ ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಮೀಟಲು ಸಂಗಾತಿಯ ಸಾಹಚರ್ಯವಿರಲು, ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅವರು ನೀಡಿದ ಸಹಾಯದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ.

ಗು.ಕಿ.: ಖಂಡಿತಾ, ನನ್ನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಸಹಕಾರ ಯಾವತ್ತೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ, ಶಾಲಾ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು, ಅವರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಿ, ನನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಿಂತು, ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ನಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಡದಿಯೂ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಸಂ : ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದ ಮಧ್ಯೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯವನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದುಡಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ವಂದನೆಗಳು.

ಪೂರ್ಣಶ್ರೀ ಬಿ.ಸಿ.
ಪ್ರಥಮ ಪಿಯುಸಿ
ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ

ಹೆಣ್ಣು?
ಯಾಕೆ ಬೇಡ?

ಹೆಣ್ಣು ಎಂದರೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರ
ಆದರೆ ಯಾಕೆ ನೀವು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ?

ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಯುವವಳು ಭಾರತಮಾತೆ ಅವಳು ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೇ?
ಅವಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗೌರವದಿಂದ ನೋಡುತ್ತೀರ ಮತ್ತು ಪೂಜಿಸುತ್ತೀರ ಆದರೆ
ಯಾಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ? ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ
ಸಾವಿನವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಆದರೆ ಯಾಕೆ ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣುಬೇಡ?

ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಾಗ ಬೇಡಿದರು ವರದಕ್ಷಿಣೆ, ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗನನ್ನು
ಮದುವೆಯಾಗುವಾಗ ಯಾಕೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ, ಅವಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ?

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗಂಡಸಿನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆ ಇರುವಳು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೋಷಣೆಯ ಹಿಂದಿರುವನು ಒಬ್ಬ ಗಂಡು, ಇದು ಯಾಕೆ?

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯ ಮಧ್ಯೆಯೇ ಇರುವವಳು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದರು ಭಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕು. ಇದು ಯಾಕೆ?

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಅಮ್ಮನಾಗಿಯೂ, ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿಯೂ, ಗುರುವಾಗಿಯೂ, ಅಕ್ಕನಾಗಿಯೂ, ತಂಗಿಯಾಗಿಯೂ ಬೇಕಿರುವಾಗ ಮಗಳಾಗಿ ಏಕೆ ಬೇಡ?

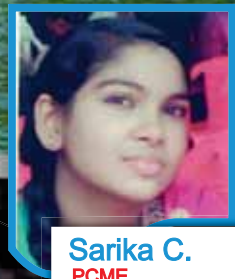
ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೇ?

Sarika C.
PCME

Sarika C.
PCME

ತುಳು ಹಾಸ್ಯ ಕಲಾವಿದರ್ - ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಬಂದಡ್

ಅವ್ವೊಂಜಿದಿನ ಕಾಲೇಜ್‌ದ ವರ್ಷೊದ ಸಂಚಿಕೆಗಾಡ್ ಸಂದರ್ಶನ ಮನ್ವುನ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಸುರುವಾಂಡ್. ಅಪನಗ ನಮ್ಮ ಊರ್‌ದಾರೆ ಆಯಿನ ತುಳು ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದೆ ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಬಂದಡ್ ಮೆರೆನ್ ಸಂದರ್ಶನ ಮನ್ವೆರೆ ಎಂಕ್ಲೆ ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕೆರೆನ ಸೇರಿಗೆಡ್ ಎಂಕ್ಲೆ 9 ಜನತ ತಂಡ ತಯಾರಾಂಡ್. ಎಂಕ್ಲೆಗೆ ಅರೆನ ಪರಿಚಯ ಇತ್ತಂಡಲಾ, ಇನಿ ಆರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರ್. ಅರೆನ ಕೆಲಸದ ಒತ್ತಡದ ನಡುಟು ಎಂಕ್ಲೆಗೆ ಅರೆನ್ ಭೇಟಿ ಆವೆರೆ ಆವ, ಅತ್ತ ಇಜ್ಜಾ ಪನ್ನಿನ ಗೊಂದಲೊಡೆ ಇಪ್ಪುನಗ ಎಂಕ್ಲೆಗೆ ಅರೆನ್ ಭೇಟಿ ಆಯೆರೆ ಅನುಮತಿ ತಿಕ್ಕಂಡ್. ಎಂಕ್ಲೆ ಅರೆನ ಇಲ್ಲದ ತಡ್ಯ ಮುಟ್ಟುನಗನೇ ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಮೋಕೆಡೆ ತೆಲಿತೊಂದು ಎದುಕೊನಿನ ಅರೆನ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಾಂಡ್, ಪಾತೆರೆರೆ ಧೈರ್ಯಲಾ ಬತ್ತಂಡ್. ಇಂಚಪ್ಪ ಪಾತೆರಕತೆದ ಒಂಜಿ ಎಗ್ಗೆ;

ಸಂ : ರಂಗಭೂಮಿದ ಬಗ್ಗೆ ಇರೆನ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿನ ದಿನತ ಬಗ್ಗೆ ಪನುವರಾ?

ಕಲಾವಿದರ್ : ಸೈಂಟ್ ಲಾರೆನ್ಸ್ ಶಾಲೆಡ್ 7ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಡ್ ಉಪ್ಪುನಗ ಒರಾ ಒಂಜಿ ನಾಟಕೊಡ್ ಪಾತ್ರ

ಸಂದರ್ಶಕರ್:

ಕು ಆಶಿಕಾ, ಕು ಜ್ಯೋತ್ಸಾ ಕು ರಕ್ಷಾ, ಕು ಸುಷ್ಮಾ, ಕು ಯುಕ್ತಿ, ಕು ಮೋಕ್ಷಾ, ಕು ಪ್ರತೀಕ್ಷಾ, ಕು ಪ್ರತೀಕಾ, ಕು ಶ್ರಾವ್ಯ

ಮನ್ವಾದಿತ್ತೆ. ಆಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಎಂಕ್‌ಲಾ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡುಂಡ್. ಅಂಚೆನೆ ಎನ್ನ ಪುದರ್‌ಲಾ ಊರಿಡಿ ಪರಡರೆ ಕಾರಣ ಆಂಡ್.

ಸಂ : ಈ ನಾಟಕ ರಂಗಭೂಮಿಡ್ ಇರೆನ ಸುರುತ ದಿನಕುಲು ಎಂಚ ಇತ್ತಂಡ್.

ಕಲಾವಿದರ್ : ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರದೊಟ್ಟಿಗೆ ಯಾನ್ ಕಳೆಯೊಂದಿತ್ತೆ. ಅಂಚಾದ್ ಒವ್ವೇ ಕಹಿಘಟನೆ ಎಂಕ್ ಆತಿಜಿ. ಸುರುತ ದಿನಕೊಲಂತೂ ಎನ್ನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಬಾರಿ ಎಡ್ಡೆ ಇತ್ತಂಡ್.

ಸಂ : ಇರೆನ ವಾ ಪ್ರಾಯಡ್ ಈರ್ ಕಲಾಸೇವೆಗ್ ಜತ್ತರ್

ಕಲಾವಿದರ್ : ಯಾನ್ 7ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ಡ್ ಉಪ್ಪುನಗನೆ, ಪಂಡ ಒಂಜಿ ಪದಿರಾಡನೆ ವರ್ಷೋಗೇ ರಂಗಭೂಮಿದ ಪರಿಚಯ ಆಂಡ್.

ಸಂ : ತುಳುನಾಟಕ್ಡ್ ಅಯಿಟ್‌ಲಾ ಹಾಸ್ಯ ಕಲಾವಿದೆ ಆಯೆರೆ ಇರೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಆದರ್ಶ ಎರಾಂಡಲಾ ಉಲ್ಲೆರೆ?

ಕಲಾವಿದರ್ : ಆದರ್ಶ, ಪ್ರೇರಣೆ ಪಂದ್ ದಾಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಪ್ರತಿಭೆ ದೇವರ್ ನಮಕ್ ಕೊರ್ತಿನ ಉಡುಗೊರೆ ಪಂದ್ ಯಾನ್ ಎನ್ನದೆ.

ಸಂ : ಇರೆನ ಇಲ್ಲಡ್ ಇರೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇತ್ತಂಡ್

ಕಲಾವಿದರ್ : ಖಂಡಿತಾ, ಯಾನ್ ಇನಿ ಎಂಚಿನ ಪುದರ್, ಬಿರುದು ದೆತ್ತೊಂದೆನಾ ಆಯಿತ ಪಿರಾವುಡ್ ಎನ್ನ ಇಲ್ಲದಕ್ಲೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇತ್ತಿನೆಟ್ಟೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿನವು. ನನ ದುಂಬುಗ್‌ಲ ಉಪ್ಪುಂಡ್ ಪನ್ನಿನ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಡು.

ಸಂ : ನಾಟಕ ರಂಗಭೂಮಿಡ್ ಇರೆಗ್ ಬೇಜಾರಾಯಿನ ಘಟನೆ ಉಂಡೆ.

ಕಲಾವಿದರ್ : ಎನ್ನ ಅಮ್ಮ ತೀರ್‌ನಗ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಪನ್ನುನ ಅನಿವಾರ್ಯ ಇತ್ತಂಡ್. ಆ ದಿನ ಬುಲಿತೊಂದೇ ಯಾನ್ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊರಿಯೆ. ನಿಜವಾದ್‌ಲಾ ಎನ್ನ ಜೀವನೊಡು ಮದಪೆರೆ ಆವಂದಿನ ಘಟನೆ ಉಂಡು.

ಸಂ : ಇರೆಗ್ ಈ ಕ್ಲೇತ್ತೊಡು ಮಸ್ತ್ ಸಂತೋಷ ಕೊರ್ತಿನ ಸನ್ನಿವೇಶ ಪನುವರಾ?

ಕಲಾವಿದರ್ : 'ವಹಿವಾಟ್ ವಸಂತೆ' ನಾಟಕದ ವಸಂತನ ಪಾತ್ರ ಎಂಕ್ ಮಸ್ತ್ ಖುಷಿ ಕೊರ್ತಿನವು. ಆಯಿರ್‌ದ್ ಬೊಕ್ಕ ಎನ್ನನ್ ನಾಡೊಂದು ಅಭಿಮಾನಿಲು ಬರೊಂದಿತ್ತರ್. ಆಂಚೆನೆ ಎಕ್ಕಸಕದ ಪಾತ್ರಲಾ ಮಸ್ತ್ ಖುಷಿ ಕೊರ್ತುಂಡು. ಮಸ್ತ್ ಮಸ್ತ್ ಅಭಿಮಾನಿ ಬಳಗ ಎಂಕ್ ತಿಕ್ಕಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಂತೋಸದ ದಿನೊಕುಲು ಅವು.

ಸಂ : 'ಇರ್‌ದಾನೆ ಮೂಲ್, ಏರೆಗಾವುಯೇ ಕಿರಿಕಿರಿ' - ಈ ಡೈಲಾಗ್ ಇರೆಗ್ ಮಸ್ತ್ ಪುದರ್ ಕೊರ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇರೆನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕಲಾವಿದರ್ : ಖಂಡಿತಾ ಎಡ್ಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಈ ಡೈಲಾಗ್ ಎನ್ನ ದಿಸೆನೆ ಬದಲಾಯಿಸಿನವು ಪಂದ್ ಪನೋಲಿ. ಆಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಸಾದಿಡ್ ದಿನೊಲ ತಿಕ್ಕುನ ಜನಕುಲು ತೂಪಿನ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಬೇತೆ ಆಂಡ್. ಓಲು ತೂಂಡಲಾ ಎನ್ನ ಈ ರಡ್ಡ್ ಡೈಲಾಗ್ ಪೂರೆರೆನಲಾ ಬಾಯಿಡ್ ತಮಲೊಂದು ಇತ್ತಂಡ್. ಮಾತಾ ಬಾಸೆಡ್‌ಲಾ ಅವೆನ್ ದೆತೊಂದರ್.

ಸಂ : ಆಕೇರಿಗಾದ್ ರಂಗಭೂಮಿದ ಬಗ್ಗೆ ಇರೆನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

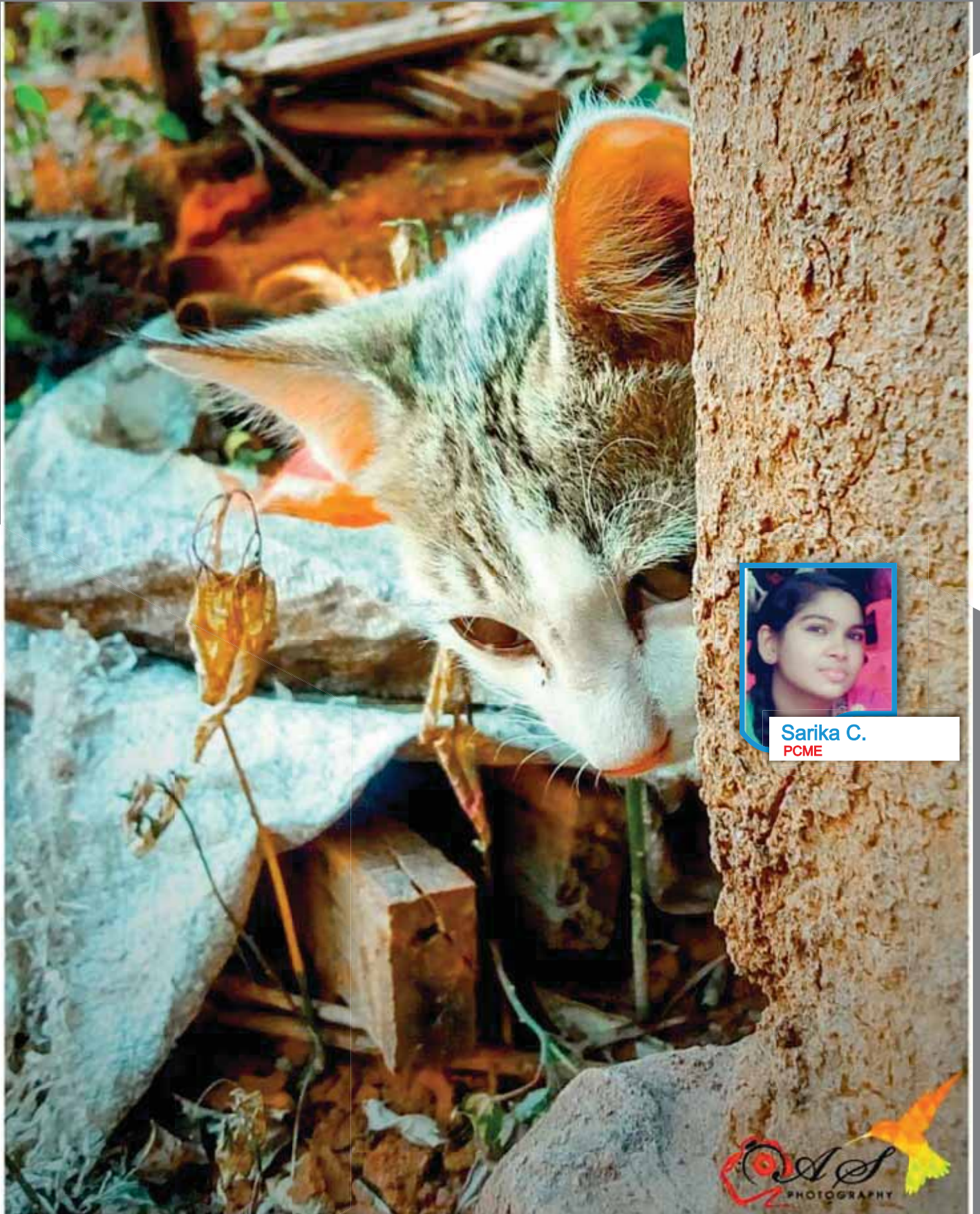
ಕಲಾವಿದರ್ : ಎನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ್ ರೂಪ ಕೊರಿನ ಎಕ್ಕಸಕ ಬೊಕ್ಕ ದಗಲ್‌ಬಾಜಿಲು ನಾಟಕೊದ ಪಾತ್ರೊಲೆನ್ ಯಾನ್ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಮದಪುಜಿ. ರಂಗಭೂಮಿಗ್ ಎಪಲಾ, ಪುಡ್ಯ ಪಾಡ್‌ದ್ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆ.

ಸಂ : 'ಇರೆನ್' ತೂದ್, ಪಾತೆರಕತೆ ಮಂತ್ದ್ ಮಸ್ತ್ ಖುಷಿ ಆಂಡ್. ಇರೆನ ಕಲಾಸೇವೆ ನಾನಾತ್ ಪುದರ್ ಪಡೆವಡ್.

ಸೊಲ್ಮೆಲು.

Sarika C.
PCME

Sarika C.
PCME

ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರಾಚಿ ಲಾಟರಿ

ಏಕ್ ದೀಸ್ ಹಾಂವ್ ಆನಿ ಮ್ಹಜೆ ಈಷ್ಟ್ ಸಾಂಗಾತಾ ಮೆಳೊನ್ ಉಲಯ್ಲಾಂವ್. ಹಾಂವೆಂ ವಿಚಾರ್ಲೆಂ: ತುಕಾ ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರಾಚಿ ಲಾಟರಿ ಉಟ್ಟಾರ್ ತುಂ ಕಿತೆಂ ಕರ್ತಾಯ್? “ಮ್ಹಾಕಾ ಲಾಟರಿ ಮೆಳ್ಳಿ ತರ್ ಹಾಂವ್ ಖಂಡಿತ್ ಜಾವ್ನ್ ಕೊಣಾಯ್ಕಿ ದೀನಾ. ಹಾಂವ್ ತಾಂತುನ್ ಘರ್ ಕಾಣ್ಣೆತಾಂ, ಕಾರ್ ಕಾಣ್ಣೆತಾಂ, ವಸ್ತು ಕಾಣ್ಣೆತಾಂ.” ಅಶೆಂ ಸಬಾರ್ ಸಂಗಿ ಉಲಯ್ತ್ ಆಸ್ಲಾಂವ್. ತೆದಾಳಾ ಹಾಂವೆಂ ಚಿಂತ್ಲೆಂ ಪಯ್ಲೆ ಆಮ್ಚಾ ಜೀವನಾಂತ್ ಇತ್ಲೆ ಗರ್ಜೆಗೀ? ಪರ್ಯಾವಣೆಂ ಜೀವನ್ ಜಿಯೆಂವ್ಕ್ ಕಷ್ಟಗೀ?

ಎಕಾದಾವೆಳಾ ಮ್ಹಾಕಾ ಲಾಟರಿ ಉಟ್ಟಿ ತರ್ ಖಂಡಿತ್ ಜಾವ್ನ್ ಹಾಂವ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಇಷ್ಟಾಂ ಪರಿಂ ಜಾಯ್ನಾ. ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಜೀವನಾಂತ್ ಏಕ್ ಉದ್ದೇಶ್ ಆಸಾ. ತೊ ಉದ್ದೇಶ್ ಜಾವ್ನಾಸಾ ಹೆರಾಂಚಾ ಗರ್ಜಾಂಕ್ ಪಾಂವ್ಚೆ. ಎಕಾದಾವೆಳಾ ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರಾಚಿ ಲಾಟರಿ ಮ್ಹಾಕಾ ಉಟ್ಟಿ ತರ್, ಥೊಡೆ ಪಯ್ಲೆ ಅನಾಥ್ ಆಸ್ತಾಕ್ ದಿತಾಂ. ಅಶೆಂ ತಾಂಚಾ ಖಾಣಾ-ಜೆವ್ಣಾಕ್ ಆನಿ ಶಿಕ್ಪಾಕ್ ಕುಮಕ್ ಜಾತಲೆಂ ಮ್ಹಣ್ ಮ್ಹಜಿ ಪಾತ್ಯೆಣಿ.

ಮ್ಹಾಕಾ ಏಕ್ ವ್ಹಡ್ಲೊ ಭಾವ್ ಆಸಾ ತಾಕಾ ಬಿಜೆಸ್ ಮ್ಹಳ್ಯಾರ್ ಜೀವ್. ಪುಣ್ ತಾಕಾ ಪಯ್ಲಾಚಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಡ್ವಣ್ ಜಾಯ್ತ್. ತವಳ್ ಹಾಂವ್‌ಯ್ ತಾಚಾ ಬಿಜೆಸಾಂತ್ ಏಕ್ ಭಾಗಿದಾರ್ ಜಾವ್ನ್ ತಾಕಾ ಕುಮೊಕ್ ಕರುಂಕ್ ಆಶೆತಾಂ. ಆಮ್ಚ್ಯಾ ಗಾಂವಾಂತ್ ಉದ್ಯಾಚೊ, ವಿದ್ಯುತಾಚೊ ಇಲ್ಲೊ ಅಭಾವ್ ಆಸಾ, ತಾಕಾ ಹಾಂವ್ ಇಲ್ಲೆಲೆಂ ಪಯ್ಲೆ ಖರ್ಚುಂಕ್ ಆಶೆತಾಂ.

ಘರ್ ನಾತ್‌ಲ್ಯಾಂಕ್ ಘರ್ ಬಾಂದುನ್ ದಿವ್ಯೆತ್, ಏಕ್ ಆಸ್ತತ್ ಬಾಂದುನ್ ದಿವ್ಯೆತ್, ಭುರ್ಗ್ಯಾಂಚಾ ಶಿಕ್ಪಾಕ್ ಹಾಂವೆಂ ಮಜತ್ ದಿವ್ಯೆತ್, ಏಕ್ ಇಸ್ಕೂಲ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಪರ್ಯಾಂನಿ ಬಾಂದ್ಲೆತ್. ಅಶೆಂ ಮ್ಹಜಿ ಪಟ್ಟಿ ಲಾಂಬ್ ಜಾವ್ನ್‌ಚ್ ವೆತಾ.

ಮ್ಹಾಕಾ ಸಬಾರ್ ಪಾವ್ಲಿಂ ಮಮ್ಮಿ ಪಪ್ಪಾನ್ ಸಾಂಗ್ಲಾಂ, “ಪಯ್ಲೆ ಸಂಸಾರ್ ಚಲಯ್ತಾ, ಸಂಸಾರ್ ಪರ್ಯಾಂಕ್ ಚಲಯ್ತಾ!” ಮ್ಹಣ್.

ಆಮಿ ಸಬಾರ್ ಪಾವ್ಲಿಂ ಆಯ್ಕಾಲಾಂ ಜಾವ್ಯೆತ್. ಸಂಸಾರಾರ್ ಆಸ್ಚ್ಯಾ ಲೊಕಾಕ್ ಪಯ್ಲೆ ನಾಸ್ತಾನಾ ಜಿಯೆಂವ್ಕ್ ಜಾಯ್ನಾ. ಮನ್ಶಾಕ್ ಆಪ್ಣಾಚಾಕೀ ಪರ್ಯಾಂ ವಯ್ರ್ ಚಡ್ ಮೋಗ್. ಪರ್ಯಾಂನಿ ಮನ್ಶಾಕ್ ಮಂದ್ ಕೆಲಾಂ.

ಹಾಂವೆಂ ಏಕ್ ಕಾಣಿ ಸಾಂಗ್ಲಿ ತರ್, ರಾಮ ಆನಿ ಸೋಮ ಮ್ಹಳ್ಳೆ ದೋಗ್ ಇಷ್ಟ್ ಲ್ಹಾನ್ ಥಾವ್ನ್ ವ್ಹಡ್ ಪರ್ಯಾಂತ್ ಸಾಂಗಾತಾಚ್ ಆಸ್‌ಲ್ಲೆ. ರಾಮಾಕ್ ಪದಾಂ ಸಾಂಗ್ಲೆಂ ಮ್ಹಳ್ಯಾರ್ ಜಾಲೆಂ ಧಾಂವಾ-ಧಾಂವಿಂ ಯೆತಾಲೊ. ತೊ ವ್ಹಡಾಗಲ್ಯಾ ಕುಟ್ಮಾಚೊ. ಏಕ್ ದೀಸ್ ಗಾಯನ್ ಸ್ಪರ್ಧೊ ಆಸಾ ಕೆಲ್ಲೊ. ತ್ಯಾ ವೆಳಾರ್ ಅನಾರೋಗ್ಯ ನಿಮಿಂ ರಾಮಾಚೊ ತಾಳೊ ಪಾಡ್ ಜಾತಾ, ತೆದ್ನಾಂ ಸೋಮ ತಾಕಾ ಧಯ್ರ್ ದಿತಾ. ಆನಿ ಕಶೆಂಯ್‌ಪುಣಿ ತಾಚಾ ಇಷ್ಟಾಕ್ ಜಿಕಯ್‌ಜೆ ಮ್ಹಳ್ಯಾ ಇರಾದ್ಯಾನ್ ತಾಚಾ ಮಮ್ಮಿಚಾ ಕಬಟಾಂತ್ ಆಸ್‌ಲ್ಲೆ 10 ಹಜಾರ್ ರುಪಯ್ ಹಾಡ್ನ್ ಯೆತಾ. ಹೆಂ ತಾಚಾ ಇಷ್ಟ್ ಸೋಮಾಕ್ ಕಳ್ಳೆಂ. ಸೋಮಾನ್ ತಾಕಾ ದೀಂವ್ಕ್ ಆಡ್ವಾರ್ಲೆಂ, ಪುಣ್ ರಾಮಾನ್ ತಾಕಾ ಆಯ್ಕಾಲೆಂ ನಾ. ಆನಿ ತೆ ವ್ಹರ್ನ್ ಜಡ್ವಾಕ್ ದಿಲೆ. ಸ್ಪರ್ಧಾಚೆಂ ಫಲಿತಾಂತ್ ಆಯ್ಲೆಂ ಆನಿ ರಾಮ ಜಿಕ್ಲೊ. ಹಿ ಸಂತೊಸಾಚೆ ಖಬರ್ ಸಾಂಗುಂಕ್ ಘರಾ ಆಯಿಲ್ಲಾ ವೆಳಾರ್ ತಾಚಿ ಆವಯ್ ಆಸ್ತೆಂತ್ ಸರ್ಲ್ಯಾ ಮ್ಹಳ್ಳಿ ಖಬರ್ ಆಯ್ಲೊನ್ ತೊ ರಡೊಂಕ್ ಲಾಗ್ಲೊ. ಕಶೆಂ ಮ್ಹಣ್ ವಿಚಾರ್ತಾನಾ ಡಾಕ್ಟರಾನ್ ಮ್ಹಳೆಂ: “ತುಜ್ಯಾ ಆವಯ್ ಕಿಡ್ನಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್, ಆಜ್ ತಿಕಾ ಒಪರೇಶನ್ ಆಸ್‌ಲ್ಲೆಂ. ತಿಣೆಂ 10 ಹಜಾರ್ ರುಪಯ್ ಹಾಡ್‌ಲ್ಲೆ ತರ್ ಹೆಂ ಒಪರೇಶನ್ ಜಾತೆಂ, ಪುಣ್ ಕೊಣೆಂಗೀ ತೆ ಚೊರ್ನ್ ವ್ಹೆಲ್ಯಾತ್ ಮ್ಹಣ್ ಸಾಂಗುನ್ ಮ್ಹಜೆ ಸರ್ಶಿಂ ಆಯ್ಲಿ. ಅಶೆಂ ಖಂತಿನ್ ತಿ ಥಂಯ್ಚ್ ಪಡೊನ್ ಸರಿ.

ಹೆಂ ಘಡ್ತಿತ್ ಚಿಂತಾನಾ ಮ್ಹಾಕಾ ಚುರ್ಚುರೆ ಭೊಗ್ತಾ. ಎಕಾದಾವೆಳಾ ರಾಮಾನ್ 10 ಹಜಾರ್ ರುಪಯ್ ಕಾಡಿನಾತ್ಲಾರ್ ತಾಚಿ ಆವಯ್ ತಾಚೆ ಮುಕಾರ್‌ಚ್ ಆಸ್ಲಿ, ಪುಣ್ ತಾಣೆಂ ಕೆಲ್ಲಾ ಎಕಾ ಚುಕಿಕ್ ದೆವಾನ್ ದಿಲ್ಲಿ ವ್ಹಡಿ ಶಿಕ್ಪಾ, ಆವಯ್ಕ್ ಆಪ್ಣಾ ಸರ್ಶಿಂ ಆಪಯ್ಲೆಂ.

ಆಮಿ ಕೆದಿಂಚ್ ಪರ್ಯಾಂಚೊ ದುರುಪಯೋಗ್ ಕರಿನಾಸ್ತಾಂ, ಹೆರಾಂಚಾ ಗರ್ಜೆಕ್ ತೆಂ ವಾಪಾರುಂಕ್ ಶಿಕಾಜೆ. ●

ಅಶಿಂತಾ
ಮೊಂತೇರೊ ಎಮ್.
BEBA

ಸಗ್ಗಾ ಸಂಸಾರಾಚಿ ಹದ್ದಿ

ಸಿನಿಟಾ ಟೆಲಿಸ್
CSBA

‘ಪದ್ವಿ’ ಏಕ್ ವಿಶೇಷ್ ದೆಣೆಂ. ಆಮ್ಕಾಂ ಲ್ಹಾನ್ ಸಂಗಿಚಿ ಪದ್ವಿ ಮೆಳ್ಳಾರೀ ಆಮಿ ತಾಚೆಂ ಪಾಲನ್ ಕರುಂಕ್ ಜಾಯ್ ಆನಿ ತಾಚೆಂ ಮಹತ್ವ್ ಸಮ್ಜುನ್ ಘೆಂವ್ಕ್ ಜಾಯ್. ಪದ್ವಿ ಸಗ್ಗಾಂಕ್ಯೊ ಮೆಳಾನಾ. ತೆಂ ಏಕ್ ದೆವಾನ್ ದಿಂವ್ಚೆಂ ದೆಣೆಂ, ತ್ಯಾ ಪದ್ವೆಕ್ ಕಸಲೆಂಯ್ ಕಳಂಕ್ ಯೆನಾತ್‌ಲ್ಲೆ ಪರಿಂ ಆಮಿ ಕಾಮ್ ಕರುಂಕ್ ಜಾಯ್.

ಸಗ್ಗಾ ಸಂಸಾರಾಚಿ ಪದ್ವಿ ಘೆಂವ್ಕ್ ಖಿಂಚಾಯ್ ಮನ್ಶಾಂಕ್ ಸಕತ್ ನಾ. ಆಮ್ಕಾಂ ಕೊಣಾಕ್‌ಯಿ ದೆವಾಚೊ ಜಾಗೊ ಘೆಂವ್ಕ್ ಸಾಧ್ಯ್ ನಾ.

ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಹಾತಾಕ್ ಸಗ್ಗಾ ಸಂಸಾರಾಚಿ ಪದ್ವಿ ದಿಲ್ಲಿ ತರ್ ಹಾಂವ್ ದುಸ್ರ್ಯಾಂಚಿ ಮಜತ್ ಕರುಂಕ್ ಆಶೆತಾಂ. ಹಾಂವ್ ಜೆಜುಚಿ ದೇಖ್ ಘೆವ್ನ್, ಲೊಕಾಂಕ್ ದಯಾ ದಾಕವ್ನ್, ಆಸ್ತೊ ನಾತ್‌ಲ್ಲಾಂಕ್ ಏಕ್ ಆಶ್ರಯ್ ದಿಂವ್ಕ್, ದೊಳೆ ದಿಸಾನಾತ್‌ಲ್ಲಾಂಕ್ ದಿಷ್ಟಿಚಿಂ ಸಕತ್ ಮೆಳೊಂಕ್ ಆನಿ ಕಾನ್ ಆಯ್ಕನಾತ್‌ಲ್ಲಾಂಕ್ ಆವಾಜ್ ಆಯ್ಕುಂಚಿ ಸಕತ್, ಉಲಂವ್ಕ್ ಜಾಯ್ನಾತ್‌ಲ್ಲಾಂಕ್ ಉಲಂವ್ಪಿ ಸಕತ್ ದೀಂವ್ಕ್ ಹಾಂವ್ ಆಶೆತಾಂ.

ಮ್ಹಾಕಾ ಸಗ್ಗಾ ಸಂಸಾರಾಚಿ ಪದ್ವಿ ಮೆಳ್ಳಲ್ಲಿ ತರ್ ಹಾಂವ್ ಗ್ರೇಸ್ತಕಾಯ್ ನಷ್ಟ್ ಕರುನ್ ಹರೈಕಾ ವರ್ಗಾಚ್ಯಾಂಕ್ ಸಮಾನ್ ಮಾನ್, ಸಮ್ಮಾನ್, ಸೌಲಭ್ಯ್ ಫಾವೊ ಕರ್ಪಿಂ ಆಸ್‌ಲ್ಲೆಂ. ಗ್ರೇಸ್ತಕಾಯ್ ಆನಿ ದುಬ್ಳಿಕಾಯ್ ಉಣೆಂ ಕರ್ನ್, ದೊನೀ ವರ್ಗಾಂಚಿಂ ಸಮಾನ್ ಮಾಧ್ಯಮಾಚಿಂ ಜಾಂವ್ಚೆ ಪರಿಂ ಕರ್ನ್, ಗ್ರೇಸ್ತ್ ಮನ್ಶಾಂನಿ ದುಬ್ಳ್ಯಾ ಮನ್ಶಾಂ ವಯ್ರ್ ಕರ್ಪಿ ಹಿಂಸಾ ಉಣೆಂ ಜಾಂವ್ಚೆ ಪರಿಂ ಕರ್ತಲಿಂ.

ಆಯ್ಜ್ಯಾ ಹ್ಯಾ ಸಮಾಜೆಂತ್ ವಾಯ್ಟ್ ಘಡಿತಾಂ ಬೋವ್ ಚಡ್ ಘಡೊನ್ ಆಸಾತ್. ಉದಾಹರಣಾಕ್: ಚೊರಿ, ಖುನಿ, ಮಾರಾಮಾರಿ, ಚಾಡಿಯೊ ಸಾಂಗ್ಲೆಂ, ಫಟಿ ಮಾರ್ಚ್ಚೊ, ಅತ್ಯಾಚಾರ್. ದೆವಾಚ್ಯಾ ಧಾ ಉಪದಸಾಂತ್ ಏಕ್ ಉಪದಸ್ ಮೊಡ್ಲ್ಯಾರಾಯಿ ತೆಂ ಪಾತಕ್ ಜಾತಾ. ತಾಂತುನ್ ವ್ಹಡ್ಲೆಂ ಕಳಂಕ್ ಹಾಡ್ಲೆಂ ಪಾತಕ್ ಮ್ಹಳ್ಯಾರ್ ಅತ್ಯಾಚಾರ್, ಚೊರಿ ಕರ್ಚೆಂ ಹಿಂ ಪಾತ್ಕಾಂ ಕರ್ತಲ್ಯಾಂಕ್

ಪಯ್ಲೆಂ ಏಕ್ ಲ್ಹಾನ್ ಶಿಕ್ಷಾ ದಿತಾ. ಉಪ್ರಾಂತ್ ತಾಣಿ ತಾಂಚಿ ಚೂಕ್ ಸ್ವೀಕಾರ್ ಕರ್ನ್ ಭೊಗ್ಸಾಣೆಂ ಮಾಗುನ್, ಆನಿ ಮುಕಾರ್ ತಿ ಚೂಕ್ ಪರ್ತುನ್ ಕರಿನಾ ಮ್ಹಣ್ ದೃಢ್ ನಿಶ್ಚಯ್ ಕೆಲ್ಯಾರ್ ತಾಂಕಾಂ ಹಾಂವ್ ಭೊಗ್ಸಾಣೆಂ ದಿತಾಂ. ಪುಣ್ ಲ್ಹಾನ್ ಪಾತ್ಕಾಂ ಕೆಲ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಹಳ್ಯಾರ್ ಚಾಡಿಯೊ ಸಾಂಗ್ಲೆಂ, ಫಟಿ ಮಾರ್ಚ್ಚೆಂ ತಾಂಕಾಂ ಹಾಂವ್ ಭೊಗ್ಸಿತಾಂ ಪುಣ್ ಹೆಂಚ್ ತಾಣಿಂ ಆನ್ಯೇಕ್ ಪಾವ್ಪಿಂ ಕೆಲ್ಯಾರ್ ತಾಂಕಾಂ ಶಿಕ್ಷಾ ದಿತಾಂ.

ಆಧುನಿಕ್ ಕಾಳಾರ್ ಮನ್ಶಾಂಚೆಂ ಆವ್ಕ್ ಉಣೆಂ ಜಾವ್ನ್ ಆಸಾ. ಹಾಚೆಂ ಕಾರಣ್ ಆಮ್ಚ್ಯಾ ಭೊಂವ್ಪಣಿಚೆ ಅಶುದ್ಧ್ ಪರಿಸರ್. ಹಾಂವ್ ಹೆಂ ಅಶುದ್ಧ್ ಪರಿಸರ್ ನಿತಳ್ ಕರುಂಕ್ ಸಕ್ಲಾಂಕ್ ಶಿಕವ್ನ್ ದಿತಾಂ ಆನಿ ಸಾಂಗಾತಾ ಹಾಂವ್‌ಯಿ ತಾಂಚಿ ಮಜತ್ ಕರ್ನ್ ಹೊ ಪರಿಸರ್ ಸ್ವಚ್ಛ್ ದವರುಂಕ್ ಖುಶಿ ವ್ಹರ್ತಾಂ.

ಆಮಿ ಸಗ್ಗಿಂ ದೆವಾಚಿಂ ಭುರ್ಗಿಂ. ಆನಿ ದೇವ್ ಆಮ್ಚೊ ಮೊಗಾಳ್ ಬಾಪಯ್ ಆನಿ ಮರಿ ಆಮ್ಚಿ ಮೊಗಾಳ್ ಆವಯ್. ದೆವಾನ್ ಹರ್ಯೆಕ್ ಕಡೆ ಆಸುಂಕ್ ಸಾಧ್ಯ್ ನಾತ್‌ಲ್ಲ್ಯಾ ವರ್ವಿಂ ತಾಣೆಂ ಆವಯ್-ಬಾಪಾಯ್ಕ್ ನಮಿಯಾರ್ಲಾಂ. ತಶೆಂ ಜಾವ್ನ್ ಆಮ್ಕಾಂ ಜಲ್ಮ್ ದಿಲ್ಲ್ಯಾ ಆವಯ್-ಬಾಪಾಯ್ಕ್ ವಿಸ್ತುಂಕ್ ನಜೊ. ಘೊಡಿಂ ಕಾಜಾರ್ ಜಾಲ್ಲೆಂಚ್ ತಾಂಚಾ ಆವಯ್ ಬಾಪಾಯ್ಕ್ ವೃದ್ಧ್ ಆಶ್ರಮಾಕ್ ಘಾಲ್ತಾತ್. ತೆಂ ಚೂಕ್. ಮ್ಹಾಕಾ ಪದ್ವಿ ಮೆಳ್ಳಲ್ಲ್ಯಾ ತೆದಾಳಾ ಹಾಂವ್ ತಸಲ್ಯಾ ಮನ್ಶಾಂಕ್ ಜಾಯ್ ತಿತ್ಲೆ ಕಷ್ಟ್ ದಿತಾ ಆನಿ ತ್ಯಾ ಆವಯ್-ಬಾಪಾಯ್ಕ್ ಬರೆಂ ಕರ್ನ್ ಪಳೆಯ್ತೆ ಆಸ್‌ಲ್ಲೆಂ.

ಆಮಿ ಕರೋಡ್ ಜಣಾಂನಿ ಚಿಂತ್ಯಾಕೀ ಚಡ್ ವ್ಹರ್ತೆಂ ಜಾವ್ನ್ ದೇವ್ ಚಿಂತ್ತಾ. ಆಮಿ ಕರೋಡ್ ಜಣ್ ಸಾಂಗಾತಾ ಮೆಳ್ಳಾರಾಯಿ ದೆವಾಕ್ ಪಾಟಿಂ ಘಾಲುಂಕ್ ಜಾಯ್ನಾ. ತಾಚಿ ಚಿಂತ್ನಾ ಸಕತ್ ಆಮ್ಚ್ಯಾ ಚಿಂತ್ನಾ ಸಕ್ತೆಕ್ ಲಾಗು ಜಾಯ್ನಾ. ಹೆಂ ಕಾಮ್ ದೆವಾಕ್ ಸೊಡ್ನ್ ಆನಿ ಕೊಣಾಕ್‌ಯೀ ಮೆಳ್ಳಾರ್ ತೆ ದೆವಾಚ್ಯಾಕ್‌ಯಿ ವ್ಹರ್ತೆಂ ಜಾಂವ್ಕ್ ಸಾಧ್ಯ್ ನಾಂ. ದೆಕುನ್ ದೇವ್‌ಚ್ ಆಮ್ಚೊ ರಚ್ಕಾರ್, ಆನಿ ತಾಚೆಂ ಧಂಯ್ ಆಸಾ ಆಮ್ಚೆಂ ಜಿವಿತ್ ಆನಿ ಮರಣ್ ಆನಿ ಆಮಿ ಜಾವ್ನಾಸಾಂವ್ ದೆವಾಚಿಂ ಭುರ್ಗಿಂ.

ಪ್ರಕೃತಿಚೋ ಸಂಹಾರ - ಮನ್ಶಾಂಚೊ ಸ್ವಾರ್ಥ್

ಉದೆಲ್ಲೊ ಏಕ್ ಆಪ್ತಿತ್ ದೀಸ್. ಮೆಳ್‌ಲೆಂ ಭಾಗ್ ದೆವಾಕಡೆ ಉಲಂವ್ಚಾಕ್!

ಎಕಾ ಅಪರಿಚಿತ್ ಸಂಖ್ಯಾ ಥಾವ್ನ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಮೊಬೈಲಾಕ್ ಏಕ್ ಕೋಲ್ ಆಯ್ಲೆಂ. ರಿಸೀವ್ ಕರ್ತಾನಾ ಮ್ಹಣಾಲೊ ತೊ ತಾಳೊ “ಮ್ಹಾಕಾ ತುಜೆಕಡೆ ಉಲಂವ್ಚಾ ಜಾಯ್.” ಕೋಣ್ ಮ್ಹಣ್ ವಿಚಾರ್ತಾನಾ ಜಾಪ್ ಮೆಳ್ಳಿ ನಾಂ. ಎಕಾಚ್‌ಫರಾ ಘರ್ವ್ಯಾ ಕಾಲ್‌ಬೆಲ್ಲಾಚೊ ಆವಾಜ್ ಆಯ್ಕಾಲೊ. ದಾರ್ ಉಗ್ತೆಂ ಕರ್ತಾನಾ ಏಕ್ ಅಪರಿಚಿತ್ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮ್ಹಾಕಾ ಏಕ್ ಕಾಗಾದ್ ದೀವ್ನ್ ತೊ ಮಾಯಾಗ್ ಜಾಲೊ. ಹಾಂವೆಂ ತೆಂ ಕಾಗದ್ ವಾಚುಂಕ್ ಸುರು ಕೆಲೆಂ. ತಾಂತುಂ ಅಶೆಂ ಬರಯಿಲ್ಲೆಂ:

“ಹಾಂವ್ ತುಜ್ಯಾ ಮೊಗಾಚೊ ದೇವ್, ತುಜೆಂ ಮಾಗ್ಲೆಂ ಹಾಂವೆಂ ಆಯ್ಕಾಲೆಂ ಆನಿ ತುಜ್ಯಾ ಮಾಗ್ಣಾಕ್ ಕಸಲಿ ಜಾಪ್ ದೀಜಿ ಮ್ಹಣ್ ಕಳೆಂನಾ. ತವಳ್, ಆದ್ಲ್ಯಾ ವರ್ಸಾ ಕೇರಳಾಂತ್ ಆನಿ ಕೊಡಗುಂತ್ ಜಾಲ್ಲ್ಯಾ ಆಪ್ರಾ ವಿಶಿಂ ಉಗ್ಡಾಸ್ ಆಯ್ಲೊ. ಲೋಕ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಕಿತ್ಲೊ ದುರ್ಸಾತಾ ಮ್ಹಳೆಂ ಆಯ್ಕಾನ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಬೆಜಾರ್ ಜಾಲೆಂ. ತೆಂ ವ್ಹಡ್ ನಾ, ತಿಂ ಮ್ಹಜಿಂ ಭುರ್ಗಿಂ. ಹಾಂವ್ ತುಕಾ ಕಿತೆಂ ಸಾಂಗುಂಕ್ ಆಶೆತಾಂ ಮ್ಹಳ್ಯಾರ್; ತುಂ ಸದಾಂಚ್ ಅಧಿಕಾರಾಕ್ ಆಶೆತಲೆಯ್ ನೇ, ಘೆ ಆತಾಂ ಹಾಂವ್ ತುಕಾ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ್ ಕರ್ಚೆಂ ದೆಣೆಂ ದಿತಾಂ” ಹೆಂ ತ್ಯಾ ಪತ್ರಾಚೆರ್ ಬರವ್ನ್ ಆಸ್ಲೆಂ.

ಹಾಂವೆಂ ಹಿ ಗಜಾಲ್ ನೀಜ್‌ಗೀ ಮ್ಹಣ್ ಪಾರ್ಕುಂಚ್ಯಾ ಇರಾದ್ಯಾನ್ ಥಂಯ್ ಆಸ್ಚ್ಯಾ ಏಕ್ ಝಾಡಾಕ್ ಬಾವೊನ್ ವಚೊಂದಿ ಮ್ಹಣ್ ಫರ್ಮಾಯ್ಲೆಂ. ತಕ್ಲೆಚ್ ತೆಂ ಝಾಡ್ ಬಾವೊಂಕ್ ಸುರು ಜಾಲೆಂ. ಆತಾಂ ಮ್ಹಾಕಾ ಕಳೆಂಕೀ ದೆವಾನ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಹೆಂ ದೆಣೆಂ ಫಾವೊ ಕೆಲಾಂ ಮ್ಹಣ್.

ಸಾಂಜ್ ಜಾಲಿ. ಹಾಂವೆಂ ಘಡ್‌ಲೆಂ ಹೆಂ ಘಡಿತ್ ಗುಪಿತ್ ದವರ್ಲೆಂ. ಆನಿ ಏಕ್ ನಿರ್ಧಾರ್ ಘೆತ್ಲೊ ಕೀ ಹ್ಯಾ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ದೆಣ್ಯಾ ವರ್ವಿಂ ಕೊಣಾಕ್‌ಚ್ ಬಾಧಕ್ ಜಾಂವ್ಕ್ ನಜೊ ಮ್ಹಣ್ ಚಿಂತುನ್ ದೆವಾಕ್ ಅರ್ಗಾಂ ದೀವ್ನ್ ನಿರೊಂಕ್ ಗೆಲಿಂ. ಆನಿ ಅಶೆಂ ಬರೀ ನೀದ್ ಪಡ್ಲಿ.

ಪಶ್ಚಿಮಾ ಘಾಟಾ ಥಾವ್ನ್ ಬಸ್ಸಾರ್ ಪಯ್ಣ್ ಕರ್ನ್ ವೆತಾಲಿಂ. ಬಸ್ಸಾರ್ ಲೋಕ್ ಭರಲ್ಲೊ ಆಸ್ತಾಂ ಮ್ಹಜಿ ನದರ್ ಎಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯೆ ವಯ್ರ್ ಪಡ್ಲಿ ಆನಿ ತಿ ಸ್ತ್ರೀ ದುಸ್ರ್ಯಾಂಕ್ ಗಾಳಿ ಸೊವ್ತಾಲಿ. ಎಕಾಚ್ಯಾಣೆಂ ಡ್ರೈವರಾನ್ ಬ್ರೇಕ್ ಘಾಲ್ತಾನಾ ಹಾಂವ್ ತಿಕಾ ಆದಾಳ್ಲೆಂ. ರಾಗಾನ್ ತಿಣೆಂ ಮ್ಹಾಕಾ ಪುರ್ಪುರೊಂಕ್ ಸುರು ಕೆಲೆಂ ಆನಿ ತುಂ ನಾಸ್ ಜಾವ್ನ್ ವೆತಲೆಯ್ ಮ್ಹಣ್ ಶಿರಾಪೊಂಕ್ ಲಾಗ್ಲಿ. ಪುಣ್ ಮ್ಹಜೆಂ ತೊಂಡ್ ವಗೆ ರಾವ್ಲೆಂನಾ, ಹಾಂವೆಂಯ್ ತಿಕಾ ತಶೆಂಚ್ ಶಿರಾಪ್ಲೆಂ. ಅಶೆಂ ಆಮ್ಚೆಂ ಪಯ್ಣ್ ಮುಕಾರ್ನ್

ವೆತಾನಾ ಹಾಂವೆಂ ರಾನ್, ಗುಡೆ, ಮನ್ಶಾತಿ ಪಳೆಯ್ಲೊ. ರಾನಾಚಾ ಮಧ್‌ಗಾತ್ ಮನೋರಂಜನ್ ಕರ್ಚಾಕ್ ಪಾರ್ಕಾಂ, ಕಟ್ಟೋಣಾಂ ಆಸ್ಲಿಂ ತರ್ ಬರೆಂ ಮ್ಹಣ್ ಭೊಗ್ಲೆಂ. ಮ್ಹಜ್ಯಾನ್ ಧಗ್ ಸೊಸುಂಕ್ ಜಾಲೆಂ ನಾ, ಅಶೆಂ ಬರೊ ಏಕ್ ಪಾವ್ನ್ ಆಯ್ಲ್ಯಾರ್ ಬರೆಂ ಆಸ್ಲೆಂ ಮ್ಹಣ್ ಹಾಂವ್ ಚಿಂತಿಲಾಗ್ಲೆಂ.

ಲಿತಾ ಮರಿಯ ರೊಡ್ರಿಗಸ್
BEBA

ದುಸ್ರ್ಯಾ ದಿಸಾ ವಾಟ್‌ಆಪ್ ಒಪನ್ ಕೆಲೆಂ. ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಇಷ್ಟಾಚೆ ಸ್ಟೆಟಸ್ (Status) ಪಳೆತಾನಾ, ಆರ್.ಐ.ಪಿ. (RIP) ಮ್ಹಣ್ ಬರವ್ನ್ ಎಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯೆಚಿ ತಸ್ವೀರ್ ಆಸ್ಲಿ. ತಿ ತಸ್ವೀರ್ ಸಮಾಕರ್ನ್ ಪಳೆತಾನಾ ತಿ ಸ್ತ್ರೀ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಸಾಂಗಾತಾ ಬಸ್ಸಾರ್ ಆಸ್ಲಿ ಜಾವ್ನಾಸ್ಲಿ. ದೆಕ್ತಾನಾ ಮ್ಹಾಕಾ ಅಜಾಪ್ ಭೊಗ್ಲೆಂ. ತಶೆಂಚ್ ಟಿ.ವಿ.ರ್ (News) ಪಳೆತಾನಾ ಮಂತ್ರಿನಿ ರಾನ್, ಗುಡೆ ಆಸ್ಲೆ ಸಗ್ಳೆಂ ನಾಸ್ ಕರ್ನ್ ತ್ಯಾ ಜಾಗ್ಯಾರ್ ಪಾರ್ಕಾಂ, ಕಟ್ಟೋಣಾಂ ಬಾಂದ್ಲೆಂ ಯೋಜನ್ ಕೆಲ್ಲೆಂ, ತಶೆಂಚ್ ಜ್ಯೋರಾನ್ ಪಾವ್ನ್ ಪೊತ್ತಾಲೊ. ಪಾವ್ನ್ ದಿಸಾನ್ ದೀಸ್ ಚಡ್ ಜಾವ್ನ್ ಆಯ್ಲೊ ಆನಿ ಸಗ್ಳೆಂ ನಾಸ್ ಜಾಲೆಂ. ಅಶೆಂ ಉದಾಕ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಘರಾ ಭರೊನ್ ಹಾಂವ್ ಬುಡುಂಕ್ ಲಾಗ್ಲೆಂ. ಮ್ಹಜೆಂ ರಕ್ಲೆಣ್ ಕರ್ಚ್ಯಾಕ್ ಹಾಂವೆಂ ವ್ಹಡ್ಲ್ಯಾನ್ ಬೋಬ್ ಮಾರೊಂಕ್ ಸುರು ಕೆಲೆಂ.

ಪುಣ್ ಕೋಣೀಯ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ರಕ್ಲೆಣ್ ಯೇಂವ್ಕ್ ನಾಂತ್. ತವಳ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಉಗ್ಡಾಸ್ ಆಯ್ಲೊ ದೆವಾನ್ ಮ್ಹಾಕಾ ದಿಲ್ಲ್ಯಾ ದೆಣ್ಯಾಂಚೊ ಆನಿ ಹಾಂವ್ ಉಲೈಲಿಂ ತಿಂ ಉತ್ತಾಂ. ಪಶ್ಚಾತ್ ಪಾವ್ಲಿಂ. ಮ್ಹಾಕಾ ದೆವಾನ್ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ್ ಕರ್ಚೆಂ ದೆಣೆಂ ಮಾತ್

ದಿಲ್ಲೆ ಪುಣ್ ತೆಂ ಆಡಾಂವ್ಚೆಂ ದೆಣೆಂ ದೀಂವ್ಕ್ ನಾತ್ಲೆಂ. ಹಾಂವ್ ಜೊರಾನ್ 'ಮ್ಹಾಕಾ ರಾಕಾ..... ಮ್ಹಾಕಾ ರಾಕಾ.....' ಮ್ಹಣ್ ಬೋಬ್ ಮಾರ್ತಾನಾ, ಕಿತೆಂ ಜಾಲೆಂ ಪುತಾ ಮ್ಹಣ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಮಮ್ಮಿಚೊ ತಾಳೊ ಆಯ್ಕಲೊ. ದೊಳೆ ಉಗ್ತೆ ಕರ್ತಾನಾ ಮಮ್ಮಿ ಮ್ಹಾಕಾ ಪಳೆಂವ್ಕ್ ಮೆಳ್ಳಿ. ಹೆಂ ಸಗ್ಳೆಂ ಮ್ಹಜೆಂ ಏಕ್ ಸ್ವಪಣ್ ಮಾತ್ ಮ್ಹಣ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಭೊಗ್ಲೆಂ.

ಮನಿಸ್ ಆಪ್ಲ್ಯಾ ಸ್ವಾರ್ಥಾ ವರ್ವಿಂ ಕಿತೆಂ ಕರ್ತಾ, ಕಿತೆಂ ಮ್ಹಣ್ತಾ ಮ್ಹಣ್ ತೊಚ್ ನೆಣಾಂ. ದೆವಾನ್ ಮ್ಹಜೆಪರಿಂಚ್ ಕೆಲ್ಲೆಂ ತರ್ ಹಿ ಪೃಥ್ವಿ ಸಗ್ಳಿ ನಾಸ್ ಜಾವ್ನ್ ವೆತಿ.

ಆತಾಂ ಮ್ಹಾಕಾ ಉಗ್ಡಾಸ್ ಆಯ್ಲೊ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ದೆಣ್ಯಾಂಚೊ. ಮ್ಹಾಕಾ ಭೊಗ್ಲೆಂ ಹೆಂ ದೆಣೆಂ ಮ್ಹಜೆ ವರ್ವಿಂ ನಿಯಂತ್ರಣ್ ಕರುಂಕ್

ಜಾಯ್ನಾ ಮ್ಹಣ್. ದೆವಾಕಡೆ ಪಾಟಿಂ ಸಂಪರ್ಕ್ ಕರುಂಕ್ ಪಳೆಯ್ಲೆಂ. ಮೊಬೈಲಾಂತ್ ಆಸ್ಚೆಂ ನಂಬರ್ ಸೊದುನ್ ಕೋಲ್ ಕೆಲೆಂ. ದಿಸ್ ನಂಬರ್ ಡಸ್‌ನೊಟ್ ಎಗ್‌ಜಿಟ್ಸ್ (exists) ಮ್ಹಣ್ ಯೆತಾಲೆಂ. ಪತ್ರಾರ್ ವಿಳಾಸ್‌ಯಿ ನಾತ್ಲೊ. ಮಾಗ್ಲೆಂ ಕರುಂಕ್ ಸುರು ಕೆಲೆ, ತವಳ್ ದೇವ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ ಜಾವ್ನ್ ಮ್ಹಣಾಲೊ: “ಧುವೆ, ಹಾಂವ್ ಜಾಣಾಸ್ಲೊಂ ಕೀ ತುಕಾ ವಾ ಖಿಂಚಾಯಿ ಮನ್ಶಾ ವರ್ವಿಂ ಹೆಂ ಕಾಮ್ ಕರುಂಕ್ ಜಾಯ್ನಾ ಮ್ಹಣ್.” ಹಾಂವೆಂ ದೆವಾ ಕಡೆ ಮ್ಹಜೆ ಧಾವ್ನ್ ಹೆಂ ದೆಣೆಂ ತುಂ ಪಾಟಿಂ ಕಾಡ್ ಮ್ಹಣ್ ಮಾಗ್ಲೆಂ ಆನಿ ದೆವಾನ್ ತೆಂ ಪಾಟಿಂ ಕಾಡ್ಲೆಂ.

ಮನಿಸ್ ಚಿಂತ್ನೆ ಪರಿಂ ದೇವ್ ಚಿಂತಿನಾ. ದೇವ್ ಸೊಸ್ತಿಕಾಯ್ ಸಾಂಬಾಳ್ತಾ. ದೆವಾಚಿ ಸೊಸ್ತಿಕಾಯ್ ಆಮಿ ಪಾರ್ಕುಂಚಿ ಬರಿ ನ್ಹಯ್.

ಹೊ ಸಂಸಾರ್ ಕಿತ್ಲೊ ಸೊಭಿತ್!

ದೆವಾನ್ ರಚ್ಲೊ ಸಂಸಾರ್ ಸ ದಿಸಾಂನಿ
ಕಶೆಂ ವರ್ಣುಂ ಹಾಂವ್ ದೆವಾಚೆಂ ಹೆಂ ರಚನ್
ವಿವರುಂಕ್ ಆಶೆತಾಂ ಹಾಂವ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾಚ್ ಉತ್ರಾಂನಿ

ಆಸ್ತಾನಾ ಹಾಂವ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಆವಯ್ಚ್ಯಾ ಗರ್ಬಾಂತ್
ಪಳೆಂವ್ಕ್ ಆಶೆತಲಿಂ ಹೊ ಸೊಭಿತ್ ಸಂಸಾರ್
ಮ್ಹಜ್ಯಾಚ್ ಹ್ಯಾ ದೋನ್ ದೊಳ್ಯಾಂನಿ
ಫಾಂತ್ಯಾರ್ ಫಾಲೆಂ ಕೊಂಬ್ಯಾನ್ ಸಾತ್-ಕೊಕೊ
ಮಮ್ಮಿ ಮ್ಹಣ್ತಾ ಮ್ಹಾಕಾ ಹೆಂ ಗೀತ್ - ದಿತಾನಾ ಮ್ಹಾಕಾ ಕೊಕೊ (ಶಿತ್)

ದಿಸಾಚಿ ಸುರ್ವಾತ್ ಕರ್ವಾತ್ ಹಿಂ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಸುಕ್ಲೆಂ, ತಾಂಚಾ ಮಧುರ್ ತಾಳ್ಯಾಂನಿ
ವೊಂಪುಂಕ್ ನಾ, ಲುವೊಂಕ್ ನಾ, ಪುಣ್ ತಾಂಚ್ಯಾ ಪೊಟಾಕ್ ಜಾಂವ್ಕ್ ನಾ ಉಣೆಂ
ಖುಶಾಲ್, ವಾರ್ಯಾರ್ ಉಬ್ಜೆಂ; ಜೀವನ್ ತುಮ್ಚೆಂ ಸೊಭಿತ್
ತಾಂಕಾಂ ನಾ ಫಾಲ್ಯಾಂಚಿ ಹಜಾರ್ ಖಿಂತ್....

ಆಮ್ಕಾಂ ಜೀವನ್ ದಿತಾತ್ ಹಿಂ ಅಮೂಲ್ಯ್ ರೂಕ್-ಝಾಡಾಂ
ಥೊಡಿಂ ಆಸಾತ್ ವ್ಹಡ್ - ಥೊಡಿಂ ಆಸಾತ್ ಲ್ಹಾನ್
ದಿತಾತ್ ಆಮ್ಕಾಂ ತಿಂ ಸಾವಿ, ರುಚಿಕ್ ಫಳಾಂ
ಚಡಿತ್ ಮಾಪಾನ್ ದಿತಾತ್ ತೆಂ ಸೆಂವ್ಕ್ ನಿತಳ್ ವಾರೆಂ

ಏಕ್ ನ್ಹಯ್, ದೋನ್ ನ್ಹಯ್ ಕರೊಡಾ ನಮುನೆಚಿ ಆಸಾತ್ ಹಿಂ
ಹಿಂಚ್ ದುಸ್ರಿ ನ್ಹಯ್ ನೋಹಾಚಿಂ ಮನ್ಶಾತಿ;
ಥೊಡಿಂ ಸೊಭಿತ್, ಥೊಡಿಂ ಬಳಾಧಿಕ್, ಥೊಡಿಂ ವಿಕಾಳ್ ಆನಿ ಥೊಡಿಂ ಬುದ್ಧತ್,
ಆಸಾತ್ ಕಣ್ಣೊ ಹಜಾರ್, ಮನ್ಶಾಂ ಆನಿ ಮನ್ಶಾತಿಂಚೊ.

ಖಿಂತ್-ದೂಖ್ ವೆತಾ ಪಯ್ಸ್, ಬಸ್ತಾನಾ ದರ್ಯಾಚ್ಯಾ ತಡಿರ್
ಮೊತ್ಯಾಂ ಪರಿಂ ಮೊಳ್ಚಾ ಧಾವ್ನ್ ಪಡ್ತಾ ಥೆಂಬ್ಯಾಂನಿ ಪಾವ್ಸ್;
ಕೃಷಿಕಾಂಕ್ ಜಾವ್ನ್ ಆಸಾ ಹೆಂ ಭಾಂಗ್ರಾಳೆಂ ದೆಣೆಂ
ಜಿಯೆಂವ್ಕ್ ಜಾಯ್ನಾ ಆಮ್ಕಾಂ ತಾಂಚಿ ವಿಣೆಂ

ಆತಾಂ ಜಾಲೆಂ ಖಾವ್ನ್ ಮ್ಹಜೊ ಕೊಕೊ (ಶಿತ್) ಪೂರಾ
ಮಮ್ಮಿನ್ ಮ್ಹಳೆಂ - “ಆತಾಂ ಆಯ್ಕ್ ಹಿಂ ಮ್ಹಜೆಂ ಭಾಂಗ್ರಾಳೆಂ ಉತ್ರಾಂ”
ವಾಡ್ತಾನಾ ಜಾ ತುಂ ಪುತಾ ಸಾಂ. ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಆಸ್ಲಿಸಿ ಪರಿಂ
ತಾಕಾ ಆಸ್ಲೆಲ್ಲೊ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾಂಯ್ ವಯ್ರ್ ಮೋಗ್ ಖರೊ.

ಮ್ಹಜಾ ಮಮ್ಮಿಚಿಂ ಭಾಂಗ್ರಾಳಿಂ ಉತ್ರಾಂ

ಅನಿತಾ ಮಿಶೆಲ್ ಸಿಕ್ಲೇರಾ
PCMB

ಮುಜೆಂ ಸ್ವಪಾಣ್

ಹಾನಿಯಾ ರಿಯಾ
ಡಿ'ಸೋಜ
SEBA

ಸ್ವಪಾಣ್ ಪಳೆಂವ್ಚೆಂ ವಾ ಮನ್ಶಾಂ ಥಂಯ್ ಸ್ವಪಾಣ್ ಯೆಂವ್ಚೆಂ ತೆಂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ್ ಜಾವ್ನಾಸಾ. ಪುಣ್ ಥೊಡೆ ಜಣ್ ಆಪ್ಲೆಂ ಸ್ವಪಾಣ್ ತಾಂಚಾ ಜಿಣ್ಯೆಚೊ ಉದ್ದೇಶ್ ಜಾವ್ನ್ ಘೆತಾತ್. ಆನಿ ತ್ಯಾ ಉದ್ದೇಶಾ ಪರ್ಮಾಣೆಂ ತೆ ಜಿಯೆತಾತ್.

ಮುಜೆಂ ಸ್ವಪಾಣ್ ವಾ ಮುಜೆ ಆಶಾ ಜಾವ್ನಾಸಾ, ಬರೆಂ ಕರ್ನ್ ಶಿಕೊನ್ ಬರ್ಯಾ ಕಾಮಾಕ್ ಲಾಗುನ್ ಏಕ್ ಬರೊ ಪುಡಾರ್ ರೂಪಿತ್ ಕರ್ಚೆಂ. ತಶೆಂಚ್ ಮುಜ್ಯಾ ವ್ಹಡಿಲಾಂಕ್ ಆಖೇರ್ ಪರ್ಯಾಂತ್ ಸಾಂಬಾಳ್ನ್ ವ್ಹರಿಜೆ ಮುಳ್ಳೊ ಮುಜೊ ಅತ್ರಗ್. ಮುಜ್ಯಾ ಸಾಂಬಾಳಾಂತ್ ಹಾಂವೆಂ ದುಬ್ಳ್ಯಾ-ಧಾಕ್ಟಾಂಕ್ ಕುಮಕ್ ಕರಿಜೆ ಮುಳ್ಳಿ ಆಶಾ. ಪಯ್ಲೆ ಉರವ್ನ್ ಯಾತ್ರಿಕ್ ಪಯ್ಲಾಕ್ ವಚುಂಕ್ ಮುಜೆಂ ಸ್ವಪಾಣ್ ಜಾವ್ನಾಸಾ. ಹಾಂವೆಂ ಇತರ್ ದೇಶಾಂಕ್ ಪಯ್ಲಾ ಕರ್ನ್ ಥಂಯ್ಚಾ ಲೊಕಾಂಚೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ್, ಖಾಣ್-ಪೀವನ್, ನ್ಹೆಸಣ್ ಹ್ಯಾ ವಿಶಾಂತ್ ಮಾಹೆತ್ ಘೆಂವ್ಕ್ ಜಾಯ್ ಆನಿ ಹೆರ್ ದೇಶಾಚೊ ಅನ್ವೋಗ್ ಜೊಡುಂಕ್ ಜಾಯ್. ಹಿ ಜಾವ್ನಾಸಾ ಮುಜ್ಯಾ ಜೀವನಾಚಿ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ದಿಶಾ.

ಸ್ವಪಾಣ್ ಆಮಿ ಚಿಂತುನ್ ಬಸ್ಲಾರ್ ಪಾವಾನಾ, ಪುಣ್ ಆಮ್ಚೆಂ ಸ್ವಪಾಣ್ ಪೂರ್ಣ್ ಜಾಯ್ಚೆ ತರ್ ಆಮಿ ಪರಿಶ್ರಮ್ ಕರುಂಕ್ ಜಾಯ್. ಕೆದಾಳಾ ಆಮಿ ಆಮ್ಚೆಂ ಸ್ವಪಾಣ್ ಜಿಣ್ಯೆಚೊ ಉದ್ದೇಶ್ ವಾ ಧ್ಯೇಯ್ ಜಾವ್ನ್ ಸ್ವೀಕಾರ್ ಕರ್ತಾವ್ನ್, ತವಳ್ ಮಾತ್ರ ಆಮ್ಕಾಂ ಆಮ್ಚ್ಯಾ ಧ್ಯೇಯಾ ಥಂಯ್ ಘೆಟ್ ರಾವುಂಕ್ ಜಾತಾ. ಪುಣ್ ಥೊಡೊ ಲೋಕ್ ಆಪ್ಲ್ಯಾ ಸ್ವಾರ್ಥಾ

ಖಾತಿರ್ ವಾಯ್ಟ್ ವಾಟೊ ಆಪ್ಣಾವ್ನ್ ವಾಯ್ಟ್ ಸಂಗಿಂಕ್ ಬಲಿ ಜಾತಾತ್. ದೆವಾಚಾ ಉತ್ತಾಕ್ ಖಾಲ್ ಜಾಯ್ನಾಸ್ತಾನಾ ಸೈತಾನಾಚೊ ಪಾಟ್ಲಾವ್ ಕರ್ನ್ ಮನಿಸ್ ಆಪ್ಲ್ಯಾ ಸ್ವಾರ್ಥಾಕ್ ಲಾಗುನ್ ಚೊರಿ, ಲೂಟ್, ಖುನ್, ಅಹಿಂಸಾ ಹ್ಯಾ ಸರ್ವ್ ಸಂಗಿಂಕ್ ಬಲಿ ಜಾತಾ. ಹೆರಾಂಚಿ ಪರ್ವಾ ಕರಿನಾಸ್ತಾನಾ ಆಪ್ಲ್ಯಾ ಸ್ವಾರ್ಥಾಕ್ ಲಾಗುನ್ ಮನಿಸ್ ಆಪ್ಣಾಚೆಂ ವಿಶಾಂತ್ ಮಾತ್ರ ಚಿಂತಾ. ಹಾಚೆ ವರ್ವಿಂ ಸಂಸಾರಾಂತ್ ವಾಯ್ಟ್ ಸಂಗಿ ಚಡ್ ಆನಿ ಚಡ್ ಘಡ್ತಾತ್.

ಪುಣ್ ಥೊಡೊ ಲೋಕ್ ಆಪ್ಲೆಂ ಕಾಮ್ ವಾ ಆಪ್ಲೆಂ ಕರ್ತವ್ಯ್ ಶಿಸ್ತೆನ್ ಆನಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ್ ಧರಾನ್ ಕರ್ತಾತ್. ಹೆರಾಂಚ್ಯಾ ಜೀವನಾಂತ್ ಮೆತೆರ್ ಜಾಯ್ನಾಸ್ತಾಂ ಜೆಂ ಕಿತೆಂ ಸಾರ್ಕೆಂ ವಾ ಚೂಕ್ ಮ್ಹಣ್ ಸಮ್ಜೊನ್ ತೆ ದೇವ್ ಭಿರಾಂತೆನ್ ಜಿಯೆತಾತ್. ಅಶೆಂ ಕೆಲ್ಲ್ಯಾನ್ ತೆ ತಾಂಚಾ ಜಿಣ್ಯೆಂತ್ ಸುಫಳ್ ಜಾತಾತ್. ಕೆದಾಳಾ ಆಮಿ ಬರೊ ಸಂಗಿ ಸೊಡ್ನ್ ವಾಯ್ಟ್ ಸಂಗಿಂಕ್ ಬಲಿ ಜಾತಾಂವ್, ಸುರ್ವರ್ ಆಮ್ಕಾಂ ಸಂತೊಸ್ ವಾ ತೃಪ್ತಿ ಫಾವೊ ಜಾಂವ್ಕ್ ಪುರೊ, ತರಿಪೂಣ್ ಆಮ್ಚ್ಯಾ ಮುಕ್ತ್ಯಾ ಜೀವನಾಕ್ ಆಮ್ಕಾಂ ತ್ಯೊ ಸಂಗಿ ವಾಯ್ಟಾಕ್ ಪಾವಯ್ತಾತ್.

ನಿಮಾಣೆಂ ಜಾವ್ನ್, ಜೆಂ ಕಿತೆಂ ಹಾಂವ್ ಆಶೆತಾಂ ಮ್ಹಣ್ಚೆ ಬರೆಂ ಶಿಕಾಪ್, ಬರೆಂ ಕಾಮ್, ದುಬ್ಳ್ಯಾಂಕ್ ಕುಮಕ್ ಕರ್ಪಿ ಸಕತ್ ಆನಿ ಮುಜ್ಯಾ ಆವಯ್-ಬಾಪಾಯ್ಕ್ ಆನಿ ಕುಟ್ಮಾಚ್ಯಾ ಸಾಂದ್ಯಾಂಕ್ ಬರೆಂ ಕರ್ನ್ ಪಳೆಂವ್ಪಿ ಸಕತ್ ಆನಿ ನಿಮಾಣೆಂ ಇತರ್ ದೇಶಾಂಕ್ ಪಯ್ಲಾ ಕರ್ಚೆಂ ಸ್ವಪಾಣ್ ನೀಜ್ ಜಾಲೆಂ ತರ್ ಹಾಂವ್ ತ್ಯಾ ತ್ರಿವಕಾ ದೆವಾಕ್ ಅರ್ಗಾಂ ಪಾಟಯ್ತಾಂ.

ಜವಿತಾಚೊ ಏಕ್ ದೀಸ್

ಫಿಯೊನಾ ಡಿಸೋಜ
PCMB

ಜಿವಿತ್ ದೆವಾನ್ ದಿಲ್ಲೆಂ ಏಕ್ ವಿಶೇಷ್ ದೆಣೆಂ ಜಾವ್ನಾಸಾ. ದೆವಾನ್ ಸಂಸಾರಾಚ್ಯಾ ಸುರ್ದರ್ ಥಾವ್ನ್ ಅತೀ ಬುದ್ಧಂತಾಯೆನ್ ಹ್ಯಾ ಸಂಸಾರಾಚೆಂ ರಚನ್ ಕೆಲಾಂ. ಹ್ಯಾ ಜಿವಿತಾಂತ್ ಬರೆಂ, ವಾಯ್, ಸುಖ್, ದುಃಖ್ ಹೆಂ ಸರ್ವ್ ಮನ್ಶಾಂಕ್ ಕಳಿತ್ ಕೆಲಾಂ. ಜೀವ್ ಏಕ್ ಮೊಲಾಧಿಕ್ ದಿವ್ಪಂ ಜಾವ್ನಾಸಾ. ಜಿವಾಕ್ ಮೊಲ್ ದೀವ್ನ್ ಸಾಂಬಾಳ್ನ್ ವರ್ಚೆಂ ಆಮ್ಚೆಂ ಕರ್ತವ್ಯ್ ಜಾವ್ನಾಸಾ. ಹರ್ಯೆಕ್ಲ್ಯಾಂಕ್ ಸಂಸಾರಾಂತ್ ತಾಂಚಿಚ್ ಮ್ಹಳ್ಳಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ದಿಲ್ಯಾ. ಆಮಿ ರಾತಿಂ ವೆಗಿಂಚ್ ನಿದೊನ್, ಸಕಾಳಿಂ ವೆಗಿಂಚ್ ಉರೊನ್, ಆಮೊರಿ ಕರ್ನ್, ಆಪ್ಲ್ಯಾ ಮಮ್ಮಿ-ಪಪ್ಪಾಚೆಂ ಬೆಸಾಂವ್ ಘೆವ್ನ್ ಆಯ್ಲೊ ದೀಸ್ ಮುಂದರ್ನ್ ವರ್ಚೊ. ಆಮಿ ಕೊಲೆಜಿಕ್ ಯೇವ್ನ್ ಟೀಚರಾಂನಿ ಸಾಂಗ್ಲೆಂ ಸರ್ವ್ ಕಾಮ್ ಕರ್ಚೆಂ, ಅಶೆಂ ದೆವಾಕ್ ಮಾನ್ವೊಂಚಿಂ ಭುರ್ಗಿಂ ಜಾವ್ನ್ ಜಿಯೆಂವ್ಪಂ.

ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಜಿವಿತಾಚೊ ಅಮೂಲ್ಯ್ ದೀಸ್ ತುಮ್ಚೆಂ ಮುಕಾರ್ ಉಗಡುಂಕ್ ಆಶೆತಾಂ. ತೊಚ್ಚ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ “ಮೌಲ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ್” ಹಾಚಾ ಫಲಿತಾಂತಾಚೊ ದೀಸ್ ಜಾವ್ನ್ ಆಸ್ಲೊ. ತೊ ದೀಸ್ ಆಮ್ಕಾಂ ಸರ್ವಾಂಕ್ ಬೆಜಾರಾಯೆಚೊ ಜಾವ್ನ್ ಆಸ್ಲೊ. ಕಿತ್ಯಾಕ್ ಮ್ಹಳ್ಯಾರ್ ಆಮ್ಕಾಂ ತ್ಯಾ ದಿಸಾ “ಸೆಂಡ್ ಆಫ್.” ತೆದಾಳಾ ಹಾಂವ್ ಸಾತ್ವಾ ವರ್ಗಾಂತ್ ಆಸ್ಲೆಂ. ಆಮ್ಕಾಂ ಸಾತ್ವಾ ವರ್ಗಾಂತ್ “ಮೌಲ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ್” ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷಾ ಆಸ್ಲಿ.

ಮ್ಹಜೊ ದೀಸ್ ಅಶೆಂ ಆರಂಭ್ ಜಾಲೊ - ಹಾಂವ್ ಸಕಾಳಿಂ 5.00 ವರಾರ್ ಉಟೊನ್ ಮಾಗ್ಲೆಂ ಕರ್ನ್ ಮಮ್ಮಿ, ಪಪ್ಪಾಚೆಂ ಬೆಸಾಂವ್ ಘೆವ್ನ್ ಇಸ್ಕೂಲಾಕ್ ಆಯಿಲ್ಲೆಂ. ಆಮ್ಕಾಂ ಹ್ಯಾ ದಿಸಾ “ಸಾಂ ಸೆಬೆಸ್ತಿಯನ್ ಇಗರ್ಜೆಂತ್” ಮೀಸ್ ಆಸ್ಲೆಂ. ಹ್ಯಾ ಮಿಸಾಚ್ಯಾ ಬಲಿದಾನಾಂತ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಕೀರ್ತನ್ ಸಾಂಗೊಂಕ್ ಆಸ್ಲೆಂ.

ಮಿಸಾಚೆಂ ಬಲಿದಾನ್ ಆರಂಭ್ ಜಾಲೆಂ. ಹಾಂವೆಂ ತೆದಾಳಾ ದೆವಾ ಕಡೆನ್ ಏಕ್ ಸವಾಲ್ ಕೆಲೆಂ. ಜೆಜು ಹ್ಯಾ ಸಂಸಾರಾಂತ್ ಸಲ್ವೊಣಿ ಆನಿ ಜೀಕ್ ಆಸಾ. ಮನಿಸ್ ಸಲ್ವಲ್ಯಾರ್ ತೊ ಜಿಕ್‌ಲ್ಲ್ಯಾ ಮನ್ಶಾಚೊ ಧ್ವೇಷ್ ಕರ್ತಾ. ಆನಿ ತಾಚ್ಯಾ ವಿಷ್ಯಾಂತ್ ಹೆರಾಂಕ್ ಪಾಡ್ ಸಾಂಗ್ತಾ. ಜೆಜು ಆಜ್ ಹಾಂವ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಇಷ್ಟಾಂ ಖಾತಿರ್ ಮಾಗ್ತಾಂ. ತಾಣಿಂ ಸಕ್ಪಾಂನಿ ಬರೆ ಅಂಕ್ ಕಾಡ್ನ್ ಪಾಸ್ ಜಾಯ್ ಮ್ಹಣ್ ಮಾಗ್ಲೆಂ ಕೆಲೆಂ. ಮೀಸ್ ಜಾವ್ನ್ ಇಸ್ಕೂಲಾಂತ್ ಆಮ್ಕಾಂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ್ ಸುರು ಜಾಲೆಂ. ಆಮ್ಕಾಂ ಸರ್ವಾಂಕ್ ಮೊಗಾಚೊ ಸ್ವಾಗತ್ ದಿಲೊ ಆನಿ ಆಮ್ಚ್ಯಾ ಮುಕ್ಲ್ಯಾ ಜಿವಿತಾಕ್ ಬರೆಂ ಮಾಗ್ಲೆಂ. ಆತಾಂ ಆಮ್ಕಾಂ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ದಿಂವ್ಚೊ ವೇಳ್. ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಸರ್ವ್ ಇಷ್ಟಾಂಚೆಂ ನಾಂವ್ ಸಾಂಗ್ಲೆಂ. ಸರ್ವಾಂನಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ಸ್ವೀಕಾರ್ ಕೆಲೆಂ. ಆತಾಂ ಮ್ಹಾಕಾ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ದೀಂವ್ಕ್ ನಾ. ಮ್ಹಜೆಂ ನಾಂವ್ ಆಪಂವ್ಕ್ ನಾ. ತೆದಾಳಾಂ ಅಶೆಂ ಏಕ್ ಚಿಂತಾಪ್ ಆಯ್ಲೆಂ. ಜೆಜುನ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಕಿತ್ಯಾಕ್ ಹೆಂ ಜಿವಿತ್ ದಿಲಾಂ ಮ್ಹಣ್: ಖಂಯ್ ಗೆಲ್ಯಾರೀ ಸಲ್ವೊಣಿ, ಚಡ್-ಚಡ್ ಬೆಜಾರ್ ಜಾಲೆಂ. ರಡೊಂಕ್ ಯೆತಾನಾ ಮ್ಹಜೆಂ ನಾಂವ್ ಆಪಯ್ಲೆಂ ಆನಿ ಮ್ಹಾಕಾ “ಮೌಲ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ್” ಪರೀಕ್ಷೆಂತ್ ಪಯ್ಲೆಂ ಸ್ಥಾನ್ ಲಾಬ್ಲೆಂ. ಆತಾಂ ಮ್ಹಾಕಾ ಕಿತ್ಲೊ ಸಂತೊಸ್ ಮ್ಹಳ್ಯಾರ್ ಮ್ಹಾಕಾಚ್ ಚಿಂತುಂಕ್ ಜಾಯ್ನಾ. ತ್ಯಾ ದಿಸಾ ಘರಾ ವಚೊನ್ ಮಮ್ಮಿಕ್ ಮ್ಹಜೆಂ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಡ್ ದಾಕಯ್ಲೆಂ. ತೆದಾಳಾ ಮಮ್ಮಿನ್ ಮ್ಹಾಕಾ ಉಕಲ್ನ್ ಘೆವ್ನ್ ಏಕ್ ಕೀಸ್ ದಿಲೊ. ತೆದಾಳಾ ಜೆಜುಚೊ ಉಗ್ಡಾಸ್ ಆಯ್ಲೊ ಆನಿ ಹಾಂವೆಂ ಆಲ್ತಾರಿ ಮುಕಾರ್ ವಚೊನ್ ಆಯ್ಲೊ ದೀಸ್ ಫಾವೊ ಕೆಲ್ಲ್ಯಾ ಖಾತಿರ್ ಅರ್ಗಾಂ ದಿಲಿಂ. ಅಶೆಂ ಹೊ ದೀಸ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಜಿಣ್ಯೆಚೊ ಪ್ಲತೊ ದೀಸ್ ಜಾಂವ್ಕ್ ಪಾವ್ಲೊ.

*****

ಸಪ್ತಾಚೆಂ ಶಹರ್ - ಕುಶಾಲ್‌ಪುರ್

ಅನಿಶಾ ಮಿಶೆಲ್ ಸಿಕ್ಲೇರಾ
PCMB

ನೆಣ್ತಾಪಣಾ ಧಾವ್ನ್‌ಚ್ ಆಸಾ ಮ್ಹಜಾ ಏಕ್ ವ್ಯವಹಾರ್
ಚಿಂತ್ಲೆಂ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಸಪ್ತಾಚೆಂ ಶಹರ್
ಚಿಂತುನ್-ಚಿಂತುನ್ ದೀಸ್-ರಾತ್ ಹ್ಯಾ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾ ವಿಶಿಂ
ಆತಾಂ ಹಾಂವ್ ಆಯ್ಲಾಂ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾ ತಿಶಿಂ

ಆಸಾ ತೆಂ ಶಹರ್ ಭಾರಿಚ್ ದೂರ್
ನಾಚ್ತಾತ್ ಧಂಯ್ ಸೊಭಿತ್-ಸೊಭಿತ್ ಮೋರ್
ರಾನ್ ಭರ್ಲಾಂ ಪಾಚ್ಯಾ ರಂಗಾನ್
ತೆಂಚ್ ಪಳೆಂವ್ಕ್ ಹಾಂವ್ ಯೆತಾಂ ಧಾಂವೊನ್-ಧಾಂವೊನ್

ಹ್ಯಾ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾಂತ್ ನಾ ಭೇದ್-ಬಾವ್
ಆಸಾ ಮಾತ್ ಶಾಂತಿ, ಮೋಗ್ ಆನಿ ದೇವ್-ಬಾವ್
ಕಶೆಂ ವರ್ಬಾಂ ಹಾಂವ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾಚ್ಯಾ ಲೊಕಾಚೊ ಮೋಗ್
ಝಗ್ಡೊನ್ ಪಡೊಂಕ್ ನಾ ಕೆದಾಳಾಯ್ ದೋಗ್.

ಹ್ಯಾ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾಂತ್ ನಾ ಇಸ್ಕೊಲ್
ಹ್ಯಾ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾಂತ್ ನಾ ಆಲ್‌ಬೆಂಡರ್ರೋಲ್
ತರೀ ಆಸಾತ್ ಭುರ್ಗೊ ಶಾಣೆಪಣಾಂತ್ ಭರ್ಲೆಂ
ತರೀ ಆಸಾತ್ ಭುರ್ಗೊ ಭಲಾಯ್ಕೆಂತ್ ಭರ್ಲೆಂ

ಹ್ಯಾ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾಂತ್ ನಾ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್
ಆಸಾ ಮಾತ್ ಮ್ಹಜೆಂ ಭ್ರೂಮ್‌ಸ್ಟಿಕ್
ತ್ಯಾಚ್ ಖಾತಿರ್ ನಾ ಮ್ಹಜಿ ಭಾರತ್ ಮಾತಾ ಮ್ಹಜೆರ್ ರಾಗಾರ್
ಆಸಾ ತಿಂ ಸರ್ವಯ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಮೋಗಾರ್

ಆಸಾ ಹ್ಯಾ ಶಹರಾಂತ್ 24 7 ಕಾರೆಂಟ್
ಆನಿ ನಾ ಮೋಲಿನಾಚೆ ವಾರೆಂಟ್
ನಾ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಶಹರಾಂತ್ ಬಲತ್ಕಾರಾಂ
ಆಸಾತ್ ಚಲಿಯೊ ಭರ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರಾಂತ್
ಕಿತ್ಯಾಕ್ ತಿಂ ಜಾವ್ನ್ ಆಸಾತ್ ಮುಕ್ತಿಂ ಸಿತಾರಾಂ

ಆಯ್ಕಾತಾ ಮ್ಹಜಾ ಮ್ಹಜೆ ಮಮ್ಕಿಚೊ ಆವಾಜ್
ಉಟ್ಟಾನಾ ಪಳೆಯ್ತಾಂ, ತುಟ್ಟಿಂ ಮ್ಹಜೆಂ ಸಪ್ತಾಚೆಂ ಶಹರ್ ಆಜ್
ಆತಾಂ ಕರುಂಕ್ ಹಾಂವ್ ಭಾಯ್ರ್ ಸರ್ಲ್ಯಾಂ ಮ್ಹಜೊ ಭಾರತ್ ದೇಶ್
ಬೋವ್ ಸೊಭಿತ್, ರಂಗಾಳ್ ಆನಿ ಖುಶಾಲ್ ಸಪ್ತಾಚೆಂ ಶಹರ್.

ತ್ಯಾ ಸೊಭಿತ್ ಪ್ರಶಾಂತ್ ಸಕಾಳಿಂ
ನಿದೆಂತ್ಲೆಂ ಜಾಗೆಂ ಜಾವ್ನ್
ಜನಲಾಚಿ ಶೆಳ್ ಪುಸುನ್ ಭಾಯ್ರ್ ತಿಳ್ತಾಸ್ತಾನಾ
ಪಡ್ಲೊ ಏಕ್ ಥಂಡ್ ಉದ್ಕಾಚೊ ಥೆಂಚೊ
ಮ್ಹಜ್ಯಾ ದೊಳ್ಯಾ-ಆಸ್ತ್ ವಯ್ರ್
ಮ್ಹಜಿ ಕಬ್ಲತ್ ಸಯ್ತ್ ವಿಚಾರಿನಾಸ್ತಾನಾ

ಭೊಗ್ಲೆಂ ಮ್ಹಜಾ ತ್ಯಾ ಘಡಿಯೆ
'ಖಂಯ್ ತುಂ ಗೆಲ್ಲೊಯ್ ಏ ಥೆಂಚ್ಯಾ
ಇತ್ಲ್ಯಾ ದಿಸಾಂನಿ ತುಜೆಂ ತೊಂಡ್ ದಾಕಯ್ತಾಸ್ತಾನಾ?!
ಪಾವ್ನ್ ಶೆಣ್ ದೆಕ್ತಾಸ್ತಾನಾ
ಕೋಣ್ ತಿಂ ಜಾಲ್ಯಾರೀ, ದೂಖ್
ಸಗ್ಳೆಂ ವಿಸೊನ್, ಪಾವ್ನ್ ಉದ್ಕಾಂತ್ ಮಿಸೊನ್ ವೆತಾತ್
ಭಾವ್ ಆನಿ ಭಯ್ ಆಪ್ಲೆ ಹಾತ್ ಸೊಡೊವ್ನ್
ಭಾಯ್ರ್ ಧಾಂವ್‌ಲ್ಲೆಂ ಪಳೆಲ್ಲಾ ಮ್ಹಜಾ
ತಡ್ವುಂಕ್ ಜಾವ್ನ್ ಪಾವ್ನ್ ಸರ್ಶಿಲೊ ಮ್ಹಜೊ ಮೋಗ್
ಚಲ್ಯಾಂ ಭಾಯ್ರ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾರೀ
ಜಾಯ್‌ಗೀ ಮ್ಹಜಾ, 'ಹೊ ದುಖಿಚೊ
ಪಾಂಯ್ ಘೆವ್ನ್ ಚಲುಂಕ್?' ಮ್ಹಣ್ ಚಿಂತ್ಲೆಂ ಹಾಂವ್

ಕಿತೆಂಯೀ ಜಾಂವ್ಪಿ, ಪಾವ್ನ್ ಕೆದ್ನಾಂಯೀ ಯೆತಾ
ಪೂಣ್ ರಾವನಾ ತಿ ದೂಖ್ ಮ್ಹಜ್ಯಾ ಪಾಂಯಾಚಿ
'ಪಾವ್ನ್‌ಚಿ ಸೊಭಾಯ್ ದೆಕ್ತಾಸ್ತಾನಾ, ಮಾಯಾಗ್
ಜಾಂವ್ಪಿ, ಮ್ಹಜಿ ಪಾಂಯಾಚಿ ದೂಖ್' ಮಾಗ್ಲೆಂ ಹಾಂವೆಂ

ಪ್ರಿನ್ಸಿಯಾ ಮಿಲನ್ ಬ್ರಾಗ್ಸ್

PCMS

Clarin Mathias
PCMC

Clarin Riya

Anisha Sequeira
PCMB

© Anisha Michel

© Anisha Michel Sequeira

Anisha Sequeira
PCMB

© Anisha Michel Sequeira

LES LANGUES ET LES JEUNES

Dans notre vie, nous apprenons beaucoup des choses. Vous pouvez avoir un inclination vers la domaine de la science, apprendre les nuances de la physique. Vous pouvez avoir un passionné d'affaires, et les nombres et les comptes peut être votre point fort. Vous pouvez avoir intéressant à l'histoire, et tu pourrais trouver ta place dans les récits du passé. Ou vous pouvez avoir une artiste, une esprit libre. Mais il y a une chose, sans cela, vous ne pouvez pas apprendre n'importe quoi, et cette chose est, la langue.

Les langues ont toujours joué un rôle important dans tout sort de l'éducation. Comme outil de communication et apprentissage, les langues ont été la raison que l'humanité a atteint de grandes progrès. Nous les Indiens, voyons beaucoup des langues tout les jours, et parce que ça, nous apprenons les nouvelles langues rapidement. Étudier le français ici, depuis deux ans, j'ai non seulement appris la discipline nécessaire pour étudier une langue nouvelle, mais quelle chance j'aurai cette opportunité aussi. L'apprentissage d'une langue nouvelle est comme apprentissage s'ouvre même pour nouvelle possibilité. L'apprentissage de langue est comme l'apprentissage changé. La langue française est très intéressante. Il y a 220 millions francophones dans le monde, dont 80 millions de locuteurs natifs. Il est la langue officielle dans 29 pays. Il est dixième entre les langues plus parlée du monde, mais il est la deuxième langue la plus étudiée du monde. Il est la langue maternelle de personnes formidable comme Jules Verne et Victor Hugo. Le français est la langue de l'une des plus

grandes révolutions de tous les temps. Les mots <<liberté, égalité, fraternité>> devenus un terme commun, aujourd'hui. Pour ces raisons et bien d'autres, je reconnais éternellement le pouvoir d'étudier le français.

Mafazah Sharafuddin
HEPP

Je crois que l'apprentissage des langues étrangères est la prochaine étape vers un futur dans qui nous ne sommes pas divisés par les frontières créées par les hommes puisqu'il y a plusieurs d'années. Il est utile d'intégration, d'apprentissage d'autres cultures et lui respectées. D'élargir vos horizons de cour de votre maison, votre ville, votre l'État, ou même votre pays. C'est ma conviction que permettant à vos enfants pour l'apprendre les langues étrangères les ouvre au monde. Il cesse d'être 'autre', et devient de quoi être curieux. Je suis une rêveuse et je pense, comme cette, nous pouvons laisser nos préjugés, et permettent la génération prochaine aller de l'avant, une étape plus proche à l'intégration globale.

Alors peut-être que l'avenir artiste sans frontières, ou révolutionnaire qui refuse de laisser un mur l'empêcher de créer la paix amènera une ère d'unité. Pour l'instant, il est notre responsabilité pour leur montrer à quand de nouvelles cultures peuvent être intéressantes.

Une Nuit Craintive

Il était presque minuit. La fille qui était perdue, s'assit sur un fauteuil dans la maison abandonnée. Très fatiguée et avec la faim, elle était seule. Elle a entendu des sons inconnus. Mais elle se fait calme. Soudainement les lumières sont éteintes!. Eve a entendu le tonnerre et a vu un éclair de la poudre à travers la fenêtre.

Son coeur tremblait de peur, très fortement

Ne Savoir pas quoi de faire, elle allait à la chambre à côté Au salon

Doum Doum! Elle a entendu des sons

Doum Doum!

“Non!”, elle se réfléchissait. “Non, je dois partir d'ici! Je dois m'échapper! Vite!” Quand elle courait vers la porte, elle a réalisé que le son était près. Avec frissons et peur, elle ouvrait la porte avec ses yeux fermés.

“Meuh”

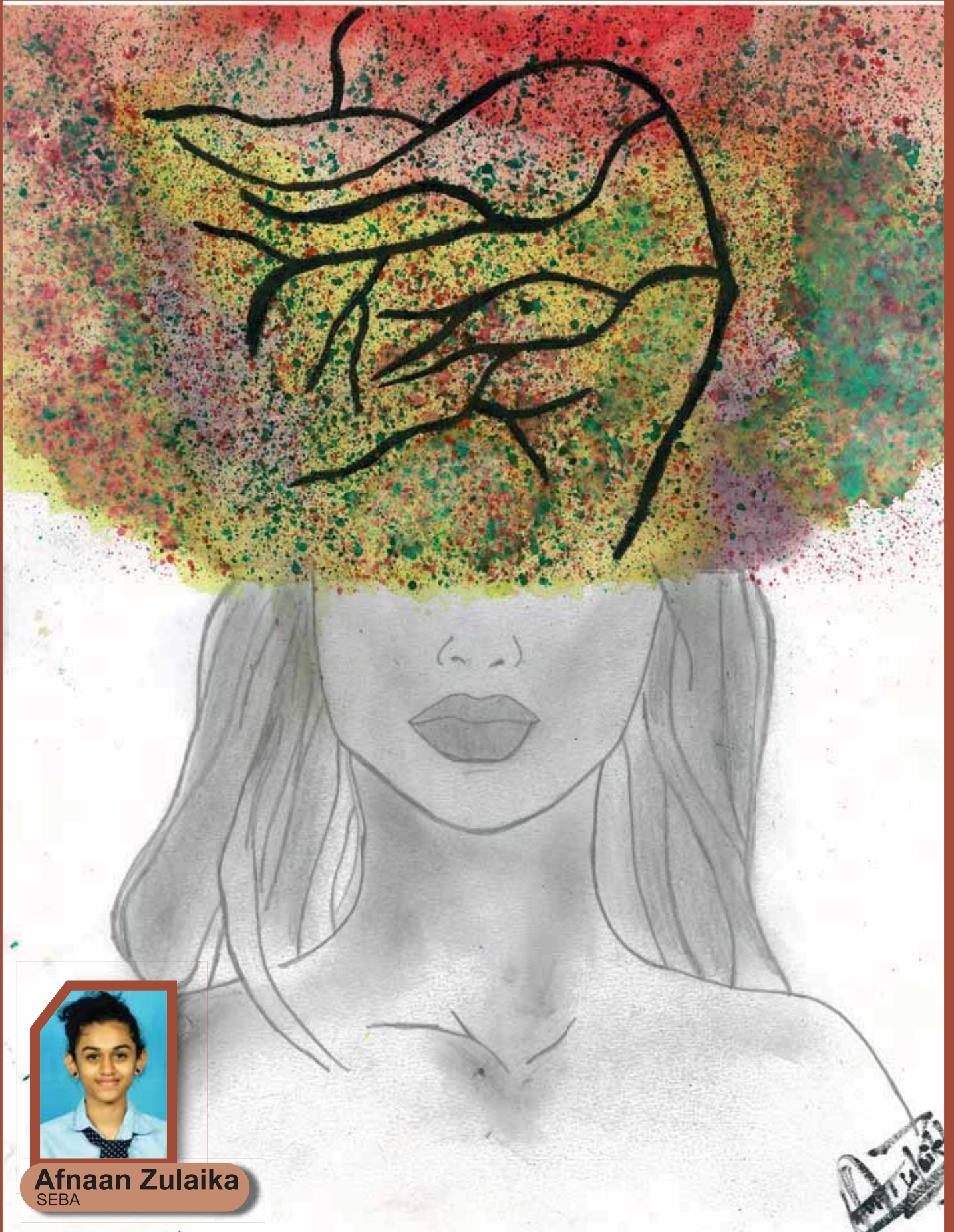
C'était juste un chat.

Aleema P.K.
PCMC

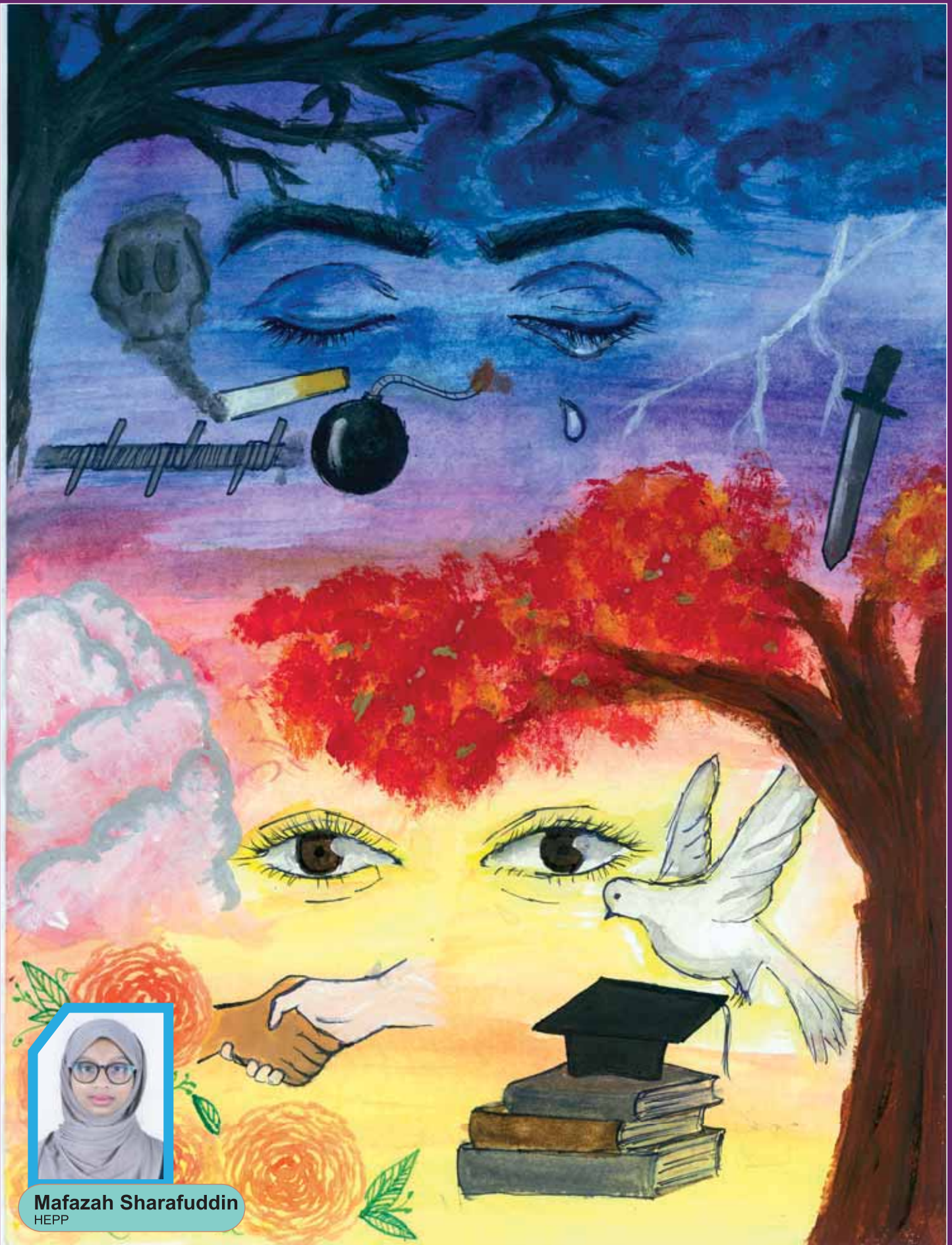

Afnaan Zulaika
SEBA

Mafazah Sharafuddin
HEPP